

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

(Η πανηγυρική συνεδρίαση αρχίζει στις 15.05)

1. Πανηγυρική συνεδρίαση - Εικοστή επέτειος της δημοκρατικής αλλαγής στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη

Πρόεδρος. – Προτού ξεκινήσουμε, θα ήθελα να αναφέρω ότι προβήκαμε σε ανταλλαγή απόψεων με τον πρόεδρο Havel, και σας διαβεβαιώνω ότι δεν θα μπορούσαμε καν να είχαμε φανταστεί κάτι αντίστοιχο πριν από 25 χρόνια!

(Χειροκροτήματα)

Κυρίες και κύριοι, κατά τη σημερινή, επίσημη συνεδρίαση της Ολομέλειας τιμούμε την εικοστή επέτειο της δημοκρατικής αλλαγής στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη.

Πρόεδρε Havel, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου και Πρωθυπουργέ της Σουηδίας, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κύριοι συνάδελφοι βουλευτές, κυρίες και κύριοι, αξιότιμοι προσκεκλημένοι, η σημερινή ημέρα είναι πολύ ξεχωριστή, και ο προσκεκλημένος μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ένας άνθρωπος που επηρέασε ιδιαίτερα την ιστορία της Ευρώπης.

Πριν από δύο ημέρες, παρακολουθήσαμε το Τείχος του Βερολίνου να πέφτει για δεύτερη φορά, αυτήν τη φορά με τη συμβολική μορφή ντόμινο. Σήμερα, το Κοινοβούλιο υποδέχεται έναν άνδρα που πριν από είκοσι χρόνια υπήρξε ένας από εκείνους που έβαλε αυτά τα ντόμινο στη θέση τους – έναν συγγραφέα, διανοούμενο και θαυμάσιο άνθρωπο. Έναν φίλο όλων όσοι αγωνίζονται για την ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπου αυτά δεν υπάρχουν – τον πρόεδρο Václav Havel. Αγαπητέ Václav, καλώς όρισες!

(Χειροκροτήματα)

Ας μην ξεχνούμε ότι ο κομμουνισμός ανατράπηκε από απλούς ανθρώπους: εργάτες, ακαδημαϊκούς συγγραφείς· εκατομμύρια ανθρώπους πίσω από το σιδηρούν παραπέτασμα που δεν ενέδωσαν ποτέ στην καταπίεση. Μόνα τους όπλα απέναντι στα τανκς ήταν η δυνατή τους καρδιά και η μεγάλη τους αποφασιστικότητα. Κινδύνευσαν πολύ κατά τις δεκαετίες της υποδούλωσης, αλλά στο τέλος θριάμβησαν, γιατί τα όνειρα των ανθρώπων είναι πιο δυνατά από τα τσιμεντένια τείχη και από τα φονικά πολιτικά συστήματα. Ωστόσο, σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν και εκείνοι που τους βοήθησαν από την άλλη πλευρά του σιδηρού παραπετάσματος, που τους πληροφορούσαν ότι δεν ήταν μόνοι. Χάρη σε όλους αυτούς τους ανθρώπους κατέστη δυνατή η ιστορική συμφιλίωση μεταξύ Ανατολής και Δύσης, η επανένωση της Ευρώπης. Ο Václav Havel υπήρξε και παραμένει ήρωας για όλους αυτούς.

Το 1989, φοιτητές στη χώρα μου βγήκαν στους δρόμους ζητώντας την απελευθέρωση του Václav Havel. Λίγο αργότερα, ο Václav Havel έγινε Πρόεδρος μιας ελεύθερης Τσεχοσλοβακίας· Πρόεδρος τόσο των Τσέχων όσο και των Σλοβάκων και ήρωας και για τις δύο πλευρές.

Ακριβώς όπως 20 χρόνια πριν από αυτό, το 1968, με την αρχή της ανεξαρτησίας στην Τσεχοσλοβακία, κοινός ήρωας τόσο των Σλοβάκων όσο και των Τσέχων ήταν ο σλοβάκος Alexander Dubček.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ Václav, το 1987, αντιστασιακό τυπογραφείο τύπωσε δύο από τα θεατρικά σου έργα. Το εξώφυλλο είναι βαθιά χαραγμένο στη μνήμη μου, με το σκίτσο ενός μικρόσωμου, λυπημένου άνδρα, ο οποίος φαίνεται στερημένος και χωρίς εφόδια για τη ζωή. Έχει υψωμένα τα δύο δάκτυλα, κάνοντας το σήμα της νίκης. Ένας μικρός, ασήμαντος άνθρωπος. Αυτό δηλώνει ξεκάθαρα ότι κάθε άνθρωπος γεννιέται ελεύθερος και πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζει τη ζωή του ελεύθερος. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση που αντιμετωπίζει το Κοινοβούλιό μας – ένα Κοινοβούλιο που εκπροσωπεί τους ελεύθερους Ευρωπαίους.

Επιτρέψτε μου μια μικρή παρουσίαση. Πρόκειται για μια κινηματογραφική ταινία που θα μας υπενθυμίσει το τι συνέβαινε στην Ευρώπη πριν από είκοσι και πλέον έτη.

***

Κυρίες και κύριοι, έχουμε ενώπιόν μας τον Václav Havel.

Ξεκίνησε να γράφει σε πολύ νεαρή ηλικία και δεν σταμάτησε ποτέ, ούτε καν κατά τις τέσσερις φορές που φυλακίστηκε για συνολικό διάστημα πέντε ετών. Το γράμματό του ήταν πάντα άμεσο και ειλικρινές, ευαίσθητο και όμορφο.

Η Χάρτα 77 δημιουργήθηκε για να αποτελέσει μέσο συνεργασίας μεταξύ των αντιστασιακών κινημάτων της Τσεχοσλοβακίας και της Πολωνίας, και αργότερα και άλλων χωρών του ανατολικού μπλοκ. Ο Václav Havel υπήρξε η βασική κινητήριος δύναμη του κινήματος. Επιδίωκε την αλήθεια με θάρρος και μεγάλη ταπεινοφροσύνη, ακριβώς όπως ο Zbigniew Herbert, ο ποιητής που αντιτάχτηκε στο καθεστώς και έγραψε: «Είχαμε ελάχιστο από το απαιτούμενο θάρρος, αλλά εντέλει ήταν θέμα γούστου».

Σε συγχαίρω, Václav, γιατί ποτέ δεν σου έλειψε το καλό γούστο!

Κυρίες και κύριοι, ο πρόεδρος Václav Havel.

(Χειροκροτήματα)

Václav Havel, πρώην Πρόεδρος της Τσεχικής Δημοκρατίας. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να σας μιλήσω στο πλαίσιο των ημερών που σηματοδοτούν την εικοστή επέτειο από το δραματικό άνοιγμα των σφραγισμένων συνόρων, το κόψιμο του συρματοπλέγματος και το γκρέμισμα των τειχών μεταξύ των ευρωπαϊκών εθνών και, στην περίπτωση της Γερμανίας, του τείχους που είχε διαірσει ένα και το αυτό έθνος. Ήταν το τέλος της διπολικής διαίρεσης, όχι μόνο της Ευρώπης αλλά, σε σημαντικό βαθμό, και ολόκληρου του κόσμου. Ήταν μία στιγμή τόσο μεγάλης ιστορικής σημασίας, ώστε πολλοί θεώρησαν ότι από τότε και στο εξής ο κόσμος δεν μπορούσε παρά να ευημερήσει.

Δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Η ιστορία, ασφαλώς, δεν τελείωσε. Είναι πολύ σημαντικό να αξιοποιήσουμε την ευκαιρία που μας παρέχει αυτή η επέτειος όχι μόνο για να αναλογιστούμε το παρόν αλλά, καταρχάς και κατά κύριο λόγο, για να σκεφτούμε το μέλλον. Θα ήθελα να συμβάλω σε αυτό με πέντε παρατηρήσεις σχετικά με το θέμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Κανείς μας δεν ήταν απολύτως προετοιμασμένος για την εκπληκτικά ταχεία πτώση του σιδηρού παραπετάσματος, ούτε και θα μπορούσε να είναι. Κάτι τέτοιο θα ήταν αφύσικο. Ως εκ τούτου, ακολούθησε μια περίοδος συγκεκριμένων διλημάτων, εξέτασης των διαφόρων εναλλακτικών λύσεων και αβεβαιότητας. Τέλος, το ΝΑΤΟ έκανε ένα θαρραλέο βήμα και επέτρεψε την είσοδο σε αυτό νέων μελών, εγγυώμενο έτσι την ασφάλειά τους και επιτρέποντάς τους να επικεντρωθούν στην προετοιμασία της προσχώρησής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατόπιν αυτού, η Ένωση άνοιξε πραγματικά τις πόρτες της στις νέες δημοκρατίες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Από καιρού εις καιρόν, παρουσιάζονται αρκετές δυσκολίες σε σχέση με αυτές τις χώρες. Αυτό είναι κατανοητό. Μία δημοκρατική πολιτική κουλτούρα δεν δημιουργείται ούτε αναβιώνει από τη μία μέρα στην άλλη. Χρειάζεται χρόνο και υπάρχουν πολλά αναπάντεχα προβλήματα που χρειάζεται να επιλυθούν στην πορεία. Ήταν κατά τη σύγχρονη ιστορική περίοδο που ο κομμουνισμός κυριάρχησε για πρώτη και τελευταία, ελπίζουμε, φορά, και είμαστε, ως εκ τούτου, οι πρώτοι που ήρθαμε αντιμέτωποι με το φαινόμενο του μετακομμουνισμού. Αναγκαστήκαμε να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες ενός παρατεταμένου καθεστώτος φόβου και όλων των κινδύνων που συνδέονται με μία άνευ προηγουμένου αναδιανομή των κεφαλαίων. Υπήρξαν και εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά εμπόδια και η εμπειρία μας σχετικά με αυτού του είδους την κατάσταση είναι ακόμα πολύ μικρή.

Εντούτοις, θεωρώ ότι η Δύση έκανε το σωστό. Οποιαδήποτε άλλη εναλλακτική θα ενείχε πολύ περισσότερα προβλήματα και θα ήταν ακόμα πιο δαπανηρή, όχι μόνο για τη Δύση αλλά, για την ακρίβεια, για όλους εμάς. Όχι μόνο ενδέχεται να βλέπαμε την επικίνδυνη πρόκληση μίας νέας διαμάχης για τις σφαίρες επιρροής ή την άμεση κυριαρχία της μίας πλευράς έναντι της άλλης, αλλά και τα αποκλεισμένα από την Δύση κράτη θα αποτελούσαν, κατά πάσα πιθανότητα, πρόσφορο έδαφος για διάφορους εθνικιστές και λαϊκιστές και την ένοπλη εθνοφυλακή αυτών, και ίσως ακόμα και χώρο επικίνδυνων τοπικών συγκρούσεων, οι οποίες θα ήταν ακόμα πιο επικίνδυνες εξαιτίας του γεγονότος ότι, για λόγους πολύ γνωστούς, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος δεν ακολουθήθηκε από μια γνήσια ειρηνευτική διάσκεψη που θα εδραίωνε τις ευρωπαϊκές μεταπολεμικές σχέσεις με δεσμευτικό, συγκεκριμένο και διαρκή τρόπο. Κατά την άποψή μου, πολλοί από αυτούς που ανέμιζαν μέχρι πρόσφατα σημαίες με το σφυροδρέπανο θα έσπευδαν να αδράξουν μια εθνική σημαία. Είδαμε πού οδηγεί αυτό στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Είναι, βεβαίως, πασίγνωστο ότι οι δαίμονες ξυπνούν πάντα και άλλους δαίμονες. Κανείς δεν θα μπορούσε, επομένως, να πει αν η μόλυνση θα μεταπηδούσε και στο δυτικό τμήμα της Ευρώπης. Ζούμε σε μια περίοδο όπου –χάρη στην παγκοσμιοποίηση– οποιαδήποτε τοπική σύγκρουση μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε παγκόσμια σύγκρουση.

Επομένως, η επιλεχθείσα προσέγγιση ήταν η πλέον φυσική από ιστορική άποψη και η πλέον πρόσφορη από πρακτική. Ήταν, επιπλέον, μία προσέγγιση που θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως έκφραση κοινής ευθύνης για τις ιστορικές εξελίξεις, οι απαρχές των οποίων εντοπίζονται εν μέρει στην κοντόφθαλμη πολιτική κατευνασμού που ακολούθησε ο δημοκρατικός κόσμος.

Θα ήθελα να συνοψίσω λέγοντας ότι οι σημαντικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει σήμερα μαζί μας η ΕΕ αξίζουν να τις υπομείνει, διότι οποιαδήποτε εναλλακτική μέθοδος δράσης θα ήταν σαφώς πολύ χειρότερη και πολύ πιο επικίνδυνη. Υπό τις συνθήκες αυτές, το μόνο που μπορούμε να ζητήσουμε από την Ευρώπη είναι υπομονή και κατανόηση.

Το ερώτημα είναι βεβαίως τι μπορούμε να προσφέρουμε εμείς στην Ευρώπη. Από καιρό πιστεύω ότι, μετά από όσα αντέξαμε τον καιρό της απολυταρχίας, θα έπρεπε –και ευθυνόμαστε άμεσα γι' αυτό– να είχαμε περιγράψει πειστικά την εμπειρία στους άλλους, και να έχουμε μετατρέψει όλα όσα προέκυψαν από αυτήν σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Αυτό δεν είναι εύκολο, και δεν είμαι σίγουρος ότι το έχουμε κατορθώσει. Οι απολυταρχικές ή αυταρχικές μορφές διακυβέρνησης ξεκινούν συχνά με αθέατο τρόπο και διαθέτουν πολύ εξελιγμένες μεθόδους κοινωνικού ελέγχου. Μόλις τώρα, με το πέρασμα του χρόνου, συνειδητοποιούν πολλοί από εμάς πόσο έξυπνα παγιδευτήκαμε σε ορισμένες περιπτώσεις στα δίχτυα του απολυταρχισμού. Όλα αυτά μας γεννούν μεγάλες ανησυχίες. Αυτή θα έπρεπε να είναι η συνεισφορά μας στο να εγγυηθούμε ότι αυτό που βιώσαμε εμείς δεν θα επαναληφθεί ποτέ.

Τι ζητείται; Κατά πρώτο και κύριο λόγο, σαφής και ξεκάθαρη αλληλεγγύη για όλους όσους έρχονται σήμερα αντιμέτωποι με απολυταρχικά ή αυταρχικά καθεστώτα, σε όποιο σημείο του κόσμου και αν βρίσκονται. Η εν λόγω αλληλεγγύη δεν θα πρέπει να εμποδίζεται λόγω οικονομικών ή άλλων ειδικών συμφερόντων. Ακόμα και μικροί, απαρατήρητοι συμβιβασμοί με καλές προθέσεις μπορούν –μολονότι έμμεσα και με σχετική καθυστέρηση– να έχουν ολέθριες συνέπειες. Το κακό δεν μπορεί να κατευναστεί, καθώς είναι στη φύση του να εκμεταλλεύεται κάθε προσπάθεια κατευνασμού προς όφελός του. Εξάλλου, η Ευρώπη είχε τις δικές της δυσάρεστες εμπειρίες στον τομέα του πολιτικού κατευνασμού. Η υποστήριξή μας μπορεί να είναι περισσότερο από όσο φανταζόμαστε χρήσιμη για τους φιλελεύθερους ανθρώπους ή τους ειλικρινείς μάρτυρες που δεν διστάζουν να μιλήσουν για τις συνθήκες στη Βόρεια Κορέα, τη Βιρμανία, το Ιράν, το Θιβέτ, τη Λευκορωσία, την Κούβα ή οπουδήποτε αλλού. Θα βοηθήσουμε και τους εαυτούς μας οικοδομώντας έναν καλύτερο κόσμο και μεταχειριζόμενοι ο ένας τον άλλον με καλύτερο τρόπο, με άλλα λόγια, θα είμαστε πιο συνεπείς προς το πραγματικό περιεχόμενο των αξιών που πρεσβεύουμε σε κοινοτικό επίπεδο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απένειμε πρόσφατα το Βραβείο Ζαχάρωφ στη Memorial, μία ρωσική οργάνωση που παρακολουθεί τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Θεωρώ ότι αυτό αποτέλεσε σημαντική πράξη. Θυμάμαι πόση σημασία είχε για τη χώρα μου όταν, παρά τις επιθυμίες της κυβέρνησης, ο γάλλος πρόεδρος προσκάλεσε κάποτε εμάς –την αντιπολίτευση– σε πρόγευμα εργασίας κατά τη διάρκεια επίσημης επίσκεψης. Αυτά τα πράγματα είναι μόνο κατ' επίφαση επιφανειακά. Υπό ένα ολοκληρωτικό καθεστώς, είναι γεγονός ότι ένα πρόγευμα ή μία φοιτητική διαδήλωση που θα καταπνιγεί μπορεί, υπό τις κατάλληλες προϋποθέσεις, να θέσει σε κίνηση τα γρανάζια της ιστορίας.

Η ταυτότητα κάθε ανθρώπινου όντος, εκτός από τα εγγενή, μοναδικά χαρακτηριστικά του καθενός μας, απαρτίζεται από τα πολλαπλά επίπεδα των όσων μπορούν να περιγραφούν ως συλλογική μας ταυτότητα. Καθένας μας, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, δημιουργεί τη δική του αίσθηση μέλους σε μία οικογένεια, μία κοινότητα, μία περιοχή, μία εταιρεία, μία εκκλησία, μία κοινωνική ή πολιτική ομάδα, ένα έθνος, στον πολιτισμένο κόσμο και, εν τέλει, στον πληθυσμό του πλανήτη. Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι μπορούμε να έχουμε διάφορα είδη πατρίδας, είτε γεωγραφικά είτε ιδεολογικά, γλωσσικά, εθνοτικά ή άλλα, και είμαστε εμείς οι ίδιοι που δημιουργούμε από κοινού αυτές τις πατρίδες. Τα διάφορα είδη του πατριωτισμού μας, οι στόχοι, οι συμπάθειες, οι τάσεις, η υπερηφάνεια, τα χαρακτηριστικά, οι παραδόσεις, τα έθιμα, οι συνήθειες και οι ιδιαιτερότητές μας διαδραματίζουν επίσης ρόλο σε αυτό. Αυτός ο κόσμος, εν ολίγοις, είναι ένα συνονθύλευμα, η ανθρωπότητα είναι ένα συνονθύλευμα και καθένας μας είναι ένα συνονθύλευμα.

Η συλλογική κυριαρχία προκύπτει φυσικά από αυτήν την αίσθηση της συλλογικής ιδιότητας μέλους. Διαθέτουμε ένα κάποιο μέτρο κυριαρχίας σε όλα τα επίπεδα της ταυτότητάς μας, αλλά σε κανένα από αυτά δεν διαθέτουμε, ούτε και θα μπορούσαμε να διαθέτουμε, απόλυτη κυριαρχία. Υπάρχει μία προϋπόθεση: αυτές οι μορφές κυριαρχίας πρέπει να αλληλοσυμπληρώνονται και, ει δυνατόν, να μην αντικρούουν η μία την άλλη.

Είμαι βέβαιος ότι έχετε μαντέψει πως ο λόγος για τον οποίο θίγω τώρα το συγκεκριμένο θέμα είναι διότι οι συζητήσεις σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και τη Συνθήκη της Λισαβόνας επικεντρώνονται σε μεγάλο βαθμό στο ερώτημα τι είδους σχέση θα πρέπει να υπάρχει μεταξύ της εθνικής κυριαρχίας και της ευρωπαϊκής κυριαρχίας. Η απάντηση είναι ξεκάθαρη: πρέπει να συμπληρώνουν η μία την άλλη. Εάν αισθάνομαι Ευρωπαίος, αυτό δεν σημαίνει ότι παύω να είμαι Τσέχος. Για την ακρίβεια, ισχύει το αντίθετο: όντας Τσέχος, είμαι επίσης Ευρωπαίος. Αρέσκομαι να λέω, με ποιητική διάθεση, ότι η Ευρώπη είναι η πατρίδα των πατρίδων μας.

Ταυτόχρονα, είμαι βέβαιος ότι η ευρωπαϊκή κυριαρχία θα ενισχυθεί σταδιακά στο μέλλον. Δεν γνωρίζω σε πόσο μικρό ή πόσο μεγάλο χρονικό διάστημα και δεν γνωρίζω τι εμπόδια θα υπάρξουν στην πορεία, αλλά γνωρίζω ότι η διαδικασία ολοκλήρωσης πρέπει να συνεχιστεί. Είναι άλλωστε προς το ουσιαστικό και προς το υπαρκτικό ακόμα συμφέρον όχι μόνο των Ευρωπαίων αλλά του καθενός. Οι λόγοι γι' αυτό είναι σαφείς: ζούμε στον χώρο ενός ενιαίου παγκόσμιου πολιτισμού, όπου ο ιδιοκτήτης μιας αλιευτικής εταιρείας στη Γροιλανδία μπορεί να κατοικεί στην

Ταϊβάν και να του ανήκει επίσης μερίδιο τράπεζας στη Βραζιλία ή ο ιδιοκτήτης ενός ορυχείου στην Τσεχία μπορεί να διαχειρίζεται την εταιρεία του μέσω υπολογιστή από την Ισλανδία. Σε έναν τέτοιο χώρο, διάφορες υπερεθνικές, υπερκρατικές ή ηπειρωτικές κοινότητες θα διαδραματίσουν ακόμα σημαντικότερο ρόλο. Δεν αποτελεί, ούτε και θα αποτελέσει το τέλος του εθνικού κράτους, αλλά τα εθνικά κράτη συσπειρώνονται και θα συνεχίσουν να συσπειρώνονται και να δρουν από κοινού σε πολλούς τομείς. Οι ίδιες οι τεχνικές και οικονομικές εξελίξεις το καθιστούν απόλυτη αναγκαιότητα. Από την άλλη πλευρά, σε μία περίοδο όπου ο κόσμος τείνει προς μία δυσοίωση μορφή ενοποίησης, τα συντάγματα των διαφόρων μικρότερων κοινοτήτων κρατών και εθνών που είναι κοντά το ένα στο άλλο, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, μπορούν να διαδραματίσουν πολύ σημαντικό ρόλο στην καλύτερη προστασία της εθνικής ή της περιφερειακής ταυτότητας.

Η βαθμιαία και ειρηνική συσπείρωση των κρατών θα ενισχύσει ασφαλώς και την ειρηνική συνύπαρξη. Μήπως οι περισσότεροι πόλεμοι των τελευταίων αιώνων δεν υπήρξαν πόλεμοι μεταξύ εθνικών κρατών; Ποιος καλύτερος τρόπος υπάρχει να τιθασευτούν οι διάφοροι εθνικιστικοί δαίμονες παρά μέσω της πρακτικής συνεργασίας μεταξύ των εθνών; Η αποδοχή της αρχής της πολυεπίπεδης κυριαρχίας θα καταστεί βεβαίως εφικτή μόνο σε ένα πλαίσιο υποστήριξης από τους πολίτες και τους πολιτικούς. Έχω προσέξει ότι στη χώρα μου –και πιθανότατα και σε πολλές άλλες χώρες– οι άνθρωποι μιλούν συχνά χρησιμοποιώντας το «εμείς» –στην περίπτωση μου αυτό κάνουν οι Τσέχοι– και το «αυτοί», εννοώντας εκείνους τους σατανικούς ξένους στις Βρυξέλλες. Ωστόσο, δεν είμαστε και εμείς στις Βρυξέλλες; Αυτή η διαίρεση σε «εμάς» που είμαστε εκ των προτέρων αθώοι και στους σατανικούς «αυτούς» που επιθυμούν να μας βλάψουν με κάθε τίμημα αποδεικνύει απλώς ότι ελάχιστα κατανοείται η ουσία της αρχής της ολοκλήρωσης. Και αυτό πρέπει επίσης να αντιμετωπισθεί με υπομονή.

Είμαστε όλοι στην ίδια βάρκα και αυτή κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα εξακολουθήσει να κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση με την προϋπόθεση ότι όλοι οι επιβάτες έχουν συναίσθηση της κοινής ευθύνης τους και ότι δεν περιορίζονται απλώς να παίζουν τα δικά τους παιχνίδια για την εξυπηρέτηση των δικών τους σκοπών. Δεν εδραιώνουμε τη σημασία ή τη μοναδικότητά μας σε μια νεοϊδρυθείσα κοινότητα κραυγάζοντας υπέρ των ασαφών εθνικών μας συμφερόντων, κάτι που συγκαλύπτει απλώς μια έλλειψη αυτοπεποίθησης, αλλά μέσω της αποφασιστικής συνύπαρξης και συμμετοχής στην κοινή προσπάθεια.

Επί αιώνες, η Ευρώπη αποτελούσε επίκεντρο του πολιτισμού στον πλανήτη και σίγουρα θεωρούσε ως τέτοιο τον εαυτό της, ακόμα και αν δεν είχε δίκιο. Ως εκ τούτου, έκρινε δικαιολογημένη την εξαγωγή του πολιτισμού, της θρησκείας και των εφευρέσεών της στον κόσμο, ανεξαρτήτως του εάν ενδιαφερόταν κανείς γι' αυτά. Η εξαγωγή των αξιών αυτών συνοδευόταν συχνά από βία. Θα μπορούσε ακόμα και να ειπωθεί ότι το σύνολο του σύγχρονου πολιτισμού –όχι μόνο τα στοιχεία που ο κόσμος θεωρεί εξαιρετικά, αλλά και η κοντόφθαλμη θεώρηση του σήμερα– μπορεί να αναχθεί στην Ευρώπη. Η Ευρώπη θα πρέπει να διδαχθεί από όλα αυτά και να αναλάβει τον ρόλο της με νέο τρόπο. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα επιβάλει πλέον τίποτα στον κόσμο, αλλά θα επιζητήσει μόνο να αποτελέσει έμπνευση. Θα παράσχει απλώς ένα παράδειγμα, από το οποίο οι άλλοι θα μπορούν να επωφεληθούν χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να το ακολουθήσουν.

Θα ήταν δύσκολο να βρεθεί μια περιοχή στη Γη όπου βρίσκονται συγκεντρωμένες τόσες πολλές εθνικότητες ή εθνότητες σε διάφορες χώρες, τόσες πολλές μειονότητες και μειονότητες εντός μειονοτήτων. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες, η Ευρώπη κατόρθωσε, ωστόσο, να δημιουργήσει την πλέον συνεκτική ίσως υπερεθνική ομάδα που υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Το πιο σημαντικό, ωστόσο, είναι ότι αυτή η ομάδα δεν ξεπήδησε ως προϊόν βίας σε βάρος των αδυνάμων από τους δυνατούς, όπως συνέβαινε πάντα στο παρελθόν. Αντιθέτως, προέκυψε ως προϊόν πρακτικών συμφωνιών. Έτσι, η ολοκλήρωση μεταφέρθηκε από το πεδίο των μαχών στην αίθουσα των συνεδριάσεων. Αν μη τι άλλο, αυτό μπορεί τώρα από μόνο του να αποτελέσει μεγάλη πρόκληση για τον υπόλοιπο κόσμο.

Ανέφερα την αυξανόμενη σημασία των υπερεθνικών δομών στον σημερινό κόσμο. Κατά την άποψή μου, η καλύτερη δυνατή πολιτική διεύθυνση για τις ερχόμενες δεκαετίες θα είναι μια μορφή δημιουργικής συνεργασίας βασισμένης σε εταιρικές σχέσεις μεταξύ των μεγάλων υπερεθνικών ή ηπειρωτικών οντοτήτων, που θα βασίζεται σε συγκεκριμένα ελάχιστα κοινωνικά πρότυπα, τα οποία θα πρέπει να είναι ηθικής περισσότερο παρά πολιτικής φύσεως. Προκειμένου, βεβαίως, να έχουν νόημα, αυτές οι σχέσεις πρέπει να βασίζονται σε δύο θεμελιώδεις αρχές: σε πλήρη αμοιβαία ισότητα και όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ευρύτητα. Μία σχέση δεν είναι εταιρική σχέση όταν, για πρακτικούς λόγους, όπως είναι ο φόβος της διακοπής της προμήθειας πετρελαίου ή φυσικού αερίου, κάποιος φορά παρωπίδες και ξεχνά τις δολοφονίες φιλελεύθερων δημοσιογράφων ή παρόμοια δεινά, για τα οποία με χαρά θα μιλούσε υπό άλλες συνθήκες. Μία τέτοια σχέση βασίζεται στο ψέμα. Οι γνήσιοι εταίροι πρέπει να είναι σε θέση να μιλούν μεταξύ τους για οτιδήποτε σκέφτονται, να λένε με άλλα λόγια όλη την αλήθεια, και πρέπει να είναι επίσης σε θέση να ακούσουν όλη την αλήθεια.

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, χάρη στην οποία το μεγαλύτερο τμήμα της ηπείρου μας ζει εδώ και τόσον καιρό σε συνθήκες ειρήνης, αποτελεί, ουσιαστικά, μοναδική απόπειρα δημιουργίας μίας δημοκρατικής συνομοσπονδίας κρατών. Δεν είναι, ούτε και θα γίνει αμέσως πλήρης ομοσπονδία ή ακόμα και παραδοσιακή συνομοσπονδία. Είναι

απλώς κάτι νέο. Μακάρι αυτή η απόπειρα να μπορούσε να αποτελέσει παράδειγμα για τους υπόλοιπους! Ωστόσο, δεν είναι αυτό το βασικό στοιχείο. Αποψη μου είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τη δυνατότητα να εμπνεύσει τον υπόλοιπο κόσμο με κάτι ακόμα βαθύτερο από το πρότυπο της συνεργασίας της μεταξύ των εθνών. Με αυτό εννοώ τη δυνατότητα προσπάθειας διόρθωσης όλων των αμφιλεγόμενων τρόπων με τους οποίους η Ευρώπη έχει καθορίσει ή επηρεάσει ολόκληρο τον χαρακτήρα του σύγχρονου πολιτισμού. Πρόκειται για ένα κίνημα που έχει ήδη αρχίσει, μολονότι αργά, να εξελίσσεται.

Εν προκειμένω αναφέρομαι στην απόρριψη της λατρείας του κέρδους με κάθε τίμημα, ανεξαρτήτως των μακροπρόθεσμων και μη αναστρέψιμων συνεπειών της, την απόρριψη της λατρείας της ποσοτικής ανάπτυξης και της ολόένα αυξανόμενης ανάπτυξης, την απόρριψη της χονδροειδούς ιδέας να φτάσουμε και να προσπεράσουμε την Αμερική ή την Κίνα ή οποιονδήποτε άλλον, και την απόρριψη μιας επικίνδυνης και απρογραμμάτιστης αποικιοποίησης της Γης και της αλόγιστης λεηλασίας του πλανήτη χωρίς καμία σκέψη για το περιβάλλον ή τα συμφέροντα των μελλοντικών γενεών. Αναφέρομαι επίσης στην έξυπνη εξοικονόμηση ενέργειας, στο πλαίσιο της οποίας η επιτυχία ενός κράτους θα υπολογίζεται όχι από την αύξηση της κατανάλωσης αλλά, αντιθέτως, από τη μείωσή της.

Ασφαλώς, όλα αυτά θα γίνουν εφικτά μόνο με την προϋπόθεση ότι θα αρχίσει να πραγματοποιείται μία αλλαγή στην ψυχή του σύγχρονου Ευρωπαίου. Θα έπρεπε –αντιμέτωπος και με τις πιο πρόσφατες ανακαλύψεις της κοσμολογίας– να είναι λίγο πιο ταπεινός, θα έπρεπε να σκέφτεται τι θα συμβεί όταν πεθάνει και να υποκλιθεί μοναχός μπροστά στο μυστήριο του σύμπαντος· εν ολίγοις, θα έπρεπε για μία ακόμα φορά να αποκτήσει καλύτερη σχέση με την αιωνιότητα και το άπειρο, όπως ακριβώς έκανε και στα πρώιμα στάδια την ευρωπαϊκής ανάπτυξης. Πρέπει να αναλογιστούμε με σοβαρότητα το γεγονός ότι τίποτα δεν έχει γίνει που δεν μπορεί να ανατραπεί, ότι όλα υπάρχουν κάπου ως αναμνήσεις –ακόμα και αν έχουν απλώς τη μορφή του αιωρούμενου φωτός– και ότι, ως εκ τούτου, τίποτα δεν συγχωρείται για πάντα.

Για να επανέλθουμε, ωστόσο, στην Ευρώπη ως εταίρο άλλων, τυγχάνει οι περισσότεροι πόλεμοι στην ιστορία της ανθρώπινης οικογένειας να έχουν γίνει για τα σύνορα, με άλλα λόγια, για την επικράτεια. Από αυτό προκύπτει το σημαντικό διδάγμα ότι όχι μόνο τα εθνικά κράτη αλλά και οι υπερεθνικές κοινότητες πρέπει πάντα να γνωρίζουν με ακρίβεια πού αρχίζουν και πού τελειώνουν. Τα αδιευκρίνιστα ή τα διαμφισβητούμενα σύνορα αποτελούν συχνά πηγή καταστροφών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να το θυμάται και αυτό και να είναι σαφές όσον αφορά τα εξωτερικά της σύνορα. Εάν επιθυμεί να γκρεμίσει ένα σύνορο, θα πρέπει πρώτα να γνωρίζει πού ακριβώς βρίσκεται το σύνορο αυτό. Έτσι θα ασφαζόταν την ιδέα του γεωγραφικού αυτοπροσδιορισμού σε ευρύτερη, δηλαδή πλανητική, κλίμακα. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να συμβάλει με σημαντικό και συγκεκριμένο τρόπο σε αυτό που όλοι επιθυμούμε, δηλαδή την ειρήνη μεταξύ των λαών και των εθνών στον πλανήτη.

Το ζήτημα της κοινής κυριαρχίας προκύπτει στις ευρωπαϊκές συζητήσεις κυρίως σε σχέση με τις θεσμικές διευθετήσεις της Ένωσης. Επικροτώ την Ένωση για το γεγονός ότι έχει αφιερώσει τα τελευταία χρόνια τόση ενέργεια στο ζήτημα αυτό και για τις επιτυχίες της εν προκειμένω. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο αποτολμώ να ρίξω μια ματιά σε βάθος χρόνου αναφορικά με το ζήτημα αυτό. Το Κοινοβούλιο του οποίου είστε βουλευτές εκλέγεται με άμεσο τρόπο και καταβάλλεται προσπάθεια να ανταποκρίνεται ο αριθμός των αντιπροσώπων από τα διάφορα κράτη στο μέγεθος αυτών. Κατά την άποψή μου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όντας το μοναδικό όργανο που εκλέγεται άμεσα από όλους τους Ευρωπαίους, θα έπρεπε να έχει μεγαλύτερη εξουσία από αυτήν που διαθέτει σήμερα. Αντίστοιχα, το νομοθετικό έργο θα έπρεπε να μεταφερθεί πιο ξεκάθαρα από την εκτελεστική στη νομοθετική εξουσία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν πρέπει να θεωρείται από κανέναν ένα ακριβό απλώς στολίδι της Ένωσης.

Κατά την άποψή μου, θα μπορούσε να ιδρυθεί ένας άλλος μικρότερος φορέας που θα λειτουργεί παράλληλα με το Κοινοβούλιο, τα μέλη του οποίου θα εκλέγονται από τα εθνικά κοινοβούλια και θα είναι βουλευτές αυτών, με όλα τα κράτη μέλη να έχουν τον ίδιο αριθμό μελών. Κατ' αυτόν τον τρόπο ή με κάποιον άλλον παρόμοιο, θα είναι δυνατή η ταυτόχρονη επίλυση δύο ζητημάτων. Πρώτον, θα εξαλειφθεί το αίσθημα που υπάρχει σε αρκετά εθνικά κοινοβούλια ότι αποκλείονται από τη λήψη των αποφάσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεύτερον, θα εξασφαλισθεί ότι θα υπάρχει τουλάχιστον ένας φορέας της Ένωσης που θα εγγυάται την απόλυτη ισότητα όλων των χωρών μελών. Ένας τέτοιος φορέας θα συνέρχεται σπανίως, βεβαίως, κατόπιν αιτήματος συγκεκριμένου αριθμού μελών, και μόνο σε σχέση με ζητήματα που θα απαιτούν συναίνεση. Αυτή η λύση θα σημαίνει επίσης ότι οι διορισμοί στην Επιτροπή δεν θα γίνονται με τόσο σύνθετο τρόπο σε σχέση με το κριτήριο της εθνικότητας και ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν θα χρειάζεται να έχει τόσο περίπλοκες ρυθμίσεις όσον αφορά την καταμέτρηση των ψήφων. Παραδέχομαι ότι προσωπικά θεωρώ πως είναι πιο σημαντικό να έχουμε Επιτρόπους που αποτελούν πραγματικά πρωτοπόρους επαγγελματίες στον τομέα τους αντί να έχουμε πάση θυσία συμπατριώτες μου ή και μέλη του κόμματός μου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελείται εν προκειμένω από έναν περίεργο συνδυασμό εκτελεστικής και αντιπροσωπευτικής εξουσίας. Ακόμα και η θέση του πρέπει να διευκρινισθεί. Θεωρώ ότι θα πρέπει να είναι κάτι παρόμοιο με τη θέση του αρχηγού κράτους σε μία κοινοβουλευτική δημοκρατία, και να αποτελεί έτσι έναν εν μέρει

αφανή και εν μέρει φανερό συλλογικό αρχηγό της συνομοσπονδίας κρατών, ο φανερός και κατανοητός από όλους εκπρόσωπος της οποίας θα είναι ασφαλώς ένα άτομο, δηλαδή ένας Πρόεδρος, η ύπαρξη του οποίου ορίζεται ήδη στη Συνθήκη της Λισαβόνας και ο οποίος θα αποτελεί πολύ σημαντική φυσιολογία, λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπου εμφανίζεται κάποια μορφή συλλογικού αρχηγού κράτους, αυτό συνήθως αποτελεί προπομπό της διάλυσης του κράτους. Δεν λέω ότι αυτό θα συμβεί και στην περίπτωση μίας υπερεθνικής κοινότητας, αλλά σε κάθε περίπτωση θεωρώ ότι πρέπει να υπάρχει ένα και μόνο πρόσωπο κάπου στην κορυφή, το οποίο θα εκπροσωπεί ολόκληρο τον σύνθετο μηχανισμό και χάρη στο οποίο αυτός θα γίνεται καλύτερα κατανοητός.

Έχω ήδη αναφέρει πολλές φορές ότι θα το θεωρούσα εξαιρετικό εάν, κάποια στιγμή στο μέλλον, καταρτιζόταν ένα σύντομο, εύληπτο και ευανάγνωστο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, το οποίο θα ήταν κατανοητό ακόμα και από τους μαθητές, και όλα τα υπόλοιπα –που εκτείνονται σήμερα σε χιλιάδες σελίδες– να μην ήταν παρά παραρτήματα αυτού. Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όντας το κείμενο όπου διατυπώνονται οι αξίες ή τα ιδανικά στα οποία βασίζεται η Ένωση, προς τον οποίο πασχίζει να συμμορφώνεται και τον οποίο έχει υπόψη όταν λαμβάνει αποφάσεις, θα αποτελούσε βεβαίως οργανικό στοιχείο ή και το πρώτο τμήμα ενός τέτοιου Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να κάνω μία τελική παρατήρηση με την οποία θα επανέλθω, σε κάποιον βαθμό, στο σημείο από όπου ξεκίνησα. Από απόσταση, η Ευρωπαϊκή Ένωση μοιάζει να είναι ένας ιδιαίτερα τεχνοκρατικός φορέας, που ενδιαφέρεται μόνο για τα οικονομικά και τα χρήματα. Οι αιώνιες διαφωνίες για τον προϋπολογισμό, τις ποσοστώσεις, τους τελωνειακούς δασμούς, τους φόρους, τους επιχειρηματικούς κανονισμούς και τις διάφορες άλλες ρυθμίσεις είναι ίσως αναγκαίες και σε καμία περίπτωση δεν τις καταδικάζω. Φτάνω στο σημείο να θεωρώ ότι ακόμα και οι περίφημες συστάσεις ή τα πρότυπα για το πώς μαγειρεύεται το γκούλας –που αποτελούν κοινό στόχο της σάτιρας των ευρωσκεπτικιστών– έχουν ως αντικείμενο περισσότερο να προστατευτεί κάτι τσεχικό ή ουγγρικό και δεν αποτελούν επίθεση στο εν λόγω κράτος μέλος και την ταυτότητά του.

Παρ' όλα αυτά, θεωρώ ότι η Ένωση πρέπει να δώσει ακόμα μεγαλύτερη και πιο ορατή έμφαση σε εκείνα που έχουν στην πραγματικότητα τη μεγαλύτερη σημασία, δηλαδή, στα πνευματικά και τα αξιακά της θεμέλια. Η Ένωση αποτελεί μία άνευ προηγουμένου προσπάθεια οικοδόμησης μίας μεγάλης και αυθεντικής υπερεθνικής κοινότητας με βάση τον σεβασμό των ανθρωπίνων ελευθεριών και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, μια γνήσια και όχι απλώς φαινομενική ή τυπική δημοκρατία και μια πίστη στην κοινή λογική, την ευπρέπεια και τη δυνατότητα ισότιμου διαλόγου εντός της κοινότητας και με οποιονδήποτε άλλον. Βασίζεται βεβαίως και στον σεβασμό για τα επιμέρους κράτη, τις παραδόσεις, τα επιτεύγματά τους, τα εδάφη που κατέχουν, τα σπίτια τους και τα τοπία όπου βρίσκονται αυτά τα σπίτια. Και επίσης, βεβαίως, στον σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανθρώπινη αλληλεγγύη.

Η πλούσια πνευματική και πολιτιστική ιστορία της Ευρώπης –η οποία έχει θεμελιωθεί σε έναν συνδυασμό κλασικών, εβραϊκών, χριστιανικών, ισλαμικών στοιχείων και αργότερα στοιχείων της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού– έχει δημιουργήσει ένα σώμα αδιαμφισβήτητων αξιών, τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να ασπάζεται προφορικά, αλλά που συχνά τις αντιλαμβάνεται μόνο ως ωραίο περιτύλιγμα για εκείνα που έχουν πραγματικά αξία. Ωστόσο, δεν είναι αυτές οι αξίες που έχουν όντως σημασία κατά πρώτο και κύριο λόγο και δεν είναι, αντιθέτως, αυτές που καθοδηγούν τα πάντα;

Δεν υποστηρίζω τίποτα επαναστατικό, τρομερά καινοτόμο ή ριζοσπαστικό. Υποστηρίζω απλώς μια περισσότερο εις βάθος εξέταση της πραγματικής βάσης της ευρωπαϊκής ενοποίησης, μια περισσότερο emphatic καλλιέργεια της ευρωπαϊκής μας ταυτότητας και μια σαφή παραπομπή σε έναν ηθικό κώδικα που εκτείνεται πέραν του κόσμου των άμεσων οφελών μας, ενός κόσμου που δεν οδηγεί πουθενά και που χρησιμοποιεί μόνο ποσοτικούς δείκτες για να καθορίσει την ευημερία.

Έχουν περάσει είκοσι χρόνια από τότε που γεφυρώθηκε το χάσμα της Ευρώπης. Είμαι πεπεισμένος ότι η ήπειρος δεν θα επιτρέψει ποτέ ξανά να διαιρεθεί και ότι, αντιθέτως, θα αποτελέσει τόσο τόπο όσο και πηγή ακόμα βαθύτερης αλληλεγγύης και συνεργασίας. Μακάρι να μπορούσε η Ωδή στη Χαρά του Schiller να αποτελέσει για εμάς και για τους απογόνους μας κάτι παραπάνω από ένα απλό ποίημα που υμνεί τη φιλία μεταξύ των λαών, και να μετατραπεί αντιθέτως σε σύμβολο που θυμίζει τις κοινές μας προσπάθειες για έναν περισσότερο ανθρώπινο κόσμο.

(Οι βουλευτές, όρθιοι, χειροκροτούν)

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, εάν το Βραβείο Ζαχάρωφ υπήρχε πριν από τριάντα χρόνια, Václav, θα ήσουν ο βασικός μας υποψήφιος. Ευτυχώς, σήμερα δεν έχει πλέον ανάγκη αυτό το βραβείο, καθώς δεν υπάρχει πλέον παλαιά και νέα Ευρώπη. Υπάρχει μόνο μία Ευρώπη. Σήμερα έχουμε καθήκον, ως πολιτικοί, να σεβαστούμε τις αξίες της συμφιλώσης και της αλληλεγγύης βάσει των οποίων αναπτύχθηκε η Ένωση. Ας κάνουμε λοιπόν καθετί δυνατό για να διασφαλίσουμε ότι δεν θα ξεχαστούν.

Σας ευχαριστώ για μία ακόμα φορά, πρόεδρε Havel. Σας ευχαριστώ κύριε πρωθυπουργέ, κυρία υπουργέ, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, Πρόεδρε Barroso και κύριε Επίτροπε, που ήσαστε μαζί μας.

Václav, η επίσκεψή σου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει μεγάλη σημασία για εμάς. Οι πόρτες μας είναι πάντα ανοιχτές για τους ευρωπαίους ήρωες. Σε ευχαριστούμε πολύ που ήρθες. Θα θυμόμαστε την ομιλία σου. Σου ευχόμαστε ό,τι καλύτερο.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπροέδρου

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 15.50)

2. Επανάληψη της συνόδου

Πρόεδρος. – Κηρύσσω την επανάληψη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είχε διακοπεί την Πέμπτη 22 Οκτωβρίου 2009.

3. Νεκρολογία

Πρόεδρος. – Με μεγάλη μου λύπη πληροφορήθηκα τον θάνατο, στις 17 Οκτωβρίου, της πρώην βουλευτού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λαίδης Diana Elles. Η λαίδη Elles διετέλεσε βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το 1973 έως το 1989 και άσκησε ρόλο Αντιπροέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το 1982 έως το 1987, καθώς και προέδρου της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων. Σας παρακαλώ να σηκωθείτε όρθιοι και να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη της εκλιπούσας συναδέλφου μας.

(Το Σώμα, όρθιο, τηρεί ενός λεπτού σιγή.)

4. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Αιτήσεις για την υπεράσπιση της βουλευτικής ασυλίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Σύνθεση των επιτροπών και αντιπροσωπειών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

7. Προφορικές ερωτήσεις και γραπτές δηλώσεις (κατάθεση): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

8. Διαβίβαση από το Συμβούλιο κειμένων συμφωνιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

9. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά πρακτικά

10. Μεταφορές πιστώσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

11. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Διάταξη των εργασιών

Πρόεδρος. – Η τελική έκδοση του σχεδίου ημερήσιας διάταξης, όπως καταρτίστηκε από τη Διάσκεψη των Προέδρων κατά τη συνεδρίασή της την Πέμπτη 22 Οκτωβρίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 137 του Κανονισμού, έχει διανεμηθεί. Η ακόλουθη προτεινόμενη τροπολογία κατατέθηκε με τη σύμφωνη γνώμη των πολιτικών ομάδων:

Τετάρτη:

Ο τίτλος της δήλωσης της Επιτροπής σχετικά με την πολιτική κατάσταση στην Ονδούρα εν όψει των εκλογών της 29ης Νοεμβρίου 2009 τροποποιείται ως εξής: «Δήλωση της Επιτροπής – Πολιτική κατάσταση στην Ονδούρα».

Ιωάννης Κασουλίδης, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα του ΕΛΚ δεν συμφωνεί με την αλλαγή της ονομασίας που υπήρχε στην ημερήσια διάταξη σχετικά με την Ονδούρα, και διαφωνεί με την πρόταση διαγραφής του τίτλου που αναφέρεται στις εκλογές της 29ης Νοεμβρίου. Η ημερομηνία των εκλογών αποτελεί εξαιρετικά σημαντικό μέρος της όλης συζήτησης, και θεωρούμε ότι θα πρέπει να παραμείνει ως έχει.

Ulrike Lunacek, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μιλήσω υπέρ της διατήρησης της νέας πρότασης, διότι, σε τελική ανάλυση, είναι σαφές ότι οι διαπραγματεύσεις στην Ονδούρα απέτυχαν. Δεν υπάρχει κοινή πρόταση γι' αυτές τις εκλογές. Οι εκλογές είναι παράνομες, διότι ο σημερινός κάτοχος του προεδρικού αξιώματος ανήλθε στην εξουσία κατόπιν πραξικοπήματος. Ως εκ τούτου, καλώ το Κοινοβούλιο να συμφωνήσει με την πρόταση της Γραμματείας για διαγραφή των εκλογών.

Alojz Peterle. – (SL) Υποστηρίζω ένθερμα τη διατήρηση της ημερήσιας διάταξης χωρίς αλλαγές. Ήμουν μέλος της αποστολής του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος που ταξίδεψε στην Ονδούρα και είχα την ευκαιρία να γνωρίσω την εκεί κατάσταση. Δεν αληθεύει ότι οι εκλογές της 29ης Νοεμβρίου θα διεξαχθούν εξαιτίας των γεγονότων του Ιουνίου. Οι εκλογές προκηρύχθηκαν έξι μήνες πριν από τα γεγονότα εκείνα και δεν συνδέονταν με μετέπειτα πολιτικές εξελίξεις, ούτε και θα μπορούσαν οι εν λόγω εξελίξεις να έχουν συμβάλει στην εμφάνιση τυχόν νέων υποψηφίων. Θεωρώ επίσης ότι οι εκλογές της 29ης Νοεμβρίου αποτελούν μέρος της λύσης και όχι του προβλήματος. Όλα δείχνουν ότι πρέπει να διατηρήσουμε την ημερήσια διάταξη ως έχει και ότι πρέπει να υποστηρίξουμε τη δημοκρατική ανάπτυξη της εν λόγω χώρας στο μέλλον.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θίξω ένα θέμα επί της διαδικασίας: δεν έχω μαζί μου την κάρτα ψηφοφορίας, διότι δεν υπήρχε προγραμματισμένη ψηφοφορία για τώρα, και για τον λόγο αυτόν σας ζητώ να σημειώσετε την επιθυμία μου να ψηφίσω υπέρ της μη αλλαγής της ημερήσιας διάταξης. Στην παρούσα περίπτωση, δεν μπορώ να υποκατασταθώ από μηχανήμα.

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να πω σε όλους εσάς που αντιμετωπίζετε το ίδιο πρόβλημα: σας ευχαριστώ, αλλά σας παρακαλώ να μην παίρνετε τον λόγο. Μπορούμε να καταγράψουμε τις επιθυμίες καθενός από εσάς, αλλά οι επιθυμίες αυτές δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για τους σκοπούς της ψηφοφορίας ή της καταμέτρησης των ψήφων. Θα ληφθούν υπόψη μόνο στα πρακτικά και όχι κατά την καταμέτρηση των ψήφων. Λυπούμαι, αλλά πρέπει να έχετε πάντα μαζί σας την κάρτα ψηφοφορίας, διότι ψηφοφορίες μπορούν να διεξαχθούν οποιαδήποτε στιγμή.

(Το Κοινοβούλιο απορρίπτει την πρόταση)

(Η διάταξη των εργασιών καθορίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο.)⁽¹⁾

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 16.05 και συνεχίζεται στις 16.15)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

13. Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης-30ής Οκτωβρίου 2009, περιλαμβανομένων της εντολής και των διορισμών του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπάτου Εκπροσώπου της Ένωσης για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφαλείας/αντιπροέδρου της Επιτροπής, καθώς και της δομής της νέας Επιτροπής (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της δήλωσης της Επιτροπής σχετικά με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης-30ής Οκτωβρίου 2009, περιλαμβανομένων της εντολής και των διορισμών του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπάτου Εκπροσώπου της Ένωσης για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφαλείας/αντιπροέδρου της Επιτροπής, καθώς και της δομής της νέας Επιτροπής.

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι χαρά μου που βρίσκομαι και πάλι εδώ για να σας παρουσιάσω τα αποτελέσματα μίας πολύ σύνθετης και δύσκολης, όπως αποδείχθηκε, συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Θα ήθελα να σας εξηγήσω την κατάσταση την παραμονή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Ήμαστε σε διαρκή επαφή με την Πράγα και τις υπόλοιπες πρωτεύουσες. Πώς θα αντιμετωπίζαμε το τσεχικό αίτημα αναφορικά με τον Χάρτη

⁽¹⁾ Για πρόσθετες τροπολογίες στη διάταξη των εργασιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων; Υπήρχαν πολλές διαφορετικές απόψεις, και υπήρχαν αιτήματα για πολυάριθμες εξαιρέσεις και ειδική εξέταση συγκεκριμένων ζητημάτων από αρκετά άλλα κράτη μέλη.

Αντίθετα, το μήνυμα που είχαμε λάβει σε σχέση με την αλλαγή του κλίματος –το άλλο κύριο θέμα της συνεδρίασης– ήταν σαφέστερο. Το μήνυμα που είχαν στείλει αρκετά κράτη μέλη ήταν πως δεν ήταν έτοιμα να δεσμευτούν για συγκεκριμένα ποσά σε σχέση με τη χρηματοδότηση ζητημάτων που άπτονται της αλλαγής του κλίματος, δηλαδή σε σχέση με τρόπους χρηματοδότησης των προσπαθειών προσαρμογής και μετριασμού στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Δεδομένων αυτών των περιστάσεων, είμαι ικανοποιημένος με το αποτέλεσμα της συνεδρίασης. Θα ήθελα να επισημάνω τα σημαντικότερα σημεία αυτής.

Στόχος μας στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ήταν –καθώς πλησιάζει η Διάσκεψη του Δεκεμβρίου για την αλλαγή του κλίματος στην Κοπεγχάγη– να συνεχίσουμε να ηγούμαστε των προσπαθειών στο ζήτημα της αλλαγής του κλίματος. Ας μην έχουμε αυταπάτες. Οι διαπραγματεύσεις ήταν μακροχρόνιες και δύσκολες, αλλά, στο τέλος, οι συνομιλίες μας οδήγησαν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να προσυπογράψει την εκτίμηση της Επιτροπής για παροχή 100 δισ. ευρώ ετησίως μέχρι το 2020 και να εκτιμήσει ότι το επίπεδο της διεθνούς δημόσιας στήριξης θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 22 και 50 δισ. ευρώ μέχρι το ίδιο έτος.

Το έτος 2020 δεν απέχει παρά δέκα χρόνια. Πρέπει να δράσουμε ταχύτερα, και ως εκ τούτου, το Συμβούλιο επισήμανε ότι, πέραν αυτού, χρειαζόμαστε παγκόσμια χρηματοδότηση ύψους πέντε δισ. ευρώ ετησίως από το 2010 ως το 2012.

Το τελικό ποσό θα καθοριστεί βάσει της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη είναι διατεθειμένα να συμβάλουν στον βαθμό που τους αναλογεί, εάν και οι άλλοι βασικοί παράγοντες καταβάλουν παρόμοιες προσπάθειες. Χαίρομαι ιδιαίτερα που στο συγκεκριμένο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορέσαμε να συνάψουμε συμφωνία για ισχυρή εντολή στο θέμα αυτό.

Πριν από λίγες ημέρες, επέστρεψα από συνομιλίες με τον πρωθυπουργό Singh κατά τη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Ινδίας στο Νέο Δελχί, και νωρίτερα την προηγούμενη εβδομάδα, είχα συνομιλίες με τον πρόεδρο Obama κατά τη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-ΗΠΑ στην Ουάσινγκτον.

Χάρη στη συμφωνία που επετεύχθη στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η ΕΕ ήταν σε θέση να διαπραγματευθεί από θέση πολύ μεγάλης ισχύος. Η ενότητά μας μάς έδωσε την αξιοπιστία να ενθαρρύνουμε και άλλους. Ήμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε τις δεσμεύσεις μας. Ήμαστε σε θέση να εκφράσουμε τις προσδοκίες μας. Και ήμαστε για μία ακόμα φορά σε θέση να βρεθούμε στην πρώτη γραμμή σε ένα θέμα που έχει ζωτική σημασία για όλους τους πολίτες.

Η συνεδρίαση της προηγούμενης εβδομάδας αφορούσε επίσης την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση. Παρότι υπάρχουν ενδείξεις βελτίωσης της παγκόσμιας οικονομίας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επισήμανε ότι δεν υπάρχει περιθώριο εφησυχασμού. Κατά το επόμενο έτος, όλα τα κράτη μέλη πλην ενός κινδυνεύουν να υπερβούν το ανώτατο όριο του ελλείμματος που ανέρχεται σε 3%, και το συλλογικό μας ΑΕΠ έχει μειωθεί κατά 4,7% από τις αρχές του 2008. Αμφότερα αποτελούν ισχυρούς λόγους για τους οποίους δεν θα πρέπει να αποσύρουμε τα μέτρα στήριξης μέχρις ότου διασφαλίσουμε την ανάκαμψή μας. Εν τω μεταξύ, πρέπει να ενισχύσουμε εκ νέου την εμπιστοσύνη και να συνεχίσουμε να εξεργαζόμαστε τις στρατηγικές εξόδου μας.

Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, σημειώσαμε σημαντική πρόοδο όσον αφορά την ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Επιτύχαμε ευρεία συναίνεση αναφορικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου.

Η Προεδρία θα ξεκινήσει τώρα συζητήσεις αναφορικά με τις προτάσεις του παρόντος Κοινοβουλίου. Θέλουμε να καταλήξουμε σε συμφωνία σχετικά με δέσμη μέτρων που θα αφορά μία νέα εποπτική δομή. Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι δεν θα πληγούμε από μια επανάληψη της χρηματοπιστωτικής κρίσης, όπως αυτή που μόλις βιώσαμε.

Με όλα αυτά να έχουν επιτευχθεί, θα πρέπει να επικεντρωθούμε στη διασφάλιση των θέσεων εργασίας. Περισσότερα από πέντε εκατομμύρια Ευρωπαίοι έχουν ήδη χάσει τη δουλειά τους, και υπερβολικά μεγάλος αριθμός εξακολουθεί να είναι αντιμέτωπος με την ανεργία. Εναπόκειται σε εμάς να αλλάξουμε αυτήν την τάση.

Όταν σας παρουσίασα τις προτεραιότητες της σουηδικής Προεδρίας στις 15 Ιουλίου, δήλωσα ότι η ΕΕ πρέπει να βγει από την κρίση ενισχυμένη. Σας είπα ότι ο χειρισμός της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης ήταν ένας από τους σημαντικότερους στόχους μας. Εξακολουθεί να είναι. Για τον λόγο αυτόν, σκοπεύουμε να επανέλθουμε στα σημαντικά αυτά ζητήματα στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο.

Ένα άλλο σημαντικό αποτέλεσμα της εν λόγω συνεδρίασης ήταν η έγκριση της στρατηγικής της ΕΕ για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας – μια στρατηγική που βασίζεται σε πρωτοβουλία του παρόντος Κοινοβουλίου. Φιλοδοξία μας όσον αφορά αυτήν τη στρατηγική είναι να αντιμετωπίσουμε τις επείγουσες περιβαλλοντικές προκλήσεις που

σχετίζονται με τη Βαλτική Θάλασσα και να συμβάλουμε στην οικονομική επιτυχία της περιοχής. Είμαι πεπεισμένος ότι αυτή η πρωτοβουλία θα έχει θετικές επιπτώσεις και σε άλλα μέρη της Ευρώπης, φέρνοντας κοντά περιφέρειες και συμβάλλοντας με θετικό τρόπο στην ανταγωνιστικότητα της ΕΕ στο σύνολό της.

Συζητήσαμε επίσης σχετικά με τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις. Χαιρετήσαμε την πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την εφαρμογή μέτρων που αφορούν την παράνομη μετανάστευση στη Μεσόγειο, και ζητήσαμε να πραγματοποιηθεί έργο σε μια σειρά συγκεκριμένων τομέων.

Γνωρίζω ότι επιθυμείτε και εσείς απόψε να συζητήσετε ζητήματα θεσμικού χαρακτήρα. Και αυτά διαδραμάτισαν, βεβαίως, σημαντικό ρόλο στις συνομιλίες μας.

Για την ακρίβεια, ένα από τα βασικά ζητήματα ήταν η διασφάλιση της ταχείας θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία έχει ζωτική σημασία εάν θέλουμε να είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε από κοινού τις προκλήσεις ενώπιόν μας.

Υπήρξαν πολλές και ιδιαίτερα περίπλοκες διαβουλεύσεις, αλλά στο τέλος κατορθώσαμε να κάνουμε αποδεκτό το αίτημα της Τσεχικής Δημοκρατίας.

Έχοντας εξασφαλίσει αυτήν τη συμφωνία, ο πρόεδρος Václav Klaus ήταν διατεθειμένος να υπογράψει τη Συνθήκη και –όπως όλοι επισημάνατε– το έκανε εντέλει την προηγούμενη εβδομάδα. Το τελικό μέσο κύρωσης κατατίθεται τώρα από την Τσεχική Δημοκρατία στις ιταλικές αρχές. Αυτό σημαίνει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου. Γνωρίζω ότι η μεγάλη πλειονότητα όσων βρίσκεστε σήμερα εδώ συμεριζεται την ικανοποίηση και την ανακούφισή μου που επιτέλους αυτό το μακρύ κεφάλαιο προετοιμασίας των θεσμικών μεταρρυθμίσεων φτάνει στο τέλος του.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αξιολόγησε και άλλες προετοιμασίες που αφορούν τη Συνθήκη. Συμφώνησε σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης και κάλεσε τον μέλλοντα Ύπατο Εκπρόσωπο να υποβάλει πρόταση για την οργάνωση και τη λειτουργία της Υπηρεσίας.

Τώρα, όσον αφορά τα ονόματα. Πρέπει να καλύψουμε τις θέσεις που δημιουργήθηκαν από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Πρέπει, μαζί με εσάς, να διορίσουμε νέα Επιτροπή. Σκοπεύω να συγκαλέσω συνεδρίαση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων στις 19 Νοεμβρίου με σκοπό τον διορισμό του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Ύπατου Εκπροσώπου και του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου.

Θα ήθελα να τονίσω ότι ο διορισμός του Ύπατου Εκπροσώπου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί πριν από τον διορισμό της νέας Επιτροπής, και ότι αυτό θα πρέπει να γίνει μετά από κατάλληλες επαφές με το Κοινοβούλιο. Όπως γνωρίζετε, εφόσον το εν λόγω άτομο θα είναι και Αντιπρόεδρος της επόμενης Επιτροπής, αυτός ή αυτή υπόκειται και στην ψήφο εμπιστοσύνης του Κοινοβουλίου.

Δεν θα προχωρήσω σε προβλέψεις σχετικά με το ποια θα είναι τα εν λόγω άτομα, αλλά θα ήθελα να πω ότι σημασία δεν έχει μόνο το όνομα, αλλά και το τι θα κάνουν και το πώς θα το κάνουν.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της προηγούμενης εβδομάδας μας επέτρεψε να σημειώσουμε σημαντική πρόοδο, όχι μόνο σε ένα κρίσιμο ζήτημα, αλλά σε αρκετά ζητήματα που είναι ζωτικής σημασίας για το μέλλον της Ευρώπης και το μέλλον του πλανήτη μας.

Είμαι ευγνώμων στους συναδέλφους μου για την εποικοδομητική τους στάση απέναντι στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε από κοινού. Εντούτοις, εσείς και εγώ γνωρίζουμε ότι μένει ακόμα να γίνουν πολλά. Σας υπόσχομαι ότι οι ερχόμενες εβδομάδες θα βρῖθουν δραστηριοτήτων. Αναμένω με ανυπομονησία να συνεχίσουμε τη στενή μας συνεργασία με το Κοινοβούλιο σε πολλά σημαντικά ζητήματα.

Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης απέχει πλέον μόλις 25 ημέρες. Η οικονομική κρίση κάθε άλλο παρά έχει τελειώσει, αλλά διαθέτουμε ισχυρή εντολή καθώς προχωρούμε στις διαπραγματεύσεις για το κλίμα. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε για να δημιουργήσουμε νέες πηγές ανάπτυξης και μεγαλύτερη απασχόληση.

Είμαι ευγνώμων για τη συνεχιζόμενη υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αναμένω με ανυπομονησία να απαντήσω στις παρατηρήσεις σας.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συμπληρώσω την αξιολόγηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από τον πρωθυπουργό Reinfeldt σχολιάζοντας δύο πτυχές, μία πολιτική και μία θεσμική.

Όσον αφορά την πολιτική πτυχή, βασικός στόχος ήταν η πολύ σημαντική συμφωνία σχετικά με τη δράση μας όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος. Γνωρίζουμε όλοι ότι πρόκειται για δύσκολα ζητήματα. Όταν διακυβεύονται τόσα

πολλά, ο δρόμος δεν θα είναι ποτέ εύκολος. Ειλικρινά, το αποτέλεσμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υπερέβη τις αρχικές μου προσδοκίες. Λάβαμε την έγκριση των προτεινόμενων από την Επιτροπή αριθμών, σε συνδυασμό με αυστηρούς όρους.

Το μήνυμα είναι σαφές: η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι έτοιμη για την Κοπεγχάγη και έτοιμη να ακολουθήσει τη δράση μας για τον περιορισμό των εκπομπών με μια ισχυρή προσφορά όσον αφορά τη χρηματοδότηση της κλιματικής πολιτικής, όπως ακριβώς είχε προτείνει η Επιτροπή τον Σεπτέμβριο, τόσο όσον αφορά μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση όσο και όσον αφορά χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης.

Εάν θέλουμε οι αναπτυσσόμενες χώρες να έρθουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με σοβαρές δεσμεύσεις σχετικά με τον μετριασμό, τότε οι αναπτυγμένες χώρες πρέπει να ρίξουν χρήματα στο τραπέζι. Εκτίμησή μας είναι ότι μέχρι το 2020, οι αναπτυσσόμενες χώρες θα χρειάζονται περίπου 100 δισ. ευρώ επιπροσθέτως σε ετήσια βάση για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος, και αυτό είχε την απόλυτη υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όπως και η ενδεχόμενη συμμετοχή διεθνούς δημόσιας χρηματοδότησης που θα ανέρχεται στο ποσό αυτό, και η συμφωνία ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα καταβάλει το μερίδιο που της αναλογεί.

Είναι εξίσου σαφές: και οι άλλοι εταίροι πρέπει να αποδείξουν ότι συμμερίζονται τη σοβαρότητά μας. Πολιτική μας δεν είναι να πάρει το προβάδισμα η Ευρωπαϊκή Ένωση με την αμυδρή ελπίδα ότι θα ακολουθήσουν και άλλοι το παράδειγμά της. Πολιτική μας είναι να χρησιμοποιήσει την επιρροή της για να επιτύχει το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα όσον αφορά την παγκόσμια προσπάθεια για τον περιορισμό των εκπομπών.

Όταν ήμουν στην Ουάσινγκτον και το Νέο Δελχί την προηγούμενη εβδομάδα, συνειδητοποίησα πόσο έχουν προχωρήσει οι δύο αυτοί εταίροι κατά το προηγούμενο έτος. Το ίδιο ισχύει και για άλλους, όπως η Κίνα. Ασφαλώς, θα συνεχίσουμε να σεβόμαστε τη σημαντική προϋπόθεση της κοινής αλλά διαφοροποιημένης ευθύνης για την αλλαγή του κλίματος αλλά, όπως έχω πει πολλές φορές στο πρόσφατο παρελθόν, είμαστε όλοι μαζί σε αυτό, και εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση για πραγματική συνεισφορά από όλους τους υπόλοιπους παράγοντες. Πρέπει να παραμείνουμε συγκεντρωμένοι στον τελικό στόχο που είναι φιλόδοξος, σοβαρός, επιβεβαιώσιμος περικυπτός των εκπομπών για να διασφαλίσουμε ότι θα παραμείνουμε εντός του στόχου του περιορισμού της αύξησης της θερμοκρασίας κατά λιγότερο από 2 °C.

Επομένως, ποιες είναι οι προοπτικές μας για την Κοπεγχάγη; Σήμερα διαφαίνεται η πιθανότητα να μην υπάρξει στην Κοπεγχάγη συμφωνία για την πλήρως δεσμευτική Συνθήκη, την οποία προωθούμε και θα συνεχίσουμε να προωθούμε. Αυτός όμως δεν είναι λόγος να δεχτούμε τίποτα λιγότερο από μια αποφασιστική πρόοδο κατά τις διαπραγματεύσεις αυτές. Τελικά, το περιεχόμενο έχει μεγαλύτερη σημασία από τη μορφή. Κατά την άποψή μου, πρέπει να προσπαθήσουμε να καταλήξουμε σε μια πλήρως επιχειρησιακή συμφωνία, η οποία θα βασίζεται σε πραγματικές πολιτικές δεσμεύσεις, θα τεθεί ταχύτατα σε ισχύ, και θα κάνει όλους τους κύριους παράγοντες να συμμετάσχουν τόσο σε σχέση με τη μείωση των εκπομπών όσο και σε σχέση με τη χρηματοδότηση. Και πρέπει να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για μια τελική συμφωνία για την υπογραφή συνθήκης – μιας δεσμευτικής συνθήκης. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις μας κατά τις εβδομάδες που υπολείπονται ως την Κοπεγχάγη.

Αποδείξαμε ότι μπορούμε, με αποφασιστική κοινή δράση, να συμφωνήσουμε σε μία Συνθήκη που εδώ και πάρα πολύ καιρό μας δυσκόλευε. Αυτό ήταν το άλλο μεγάλο αποτέλεσμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: ήρε το τελευταίο πολιτικό εμπόδιο στην τελική κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Τώρα, μπορούμε να κοιτάξουμε το μέλλον με σιγουριά διότι, όπως είπε ο πρωθυπουργός Reinfeldt, η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σε ισχύ στις αρχές του ερχόμενου μήνα. Για την ακρίβεια, η Επιτροπή εργάζεται με στόχο την εφαρμογή της. Σήμερα, η Επιτροπή ξεκίνησε διαβούλευση σχετικά με την πρωτοβουλία των πολιτών ως πρώτο, συγκεκριμένο βήμα.

Θα ήθελα να συγχαρώ τον πρωθυπουργό Reinfeldt για τον σίγουρο τρόπο με τον οποίο οδήγησε αυτό το πλοίο στο λιμάνι. Η σουηδική Προεδρία πραγματοποίησε ιδιαίτερα αξιόλογο έργο για την επίτευξη της τελικής αυτής συναίνεσης στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Τώρα, όμως, πρέπει να ολοκληρώσουμε το έργο της μετάβασης. Θα επικεντρωθούμε βεβαίως σε πολύ μεγάλο βαθμό και στην πλήρωση των νέων θέσεων.

Δεν είναι δικό μου έργο να σχολιάσω τους υποψηφίους για την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αλλά, ως Πρόεδρος της Επιτροπής και εξετάζοντας τα θεσμικά χαρακτηριστικά ζητήματα, ελπίζω ότι οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων θα επιλέξουν μία προσωπικότητα που θα μπορεί να παράσχει αποτελεσματική ηγεσία στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο – έναν Πρόεδρο με ισχυρή ευρωπαϊκή δέσμευση που θα προσδώσει συνέπεια συν τω χρόνω στις δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τόσο σε εσωτερικό επίπεδο, ούτως ώστε να μπορέσουν να τεθούν προτεραιότητες για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και όχι μόνο για έξι μήνες, όσο και σε εξωτερικό, ούτως ώστε στο πεδίο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, να στείλουμε συνεκτικά μηνύματα προς τους διεθνείς εταίρους μας.

Δεσμεύομαι να εργαστώ από κοινού με τον Πρόεδρο αυτόν του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, διότι αυτή η εταιρική σχέση θα κάνει όλη τη διαφορά. Πρέπει να χαράξουμε σε επίπεδο αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, στο πλαίσιο της οποίας ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα αντιπροσωπεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτό το επίπεδο. Θα πρέπει επίσης να οργανώσουμε όλες τις κοινοτικές αρμοδιότητες –από την οικονομία ως το εμπόριο, από τη διεύρυνση ως την ανάπτυξη, από την ενέργεια ως τη δικαιοσύνη– στο πλαίσιο των οποίων ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τη Συνθήκη. Είμαι αποφασισμένος να κάνω αυτήν την εταιρική σχέση να λειτουργήσει με σκοπό την επίτευξη μιας ισχυρής και αποτελεσματικής Ευρωπαϊκής Ένωσης τόσο στο εσωτερικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Το ίδιο ισχύει προφανώς και για τον Υπατο Εκπρόσωπο. Εν προκειμένω, ομολογώ ότι με ενδιαφέρει ιδιαίτερα, διότι αυτός ο Υπάτος Εκπρόσωπος θα είναι επίσης και ένας από τους Αντιπροέδρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σε πολύ πρακτικό επίπεδο, διότι ο διορισμός του Αντιπροέδρου/Υπατου Εκπροσώπου, και οι άλλες προτάσεις των κρατών μελών για την Επιτροπή, θα μου επιτρέψουν να περάσω στη φάση της οριστικοποίησης του επόμενου Σώματος των Επιτρόπων και της ανάθεσης χαρτοφυλακίων. Σε πολιτικό επίπεδο, διότι είμαι πεπεισμένος ότι ο εν λόγω Υπάτος Εκπρόσωπος/Αντιπρόεδρος, ο οποίος θα επικουρείται από μία ισχυρή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης που θα συγκεντρώνει την ευρωπαϊκή εμπειρογνώμοσύνη στο πεδίο της διακυβερνητικής διπλωματίας καθώς και τις κοινοτικές μας αρμοδιότητες, μπορεί να σημάνει μια πραγματική βαθμιαία αλλαγή στην αποτελεσματικότητα της εξωτερικής μας δράσης.

Αυτό με φέρνει στην Επιτροπή στο σύνολό της. Θέλω μία Επιτροπή που θα αποτελείται από ικανούς και αποφασισμένους Ευρωπαίους, μία Επιτροπή που θα είναι έτοιμη να αξιοποιήσει στο έπακρο το δικαίωμά της για ανάληψη πρωτοβουλιών. Κατά τις τελικές μου συνομιλίες με τα κράτη μέλη εργάζομαι με σκοπό να διασφαλίσω ακριβώς αυτό. Έχω ζητήσει από τα κράτη μέλη να υποβάλουν ονόματα, συμπεριλαμβανομένων και γυναικών. Μετά, θα είναι σειρά μου να αποφασίσω για τα χαρτοφυλάκια. Τα χαρτοφυλάκια δεν δίδονται σε χώρες αλλά σε άτομα, τα οποία δεσμεύονται για την υλοποίηση του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Επιθυμώ επίσης μία Επιτροπή με ισχυρή δημοκρατική εντολή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είμαι αποφασισμένος να σεβαστώ απόλυτα τη διαδικασία των ακροάσεων που θα πραγματοποιηθεί στο παρόν Κοινοβούλιο. Οι καθυστερήσεις που οφείλονται στη Συνθήκη μας έφεραν αντιμέτωπους με μια κοινή πρόκληση. Δεν πρέπει να καθυστερήσουμε τη σύσταση της νέας Επιτροπής, αλλά δεν μπορούμε να περιορίσουμε τις ακροάσεις. Αναμένω με ανυπομονησία τις συζητήσεις σχετικά με τον χειρισμό αυτού του ζητήματος κατά τη Διάσκεψη των Προέδρων την ερχόμενη εβδομάδα.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας επιτρέψει να ανταποκριθούμε καλύτερα στις προσδοκίες των πολιτών – όμως το κατά πόσον θα χρησιμοποιήσουμε τις δυνατότητες που αυτή μας προσφέρει θα αποτελέσει, κατά πρώτο και κύριο λόγο, ζήτημα πολιτικής βούλησης. Η Συνθήκη μας παρέχει τη δυνατότητα να δράσουμε, αλλά πρέπει να έχουμε τη βούληση να δράσουμε από κοινού.

Έτσι επανέρχομαι στο σημείο από όπου ξεκινήσαμε απόψε. Η Ευρώπη που εκπροσωπείται εδώ σήμερα –μία Ευρώπη ενωμένη, με ελευθερία και αλληλεγγύη– δεν θα είχε πραγματοποιηθεί χωρίς τη δέσμευση και την αφοσίωση των ανθρώπων που πέτυχαν εξαιρετικά πράγματα πριν από είκοσι χρόνια. Πρέπει να αναζωπυρώσουμε αυτήν τη φλόγα. Πρέπει να έχουμε το πνεύμα του 1989. Εάν επιδείξουμε την ίδια αφοσίωση και δέσμευση, είμαι σίγουρος ότι θα επιτύχουμε.

Joseph Daul, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Συνθήκη της Λισαβόνας επικυρώθηκε από τα 27 κράτη μέλη της Ευρώπης και έχει την υποχρέωση να παράξει αποτελέσματα.

Έχει την υποχρέωση να παράξει αποτελέσματα σε σχέση με τα θεσμικά όργανα και, ιδίως, σε σχέση με την ταχεία δημιουργία θέσεων ευθύνης. Έχει την υποχρέωση να παράξει αποτελέσματα σε σχέση με την αλλαγή του κλίματος και την ενέργεια. Και, εν τέλει, έχει την υποχρέωση να παράξει αποτελέσματα σε σχέση με την οικονομική ανάκαμψη.

Με την υπογραφή του τσέχου Προέδρου, η διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας έφτασε επιτέλους στο τέλος της. Ευχαριστώ τον κ. Reinfeldt.

Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), η οποία άφησε σε πολύ μεγάλο βαθμό το στίγμα της στην εν λόγω Συνθήκη, είναι βεβαίως ικανοποιημένη με αυτήν την εξέλιξη, αλλά είναι πλέον καιρός να σταματήσουμε να μονοπωλούμε τον ευρωπαϊκό δημόσιο διάλογο με το θέμα των θεσμικών οργάνων, τα οποία δεν αποτελούν παρά εργαλείο εξυπηρέτησης πολιτικών φιλοδοξιών, και να επικεντρωθούμε αντ' αυτού στις εν λόγω φιλοδοξίες.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ομάδα μου ζητεί από εσάς, κύριε Reinfeldt, να κάνετε ό,τι χρειαστεί για την επίτευξη συμφωνίας το συντομότερο δυνατόν σχετικά με τα ονόματα του Προέδρου του Συμβουλίου και του Υπατου Εκπροσώπου, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ομάδα μου ζητεί από εσάς, κύριε Barroso, μόλις

τα κράτη μέλη ορίσουν τους υποψηφίους τους, να διαχωρίσετε όσο το δυνατόν ταχύτερα τις αρμοδιότητές τους, προτού εμφανιστούν για να απαντήσουν σε ερωτήσεις κατά τις ακροάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, από τις οποίες επιθυμούμε επίσης να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο εις βάθος.

Δεν σας λέω κάτι καινούριο, κύριε Reinfeldt και κύριε Barroso, όταν λέω ότι η συζήτηση σχετικά με το προφίλ αυτών των υποψηφίων παρουσιάζει ενδιαφέρον μόνο για τον μικρόκοσμο των Βρυξελλών.

Για μία ακόμα φορά, τι επιθυμούν οι συμπολίτες μας; Επιθυμούν να επιλυθούν τα προβλήματά τους στον τομέα της ανεργίας, των πιστώσεων και της κατάρτισης; επιθυμούν να εκπλαγούν ευχάριστα από τη Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης για την αλλαγή του κλίματος; και επιθυμούν από εμάς να διασφαλίσουμε ότι ο χειμώνας του 2009-2010 δεν θα σηματοδοτηθεί από ελλείψεις φυσικού αερίου που θα θέσουν τη μισή ήπειρο σε μια αδιανόητη κατάσταση.

Ως εκ τούτου, εμείς, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, που βρίσκονται σήμερα εδώ, και ιδιαίτερα εσείς, κύριε Reinfeldt, έχουμε καθήκον να κάνουμε το τρένο της Ευρώπης να κινηθεί με μεγάλη ταχύτητα, όχι να συνεχίσει να σταματάει σε κάθε στάση!

Όλοι στο παρόν Κοινοβούλιο γνωρίζουν τις δυσκολίες που ενέχει αυτό το έργο, τη δύσκολη ισορροπία που πρέπει να επιτύχετε ανάμεσα στις πολιτικές τάσεις, τη γεωγραφική καταγωγή, την ιδιότητα και τη δεκτικότητα των υποψηφίων. Ωστόσο, είναι καθήκον σας να οριστικοποιήσετε μία συμφωνία στο Συμβούλιο όσο το δυνατόν συντομότερα, όπως ακριβώς είναι καθήκον του Κοινοβουλίου και των κοινοβουλευτικών ομάδων να ανακοινώσουν την απόφασή τους εν προκειμένω με υπευθυνότητα και σύμφωνα με το ευρωπαϊκό γενικό συμφέρον. Για μία ακόμα φορά, εύχομαι ότι αυτή θα αποτελέσει μία από τις ιστορίες επιτυχίας της σουηδικής Προεδρίας, αλλά για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να δράσουμε με μεγάλη ταχύτητα.

Κύριοι Πρόεδροι, κυρίες και κύριοι, ακόμα πιο επείγον από το ζήτημα των θεσμικών οργάνων είναι εκείνο της αλλαγής του κλίματος, με τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης να απέχει μόλις λίγες εβδομάδες. Πάνω απ' όλα θα ήθελα να επιδοκιμάσω την υπεύθυνη στάση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που, παράλληλα με την εκ νέου επιβεβαίωση της δέσμευσής του να μετατρέψει την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και τη μείωση του διοξειδίου του άνθρακα σε ποσοτικά μετρήσιμο και προγραμματισμένο στόχο, αναμένει από τους εταίρους του να δεσμευτούν και οι ίδιοι με τον ίδιο βαθμό αποφασιστικότητας.

Θα ήταν πολύ κακή τακτική για την Ευρώπη να ανοίξει όλα της τα χαρτιά πριν από την Κοπεγχάγη και να επιτρέψει στους εταίρους της από τις ΗΠΑ, την Κίνα, την Ινδία και αλλού να λαμβάνουν τις αποφάσεις. Οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα και η Ινδία αποτελούν σήμερα παγκόσμιες δυνάμεις που θα πρέπει και αυτές να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Η Ευρώπη αναλαμβάνει τις δικές της, αλλά δεν μπορεί να το κάνει μόνη της για ολόκληρο τον πλανήτη. Δεν αρκεί μια πολιτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη. Εκείνο που έχει σημασία είναι οι ποσοτικοποιημένες δεσμεύσεις των κρατών.

Κυρίες και κύριοι, ξεκίνησα μιλώντας για την υποχρέωση παραγωγής αποτελεσμάτων. Αυτή η υποχρέωση αφορά, κατά πρώτο και κύριο λόγο, την οικονομική ανάκαμψη και την απασχόληση. Αυτά τα δύο συνδέονται. Ακόμα και αν αρχίζουμε να διακρίνουμε ενδείξεις μικρής ανάκαμψης, το ζητούμενο είναι να γνωρίζουμε αν η οικονομική ανάκαμψη θα συνοδεύεται από θέσεις εργασίας και αν θα οικοδομηθεί σε γερά θεμέλια και, ιδίως, σε μία αγορά που θα είναι ταυτόχρονα ανοιχτή, ρυθμιζόμενη και δεν θα διέπεται από προστατευτισμό.

Αυτά είναι τα πραγματικά ζητήματα που απασχολούν τους Ευρωπαίους, και αυτό θα πρέπει να είναι το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα που θα απασχολήσει την Ευρώπη και τα κράτη μέλη της, πέρα από τα προβλήματα της καθημερινής διαχείρισης. Όπως είδαμε σήμερα, πριν από είκοσι χρόνια η πτώση του Τείχους οφειλόταν σε αποφασισμένους ανθρώπους. Ζητώ το ίδιο και από εσάς, κύριε Reinfeldt: κινητοποιήστε τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων!

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κύριε Barroso, ίσως είναι σύμπτωση –αν και ευτυχής– που η παρούσα συζήτηση πραγματοποιείται αμέσως μετά την ομιλία του Václav Havel, ενός ανθρώπου που μας υπενθύμισε πόσο σημαντική ήταν αυτή η διαδικασία πριν από είκοσι χρόνια. Γεννήθηκα σε απόσταση λίγων μόλις χιλιομέτρων δυτικά του σιδηρού παραπετάσματος, αλλά θα μπορούσε άνετα να ισχύει και η αντίθετη περίπτωση. Τότε, βρισκόμουν στη ζώνη της σοβιετικής κατοχής και είδα τους ούγγρους πρόσφυγες το 1956, τους πρόσφυγες από την Άνοιξη της Πράγας το 1968, όπως ο συνάδελφός μου, Libor Rouček. Στη Συνθήκη της Λισαβόνας βλέπω μια προέκταση της διαδικασίας αυτής που φέρνει κοντά την Ευρώπη.

Πιθανότατα δεν ήταν πρόθεση του Václav Klaus να ολοκληρώσει την κύρωση ακριβώς τον μήνα που τιμούμε την 20ή επέτειο από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, αλλά αποτελεί ευτυχή σύμπτωση το γεγονός ότι η Συνθήκη αυτή αποκτά *de facto* εγκυρότητα αυτήν ακριβώς τη στιγμή, ακόμα και αν δεν έχει ακόμα αποκτήσει νομική εγκυρότητα.

Τώρα πρέπει να λάβουμε αποφάσεις σε σχέση με τους ανθρώπους. Δεν σας ζηλεύω, κύριε Reinfeldt, γι' αυτό σας το καθήκον. Ωστόσο, έχω να σας θέσω ένα αίτημα ή ένα ερώτημα: είστε διατεθειμένος, στο πλαίσιο των συνομιλιών σας με τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων κατά τις επόμενες ημέρες, να διασφαλίσετε ότι στην Ευρώπη αυτή, θα επιτύχουμε επίσης κάτι που θα προσεγγίζει τη γεωγραφική ισορροπία, η οποία είναι αντιπροσωπευτική της νέας Ευρώπης; Είστε επίσης διατεθειμένος να εξασφαλίσετε την ισχυρότερη εκπροσώπηση των γυναικών; Δεν το λέω αυτό για χάρη απλώς των κ.κ. Malmström και Wallström, που βρίσκονται σήμερα εδώ. Μπορεί η Ευρώπη σήμερα να έχει κορυφαίες θέσεις –και απευθύνομαι εν προκειμένω και στη δική μου ομάδα– στις οποίες υπάρχουν τόσο λίγες γυναίκες; Αυτή είναι η εικόνα που στέλνει η Ευρώπη στους πολίτες της σήμερα; Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου αναφέρθηκε ήδη σε αυτό. Ασφαλώς, δεν θα φταίτε εσείς εάν δεν συμβεί αυτό, αλλά σας ζητώ, τουλάχιστον κατά τη διάρκεια των συνομιλιών, να επισημάνετε ότι χρειαζόμαστε καλύτερη γεωγραφική ισορροπία και, κυρίως, καλύτερη ισορροπία μεταξύ των φύλων στην Ευρώπη, προκειμένου να δείξουμε ότι εκπροσωπούμε το σύνολο του πληθυσμού της.

Αναφερθήκατε στον Ύπατο Εκπρόσωπο. Είστε διατεθειμένος, κύριε Reinfeldt, να διασφαλίσετε επίσης ότι θα γίνει σαφές πως, όταν διορίσετε Ύπατο Εκπρόσωπο, αυτός ή αυτή δεν θα αναλάβει τις πλήρεις αρμοδιότητές του/της μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η κύρωση ή υπάρξει απόφαση από το Κοινοβούλιο; Γνωρίζω ότι θα υπάρξει, φυσικά, χρονικό κενό, αλλά θα πρέπει να γίνει σαφές ότι κατά τον διπλό ρόλο του/της ως Αντιπροέδρου της Επιτροπής, ο/η Ύπατος Εκπρόσωπος χρειάζεται την έγκριση του Κοινοβουλίου. Θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και έντιμοι κατά τη χορήγηση αυτής της έγκρισης. Πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι, ιδίως σε αυτόν τον τομέα, θα εκτελέσουμε το καθήκον μας και, κύριε Barroso –πιστεύω ότι μπορούμε να σας το υποσχεθούμε– μολονότι θέλουμε να πραγματοποιήσουμε τις ακροάσεις αυτές με ορθό και προσεκτικό τρόπο, θέλουμε επίσης να λάβουμε αποφάσεις όσο το δυνατόν ταχύτερα, διότι οι πολίτες της Ευρώπης απαιτούν να εργαστούμε και να καταλήξουμε σε αποφάσεις σύντομα και όχι αφότου περάσουν μήνες συζητήσεων για διάφορα άτομα.

Το τελευταίο ζήτημα που θα ήθελα να θίξω είναι η χρηματοπιστωτική κρίση, στην οποία αναφερθήκατε, διότι είναι επίσης ένα ζήτημα που μας απασχολεί ιδιαίτερα. Ορθώς αναφερθήκατε στην ανεργία, η οποία αναμένεται να αυξηθεί περαιτέρω. Είπατε επίσης ότι δεν μπορούμε να αποσύρουμε τα μέτρα στήριξης όσο έχουμε ανεργία τέτοιας κλίμακας, διότι οι πολίτες περιμένουν και αυτοί από εμάς να μην αποδεχτούμε έναν τόσο υψηλό δείκτη ανεργίας όπως αυτόν που έχουμε σήμερα στη νέα αυτή Ευρώπη.

Διεξάγεται επίσης η συζήτηση σχετικά με τον φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Γνωρίζω ότι έχει ήδη ανατεθεί πέντε φορές σε άλλους, αλλά αποτελεί πιθανότατα και αυτή σημαντική συζήτηση που δείχνει τη σοβαρότητα των προθέσεών μας όσον αφορά τον έλεγχο, αλλά όχι επειδή επιθυμούμε να επιβάλουμε υψηλές φορολογικές επιβαρύνσεις. Ωστόσο, πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι θέλουμε να κάνουμε χρήση του συνόλου των μέσων που θα βοηθήσουν να μπει τέλος στην κερδοσκοπία και ότι, πάνω απ' όλα και με στόχο να αποτραπεί μία νέα κρίση, θα διατεθούν πόροι που θα βοηθήσουν τις τράπεζες που, παρ' όλα αυτά, εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Πρέπει να στείλουμε σαφή μηνύματα εν προκειμένω.

Ο επικεφαλής της Goldman Sachs δήλωσε πρόσφατα –και πρέπει να συνειδητοποιήσουμε αυτά τα λόγια– «Είμαι απλώς ένας τραπεζίτης που εκτελεί θεάρεστο έργο». Αυτή είναι ασφαλώς μια ιδιαίτερα κυνική και ενδεχομένως και βλάσφημη δήλωση, αλλά δείχνει το είδος της νοοτροπίας που έχουν πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους. Για να το θέσουμε ωμά, κερδοσκοπούν στο όνομα του Θεού. Δεν θέλουμε να ισχυριστούμε ότι εκτελούμε θεάρεστο έργο όσον αφορά τον κανονισμό μας για τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, αλλά ότι το έργο αυτό είναι για τους ανθρώπους, στοχεύει στην προστασία των ανθρώπων αυτής της ηπείρου από την ανεργία και την κερδοσκοπία, και αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε. Εύχομαι να συνεχίσετε να είστε σε θέση να στέλνετε σαφή μηνύματα σε αυτό το πλαίσιο καθ' όλο το υπόλοιπο της σουηδικής Προεδρίας.

Guy Verhofstadt, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τον κ. Reinfeldt, αλλά και την κ. Malmström βεβαίως, για την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Πρέπει να επισημανθεί ότι χάρη στη δική σας αποφασιστικότητα κατέστη αυτό εφικτό· χάρη στη δική σας αίσθηση συμβιβασμού το καταφέραμε επιτέλους. Διότι υπάρχουν πολλοί απαισιόδοξοι, μεταξύ άλλων και στο Κοινοβούλιο, που θεώρησαν ότι έπρεπε να περιμένουμε μέχρι τις εκλογές στο Ηνωμένο Βασίλειο ή ακόμα και ότι έπρεπε να σταματήσουμε εντελώς να περιμένουμε την κύρωση αυτής της Συνθήκης. Οφείλεται λοιπόν σε εσάς, και σας ευχαριστώ εξ ονόματος όλων για το έργο που επιτελέσατε. Αυτό σημαίνει ότι σχεδόν δέκα χρόνια εργασίας στέφθηκαν με επιτυχία.

Θα ήθελα επίσης να σας ευχαριστήσω για τη σημερινή συζήτηση, διότι συμφωνήσατε να συζητήσετε με τους προέδρους των Ομάδων σχετικά με τα προφίλ του Ύπατου Εκπροσώπου και του Προέδρου του Συμβουλίου, καθώς και σχετικά με τη διάρθρωση της Επιτροπής, καθώς αυτή θα είναι και η μοναδική συζήτηση για το ζήτημα αυτό. Οφείλω να πω ότι τίποτα άλλο δεν έγινε με διαφάνεια! Διαβάσαμε πολλά στον Τύπο, και είναι ευτύχημα που εξακολουθούμε να έχουμε τον Τύπο για να μαθαίνουμε κάποια από όσα γίνονται, αλλά θεωρώ ότι στο μέλλον θα

πρέπει να σκεφτούμε τρόπους για να προσδώσουμε διαφάνεια σε μια διαδικασία με εξαιρετικά μεγάλη σημασία για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα εκθέσω την άποψή μου για τις διάφορες υποψηφιότητες, αναφερόμενος στα διάφορα σημεία με ελαφρώς διαφορετική σειρά.

Θα ξεκινήσω, κύριε Barroso, με τη διάρθρωση της Επιτροπής, διότι αυτό είναι το πλέον σημαντικό ζήτημα όσον αφορά το Κοινοβούλιο. Είναι ευθύνη μας, για την ακρίβεια ευθύνη σας, αλλά σε συνεργασία με εσάς πρέπει να πάρουμε αποφάσεις. Εμείς είμαστε που επιβλέπουμε, ενώ δεν ισχύει το ίδιο και για τον Πρόεδρο του Συμβουλίου.

Εκείνο που σας ζητούμε για πρώτη φορά να κάνετε στο πλαίσιο των προτάσεών σας είναι να χρησιμοποιήσετε δέσμες κατά τη διαίρεση των αρμοδιοτήτων. Εκείνο που σας προτείνουμε ουσιαστικά να κάνετε είναι να δημιουργήσετε τέσσερις δέσμες, ή ομάδες, χαρτοφυλακίων της Επιτροπής: εξωτερική δράση, προφανώς, μετά καινοτομία, αλλαγή του κλίματος και βιωσιμότητα, στη συνέχεια οτιδήποτε έχει να κάνει με τη χρηματοοικονομική δικαιοσύνη και, τέλος, εσωτερικές υποθέσεις.

Αυτό είναι απολύτως αναγκαίο. Γιατί να μην διορίσετε Αντιπροέδρους που θα ηγηθούν πραγματικά, που θα αναλάβουν την ευθύνη για καθεμία από τις ομάδες αυτές, που φαίνεται να προκύπτουν βάσει της κοινής λογικής που επικρατεί στην Επιτροπή; Αυτό το είδος οργάνωσης θα είχε το πλεονέκτημα της περαιτέρω βελτίωσης του έργου της Επιτροπής υπό την Προεδρία σας. Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να υπάρξει επίσης ισορροπία και όσον αφορά τη γυναικεία εκπροσώπηση εντός της Επιτροπής. Θεωρώ ότι η ύπαρξη υποψηφίων που θα παράσχουν αυτήν τη δυνατότητα αποτελεί επίσης ζήτημα που θα έπρεπε να σας απασχολεί.

Αναφορικά με το δεύτερο σημείο, κύριε Πρόεδρε, δηλαδή τη θέση του Ύπατου Εκπροσώπου, το σημαντικότερο ζήτημα είναι να έχουμε κάποιον που θα έχει τη βούληση να ακολουθήσει μια συνεκτική πολιτική ΚΕΠΠΑ και συνεκτικές κοινοτικές πολιτικές, κάποιον που θα υπερασπίζεται επίσης τα ανθρώπινα δικαιώματα και που θα τα εντάσσει σε κάθε έργο που θα εκτελεί. Και, τέλος, πρέπει να έχουμε κάποιον που θα πιστεύει σε μία ισχυρή Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Αυτά είναι τα τρία βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν το εν λόγω πρόσωπο. Χρειαζόμαστε κάποιον που θα πιστεύει στην ολοκλήρωση της ΚΕΠΠΑ και των κοινοτικών πολιτικών – κάτι απολύτως λογικό, δεδομένου ότι το εν λόγω πρόσωπο θα αποτελεί επίσης Αντιπρόεδρο της Επιτροπής.

Έρχομαι τώρα βεβαίως στον τρίτο διορισμό, εκείνον για τον οποίον έχει γίνει περισσότερο λόγος, τον πλέον, ας πούμε, ελκυστικό, δηλαδή εκείνον του Προέδρου του Συμβουλίου. Κύριε Reinfeldt, η ομάδα μου έχει να εκφράσει τρεις απόψεις όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα. Δεν είναι παρά απόψεις, μιας και είναι το Συμβούλιο εκείνο που θα αποφασίσει. Ευτυχώς, ωστόσο, το Κοινοβούλιο μπορεί να εκφράζει απόψεις και μπορεί να το κάνει ανοιχτά.

Πρώτον, ο ρόλος αυτός θα πρέπει να είναι ρόλος *chairman* και όχι *President*, για να χρησιμοποιήσω αυτές τις δύο αγγλικές λέξεις. Στη συνέχεια, πρέπει να αναληφθεί από κάποιον που πιστεύει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Εξάλλου, για να εκλεγεί κάποιος Πάπας, πρέπει να είναι καθολικός! Έτσι, εάν εκλέξουμε σήμερα Πρόεδρο του Συμβουλίου, πρέπει να επιλέξουμε κάποιον που θα πιστεύει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, όχι έναν σκεπτικιστή, όπως συχνά ισχύει ...

Τέλος, για να είμαστε σίγουροι για τη σταθερή πεποίθηση του εν λόγω προσώπου στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, αυτός ή αυτή πρέπει να πιστεύει στην κοινοτική μέθοδο. Η κοινοτική μέθοδος είναι εκείνη που κινεί την Ευρώπη προς τα εμπρός, όχι ο κυβερνητισμός! Ο κυβερνητισμός αποτελεί έννοια των μεγάλων χωρών, παρ' όλο που υπάρχουν ευτυχώς μεγάλες χώρες που δεν πιστεύουν σε αυτήν τη διακυβερνητική μέθοδο. Η κοινοτική μέθοδος είναι εκείνη την οποία πρέπει να υπερασπιστεί ο Πρόεδρος του Συμβουλίου.

Έχω ένα τελευταίο ζήτημα να θίξω ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε: ζητώ ασφαλώς από τον κ. Reinfeldt να επιτύχει συναίνεση στο πλαίσιο του Συμβουλίου και ζητώ κατά τους διορισμούς και την κατανομή των διαφόρων ρόλων να εκφράζεται ο φιλοευρωπαϊκός συνασπισμός που ενυπάρχει στο εσωτερικό του Κοινοβουλίου. Ως εκ τούτου, εκείνο που επιθυμούμε είναι πράγματι ένας συμβιβασμός, αλλά ένας συμβιβασμός που θα εκφράζει και τη σύνθεση αυτού του φιλοευρωπαϊκού συνασπισμού που κινεί την Ευρώπη προς τα εμπρός στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Rebecca Harms, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Reinfeldt, κύριε Barroso, πιστεύω ότι είναι ακριβώς η ανάμνηση των ιστορικών γεγονότων που συνέβησαν πριν από είκοσι χρόνια που μας επέτρεψε σήμερα να εξετάσουμε με κριτικό πνεύμα τη διαφωνία όσον αφορά τον τρόπο εφαρμογής των επιλογών που έχουμε στη διάθεσή μας μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Τα θαυμάσια λόγια του Václav Havel και οι ιδέες του για την Ευρώπη, αφενός, και οι μίζερες διαφωνίες σχετικά με την κάλυψη των θέσεων του προσωπικού που υπήρξαν στο περιθώριο του τελευταίου Συμβουλίου, αφετέρου, κατά κάποιον τρόπο δεν συνάδουν.

Κατά την άποψή μου, επί του παρόντος μοιάζει σαν η ανακούφιση για την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας μετά από σχεδόν δέκα χρόνια να υποχωρεί έναντι της ανησυχίας μήπως υπονομευτεί το όλο εγχείρημα από τις

κυβερνήσεις των κρατών μελών. Ωστόσο, εκείνο για το οποίο πρέπει στην πραγματικότητα να αγωνιστούμε –με δεδομένο ιδίως το δυνατό χειροκρότημα με το οποίο επιδοκιμάσαμε την ομιλία του κ. Havel– και εκείνο που πρέπει στην πραγματικότητα να επιτύχουμε είναι να συμφωνήσουμε ότι χρειαζόμαστε ισχυρούς άνδρες και γυναίκες διορισμένους στις κορυφαίες πολιτικές θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι τα ατομικά συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων των χωρών που αντιτίθενται στη ισχυρότερη ολοκλήρωση, θα πρέπει να υποχωρήσουν.

Κύριε Reinfeldt, δεν είμαι ακόμα σε θέση να σας συγχαρώ, διότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχει κάποια πειστική ένδειξη της ύπαρξης αυτών των ισχυρών ανδρών και γυναικών στην κεφαλή της ευρωπαϊκής πολιτικής.

Οι μεγάλοι έπαινοι που απηύθυναν διάφοροι ομιλητές για εκείνο που επιτύχαμε τις παραμονές της Κοπεγχάγης είναι επίσης κάτι με το οποίο, δυστυχώς, δεν μπορώ να συμφωνήσω. Επέστρεψα μόλις από την τελευταία συνεδρίαση προετοιμασίας των Ηνωμένων Εθνών στη Βαρκελώνη και, όπως επιβεβαιώθηκε και στη σύνοδο κορυφής εδώ στις Βρυξέλλες, πηγαίνουμε στην Κοπεγχάγη με ολοένα μειούμενες προσδοκίες.

Είναι λάθος που οι Ευρωπαίοι υιοθετούν σήμερα μία στάση σύμφωνα με την οποία έχουμε ήδη κάνει ό,τι ήταν αναγκαίο να γίνει και τώρα τα πάντα εξαρτώνται από όλους τους άλλους. Εάν εξετάσουμε το τι έχουν κατορθώσει στην πραγματικότητα οι Ευρωπαίοι σε σχέση με μια αποδοτική κλιματική πολιτική μείωσης των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, το τι έχει επιτευχθεί στην πραγματικότητα, τους στόχους μείωσης που έχουμε θέσει, τη νομοθεσία στη δέσμη των μέτρων που έχουμε λάβει για το κλίμα, τίποτα από αυτά δεν αρκεί για την επίτευξη του στόχου των δύο βαθμών που συζητείται διαρκώς. Αυτό το γνωρίζουν όλοι, ακόμα και σε διεθνές επίπεδο.

Εάν οι Ευρωπαίοι αρχίσουν τώρα να διερωτώνται κατά πόσον επιθυμούμε πραγματικά μια νομικά δεσμευτική συμφωνία, αυτό θα θέσει σε αμφισβήτηση μια διαδικασία η οποία, υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, έχει εδώ και χρόνια την υποστήριξη πολλών Ευρωπαίων. Πιστεύω ότι πρέπει να σκεφτείτε προσεκτικά τις ανακοινώσεις σας καθώς προχωρείτε προς την Κοπεγχάγη. Υπάρχει πάντα ένα ζήτημα που γεννά ανησυχία στο πίσω μέρος του μυαλού μου: συχνά λέγεται στο παρόν Κοινοβούλιο ότι οι στρατηγικές βιωσιμότητας, η αποδοτικότητα των πόρων και η προστασία του κλίματος θα έπρεπε να αποτελούν τα νέα πρότυπα της ευρωπαϊκής οικονομικής και βιομηχανικής πολιτικής. Ο κ. Havel χειροκροτήθηκε επίσης πολύ γι' αυτό. Έχω την αίσθηση ότι οι Ευρωπαίοι –όσο συχνά και αν το επισημαίνουν και όσο πολύ και αν το επικροτούν– έχουν χάσει εντελώς την εμπιστοσύνη τους σε αυτές τις μελλοντοστραφείς θέσεις εργασίας κατά τη διάρκεια της παρούσας οικονομικής κρίσης, και ότι για τον λόγο αυτόν, ακριβώς κατά τη διάρκεια της κρίσης αυτής, βάζουν στην άκρη τις επιτυχημένες στρατηγικές για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και αγορών του μέλλοντος. Αυτό μου γεννά σοβαρές ανησυχίες. Η οικονομική κρίση αποτελεί τη χειρότερη δικαιολογία για τη μη λήψη φιλόδοξων μέτρων προστασίας του κλίματος. Η προστασία του κλίματος και η οικονομική ανάπτυξη αποτελούν στην πραγματικότητα δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Ωστόσο, αυτό δεν είναι καθόλου εμφανές στις ευρωπαϊκές αποφάσεις που ελήφθησαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Timothy Kirkhope, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία για την πρόοδο που σημείωσε κατά την πρόσφατη σύνοδο κορυφής όσον αφορά τη διαμόρφωση της θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με την αλλαγή του κλίματος. Η αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος αποτελεί μία από τις υψηλότερες προτεραιότητές μας και πρόκειται για ζήτημα όπου επιθυμούμε και περιμένουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση να πάρει δυναμικά το προβάδισμα. Η ισορροπημένη και υπολογισμένη συμφωνία σχετικά με τις ρυθμίσεις της χρηματοδότησης είναι ευπρόσδεκτη και ισχυροποιεί τη θέση της Ένωσης καθώς πλησιάζουμε στην Κοπεγχάγη.

Πρέπει, όμως, να αναφερθώ στη συζήτηση που φαίνεται να κυριαρχεί σήμερα στην ευρωπαϊκή ημερήσια διάταξη: τους διορισμούς του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπατού Εκπροσώπου. Πρέπει να ξεκινήσουμε ορίζοντας σαφώς τον σκοπό και τη φύση των θέσεων αυτών, και στη συνέχεια πρέπει να αποφασίσουμε σχετικά με τις ιδιότητες και την εμπειρία που απαιτείται να έχουν τα άτομα που θα τις καλύψουν. Ασφαλώς, είναι λογικό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να καλεί σε επίσημους διορισμούς και να προβαίνει σε ακροάσεις υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένου ίσως και του κ. Verhofstadt, πριν από τη λήψη της απόφασης.

Αντίθετα, η συζήτηση εκφυλίζεται σε μίζερη διαφωνία μεταξύ των επικεφαλής των κυβερνήσεων, οι οποίοι φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρονται για τίποτα άλλο παρά μόνο να μοιράσουν τις θέσεις ανάμεσά τους, είτε πρόκειται για μεγάλες είτε για μικρές χώρες, χώρες του Βορρά, του Νότου, της Ανατολής ή της Δύσης, εκπροσώπους της Αριστεράς ή της Δεξιάς, και καθόλου για το εάν κάποιος είναι πράγματι ο καλύτερος υποψήφιος για να αναλάβει τις ευθύνες.

Ακόμα χειρότερα, ορισμένοι έχουν φτάσει στο σημείο να επιχειρήσουν να διαιρέσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση σε δύο κατηγορίες πολιτών, λέγοντας ότι δικαίωμα υποψηφιότητας μπορούν να έχουν μόνο άτομα που προέρχονται από κράτη μέλη εντός του χώρου Σένγκεν και της ζώνης του ευρώ. Αυτό, φοβούμαι, συνιστά διάκριση και είναι απαράδεκτο, και μάλιστα σε μία ιστορική ημέρα που αποτιμούμε φόρο τιμής σε όλους εκείνους που έχασαν τη ζωή τους στον πόλεμο, και σε μία εβδομάδα που ενθυμούμαστε τη φρίκη της Νύχτας των Κρυστάλλων και τα τραγικά

γεγονότα που την ακολούθησαν, και τιμούμε τα επιτεύγματα όλων εκείνων που συνέβαλαν στην πτώση του κομμουνισμού στην Πολωνία, από όπου ξεκίνησε, στην Ουγγαρία, στις Χώρες της Βαλτικής, σε χώρες σε ολόκληρη την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη και, ασφαλώς, εν τέλει στο Βερολίνο.

Είναι σωστό να αγωνιζόμαστε για ελευθερία και αξίες για όλους, όχι για υψηλές θέσεις εργασίας για λίγους τυχερούς.

Lothar Bisky, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας κυρώθηκε και από τα 27 κράτη μέλη. Πολλοί θα το γιορτάσουν αυτό σαν να ήταν μεγάλη επιτυχία, αλλά η Ομάδα μου δεν θα συμμετάσχει σε αυτούς τους εορτασμούς. Έχω αναφέρει πολλές φορές τους λόγους γι' αυτό στο Κοινοβούλιο και δεν σκοπεύω να το ξανακάνω.

Δυστυχώς, το γεγονός ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν θα ισχύει για τους πολίτες τριών κρατών μελών μου δημιουργεί αμφιβολίες σχετικά με τη μεγάλη πρόοδο της ΕΕ όσον αφορά την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Αυτό το αναφέρω συγκεκριμένα υπό το πρίσμα της πανηγυρικής σημερινής συνεδρίασης και της ομιλίας του Václav Havel. Ωστόσο, ακριβώς επειδή η Αριστερά στην Ευρώπη επιθυμεί μία κοινωνική, ειρηνική και περιβαλλοντικά βιώσιμη ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, θα συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε επίσης το πλαίσιο που παρέχεται από τη Συνθήκη για τον σκοπό αυτόν. Αυτό κάναμε μέχρι τώρα και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε.

Εν προκειμένω, δεν μπορώ παρά να επικροτήσω το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα διαδέτει τώρα περισσότερα δικαιώματα. Στο κέντρο όλης της αγαλλίασης, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων καλό θα ήταν να είχαν κάνει χρήση της πρόσφατης συνόδου κορυφής τους για περισσότερο απτές πολιτικές. Η μεγαλύτερη πρόκληση με την οποία έρχεται αντιμέτωπος ο κόσμος είναι η αλλαγή του κλίματος. Ενόψει της παγκόσμιας διάσκεψης για το κλίμα στην Κοπεγχάγη, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει, δυστυχώς, χάσει το προβάδισμα που η ίδια είχε αποκτήσει. Αφενός, η ουσία των δεσμεύσεων για τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα δεν ανταποκρίνεται σε αυτά που είναι πραγματικά αναγκαία. Αφετέρου, είναι απαράδεκτο τα κράτη μέλη της ΕΕ να επιθυμούν σαφέστατα να αποφύγουν τις οικονομικές τους ευθύνες, μολονότι στη συγκεκριμένη κατάσταση δεν μπορούμε να καθυστερήσουμε την ανάληψη δράσης.

Το ζήτημα δεν είναι κατά πόσον η Σουηδία θα αποτελέσει σύντομα μεγάλη οينوπαραγωγό περιφέρεια – αν και δεν σας κατηγορώ γι' αυτό. Το ζήτημα είναι πολύ απλά η επιβίωση και, παρεμπιπτόντως, η ειρήνη στον κόσμο μας. Η αλλαγή του κλίματος προκαλεί ήδη φτώχεια και πείνα και αναγκάζει εκατομμύρια ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους. Όλοι στο παρόν Κοινοβούλιο έχουν σίγουρα κάποια στιγμή μιλήσει για τις παγκόσμιες προκλήσεις που δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν σε εθνικό επίπεδο. Η προστασία του κλίματος, η ειρήνη και η καταπολέμηση της φτώχειας αποτελούν τέτοιες ακριβώς προκλήσεις. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αναλάβει δράση με συνεκτικό και παραδειγματικό τρόπο εν προκειμένω, θα χάσει την παραδοχή της ως διεθνούς παράγοντα.

William (The Earl of) Dartmouth, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η νέα θέση του Προέδρου του Συμβουλίου, με την οποία φαίνεται να έχουν όλοι αναπτύξει εμμονή, αποτελεί θέση με θητεία μόλις δύομισι ετών και με πολύ λίγες καθορισμένες αρμοδιότητες. Γι' αυτό κάποιος θα έπρεπε να πει στον Tony Blair να μην στεναχωρηθεί πάρα πολύ εάν δεν την πάρει!

Μετά τη Λισαβόνα, ο πραγματικός Ρωμαίος Αυτοκράτορας του 21ου αιώνα –ο Καρλομάγνος της εποχής μας– η εντολή του οποίου είναι πολύ πιο εκτεταμένη από όσο υπήρξε ποτέ εκείνη του Αυτοκράτορα, είναι, βεβαίως, ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ο δικός μας Senhor Barroso. Και αυτό το λέω παρά τα σχόλια του Senhor Barroso περί εταιρικής σχέσης.

Ωστόσο, τα πράγματα είναι μάλλον διαφορετικά για τον νέο Ύπατο Εκπρόσωπο. Υπάρχει μεγάλος προϋπολογισμός για τη δημιουργία νέων διπλωματικών αποστολών, και θα πρέπει να επισημάνω ότι η ύπαρξη της θέσης του Ύπατου Εκπροσώπου της ΕΕ απειλεί τις μόνιμες έδρες στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που κατέχουν το Ηνωμένο Βασίλειο καθώς και η Γαλλία, Monsieur Daul.

Ωστόσο, το μεγάλο πρόβλημα με το οποίο έρχονται αντιμέτωπα τα εθνικά κράτη της Ευρώπης δεν είναι οι πολύ λίγες διπλωματικές αποστολές, αλλά οι πάρα πολλοί άνεργοι. Οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τίμησαν την εικοστή επέτειο της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου – και καλά έκαναν. Τώρα, όμως, έχουμε ένα νέο Τείχος του Βερολίνου, όχι στα σύνορα κρατών, αλλά στο εσωτερικό τους. Αυτό το τείχος είναι μεταξύ των επαγγελματιών πολιτικών του πολιτικού κατεστημένου και των ανθρώπων.

Είναι λίγο αργά για να ζητάτε διαφάνεια τώρα, κύριε Verhofstadt. Υπάρχουν κάποιοι από εμάς που θα συνεχίσουν να μιλούν εξ ονόματος του λαού και εναντίον των θεσμικών οργάνων τα οποία, όπως έχει και στο παρελθόν αρκετές φορές πει η Ομάδα «Ευρώπη Ελευθερίας και Δημοκρατίας» και θα συνεχίσει να λέει, πάσχουν από έλλειψη δημοκρατικής νομιμότητας.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η δημοκρατία χρειάζεται μια επανάσταση, και δεν είναι ποτέ λάθος, κύριε Dartmouth, να μιλά κανείς υπέρ της διαφάνειας, κύριε Verhofstadt. Εσείς ιδιαίτερα, στη σουηδική Προεδρία, θα μπορούσατε να αποτελέσετε λαμπρό παράδειγμα αυτού και να μας πείτε τι ακριβώς συμβαίνει στο παζάρι για τις κορυφαίες θέσεις που δεν αρμόζει καθόλου στο ευρωπαϊκό εγχείρημα και ακόμα –ο κ. Barroso θα μπορούσε να ηγηθεί αυτού– σε σχέση με τον διορισμό των Επιτρόπων. Η Γερμανία και η Αυστρία αποτελούν κακό παράδειγμα εν προκειμένω, αλλά το ίδιο, δυστυχώς, ισχύει και για άλλους.

Στο παρόν Κοινοβούλιο υπάρχουν άνθρωποι με προσόντα, που όμως δεν έχουν καμία πιθανότητα να γίνουν δεκτοί. Παρακαλώ, τώρα που εγκρίθηκε η Συνθήκη της Λισαβόνας, να φανείτε θαρραλέοι και ειλικρινείς και να παραδεχτείτε ότι χρειαζόμαστε πολύ σαφέστερες, διαφανείς δομές λήψης των αποφάσεων για την Επιτροπή και για τις κορυφαίες θέσεις. Με τόση εμπειρογνομosύνη, πρέπει να είναι εφικτό να βρεθούν ικανοί άνθρωποι μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αντί να μαζευτούν από κάποια επαρχία.

Fredrik Reinfeldt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ τους αξιότιμους βουλευτές για τις πολλές πολύτιμες παρατηρήσεις και τις ερωτήσεις τους.

Όπως δήλωσε κάποιος, χρειάστηκε αρκετός καιρός για να επιτευχθεί η κύρωση από 27 κράτη μέλη. Συζητούμε σχετικά με τη Συνθήκη αυτή εδώ και πολλά χρόνια, και εκπλήσσομαι πάντα όταν διαπιστώνω ότι στη συνέχεια λαμβάνω ερωτήσεις σχετικά με το πόσο σύντομα θα σταματήσουμε να ζούμε σύμφωνα με το Σύνταγμα αυτό, διότι βασίζω το έργο μου στις Συνθήκες. Εκεί ορίζεται ότι οι φορείς που θα αποφασίσουν για τον Πρόεδρο του Συμβουλίου είναι οι πρωθυπουργοί και οι αρχηγοί κρατών της Ευρώπης. Αυτό είναι ουσιαστικά εκείνο που ορίζεται στις Συνθήκες.

Παράλληλα με αυτό, ένα πρόβλημα που θεωρώ προφανές είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που αναφέρονται είναι σήμερα πρωθυπουργοί διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών. Στην πραγματικότητα πρόκειται για λεπτό ζήτημα να προτείνεις τον εαυτό σου ως υποψήφιο για μια θέση που μπορεί να μην λάβεις, να στέλνεις στον λαό το μήνυμα ότι θα εγκαταλείψεις τη χώρα και μετά να επιστρέφεις και να λες, «Τελικά είμαι ακόμα εδώ!» Θεωρώ ότι θα έπρεπε να σεβαστούμε το ότι αυτό παίζει ρόλο εν προκειμένω.

Όσον αφορά τον Ύπατο Εκπρόσωπο, θα έχετε πολύ μεγαλύτερη διαφάνεια, πολύ περισσότερες συζητήσεις, διότι αυτό θα αποτελέσει μέρος της Επιτροπής, μέρος μιας απόφασης που θα ληφθεί μετά τις ακροάσεις εντός του Κοινοβουλίου. Αν και, για να απαντήσω στον κ. Swoboda, είναι σαφές στη Συνθήκη που πρόκειται να τεθεί σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου ότι ο Ύπατος Εκπρόσωπος αναλαμβάνει άμεσα τα νέα του καθήκοντα, αλλά ότι θα πρέπει να αποτελεί μέρος της Επιτροπής που θα έχει εγκριθεί από το Κοινοβούλιο.

Αυτό είναι βεβαίως περίπλοκο αλλά, για να πω το προφανές, όπως είπα και την τελευταία φορά, δεν υπήρχε αρχικά πρόθεση να εξελιχθεί έτσι όπως εξελίχθηκε τελικά. Έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί πριν από τη σουηδική Προεδρία. Αποτελεί πολύ πιο μακροχρόνια διαδικασία απ' ό,τι θα μπορούσε να έχει προβλέψει κανείς.

Όσον αφορά την εξισορρόπηση, διότι και αυτό το άκουσα, σήμερα μόλις είχα τον πρώτο γύρο διαβουλεύσεων με τους 26 συναδέλφους μου. Το πρόβλημα είναι ότι πρόκειται για μεγάλο βαθμό εξισορρόπησης για μόλις δύο άτομα. Αναφερθήκατε στη γεωγραφία και το φύλο, αλλά το υπ' αριθμόν ένα κριτήριο εξισορρόπησης που ακούω εγώ είναι ανάμεσα στην Κεντροδεξιά και την Κεντροαριστερά. Πρέπει να επιτευχθεί μεγάλος βαθμός εξισορρόπησης, και θα ήθελα να υπήρχαν περισσότερες θέσεις για να μπορέσουν να ικανοποιηθούν όλα τα κριτήρια που αναφέρθηκαν εδώ. Για να πω το προφανές, δεν ισχύει ότι δεν προσπαθούμε να επιτύχουμε την καλύτερη δυνατή ισορροπία.

Όπως ανέφερα, αυτό θα γίνει την επόμενη Πέμπτη κατά τη σύνοδο κορυφής μας, στο πλαίσιο της οποίας το δέιπνο θα πραγματοποιηθεί νωρίς, ώστε να εκπληρωθούν όλα τα αιτήματά σας για μία όσο το δυνατόν ταχύτερη διαδικασία. Αυτό είναι που προσπαθούμε να κάνουμε. Υπήρξαν σχόλια σχετικά με το ποιος θα λάβει αυτήν την απόφαση. Θα χρειαστεί λίγος χρόνος για να ζητηθεί η γνώμη όλων. Είμαστε πλέον η ΕΕ των 27. Η πλήρης διαβούλευση με τους συναδέλφους μου σημαίνει εργασία δύο ημερών – αυτό είναι υπέροχο, αλλά απαιτεί χρόνο.

Όσον αφορά το κλίμα, συμφωνώ με τη Rebecca Harms ότι η Ευρώπη δεν κάνει αρκετά. Θα ήθελα επίσης να σας υπενθυμίσω ότι προβλέψαμε μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας στην Ευρώπη εντός νομικά δεσμευτικών στόχων, αλλά απαιτείται να τεθούν προϋποθέσεις. Αυτό εκφράζει τις απόψεις πολλών συναδέλφων μου. Λένε πολύ συγκεκριμένα ότι, για να προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο στην Ευρώπη, χρειαζόμαστε τις ίδιες δεσμεύσεις και από άλλα μέρη του κόσμου.

Χαιρετίζω τις αποφάσεις που λήφθηκαν σε επίπεδο χωρών ή κρατών και προχώρησαν ακόμα περισσότερο. Έχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα. Η χώρα μου, για παράδειγμα, η Σουηδία, ενέκρινε εθνικό στόχο μείωσης που ανέρχεται σε 40% μέχρι το 2020, και το ίδιο ισχύει και για τη Γερμανία.

Πρέπει να κάνουμε περισσότερα –και δεν είμαστε εμείς εκείνοι που ζητούν άμβλυνση της απόφασης που πρέπει να λάβουμε στην Κοπεγχάγη– αλλά πρέπει να καταβληθούν πολλές προσπάθειες για να κινητοποιηθούν οι υπόλοιποι.

Όπως προείπα, επέστρεψα από τα ταξίδια μου σε Ινδία και Ηνωμένες Πολιτείες, και πρόκειται να μεταβώ στην Κίνα αργότερα εντός του μηνός, και για να συνεχιστεί αυτό χρειαζόμαστε τη συμφωνία της ηγεσίας. Αυτό είναι το δύσκολο ως προς αυτό. Πρόκειται για μία παγκόσμια πρόκληση σε έναν κόσμο όπου δεν διαθέτουμε το είδος της καθολικής ηγεσίας ή λήψης των αποφάσεων που έχουμε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως εκ τούτου, είναι πολύ δυσκολότερο να επιτύχουμε αποτελέσματα, αλλά ταυτόχρονα, πρέπει να τα κάνουμε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως γνωρίζετε, ευθύνεται μόλις για το 13% των παγκόσμιων εκπομπών. Δεν μπορούμε να επιλύσουμε αυτό το πρόβλημα μόνοι μας: χρειαζόμαστε και τη δέσμευση των υπολοίπων, ιδίως των μεγαλύτερων ρυπαντών, και αυτοί είναι που φαίνεται να σηκώνουν τα χέρια ψηλά και να λένε ότι θέλουν να μείνουν εκτός της συμφωνίας. Αυτό δεν είναι δυνατό, διότι τότε δεν θα επιτύχουμε ποτέ τον στόχο των 2 °C.

Τέλος, κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας, θα προσπαθήσουμε να επιβάλουμε την καλύτερη εποπτεία της χρηματοπιστωτικής αγοράς, η οποία είναι αναγκαία προκειμένου να επιτύχουμε καλύτερη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών στο μέλλον.

Θα ξεκινήσουμε επίσης συνομιλίες που θα συνεχιστούν και κατά τη διάρκεια της ισπανικής Προεδρίας σχετικά με την ανταγωνιστικότητα, τους τρόπους καλύτερης λειτουργίας των αγορών εργασίας, και τους τρόπους εξόδου από την κρίση μόλις δούμε σαφή σημάδια ανάκαμψης. Αυτό σημαίνει ισορροπία μεταξύ των όσων διδαχθήκαμε από τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε και της δημιουργίας λειτουργικότερων χρηματοπιστωτικών αγορών, αλλά και των αναγκαίων συνομιλιών και αποφάσεων για την επίτευξη μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας και λειτουργικότερων αγορών εργασίας εδώ στην Ευρώπη.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σχολιάσω εν συντομία ορισμένα από τα ζητήματα που θίχτηκαν άμεσα κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Καταρχάς, όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, ας είμαστε ξεκάθαροι. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύεται από μια δεσμευτική συνθήκη. Δεσμευόμαστε από το πρωτόκολλο του Κιότο και το έχουμε κυρώσει. Όλα τα κράτη μέλη μας έχουν κυρώσει το Κιότο, και είμαστε υπέρ μιας δεσμευτικής συνθήκης και για το μέλλον. Εάν υπάρχει κάποιος που δεν επιθυμεί μια δεσμευτική συνθήκη, αυτός δεν είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι ορισμένοι από τους σημαντικότερους εταίρους μας απλώς δεν είναι έτοιμοι γι' αυτήν, επομένως υπάρχουν δύο δυνατότητες. Η μία είναι να επιμεινουμε για κάτι που γνωρίζουμε ότι δεν πρόκειται να έχει αποτέλεσμα, και η άλλη να προσπαθήσουμε να έχουμε το πλέον προηγμένο και φιλόδοξο αποτέλεσμα στην Κοπεγχάγη. Πιστεύω ότι εξακολουθεί να είναι εφικτό, και θα αγωνιστούμε γι' αυτό. Θα αγωνιστούμε για να έχουμε την πλέον φιλόδοξη συμφωνία στην Κοπεγχάγη και –τουλάχιστον όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και είμαι σίγουρος ότι θα συμφωνήσουν και οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων– θα παραμείνουμε προσηλωμένοι σε μια δεσμευτική συνθήκη που θέτει σαφείς στόχους για τις αναπτυσσόμενες χώρες και σαφείς δράσεις για τις αναπτυσσόμενες, συμπεριλαμβανομένων των ταχέως αναπτυσσόμενων και μεγάλων αναδυόμενων οικονομιών που έχουν και αυτές υποχρέωση να συμμετάσχουν. Πρέπει επίσης να παράσχουμε χρηματοδότηση προς τις αναπτυσσόμενες χώρες –ιδίως τις φτωχότερες και τις λιγότερο αναπτυσσόμενες χώρες– διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι χωρίς αυτήν την υποστήριξη δεν θα μπορούσαν να κάνουν τις προσπάθειες προσαρμογής και μετριασμού που απαιτούνται.

(FR) Όσον αφορά την εργασία για τα θεσμικά όργανα, ας είμαστε απόλυτα ειλικρινείς. Βρισκόμαστε λίγο πριν από την θέση σε ισχύ ενός νέου, εξαιρετικά απαιτητικού συστήματος.

Οι περισσότεροι από εμάς αγωνιστήκαμε σθεναρά για να αποκτήσουμε αυτήν τη Συνθήκη, εδώ και πολλά χρόνια, τουλάχιστον εννέα! Μετά τη Νίκαια, θέλαμε μια πιο φιλόδοξη Συνθήκη, και τώρα πρέπει να την εφαρμόσουμε. Είναι σύνθετη, όπως και η Ένωση μας, η οποία είναι μία Ένωση κρατών μελών, μία Ένωση πολιτών.

Το σημαντικότερο, ωστόσο, στοιχείο είναι ακριβώς ο σεβασμός για τις Συνθήκες. Είμαστε μια κοινότητα που βασίζεται στο κράτος δικαίου, και η ημέρα που δεν θα μπορέσουμε να τηρήσουμε τη δέσμευσή μας για πλήρη σεβασμό της Συνθήκης θα είναι σίγουρα η ημέρα που θα αποτύχουμε στα καθήκοντά μας.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι πολύ σημαντικό κατά τη μετάβαση αυτή –και κατά την εφαρμογή της νέας Συνθήκης– να υπάρξει σεβασμός για τις Συνθήκες και για τις αρμοδιότητες κάθε θεσμικού οργάνου: τις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου, ασφαλώς, τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου και τις αρμοδιότητες της Επιτροπής.

Εγώ ο ίδιος είμαι μεταξύ εκείνων που θεωρούν ότι η Ευρώπη μένει στάσιμη όταν ένα θεσμικό όργανο κάνει χρήση των εξουσιών και των αρμοδιοτήτων του σε βάρος των άλλων. Θεωρώ πως είναι λάθος να συμπεριφερόμαστε με αυτόν τον τρόπο. Θεωρώ ότι η θεσμική ζήλια αποτελεί χαρακτηριστικό των μέτριων ατόμων. Αντιθέτως, πιστεύω ότι θα είμαστε ισχυρότεροι εάν ενισχύσουμε ο ένας τον άλλον. Θεωρώ ότι είναι απόλυτα προς το συμφέρον μας να έχουμε ένα ισχυρό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο –και η Συνθήκη της Λισαβόνας του παρέχει αυξημένες αρμοδιότητες– αλλά και ένα Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με συνεκτική και συνεπή ηγεσία εν καιρώ, καθώς και μία ισχυρή Επιτροπή.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις Συνθήκες, και θα αναφέρω εδώ ένα απόσπασμα από τη Συνθήκη της Λισαβόνας –διότι μιλούμε συνεχώς γι' αυτήν, αλλά ορισμένες φορές πρέπει και να τη διαβάζουμε– το άρθρο 17 της οποίας ορίζει ότι η Επιτροπή «προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης και αναλαμβάνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον σκοπό αυτόν. Μεριμνά για την εφαρμογή των Συνθηκών καθώς και των μέτρων που θεσπίζονται βάσει αυτών από τα θεσμικά όργανα». Με άλλα λόγια, είναι καθήκον της Επιτροπής να επιβεβαιώσει κατά πόσον έχουν εφαρμοσθεί οι Συνθήκες, μεταξύ άλλων και κατά τη διάρκεια της παρούσας μεταβατικής περιόδου. Πρόκειται για αρμοδιότητα που παρέχει η Συνθήκη στην Επιτροπή και την οποία η Επιτροπή θα ασκήσει βεβαίως στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της.

Πέραν αυτού, είναι σημαντικό να εργαστούμε βάσει εταιρικής σχέσης, προκειμένου να ενισχύσουμε τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Εάν δεν διαθέτουμε λειτουργικά θεσμικά όργανα, τι θα συμβεί; Τα κράτη μέλη –ορισμένα ιδίως– θα λαμβάνουν τις αποφάσεις τους εκτός των θεσμικών οργάνων. Αυτό θέλουμε; Δεν νομίζω. Θέλουμε να λαμβάνονται αποφάσεις εντός του θεσμικού πλαισίου, εντός του πλαισίου μίας Επιτροπής που θα βασίζεται στο κράτος δικαίου, και θα ήθελα να σας πω το ακόλουθο, ξεκάθαρα και με απόλυτη ειλικρίνεια: ας ενισχύσουμε από κοινού τα θεσμικά μας όργανα.

Ακούσαμε σήμερα την εξαιρετική έκκληση του Václav Havel. Είναι εξαιρετική, αλλά όπως είπε και ο Jean Monnet, τίποτα δεν είναι εφικτό χωρίς ανθρώπους· τίποτα δεν διαρκεί χωρίς θεσμικά όργανα. Πρέπει τώρα να εδραιώσουμε ισχυρά θεσμικά όργανα, και αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με αυτό το πνεύμα εταιρικής σχέσης. Αυτός είναι, μεταξύ άλλων, ο λόγος για τον οποίο θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τις προτάσεις σας αναφορικά με την οργάνωση και τη διάρθρωση της Επιτροπής. Όπως και εσείς, έτσι και εγώ είμαι ιδιαίτερα προσηλωμένος στην κοινοτική μέθοδο και τη Συνθήκη, η οποία προβλέπει σαφή διαίρεση των αρμοδιοτήτων. Βάσει της Συνθήκης, η αρμοδιότητα για την οργάνωση της Επιτροπής βρίσκεται στα χέρια του Προέδρου της, και δεν έχω καμία πρόθεση να την αποποιηθώ.

Για τον λόγο αυτόν, όταν θα παρουσιάσω την Επιτροπή, θα κάνω αυτό που κάνουν όλοι οι μετριοφρονες συντάκτες: θα ευχαριστήσω όλους όσοι με συμβούλευσαν, αναλαμβάνοντας παράλληλα πλήρως την ευθύνη για το τελικό προϊόν. Σήμερα, άκουσα ορισμένες καλές και ενδιαφέρουσες προτάσεις, αλλά το βασικότερο στοιχείο που πρέπει να καταλάβει κάποιος είναι το ακόλουθο: καθένας από εμάς πρέπει να ασκήσει τις αρμοδιότητές του με συνεκτικότητα έναντι των άλλων θεσμικών οργάνων, επιδεικνύοντας βεβαίως το μεγαλύτερο δυνατό ενδιαφέρον για το ευρωπαϊκό γενικό συμφέρον.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ανέφερε ότι συνεχάρη τον κ. Reinfeldt, διότι οδήγησε με ασφάλεια το πλοίο στο λιμάνι, το οποίο είναι η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Πριν από δύο χρόνια, σε αυτήν την Αίθουσα, έλεγα ότι φοβούμαι πως η Συνθήκη της Λισαβόνας θα καταλήξει όπως το ψάρι στο *Ο Γέρος και η Θάλασσα*, το μυθιστόρημα του Hemingway, το οποίο μετά από μεγάλο αγώνα έφτασε στο λιμάνι όντας ένας σωρός από κόκαλα. Βλέπω, ωστόσο, ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν έφτασε στο λιμάνι ως σωρός από κόκαλα, αλλά ότι η ουσία της εξακολουθεί να υπάρχει. Σας ευχαριστώ, κύριε Reinfeldt· σε ευχαριστώ, Cecilia.

Πρέπει, ωστόσο, να αναφέρω ότι θεωρώ πως αυτό που κάνατε, επιζητώντας τη συμφωνία του Προέδρου της Τσεχικής Δημοκρατίας, είναι σωστό. Πολλοί από εμάς στο Κοινοβούλιο ανησυχούσαμε εξαιτίας της συμπεριφοράς του Προέδρου της Τσεχικής Δημοκρατίας, ωστόσο υπάρχει ένας ισπανός ποιητής που λέει: «μετά το πάντα, το πάντα γίνεται τίποτα»· στο τέλος, αυτό που έχει σημασία είναι ότι η Συνθήκη τέθηκε σε ισχύ και ότι τώρα σκεφτόμαστε πώς θα την εφαρμόσουμε.

Κύριε Barroso, δεν είναι ούτε δική μου πρόθεση να σας δώσω συμβουλές για το πώς θα πρέπει να διαμορφώσετε την Επιτροπή σας, εν μέρει διότι σέβομαι την αυτονομία και την ανεξαρτησία του Προέδρου της Επιτροπής, ο οποίος έχει λάβει σημαντικό αριθμό ψήφων που του ζητούν να το κάνει. Όταν παρουσιάσετε το Σώμα των Επιτρόπων σας και τη διαίρεση των αρμοδιοτήτων τους, θα σας πούμε αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, αλλά σήμερα έχετε την πλήρη υποστήριξή μας.

Ούτε σκοπεύω, προφανώς, να δώσω οποιαδήποτε συμβουλή στον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, αλλά, εάν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να σας επισημάνω κάτι που συνέβη κατά τη διάρκεια των εργασιών για τη Συνταγματική Συνθήκη. Κατά την εκπόνηση του πρώτου σχεδίου, το οποίο δημιούργησε τη θέση του Προέδρου του Συμβουλίου, υποβλήθηκε μία πρόταση που υποστήριζε ότι ο εν λόγω Πρόεδρος θα έπρεπε να είναι πρωθυπουργός που θα είχε διατελέσει θητεία διάρκειας τουλάχιστον δυόμισι ετών (αστεινόμενοι, κύριε Reinfeldt, το αποκαλέσαμε «ρήτρα Bruton» από τον John Bruton, που μας δήλωσε ότι είχε διατελέσει πρωθυπουργός για δύο χρόνια και επτά μήνες και επομένως είχε δικαίωμα υποψηφιότητας για τη θέση). Ωστόσο, αργότερα διαγράψαμε αυτόν τον όρο –το θυμάται και ο κ. Duff– και ο λόγος που το κάναμε είναι ότι στο παρόν Κοινοβούλιο μας ετέθη το ερώτημα τι ακριβώς

διαθέτει το DNA ενός πρωθυπουργού που δεν το διαθέτει το DNA των υπολοίπων θνητών. Γιατί πρέπει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου να είναι πρωθυπουργός;

Κύριε Reinfeldt, θα πρέπει να αναζητήσετε το πρόσωπο εκείνο που θα έχει το μεγαλύτερο ηθικό κύρος, που θα μπορεί να διαμεσολαβεί για τη σύναψη συμφωνιών στην Ευρώπη. Για να το κάνετε, σας παρέχουμε ένα εργαλείο, κύριε Reinfeldt: το ότι η εκλογή αυτού του Προέδρου του Συμβουλίου δεν χρειάζεται να είναι ομόφωνη, αλλά μπορεί να επιτευχθεί με ειδική πλειοψηφία.

Ως εκ τούτου, είναι επιθυμητή η συναίνεση, εάν αυτό είναι εφικτό· διαφορετικά, κάντε χρήση της ειδικής πλειοψηφίας για να αναζητήσετε τον καλύτερο Πρόεδρο του Συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπρόεδρου

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που η σουηδική Προεδρία εγκατέλειψε την επιθυμία της να πείσει για σύντομες προσπάθειες για στρατηγικές εξόδου, κάτι που θα ενείχε τον κίνδυνο να αποτελέσουν οι υψηλοί δείκτες ανεργίας μόνιμο πρόβλημα στην Ευρώπη. Ωστόσο, με απασχολεί το ότι ολοένα περισσότεροι άνθρωποι προειδοποιούν ότι η Διάσκεψη για το κλίμα στην Κοπεγχάγη δεν θα είναι τόσο επιτυχημένη όσο ελπίζουν πολλοί, και αυτό έχει εκφραστεί σε πολλές ομιλίες κατά τη διάρκεια της παρούσας συζήτησης καθώς και στα ερωτήματα που ετέθησαν υπόψη του κ. Reinfeldt.

Αυτή η απαισιοδοξία είναι εμφανής και στα συμπεράσματα της τελευταίας συνεδρίασης του Συμβουλίου. Ομολογουμένως, το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ότι ο αναπτυσσόμενος κόσμος πρέπει να μειώσει τις εκπομπές του κατά 80-95% μέχρι το 2050, αλλά για να το επιτύχουμε χρειαζόμαστε φιλόδοξες δεσμεύσεις για το πολύ άμεσο μέλλον και θα πρέπει να επιλυθεί το ζήτημα της χρηματοδότησης των μέτρων στις αναπτυσσόμενες χώρες. Πρόκειται για τις χώρες που έχουν συμβάλει λιγότερο από όλες στην αλλαγή του κλίματος και εκείνες που θα επηρεαστούν περισσότερο από αυτήν και, εάν δεν επιλύσουμε το ζήτημα της χρηματοδότησης, δεν θα καταλήξουμε ούτε και σε συμφωνία για το κλίμα.

Τι υποσχέσεις δίνει επομένως το Συμβούλιο; Ακριβώς όπως είπε σήμερα εδώ ο κ. Reinfeldt, η ΕΕ υποσχέθηκε να συμβάλει με εύλογο τρόπο. Κατά την άποψή μου, αυτό είναι απογοητευτικό. Θα ήταν δυνατό να αποφασίσει η ΕΕ να μην συμβάλει με εύλογο τρόπο; Κατά την άποψή μου, είναι σαν να ξεκινά κάποιος να πλέκει ένα γάντι και να μην προχωράει πέρα από τον αντίχειρα. Η Επιτροπή έχει προτείνει βοήθεια που θα κυμαίνεται μεταξύ πέντε και επτά δισ. ευρώ κατά την πρώτη τριετία. Το Συμβούλιο επιλέγει να το λάβει αυτό υπόψη, και θεωρώ πολύ δύσκολο να εκληφθεί αυτό ως αξιόλογη δέσμευση.

Θεωρώ ότι αυτό γεννά ανησυχίες. Ασφαλώς υπάρχουν προβλήματα με τις ΗΠΑ και την Κίνα, καθώς και με τις φιλοδοξίες άλλων χωρών, αλλά υπάρχουν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα με τη θέση της ΕΕ και τις δικές μας φιλοδοξίες. Θα έπρεπε να είναι εφικτό να διορθωθεί αυτό, και εάν ο κ. Reinfeldt είχε θεωρήσει πρότερον να παραμείνει εδώ, θα τον ρωτούσα με ποιον τρόπο σκοπεύει η σουηδική Προεδρία να αποκτήσει ισχυρότερη εντολή πριν από τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης, διότι αυτή δεν πρέπει να λήξει χωρίς αποτέλεσμα.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία, ευτυχώς, τέθηκε σε ισχύ, θα μας παράσχει περισσότερη δημοκρατία και μία διαδικασία ακρόασεων για τον Ύπατο Εκπρόσωπο. Όλοι οι Επίτροποι έρχονται εδώ, καταρχάς για να μπορέσουμε να ακούσουμε τι έχουν να πουν και στη συνέχεια για να μπορέσουμε να τους υποβάλουμε σε έλεγχο, και δικαίως. Ωστόσο, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου δεν περνάει από ακρόαση, ούτε και υπόκειται σε έλεγχο από εμάς ή από οποιοδήποτε εθνικό κοινοβούλιο.

Η θέση του είναι κακοσχεδιασμένη από δημοκρατική άποψη. Δεν μπορεί να αποτελεί τον πολιτικό Πρόεδρο της Ευρώπης, δεν πρέπει να είναι παρά ένας έντιμος μεσάζων μεταξύ των διαφορετικών συμφερόντων των κρατών μελών στο Συμβούλιο, και η ελάχιστη προϋπόθεση για τον διορισμό του είναι να υπάρχει συναίνεση στο Συμβούλιο. Όπως δήλωσε μόλις ο κ. Verhofstadt, όταν επιλέγουμε Πάπα, επιλέγουμε κάποιον καθολικό, όταν επιλέγουμε Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, επιλέγουμε κάποιον Ευρωπαίο, με άλλα λόγια, κάποιον που πιστεύει στο ευρωπαϊκό ιδεώδες. Πιστεύω ότι αυτό είναι απολύτως σωστό. Χρειαζόμαστε κάποιον που θα προσδώσει πραγματικά ευρωπαϊκό χαρακτήρα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Εάν η παρούσα συζήτηση –την οποία ζήτησε η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη– δεν είχε διεξαχθεί στο Κοινοβούλιο, θα συζητούσαμε το εν λόγω ζήτημα μόνο στα μέσα ενημέρωσης ή στους διαδρόμους. Θεωρώ ότι η διαφάνεια είναι αναγκαία για τους επερχόμενους διορισμούς.

Στον κ. Reinfeldt θα ήθελα να πω τα ακόλουθα:

– (EN) Εν προκειμένω δεν πρόκειται απλώς για εξισορρόπηση της Κεντροαριστεράς με την Κεντροδεξιά, πρόκειται για εξισορρόπηση του Κέντρου, της Αριστεράς και της Δεξιάς.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η αλλαγή του κλίματος έχει προκαλέσει ήδη 300 000 θανάτους, και η αδράνεια αποτελεί, κατά την άποψή μας, έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Γνωρίζουμε ότι πρόκειται για κατάσταση έκτακτης ανάγκης, γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει εναλλακτικό σχέδιο, και όμως, παρ' όλα αυτά, σήμερα οι διαπραγματεύσεις παραμένουν καθηλωμένες. Είναι εύκολο να λέμε ότι φτάνει οι Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά θεωρούμε ότι και η Ευρώπη ευθύνεται σε τεράστιο βαθμό.

Η Ευρώπη δυστυχώς δεν είναι πλέον, όπως ισχυρίζεται ο πρωθυπουργός, πρωτοπόρος στις διαπραγματεύσεις για την αλλαγή του κλίματος. Η επέκταση των σημερινών δεσμεύσεων της Ευρώπης σε ολόκληρο τον πλανήτη σημαίνει ότι η θερμοκρασία του πλανήτη θα αυξηθεί κατά 4 βαθμούς ως το τέλος του αιώνα, 4 βαθμούς! Αυτό είναι απαράδεκτο και δεν αρκεί πλέον, όπως ισχυρίζεται και ο Πρόεδρος Barroso, να κρυβόμαστε πίσω από τον νομοθετικό χαρακτήρα αυτής της δέσμευσης.

Ανεξάρτητες μελέτες δείχνουν σήμερα ότι η Ιαπωνία, η Νορβηγία και η Ελβετία είναι διατεθειμένες να καταβάλουν μεγαλύτερες προσπάθειες απ' ό,τι η Ευρώπη. Όσον αφορά τις αναδυόμενες χώρες –την Κίνα, τη Νότια Αφρική, τη Βραζιλία και την Ινδονησία– και αυτές αναλαμβάνουν δεσμεύσεις στο εσωτερικό τους που υπερβαίνουν όσα ζητεί από αυτές η επιστημονική κοινότητα.

Αν υπάρχει ένα δίδαγμα που μπορούμε να αντλήσουμε από την ομιλία του κ. Havel, είναι πώς να είμαστε μετριοφρονες και πώς να είμαστε ρεαλιστές. Ας πάσουμε να προσποιούμαστε ότι τίποτα δεν κινείται εκτός της Ευρώπης, ότι ο κόσμος δεν έχει αλλάξει από το Κιότο και μετά, και ότι η Ευρώπη εξακολουθεί να είναι πάντα πολύ πιο μπροστά από τη διεθνή κοινότητα. Με την άρνησή του να λάβει υπόψη τα αιτήματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ιδίως της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, το Συμβούλιο ανέλαβε την ευθύνη για κάτι πολύ σοβαρό: την αποτυχία της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης.

Δεν είναι πολύ αργά· η Ευρώπη μπορεί να αποκτήσει και πάλι την ηγετική θέση της αυξάνοντας άμεσα τον στόχο μείωσής της στο 30% και παρέχοντας τουλάχιστον 30 δις. ευρώ ως βοήθεια προς τις χώρες του Νότου. Με αυτόν τον τρόπο, θα ηγηθούμε των χωρών του Νότου και θα υποχρεώσουμε τους Αμερικανούς να συνάψουν συμφωνία.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το αποτέλεσμα του Συμβουλίου του Οκτωβρίου αποτελεί καλή βάση για τη θέση περιορισμών στα εντελώς μη ρεαλιστικά μέτρα που ζητείται από την Ευρώπη να λάβει στον τομέα της αλλαγής του κλίματος.

Η δράση που αναλαμβάνουμε στον τομέα της κλιματικής αλλαγής θα έπρεπε να συναρτηθεί με τις προσπάθειες της Κίνας, της Αμερικής, της Ινδίας και της Βραζιλίας. Η συμβολή μας στη χρηματοδότηση των καθαρών τεχνολογιών στις αναπτυσσόμενες χώρες δεν θα πρέπει να καταστρέψει τη δική μας οικονομία. Ας μην ξεχνούμε ότι στην πραγματικότητα η οικονομική ανάπτυξη είναι εκείνη που μας παρέχει τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε τις τεχνολογικές αλλαγές που έχουν τεράστια σημασία για την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο καταμερισμός της συνεισφοράς εντός της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θα πρέπει να οδηγήσει σε μία κατάσταση όπου χώρες που χρησιμοποιούν μεγάλες ποσότητες άνθρακα για την παραγωγή ενέργειας θα καταβάλλουν διπλάσιο ποσό για τις ίδιες εκπομπές – μία φορά βάσει του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών, και μία δεύτερη στο πλαίσιο της υποστήριξης των καθαρών τεχνολογιών στον κόσμο. Εάν δεν λάβουμε υπόψη αυτήν την άποψη, θα αποδυναμώσουμε τη θέση της Ευρώπης στο πλαίσιο της παρούσας συζήτησης.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από λίγες ημέρες, μία σοβαρή απόφαση του Δικαστηρίου στο Στρασβούργο άνοιξε μια πολύ βαθιά πληγή –σχετικά με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εκφράστηκε με υπερβολική επιφύλαξη– απαγορεύοντας στο ιταλικό κράτος την ανάρτηση σταυρών στις σχολικές αίθουσες. Το εν λόγω ζήτημα δεν έχει να κάνει τόσο με θρησκευτικές αρχές όσο με την αρχή της ελευθερίας: επρόκειτο για σοβαρή παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας.

Εάν αυτό αποτελεί ένδειξη του τι μέλλει γενέσθαι, γεννώνται φόβοι για τον τρόπο με τον οποίο το ζήτημα αυτό θα εξελιχθεί μετά την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας: είμαστε σίγουροι ότι δεν θα ακολουθηθεί αυτό το επικίνδυνο μονοπάτι της ύπαρξης ενός ευρωπαϊκού δικαίου που θα υπερκεράζει το δίκαιο των κρατών μελών και θα υπερέχει έναντι αυτού; Πρόκειται για κίνδυνο από τον οποίο πρέπει να προφυλαχούμε. Η Επιτροπή θα έπρεπε να είχε αντιδράσει με μεγαλύτερη αυστηρότητα, μεταξύ άλλων και εξαιτίας της ομόφωνης διαμαρτυρίας –σήμερα πραγματοποιήθηκε διακομματική συνεδρίαση των ιταλικών πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται εδώ– που εκφράζει τα αισθήματα και το μέγεθος της διαφωνίας του λαού μας σε σχέση με αυτήν την ιδιότητα μέλους, η οποία έχει μεταπολιτικό, μεταδημοκρατικό και πολιτιστικό χαρακτήρα, σύμφωνα με το πνεύμα ενός σπουδαίου φιλοσόφου, που μας διδάξε με τα σημαντικά λόγια: «δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν είμαστε χριστιανοί».

Το ζήτημα των διορισμών είναι πολύ σημαντικό. Κατά συνέπεια, σήμερα, διαβάζουμε σε αναφορές στον Τύπο φήμες για συνεδριάσεις· δεν γνωρίζουμε καν εάν θα υπάρξει έκτακτη συνεδρίαση στις Βρυξέλλες. Αναρωτιέμαι, ωστόσο, για κάτι: μελετώντας τα ονόματα που κυκλοφορούν –για παράδειγμα του Jan Peter Balkenende, του David Miliband και του Herman Van Rompuy, για να κατονομάσω μόλις τρία– είναι πιθανό να μην έχει κανείς προσέξει ότι και οι τρεις συμμετέχουν τακτικά στις συνεδριάσεις τόσο της Ομάδας Bilderberg όσο και της Τριμερούς Επιτροπής; Πιστεύω ότι πρέπει να θεσπίσουμε αρχές διαφάνειας, για τις οποίες τόσο συχνά γίνεται λόγος από τα θεσμικά μας όργανα, και πρέπει να ρωτήσουμε ξεκάθαρα αυτούς τους ανθρώπους αν είναι υποψήφιοι που εκπροσωπούν τη χώρα και το πολιτικό τους κόμμα ή αν εκπροσωπούν μυστικές ομάδες που συνεδριάζουν πίσω από κλειστές πόρτες και λαμβάνουν αποφάσεις χωρίς να λογαριάζονται οι ηγεσίες των λαών.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, τώρα που διασκεδάστηκαν οι ανησυχίες που είχαν προκληθεί από την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι καιρός, κατά την άποψή μου, να σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να χειριστούμε στο μέλλον τις εθνικιστικές νοοτροπίες που θέτουν τόσο μεγάλα εμπόδια στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Γνώμη μου είναι ότι αυτά τα εμπόδια δεν μπορεί να είναι χωρίς συνέπειες. Είναι καιρός να σκεφτούμε ψύχραιμα τα πιθανά μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν κατά τις επόμενες ημέρες και χρόνια.

Ο υποφαινόμενος απλός βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επιθυμεί ως μελλοντικό Πρόεδρο του Συμβουλίου έναν άνδρα, ή καλύτερα μία γυναίκα, που θα υποστηρίζει την ευρωπαϊκή ομοσπονδοποίηση, θα χρησιμοποιεί το ευρώ, θα έχει έδρα στον χώρο του Σένγκεν και θα συμπαρατάσσεται και θα συμφωνεί με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

14. Υποδοχή

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να σας ενημερώσω, κυρίες και κύριοι, για την παρουσία στο θεωρείο των επισήμων αντιπροσωπείας από τη Γερουσία της Ομοσπονδίας της Μαλαισίας, την οποία υποδεχόμαστε θερμά. Της αντιπροσωπείας ηγείται η εξοχότης του Datuk Wong Foon Meng, Πρόεδρος της Γερουσίας.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το κοινοβούλιο της Μαλαισίας απολαύουν τακτικών και εποικοδομητικών επαφών. Η Μαλαισία διαθέτει μια δυναμική κοινωνία και σφύζουσα οικονομία, και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στον Σύνδεσμο των Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN). Ως εκ τούτου, τόσο εγώ όσο και το σύνολο του Κοινοβουλίου έχουμε για μία ακόμα φορά τη χαρά να καλωσορίσουμε τους φίλους και συναδέλφους από τη Γερουσία: ευχόμαστε να έχετε μία ιδιαίτερα παραγωγική επίσκεψη.

15. Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης-30ής Οκτωβρίου 2009, περιλαμβανομένων της εντολής και των διορισμών του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπάτου Εκπροσώπου της Ένωσης για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφαλείας/αντιπροέδρου της Επιτροπής, καθώς και της δομής της νέας Επιτροπής (συνέχεια της συζήτησης)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συνέχιση της συζήτησης σχετικά με την έκθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και τη δήλωση της Επιτροπής για τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης-30ής Οκτωβρίου 2009, περιλαμβανομένων της εντολής και των διορισμών του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπάτου Εκπροσώπου της Ένωσης για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφαλείας/αντιπροέδρου της Επιτροπής, καθώς και της δομής της νέας Επιτροπής.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμη Επιτροπή, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, η ομιλία του κ. Borghezio ήταν χαρακτηριστική –αυτοί οι ευρωσκεπτικιστές δεν μπορούν να ξεχωρίσουν το Συμβούλιο της Ευρώπης από την Ευρωπαϊκή Ένωση– καθώς η απόφαση για τους σταυρούς εκδόθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που υπάγεται στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Αυτό δεν θα μπορούσε να συμβεί βάσει του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Ωστόσο, θα ήθελα να σχολιάσω ορισμένα σημεία της τρέχουσας συζήτησης. Θεωρώ ότι η σουηδική Προεδρία επέφερε την ολοκλήρωση της διαδικασίας κύρωσης με μεγάλη ευαισθησία και στοχευμένο τρόπο, τη στιγμή βεβαίως που η εν λόγω διαδικασία έπρεπε να ολοκληρωθεί από τέσσερις χώρες κατά τη διάρκεια της θητείας της. Θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για το γεγονός ότι η διαδικασία αυτή, η οποία διήρκεσε εννέα χρόνια, οδηγήθηκε τελικά με αυτόν τον τρόπο στην ολοκλήρωσή της. Θεωρώ ότι αυτό θα μας παράσχει επίσης τη δυνατότητα να τη θέσουμε για πρώτη φορά σε εφαρμογή, διότι αυτό που συμβαίνει στην πράξη καθορίζει και τη συνταγματική πραγματικότητα. Ως εκ τούτου, πρέπει να καταστεί σαφές ότι ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου διαθέτει μόνο τη νομιμοποίηση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων και ότι, σε όλα τα συντάγματα, κάθε Πρόεδρος που

δεν λογοδοτεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκλέγεται άμεσα από τον λαό. Αυτό πρέπει να ισχύσει και στην περίπτωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μόνο ο Πρόεδρος της Επιτροπής έχει πλήρη νομιμοποίηση.

Θα ήθελα να επιστήσω επίσης την προσοχή, όπως ανέφερε και ο κ. Barroso όταν παρέθεσε τα λόγια του Jean Monnet, στο πόσο μεγάλη σημασία έχουν τα θεσμικά όργανα για τη διάρκεια μας. Όσον αφορά τον Ύπατο Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, πρέπει να καταστεί σαφές ότι, όταν αναλάβει τα καθήκοντά του, θα αναλάβει άμεσα και τους δύο ρόλους. Δεν μπορεί να αναλάβει πρώτα την 1η Δεκεμβρίου το αξίωμα του Ύπατου Εκπροσώπου και αργότερα εκείνο του Αντιπροέδρου. Θα μπορέσει να αναλάβει τα αξιώματά του, όπως και ο Αντιπρόεδρος, αφότου εγκριθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν θα πρέπει να υπάρξει καμία παρεξήγηση ως προς αυτό, διότι διαφορετικά θα αντιμετωπίσουμε νομικά προβλήματα.

Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ασκήσει τα δικαιώματά του όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Δεν επιθυμούμε να χρησιμοποιηθεί η Συνθήκη της Λισαβόνας για να προσδώσει στην Ευρώπη διακυβερνητικό χαρακτήρα. Δεν είναι αυτό το πνεύμα της Συνθήκης. Η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης θα διαδραματίσει εν προκειμένω αποφασιστικής σημασίας ρόλο. Θα ήθελα να σας ζητήσω να λάβετε σοβαρά υπόψη τη θέση του Κοινοβουλίου εν προκειμένω, κάτι που ασφαλώς γνωρίζετε, και να μην προβαίνετε σε δηλώσεις ότι θα σας καταστρέψουμε επειδή έχουμε την αρμοδιότητα να το κάνουμε.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας αποτελεί πράγματι γεγονός με ιστορική σημασία. Το επικροτούμε. Πρέπει να είμαστε χαρούμενοι γι' αυτό. Πρέπει να συγχαρούμε τους εαυτούς μας και να συγχαρούμε βεβαίως και τη σουηδική Προεδρία για το γεγονός ότι πέτυχε αυτό το αποτέλεσμα.

Ωστόσο, μια Συνθήκη δεν αρκεί. Ακόμα και η τελειότερη Συνθήκη δεν μπορεί από μόνη της να επιλύσει πολλά από τα προβλήματα. Χρειάζομαστε εμπνευσμένους και ικανούς ανθρώπους που θα την ενισχύσουν. Στην περίπτωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, αυτό καθίσταται ακόμα πιο σημαντικό διότι η Συνθήκη αυτή είναι το αποτέλεσμα ατελείωτων συμβιβασμών, μακροχρόνιων συζητήσεων και διαφωνιών. Ως εκ τούτου, αναπόφευκτα, έχει πολλές αμφισημίες και κενά.

Οι μελλοντικοί κορυφαίοι υπεύθυνοι για τη λήψη των αποφάσεων είναι εκείνοι που θα διασαφηνίσουν την κατάσταση, θα ρυθμίσουν τις λεπτομέρειες των κανόνων, θα διαμορφώσουν τα θεσμικά όργανα, θα δώσουν ορθή ερμηνεία σε όλες τις διατάξεις της Συνθήκης και θα περιγράψουν με ακρίβεια τη φύση των καθηκόντων. Η επόμενη θητεία, η επόμενη κοινοβουλευτική περίοδος θα έχουν ζωτική σημασία για τη μελλοντική αρχιτεκτονική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν θέλουμε αυτή η αρχιτεκτονική να είναι βιώσιμη, θα πρέπει να αποτελεί σύνθεση όλων των ιστορικών εμπειριών, των πολιτισμικών ευαισθησιών και των πολιτικών παραδόσεων του συνόλου των ευρωπαϊκών περιφερειών και των ευρωπαίων πολιτών.

Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο η ομάδα που έχει διαμορφωθεί από τα τρία κορυφαία αξιώματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης –ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, ο Πρόεδρος της Επιτροπής και ο Ύπατος Εκπρόσωπος– να περιλαμβάνει όλες τις πολιτικές ευαισθησίες, όλες τις περιφέρειες και όλες τις γεωπολιτικές, πολιτισμικές και γεωγραφικές περιφέρειες της Ευρώπης. Πιστεύω ότι αυτό θα επιτευχθεί και πιστεύω ότι, εάν επιτευχθεί, θα είναι θετικό για τη βιωσιμότητα της αρχιτεκτονικής και για την αποτελεσματικότητα του θεσμού, καθώς και για την αξιοπιστία της Ένωσης ενώπιον όλων των πολιτών μας.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω για μία φορά τα μέσα ενημέρωσης. Χωρίς ελεύθερα και άγρυπνα μέσα ενημέρωσης, το κοινό δεν θα είχε την παραμικρή ιδέα για την επιλογή των ηγετών της ΕΕ. Ευτυχώς, ωστόσο, έχουμε τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία μας πληροφορήσαν σχετικά με τις διαδικασίες άσκησης πίεσης και παρουσίασαν τους ενδεχόμενους και μη υποψηφίους για τη θέση τόσο του Προέδρου της ΕΕ όσο και του Ύπατου Εκπροσώπου. Για την ακρίβεια, ακόμα και κατά τη διάρκεια της σημερινής συζήτησης, δεν έγινε ιδιαίτερος λόγος σχετικά με τα ονόματα και μόλις ελάχιστα αναφέρθηκαν. Παρ' όλα αυτά, προσπαθούμε να καθοδηγήσουμε άλλους, εκτός της ΕΕ, σχετικά με τη σημασία των δημοκρατικών εκλογών.

Πριν από λίγο καιρό, είχα τη δυνατότητα να επισκεφτώ την Τουρκία, και κατά τη συζήτηση για τις επιλογές που θα πρέπει να γίνουν μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ένας βουλευτής του τουρκικού κοινοβουλίου ρώτησε πότε θα γίνουν οι επιλογές, και η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απάντησε ότι δεν είχε την παραμικρή ιδέα ποιοι ήταν οι υποψήφιοι ή πότε θα γινόταν η επιλογή, διότι τα πάντα γίνονταν κεκλεισμένων των θυρών. Η ΕΕ έχει μεγάλα περιθώρια βελτίωσης εν προκειμένω, που θα μας επιτρέψει να δρούμε με μεγαλύτερη διαφάνεια σε σχέση με τέτοιου είδους ζητήματα.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σχολιάσω τις άτυπες συνομιλίες που, όπως όλοι γνωρίζουμε, κυριάρχησαν στο τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Αναφέρομαι, ασφαλώς, στην επιλογή του επόμενου Προέδρου του Συμβουλίου και στον ρόλο που θα αναλάβει.

Θεωρώ ότι ο Πρόεδρος πρέπει να βρίσκεται στην υπηρεσία του Συμβουλίου – να είναι περισσότερο προεδρεύων και λιγότερο κύριο εκτελεστικό όργανο. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό ο Πρόεδρος να είναι συλλογική μορφή και κάποιος τον οποίο οι άνθρωποι εμπιστεύονται και, έχοντας αυτά κατά νου, ο χειρότερος πιθανός υποψήφιος και από τις δύο απόψεις είναι ο Tony Blair. Συμμερίζομαι τον τρόπο της καγκελαρίου Merkel ότι θα υποχρεωθούμε να ακούμε για τα επόμενα πέντε χρόνια τον κ. Flash ενώ η αυτοκινητοπομπή του θα διασχίζει τον κόσμο.

Το ζήτημα της εμπιστοσύνης είναι επίσης σημαντικό και σε πολλές περιπτώσεις, ο κ. Blair έχει αποδειχθεί εντελώς αναξιόπιστος. Είναι ακατάλληλος για δημόσια αξιώματα και ζητώ από το Συμβούλιο να μην τον διορίσει.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, διάβασα με μεγάλο ενδιαφέρον το έγγραφο της σουηδικής Προεδρίας σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Ωστόσο, ο σκεπτικισμός μου σχετικά με αυτό το σχέδιο δεν μειώθηκε. Σε κάθε περίπτωση, θεωρώ ότι η σουηδική Προεδρία οφείλει να δώσει επιπλέον χρόνο για την αναζήτηση των σωστών υποψηφίων για τις νέες θέσεις, διότι ο Ύπατος Εκπρόσωπος πρέπει να είναι εξαιρετικού διαμετρήματος, του είδους που απαντάται σπάνια στην Ευρώπη.

Κύριε Πρόεδρε, εξακολουθώ να ανησυχώ ιδιαίτερα για τον αντίκτυπο των νέων αυτών θέσεων στην ισορροπία μεταξύ των θεσμικών οργάνων. Οι συνάδελφοί μου δεν μπορούν παρά να συμμεριστούν την άποψή μου. Σε αντίθεση με αυτούς, χαίρομαι που η Εξωτερική Υπηρεσία θα παραμένει εκτός της Επιτροπής. Η εξωτερική πολιτική αποτελεί κυρίως αρμοδιότητα των κρατών μελών και, ακόμα και αν «εξευρωπαϊσθεί», προτιμώ το κλίμα του Συμβουλίου από εκείνο της Επιτροπής. Αυτό ακριβώς είναι που συμβαίνει τώρα, παρ' όλα τα ψηφίσματα και τις καλές προθέσεις μας.

Philip Claeys (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, όλες αυτές οι αντιπαραθέσεις σχετικά με τον διορισμό του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κάθε άλλο παρά προάγουν το πνεύμα. Για παράδειγμα, στο Βέλγιο, βλέπουμε την υποψηφιότητα του πρωθυπουργού μας, του Herman Van Rompuy, να υποστηρίζεται από επιχειρήματα του τύπου «είναι διακριτικός, έχει λίγους σχετικά εχθρούς, είναι καλός στους συμβιβασμούς». Η υποβόσκουσα λογική είναι πως όποιος μπορεί να κυβερνήσει μια τεχνητή χώρα, όπως το Βέλγιο, μπορεί να κάνει το ίδιο και στην Ευρώπη.

Εντούτοις, δεν θα εξυπηρετήσει το συμφέρον κανενός στην Ευρώπη εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση εξελιχθεί σε μία μεγαλύτερη εκδοχή του Βελγίου. Εξάλλου, ο Herman Van Rompuy δεν κυβερνά πραγματικά ως πρωθυπουργός. Το βελγικό μοντέλο δεν μπορεί πλέον να διακυβερνηθεί, και αυτό σημαίνει ότι ο κ. Van Rompuy φροντίζει περισσότερο τη διατήρηση του status quo και σχεδόν ποτέ δεν ασχολείται ουσιαστικά με καθημερινές υποθέσεις.

Δεν χρειαζόμαστε μια άχρωμη, άγευστη, άοσμη φιγούρα που θα χορεύει στον ρυθμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Εκείνο που χρειαζόμαστε είναι έναν ισχυρό εκπρόσωπο των κρατών μελών και των πολιτών, οι οποίοι δυστυχώς δεν λαμβάνονται καθόλου υπόψη σε όλο αυτό.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από είκοσι χρόνια βάλαμε με ειρηνικό τρόπο τέλος στον βίαιο διαχωρισμό της Ευρώπης σε ελευθερία και δικτατορία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το πολιτικό εγχείρημα που έκανε εφικτή την επανένωση της ηπείρου μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το πολιτικό εγχείρημα που έχει θέσει ως στόχο του την επέκταση της ζώνης της ειρήνης, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της σταθερότητας στην Ευρώπη. Είμαστε υπεύθυνοι για την ενίσχυση αυτής της κοινότητας αξιών που βασίζεται στο κράτος δικαίου. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε, ξεκινώντας εδώ και τώρα, για να διασφαλίσουμε ότι η χαρά για όσα πετύχαμε θα μας δώσει τη δύναμη και την αποφασιστικότητα να διασφαλίσουμε ότι δεν θα ανεγερθούν νέα τείχη ή νέοι φράχτες από συρματοπλέγματα μεταξύ των λαών της ηπείρου μας και του υπόλοιπου κόσμου.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί το μεγαλύτερο επίτευγμα της δημοκρατίας από τις πρώτες άμεσες εκλογές πριν από τριάντα χρόνια και δίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα θεσμικά όργανα, τη δυνατότητα και την ικανότητα να γίνουν η φωνή της ηπείρου. Ωστόσο, πρέπει να αδράξουμε αυτήν την ευκαιρία! Πρέπει να έχουμε την πολιτική βούληση να μεταφέρουμε και να εφαρμόσουμε τη Συνθήκη. Εάν έχουμε αυτήν την πολιτική βούληση, τότε αυτό σημαίνει ότι πρέπει να σταματήσουμε να αναζητούμε πάντα τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή. Οποιαδήποτε μορφή ρήτρας απαλλαγής αποδυναμώνει την Κοινότητα. Θα έχουμε θέσει τέρμα στις κρίσεις μόλις η ανεργία μειωθεί με συνέπεια και έχουμε και πάλι αειφόρο ανάπτυξη χωρίς να χρειάζεται να διοχετεύουμε δισεκατομμύρια που προκαλούν γιγάντωση των δημοσίων ελλειμμάτων μας.

Το τελευταίο σημείο που θα θίξω είναι επίσης σαφές: η ευρωπαϊκή σκέψη έχει να κάνει με τον συμβιβασμό και την αναζήτηση των καλύτερων δυνατών λύσεων. Με τις συζητήσεις των τελευταίων ημερών σχετικά με τους διορισμούς, φοβούμαι πως δεν αναζητούμε τις καλύτερες ευρωπαϊκές λύσεις, αλλά τις ευκολότερες λύσεις για τα κράτη μέλη και τα πολιτικά κόμματα. Πρόκειται για λανθασμένη αντίδραση στις εξελίξεις των τελευταίων ετών και στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω δύο σχόλια, σχετικά με πτυχές των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από την οπτική του προέδρου της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, τα οποία, ως εκ τούτου, αφορούν τον τομέα της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Το πρώτο έχει να κάνει με τη μετανάστευση: επικροτώ το γεγονός ότι η μετανάστευση καλύπτει σημαντικό μέρος των συμπερασμάτων του Συμβουλίου και θεωρώ σημαντικό ότι η μεταναστευτική πολιτική πρόκειται να αποτελέσει για πρώτη φορά κοινοτική πολιτική και αντικείμενο, κατά τη διάρκεια της ισπανικής Προεδρίας, μίας αρχικής αξιολόγησης που θα αφορά τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων. Ταυτόχρονα, ωστόσο, μιας και έγινε αναφορά στην αλληλεγγύη από την άποψη της διαχείρισης των μεταναστευτικών ρευμάτων, θα ήθελα να εκφράσω την απογοήτευσή μου διότι αυτό δεν συνέβη βάσει της δεσμευτικής ρήτρας αλληλεγγύης, με τις οικονομικές επιπτώσεις που αυτή έχει.

Το δεύτερο έχει να κάνει με τη θεσμική διάσταση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, διότι εκεί θα υπάρξει ένα «πριν» και ένα «μετά» όσον αφορά τις δραστηριότητες του Κοινοβουλίου. Τέλος, θα υπάρξει εν προκειμένω κοινοτική πολιτική· επιτέλους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα λαμβάνει τις αποφάσεις στον τομέα αυτόν.

Οι ευρωπαίοι πολίτες δικαιούνται να έχουν πολλές ελπίδες από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που θα σηματοδοτήσει το τέλος της σουηδικής Προεδρίας στις 10 Δεκεμβρίου, με τον χώρο της ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης να κατοχυρώνεται επιτέλους ως σημαντική σφαίρα δράσης με γνήσια ευρωπαϊκό, και γνήσια ανθρωπιστικό χαρακτήρα, με την έγκριση του Προγράμματος της Στοκχόλμης, στο οποίο έχει συμβάλει σημαντικά η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων με την έκθεση που πρόκειται να εγκριθεί αυτήν την εβδομάδα.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι εξαιρετικό το ότι μπορούμε σήμερα να κλείσουμε το τελικό κεφάλαιο του έπους της Συνθήκης. Ωστόσο, εκφράζω τη λύπη μου που έπρεπε να πληρώσουμε το τίμημα της παραχώρησης στους Τσέχους του εξαιρετικά κακού προηγούμενου του βρετανικού Πρωτοκόλλου σχετικά με τον Χάρτη.

Ο Τύπος αναφέρει ότι το Πρωτόκολλο αποτελεί ρήτρα απαλλαγής από τον Χάρτη. Θα ήμουν ευγνώμων αν η Προεδρία επιβεβαίωνε, με την ολοκλήρωση της συζήτησης, ότι αυτό απέχει πολύ από τη πραγματικότητα και ότι ο Χάρτης εξακολουθεί να είναι δεσμευτικός για τους Τσέχους και τον πρόεδρό τους που κάθεται στο κάστρο του.

Η συμβολή του Πρωτοκόλλου είναι ο περιορισμός της πρακτικής των δικαστηρίων που χρησιμοποιούν τον Χάρτη κατά την επίλυση διαφορών στο εσωτερικό των χωρών, κάτι που είναι κατά πολύ υποδεέστερο και περιφερειακού χαρακτήρα – και, σε τελευταία ανάλυση, αμελητέο.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, παρά τις μεγαλόφωνες διακηρύξεις ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα βελτιώσει τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φαίνεται ότι άνοιξε το κουτί της Πανδώρας. Οι διατάξεις της δεν είναι ακριβείς, και προκαλούν όχι μόνο αντιπαράθεσεις αλλά και διχόνοια μεταξύ των ηγετών της ΕΕ.

Η Συνθήκη δεν ξεκαθαρίζει τα δικαιώματα του μέλλοντα Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ούτε και ορίζει μία δημοκρατική διαδικασία για την εκλογή σε αυτήν τη θέση, ενώ το κύρος του Προέδρου θα εξαρτάται στην πραγματικότητα από την προσωπικότητά του και το αξίωμα που κατείχε στο παρελθόν. Είναι επίσης δύσκολο να διακρίνει κάποιος κατά πόσον θα διατηρηθεί το κλασικό μοντέλο των εθνικών Προεδριών, που καθόριζε την πολιτική της ΕΕ. Παρόμοια φαίνεται να είναι η κατάσταση και όσον αφορά τον υπουργό Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πλειονότητα των πολιτών της Ευρώπης αναμένει μία απάντηση στο ερώτημα αν κατευθυνόμαστε προς την εδραίωση ενός ισχυρού ευρωπαϊκού ομοσπονδιακού κράτους εις βάρος της εθνικής κυριαρχίας των κρατών και μήπως, στο μέλλον, ένας ισχυρός Πρόεδρος του Συμβουλίου επιχειρήσει να επιστρέψει στις αντιδημοκρατικές παραδόσεις της Ευρώπης του 20ού αιώνα.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για τα ζωτικής σημασίας αποτελέσματα που πέτυχε κατά το τελευταίο εξάμηνο. Ταυτόχρονα, ωστόσο, επιτρέψτε μου να σας προσφέρω –απευθύνομαι στη σουηδική Προεδρία– ένα δώρο: το δώρο είναι αυτή η κενή σελίδα, την οποία μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τις επόμενες ημέρες ως έκτακτο μέσο για να υπερβείτε τις δυσκολίες κατά τον εντοπισμό των υποψηφίων για τη θέση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπατού Εκπροσώπου της Ένωσης στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής.

Για την ακρίβεια, εάν πείσετε τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων να γράψουν σε αυτήν τη σελίδα όχι τη σειρά των ονομάτων που εμφανίζονται στις εφημερίδες και στην τηλεόραση, αλλά τις ιδέες που έχουν για την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τότε θα έχουμε κάνει ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός, διότι εάν μας

ξεκαθαρίσουν κατά πόσον πιστεύουν, για παράδειγμα, στον μεγαλύτερο συντονισμό ή σε μία γνήσια εξωτερική πολιτική, τότε θα είναι ευκολότερο να αποκτήσει πρόσωπο και όνομα το άτομο που θα μας εκπροσωπεί σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτή είναι η πραγματική διαφάνεια που χρειαζόμαστε: να κατανοήσουμε ποια είναι η ιδέα που έχουμε για την Ευρώπη και την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τι συνδεόμαστε περισσότερο.

Είναι επομένως πολύ σημαντικό τα άτομα που θα επιλεγούν να είναι εκείνα που θα μετουσιώνουν το πνεύμα και τις αξίες του ευρωπαϊκού εγχειρήματος, άτομα που θα μπορούν να εγγυηθούν τον ηγετικό ρόλο της Ευρώπης στις διεθνείς σχέσεις, που, προκειμένου να είναι αποτελεσματικοί, πρέπει να επιβεβαιώσουν εκ νέου τα ιδεώδη που χαρακτήριζαν τους ιδρυτές της, το μοναδικό πραγματικά ενωτικό και επομένως εκρηκτικό στοιχείο στο παγκόσμιο σκηνικό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι μία μονολιθική οντότητα, αλλά προϊόν των πράξεων των ανδρών και των γυναικών που την απαρτίζουν, και ως τέτοια πρέπει να συμβαδίσει με την εποχή της για να παραμείνει ζωντανή. Η Ευρώπη, εν ολίγοις, πρέπει να κάνει μια νέα αρχή βάσει των αξιών με τις οποίες δημιουργήθηκε, των εξαιρετικών αποτελεσμάτων που επιτύχαμε μέχρι στιγμής και, πιστέψτε με, μιας γερής επίσης δόσης ρεαλισμού.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα και εγώ να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για το έργο της και διότι κατόρθωσε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την τελική επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Χρειαζόμαστε άμεσα τη νέα Συνθήκη διότι μας παρέχει τη δυνατότητα να ισχυροποιήσουμε και να επεκτείνουμε τις αρμοδιότητές μας, για παράδειγμα, τις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου, και μας παρέχει δύο νέες πολιτικές μορφές, που θα εκπροσωπούν την πολιτική και τη θεσμική ένωση. Ως εκ τούτου, ελπίζουμε ότι το Συμβούλιο θα μπορέσει να ερμηνεύσει τα αιτήματα των μεγάλων ευρωπαϊκών πολιτικών οικογενειών με σοφό τρόπο, ούτως ώστε κατά την επόμενη συνεδρίαση, να μπορέσει να ληφθεί επίσημη απόφαση με ισχυρή υποστήριξη αναφορικά με τον διορισμό των ατόμων που θα κληθούν να καλύψουν τις νέες θεσμικές θέσεις που ορίζονται στη Συνθήκη.

Τι χρειαζόμαστε; Χρειαζόμαστε έναν Πρόεδρο του Συμβουλίου, ο οποίος θα είναι σε θέση να εγγυηθεί τη συνέπεια και τη συνέχεια. Χρειαζόμαστε έναν Υπάτο Εκπρόσωπο, ο οποίος, με βάση την εμπειρία και την αυθεντία του, θα είναι σε θέση να διασφαλίσει τον ηγετικό ρόλο της Ευρώπης σε έναν πολυπολικό κόσμο και που ταυτόχρονα θα δρα ως σύνδεσμος ανάμεσα στη διακυβερνητική και την κοινοτική διάσταση της Ένωσης. Και ακόμα χρειαζόμαστε ένα Σώμα Επιτρόπων που θα είναι ισχυρό, ενωμένο και ισορροπημένο από άποψη πολιτικής, γεωγραφίας και φύλου. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό το ότι αυτό συμβαίνει είκοσι χρόνια μετά την πτώση του Τείχους, του τείχους που διχοτομούσε την Ευρώπη, και ότι όλο αυτό μπορεί να αναζωπυρώσει την ελπίδα για μία ενωμένη, ισχυρή Ευρώπη που θα συνεχίσει να ηγείται των αιτημάτων για αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να απευθύνω τις ευχαριστίες και τα συγχαρητήριά μου στη σουηδική Προεδρία για το πραγματικά αξιολογικό έργο που πραγματοποιεί.

Ωστόσο, δράττομαι της ευκαιρίας που μου παρέχει αυτή η ομιλία για να απευθυνθώ στον Πρόεδρο Barroso μέσω τρίτου: η κ. Malmström θα του μεταφέρει, ως εκ τούτου, τα σχόλιά μου, μετά ιδίως από την ομιλία του σε απάντηση στον κ. Verhofstadt.

Όλοι θέλουμε μια αποτελεσματική και αξιόπιστη Επιτροπή, η οποία θα αξιοποιεί στο έπακρο την αρμοδιότητά της για ανάληψη πρωτοβουλιών και δεν θα φοβάται να κάνει χρήση της κοινοτικής μεθόδου. Ωστόσο, εάν αυτή είναι η Επιτροπή που θέλουμε –και απ' ό,τι κατάλαβα τη θέλει και ο κ. Barroso– τότε πιστεύω ότι η δράση της πρέπει να διαρθρωθεί γύρω από αρμοδιότητες οργανωμένες στο πλαίσιο τεσσάρων ή πέντε πυλώνων, με τον κάθε πυλώνα να τίθεται υπό την πολιτική ευθύνη ενός Αντιπροέδρου που θα διαθέτει την αρμοδιότητα και την ικανότητα –αλλά και την εξουσία– να διασφαλίζει τη συνέπεια του συνόλου των πολιτικών που εμπίπτουν στον πυλώνα του.

Ο υπάρχων διαχωρισμός των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής –και είμαι σε θέση να μιλώ γι' αυτόν, καθώς υπήρξα, εξάλλου, Επίτροπος επί πέντε χρόνια– υπονομεύει την κοινοτική μέθοδο, περιορίζει την αρμοδιότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και βλάπτει το θεσμικό σας όργανο. Σας παρακαλώ να το πείτε αυτό στον κ. Barroso εκ μέρους μου.

Είναι κατανοητό ότι ήταν δύσκολο να γίνει άμεσα η αναδιοργάνωση της διάρθρωσης των αρμοδιοτήτων, οι οποίες κληρονομήθηκαν από περίεργες μερικές φορές, αν όχι ευκαιριακές, διευθετήσεις του παρελθόντος, αλλά θα ήταν ακατανόητο να μην επιβάλει ο σημερινός πρόεδρος την τάξη την οποία αξίζει μία νέα φιλοδοξία γι' αυτό το θεσμικό όργανο.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, χάρη στην επιμονή της σουηδικής Προεδρίας, την οποία ευχαριστώ και εγώ με τη σειρά μου, επιτύχαμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Ωστόσο, μία τέτοια Συνθήκη δεν αποτελεί έργο, αλλά εργαλείο, μία εργαλειοθήκη που θα εξυπηρετήσει το ευρωπαϊκό εγχείρημα και, ως εκ τούτου, είναι υποχρέωση των ανδρών και των γυναικών που διαχειρίζονται τα θεσμικά όργανα –της Επιτροπής, του Προέδρου της, του

Συμβουλίου— και δική μας να χρησιμοποιήσουμε σωστά αυτά τα εργαλεία στο μέλλον, στο τέλος μίας μεταβατικής περιόδου που διήρκεσε πολύ, πάρα πολύ.

Διότι τώρα είμαστε καλύτερα εξοπλισμένοι να αντιμετωπίσουμε τις τρεις σημαντικές προκλήσεις έναντι των οποίων, κυρίες και κύριοι, θα συμπαραταχτούμε, όχι μόνο για την αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά επίσης, για να επαναλάβω και τα λόγια του κ. Havel, για την κυριαρχία της.

Η πρώτη πρόκληση είναι η κρίση και δεν πρέπει —και δεν μπορούμε— να βγούμε από αυτήν όπως ήμασταν όταν μπήκαμε, σαν να μην συνέβη τίποτα. Υπάρχουν διδάγματα από τον διάλογό μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες, ιδίως, όσον αφορά τη διακυβέρνηση, την αλληλεγγύη, τη διαφάνεια και τη ρύθμιση της παγκόσμιας οικονομίας, και για εμάς τους Ευρωπαίους υπάρχουν διδάγματα σε σχέση με τη διασφάλιση —χρησιμοποιώ επίτηδες αυτήν τη λέξη— την ενοποίηση της εσωτερικής αγοράς, τη «συμφιλίωση αγοράς και κοινωνίας», για να επαναλάβω μία φράση που έχω υιοθετήσει ως δική μου, την οποία χρησιμοποίησε ο Mario Monti, στον οποίο επιπλέον ο Πρόεδρος Barroso ανέθεσε επωφελώς ένα καθήκον που αφορά το εν λόγω ζήτημα.

Η δεύτερη πρόκληση αφορά την πράσινη ανάπτυξη. Στο Κιότο είχαμε τον πρώτο λόγο εν προκειμένω, χάρη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρέπει να διατηρήσουμε αυτήν τη θέση διασφαλίζοντας, βεβαίως, ότι οι εταίροι μας, οι άλλες μεγάλες χώρες, οι μεγάλες περιφέρειες, θα τηρήσουν αμοιβαία στάση.

Και τότε, η τρίτη πρόκληση θα είναι να βρεθούμε εμείς στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, όχι «πίσω από το τραπέζι» αλλά «στο τραπέζι», μαζί με εκείνους που θα αποφασίσουν για την παγκόσμια τάξη —ή την έλλειψή της— για τα επόμενα 20 χρόνια. Αυτό δεν είναι εύκολο όταν αριθμούμε 27 κράτη, αλλά εξακολουθεί να είναι πάρα πολύ σημαντικό, εκτός και αν δεν μας πειράζει —και προσωπικά με πειράζει— να γίνουμε υπεργολάβοι ή να βρισκόμαστε υπό την επιρροή των άλλων χωρών.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύουμε ιδιαίτερα στο μελλοντικό έργο του Υπατου Εκπροσώπου, καθήκον του οποίου θα είναι η δημιουργία μιας πραγματικά κοινής διπλωματικής και στρατηγικής κουλτούρας. Κύριε Πρόεδρε, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, όσο πιο σύντομα είμαστε έτοιμοι τόσο καλύτερα για τους ευρωπαίους πολίτες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αναμένουμε, με ανυπομονησία και πίστη σε εσάς, τις αποφάσεις που θα λάβετε.

Kinga Göncz (S&D). — (HU) Θα ήθελα να αποτελέσω την εξαίρεση και να μην αναφερθώ στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αντίθετα, θα ήθελα να αναφερθώ στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου όσον αφορά το οικονομικό, χρηματοπιστωτικό και κοινωνικό κεφάλαιο και να πω ότι, από μία άποψη, μας χαροποιεί ιδιαίτερα που διακρίνουμε ενδείξεις χρηματοπιστωτικής σταθεροποίησης και σε αυτό το έγγραφο. Έτσι αντιλαμβανόμαστε και εμείς την κατάσταση αλλά, εν τω μεταξύ, είναι επίσης σαφές ότι τα αποθέματα των ανθρώπων φθίνουν στην Ευρώπη.

Οι εταιρείες δυσκολεύονται να λάβουν χρηματοοικονομική βοήθεια και τραπεζικά δάνεια, ενώ η ανεργία παρουσιάζει αύξηση. Και αυτό αναφέρεται στο εν λόγω έγγραφο. Θεωρώ σημαντικό να επισημανθεί ότι η οικονομική ανάπτυξη δεν μπορεί να είναι βιώσιμη, ούτε μπορούμε να μιλάμε για μια Ευρώπη που αναδύεται από την κρίση πιο δυνατή απ' ό,τι ήταν προηγουμένως, μέχρι να είμαστε σε θέση να εγγυηθούμε σαφώς ότι το τρέχον επίπεδο κοινωνικής συνοχής όχι μόνο θα διατηρηθεί αλλά και θα ενισχυθεί και μέχρις ότου μπορέσουμε να αυξήσουμε την απασχόληση και να αποτρέψουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Οι μέθοδοι που διαθέτουμε για τον συντονισμό της κοινωνικής πολιτικής, και βασίζονται σε μια ανοιχτή προσέγγιση, είναι μάλλον αναποτελεσματικές. Πρέπει να βελτιώσουμε τις μεθόδους συντονισμού μας. Για την ακρίβεια, χρειαζόμαστε αποτελεσματικότερα εργαλεία. Η κοινωνική συνοχή και τα επιτεύγματα μιας κοινωνικής Ευρώπης αποτελούν τους παράγοντες εκείνους τους οποίους οι άνθρωποι θεωρούν περισσότερο σημαντικούς. Είναι κοινή μας ευθύνη να επισημάνουμε αυτό το γεγονός.

Lena Ek (ALDE). — (SV) Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική και η ψυχολογία συμβαδίζουν, και αυτήν τη στιγμή, πολλοί προσπαθούν να μειώσουν τις προσδοκίες αναφορικά με τις διαπραγματεύσεις για το Κιότο που θα πραγματοποιηθούν στην Κοπεγχάγη σε λίγες εβδομάδες. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και όταν διαπραγματευόμασταν τους στόχους για το κλίμα. Οι στόχοι που προτείναμε για το κλίμα και για τους οποίους εργαστήκαμε στο παρόν Κοινοβούλιο είχαν ανακηρυχθεί αδιανόητοι όχι μία αλλά ίσως δέκα φορές, μέχρι να λάβουμε την τελική απόφαση.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει και με τη δέση μέτρων για το κλίμα. Έχει ανακηρυχθεί αδιανόητη από εκείνους που στην πραγματικότητα αντιτίθενται στους στόχους για το κλίμα. Ζητώ, ως εκ τούτου, από τη σουηδική Προεδρία να συνεχίσει το χρήσιμο έργο της όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις και τον εποικοδομητικό τρόπο λειτουργίας της, διότι εάν δεν στοχεύσουμε σε μία πλήρως δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, δεν θα την επιτύχουμε. Ωστόσο, ο στόχος των δύο βαθμών είναι εξαιρετικά σημαντικός και πρέπει, ως εκ τούτου, να πιέσουμε τώρα με απόλυτη

αποφασιστικότητα. Ο Σενέκας παρατήρησε κάποτε ότι η ανθρωπότητα διαιρείται σε δύο ομάδες: σε εκείνους που κάνουν κάτι και σε εκείνους που περπατούν πίσω από αυτούς και ασκούν κριτική.

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, σημειολόγησα αυτά ακριβώς που είπε η Προεδρία για την οικονομική κρίση, αλλά είναι φανερό ότι με εξαίρεση μία χώρα, όλες οι άλλες δεν μπορούν να εφαρμόσουν το Σύμφωνο Σταθερότητας. Η οικονομική κρίση άλλωστε -τελικά -δεν πρέπει να αποβεί σε κρίση αξιών και αρχών.

Στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής η Προεδρία έπραξε πολύ σωστά. Σημασία όμως έχει να πιέσει, όχι μόνο τις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά και τις Ηνωμένες Πολιτείες για ν' αλλάξει η κατάσταση. Να αναλάβει τις πραγματικές πρωτοβουλίες στην Κοπεγχάγη.

Στο τρίτο ζήτημα, κ. Πρόεδρε, τη Συνθήκη της Λισσαβώνας, είμαστε ευτυχείς. Εννέα χρόνια μετά την κρίση που υπήρξε στη Συνθήκη της Νίκαιας και την αδυναμία να απαντήσουν στο θεσμικό ζήτημα, βρισκόμαστε μπροστά σε μια Συνθήκη, που αρκετοί μας "ταλαιπώρησαν" για να υπογράψουν. Σημασία δεν έχει μόνο ο θεσμός και η Συνθήκη. Σημασία έχουν και τα πρόσωπα που την εφαρμόζουν και υπ' αυτή την έννοια η Προεδρία έχει ευθύνη και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ώστε τα πρόσωπα που θα αναλάβουν -και κυρίως ο Υπουργός Εξωτερικών- να εκφράζουν το σύνολο των συμφερόντων των καλώς δομημένων της Ένωσης.

Από την άλλη πλευρά -σε επίπεδο του Συμβουλίου- και αναφέρομαι ειδικότερα στο θέμα του Προέδρου του Συμβουλίου, αυτό αποτελεί ζήτημα που πολλοί από εμάς δεν είχαν αποδεχθεί. Ως μέλος της ευρωπαϊκής συνέλευσης, γνωρίζω προσωπικά ότι πολλοί από εμάς προτιμούσαμε ο ρόλος του Προέδρου του Συμβουλίου να αναληφθεί από τον Πρόεδρο της Επιτροπής κάτι που είχε συμβεί και στο παρελθόν. Διότι στην ουσία ο ρόλος του Προέδρου της Επιτροπής είναι να συντονίζει το Συμβούλιο και να αποφεύγει τις περιπέτειες των συγκρούσεων.

Ευχόμεθα, και η Προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και κυρίως η Προεδρία του Συμβουλίου, να δώσει τις κατάλληλες συστάσεις στα κράτη μέλη, ώστε ο τρόπος που θα λειτουργήσουν και τα δύο Όργανα να είναι τέτοιος που να μην αφίσταται της κοινοτικής μεθόδου εργασίας και ενός καλού παρελθόντος που έχουμε στην Ευρώπη, πράγμα το οποίο μας εξασφάλισε τόσα πολλά χρόνια ευημερίας.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η συμφωνία σχετικά με το τσεχικό πρόβλημα αποτέλεσε εύλογη λύση· δεν ήταν τέλεια, αλλά ήταν η καλύτερη λύση και ήταν αναγκαία για ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα.

Θεωρώ ότι το 2010 μπορεί να αποτελέσει καλή χρονιά για την Ευρώπη. Θα έχει ένα νέο Σώμα Επιτρόπων, μία νέα οργανωτική διάρθρωση που θα καθοδηγεί την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ένα νέο νομικό καθεστώς: η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πλέον ενιαία οντότητα, η οποία αποκαλείται «Ευρωπαϊκή Ένωση», έχει δική της νομική προσωπικότητα και δεν είναι απλώς το άθροισμα διαφόρων κρατών. Τώρα έχουμε, όπως αναφέρθηκε, τη δυνατότητα να αναλάβουμε δράση και χρειαζόμαστε τη θέληση να αναλάβουμε δράση. Πιστεύω ότι η Ευρώπη πρέπει να ξεπεράσει τις πολύ σοβαρές εθνικιστικές τάσεις που αποτρέπουν την επίτευξη προόδου.

Οφείλουμε να εξετάσουμε κατά πόσο θα είχαμε προοδεύσει εάν, πριν από δέκα χρόνια όταν εισαγάγαμε το ευρώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είχαμε εγκαταλείψει το φράγκο, το μάρκο, την πεσέτα κ.ο.κ. Πρέπει να δημιουργήσουμε εκ νέου μέρος αυτής της προσέγγισης στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού πνεύματος, όπως είπε και ο κ. Barroso.

Θα ήθελα να αναφέρω δύο πράγματα που θεωρώ ότι είναι ζωτικής σημασίας. Το ένα έχει επείγοντα χαρακτήρα: το Σώμα των Επιτρόπων πρέπει να εγκριθεί τον Δεκέμβριο στο Στρασβούργο. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό η επόμενη Προεδρία να αναλάβει τον Ιανουάριο την εντολή της με αυτήν τη νέα πορεία –με το νέο Σώμα των Επιτρόπων– να έχει ήδη οριστεί από το τέλος του τρέχοντος έτους.

Δεύτερον, θέλω να επαναλάβω τη λογική που βρίσκεται στη βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης – εκείνο που πασχίζει να επιτύχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρώ ότι στα μεγαλύτερα φόρουμ παγκοσμίως, διακυβεύονται πολύ σημαντικές αποφάσεις και ότι η Ευρώπη πρέπει να μιλήσει ομόφωνα, και με δυνατή φωνή, για να υπερασπιστεί τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του εγχειρήματός μας: ένα κοινωνικό πρότυπο και μία νέα νομική, οικονομική και πολιτική διάρθρωση για έναν κόσμο όπου το κράτος θα διαδραματίζει σημαντικότερο ρόλο και όπου θα υπάρχει μια καλύτερη αγορά. Η Ευρώπη χρειάζεται δυνατότερη φωνή που θα είναι περισσότερο ενωμένη και ισχυρή.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η σουηδική Προεδρία αξίζει συγχαρητήρια. Αυτός ο πεισματάρης άνθρωπος στην Πράγα επιτέλους υπέγραψε και επιτέλους φτάσαμε στο τέλος του ταξιδιού. Ελπίζουμε ότι ο χρόνος μας δεν θα εξαντληθεί σε θεσμικά ζητήματα κατά την ερχόμενη δεκαετία, ακόμα και αν ο Václav Havel, όντας ένας πραγματικός ευρωπαίος ήρωας, ήταν έτοιμος να προβεί σε περαιτέρω βήματα. Το γεγονός ότι η Τσεχική Δημοκρατία εξαιρέθηκε από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων είναι κατά τη γνώμη μου απογοητευτικό. Όπως επισήμανε ο κ. Duff, είναι ήδη αρκετό το γεγονός ότι η Πολωνία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν λάβει ρήτρες απαλλαγής.

Στην Κοπεγχάγη πρέπει να συναφθεί μια παγκόσμια συμφωνία στο πλαίσιο της οποίας τα πλούσια κράτη του κόσμου θα αναλάβουν μεγαλύτερο μερίδιο της ευθύνης. Τα φτωχά κράτη του κόσμου δεν είναι υπεύθυνα για την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη. Ταυτόχρονα, βεβαίως, οι αναπτυσσόμενες οικονομίες πρέπει να κάνουν αυτό που τους αναλογεί. Τέλος, κυρία υπουργέ, η διαδικασία ενόψει της συνόδου κορυφής της ερχόμενης εβδομάδας, όπου πρόκειται να διοριστεί Πρόεδρος και υπουργός Εξωτερικών, θα έπρεπε να είχε διεξαχθεί με μεγαλύτερη διαφάνεια. Η παρούσα μυστικότητα θίγει τη δημοκρατική Ευρώπη και θεωρώ ότι δεν είμαι ο μόνος που έχει αυτήν την άποψη.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω τρεις παρατηρήσεις. Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας να έχει τεθεί σε ισχύ, η ΕΕ χρειάζεται περισσότερο από ποτέ, αποτελεσματική κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, καθώς και κοινή πολιτική ενέργειας, που θα βασίζονται στην αλληλεγγύη. Μόνο τέτοιου είδους πολιτικές μπορούν να αποτρέψουν την επανάληψη συμφωνιών τύπου Schröder-Putin.

Δεύτερον, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πόσο σημαντικό είναι στο πλαίσιο της νέας κατάστασης να συνεχίσουμε να έχουμε μια ισχυρή Επιτροπή που θα μπορέσει να αναλάβει την ευθύνη για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Τρίτον, όσον αφορά τις νέες κορυφαίες θέσεις, πρώτα απ' όλα χρειαζόμαστε θάρρος για να προωθήσουμε και να υποστηρίξουμε όχι χαρτοφυλάκια αλλά προσωπικότητες, προσωπικότητες με μακρόπνοο όραμα και δέσμευση έναντι της συνέχισης των ευρωπαϊκών αξιών.

Έτσι, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι τεράστιες νέες προκλήσεις, η ΕΕ χρειάζεται για μία ακόμα φορά δύο ευρωπαϊούς πολιτικούς στα πρότυπα του Adenauer, του Schuman ή του De Gasperi. Πρέπει να τους αναζητήσουμε χωρίς προκαταλήψεις. Οι πολιτικοί αυτοί μπορούν να βρεθούν και στα νέα κράτη μέλη, τα οποία πρέπει σίγουρα να εκπροσωπούνται στη μελλοντική τρόικα. Ο Václav Havel μάς είπε σήμερα ότι η Ευρώπη είναι η πατρίδα των πατρίδων μας. Βάσει αυτής της λογικής, θεωρώ ότι μπορούμε να επιτύχουμε κατά την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Θα ήθελα να αναφέρω πόσο μεγάλη χαρά δίνει το γεγονός ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί επιτέλους σε ισχύ, και να μιλήσω σχετικά με το ποιος θα έπρεπε να γίνει Πρόεδρος της Ευρώπης. Η Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν εξισώνεται με την Προεδρία της Ευρώπης, αλλά συνδέεται κυρίως με τη συνεργασία με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους ηγέτες των κρατών μελών και την υποστήριξη και ενθάρρυνσή τους να ενισχύσουν εκ νέου τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ των κυρίαρχων κρατών του αύριο σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα ήθελα να πω ότι η κ. Vaira Vīķe-Freiberga, η πρώην Πρόεδρος της Λετονίας, διαθέτει όλα τα προσωπικά χαρακτηριστικά ενός ηγέτη και εμπειρία στην πολιτική ηγεσία που θα την καθιστούσαν επιτυχημένη Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η πορεία της συμβολίζει την ιστορία της διαιρεμένης ηπείρου μας – πρόσφυγας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, επέστρεψε στη Λετονία· μόλις η χώρα μας απελευθερώθηκε και πάλι, επέστρεψε και έγινε Πρόεδρός της. Κατά τη διάρκεια των οκτώ ετών της προεδρίας της, η Λετονία έγινε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO. Η Vaira Vīķe-Freiberga είναι μία αφοσιωμένη ευρωπαία πολίτης. Είναι μία ιδιαίτερα μορφωμένη και ισχυρή φυσιογνωμία που αντιλαμβάνεται στο έπακρο τις προκλήσεις για το μέλλον της Ευρώπης. Θα είναι επίσης σίγουρα ικανή να λάβει αποφάσεις μη δημοφιλείς, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αντιπροέδρου

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κυρία Πρόεδρε, ως εκπρόσωπος του πρώτου κράτους μέλους που επικύρωσε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία εξ ονόματος της Ουγγαρίας, διότι επιτέλεσε σπουδαίο έργο. Είδαμε στο παρόν Κοινοβούλιο έναν Τσέχο, ο οποίος είναι φίλος της Ευρώπης, τον κ. Havel, ενώ αντίθετα ο τσέχος πρόεδρος Klaus προκάλεσε μεγάλη ανησυχία και δεν έδειξε να είναι φίλος της Ευρώπης.

Πρέπει να οριστικοποιήσουμε όσο το δυνατόν συντομότερα τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, τον διορισμό της νέας Επιτροπής και την καθιέρωση των αντίστοιχων δομών, ούτως ώστε να μπορέσουμε να επικεντρωθούμε στο πραγματικό έργο.

Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι η πρώτη που αναφέρεται στα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε μειονότητες. Καλώ την κ. Wallström, που είναι υπέρμαχος των μειονοτήτων, να αναφέρει στον Πρόεδρο Barroso ότι πρέπει να τηρήσει την υπόσχεσή του σύμφωνα με την οποία ο μελλοντικός Επίτροπος αρμόδιος για τα θεμελιώδη δικαιώματα θα ασχοληθεί με τα δικαιώματα των μειονοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των αυτοχθόνων μειονοτήτων, όπως είναι οι Σάμι, και των μειονοτήτων των μεταναστών καθώς και των Ρομά.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στην Ιρλανδία μάς ρωτούν αν επικρατεί μεγάλος ενθουσιασμός τώρα που η Συνθήκη της Λισαβόνας κυρώθηκε. Ειλικρινά, τους απαντώ αρνητικά διότι χρειάστηκε τόσο πολύ καιρό και η γέννα και ο τοκετός ήταν τόσο δύσκολα. Επικρατεί ανακούφιση και μια σχετική χαρά αλλά κυρίως συνειδητοποίηση, όπως και κατά την παρούσα συζήτηση, ότι τώρα ξεκινά το πραγματικό έργο και ότι ο διορισμός των κατάλληλων προσώπων είναι δύσκολος. Δεν αφορά απλώς τις δουλειές που θα κάνουν τα αγόρια και τα κορίτσια αλλά τον διορισμό των σωστών προσώπων για όλες εκείνες τις ιδιαίτερα σημαντικές θέσεις που έχουν δημιουργηθεί. Με λυπεί που χρειάζεται επιπλέον χρόνος για να γίνει αυτό, διότι καθυστερεί την τελική διαμόρφωση όλων των θεσμικών οργάνων –και έχουμε πολλή δουλειά– αλλά ίσως να είναι καλύτερα που έχουμε αυτήν τη μικρή καθυστέρηση ώστε να διορίσουμε τα σωστά πρόσωπα.

Οι κορυφαίες θέσεις, όπως τις περιγράψαμε, είναι σημαντικές και απαιτούν άτομα με δέσμευση, αφοσίωση και επιθυμία βελτίωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι απλώς κάποιους που θα κάνουν μια δουλειά.

Τέλος, όσον αφορά τα ισχυρά θεσμικά όργανα, ο κ. Barroso έχει απόλυτο δίκιο. Πρέπει να ακούσετε τι λέμε στο Κοινοβούλιο αυτό. Ακούστε προσεκτικά, γιατί εμείς είμαστε πιο κοντά από όλους στο εκλογικό μας σώμα, αφού εκλεγόμαστε άμεσα.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Εκτιμώ ιδιαίτερα όσα ειπώθηκαν από τον κ. Reinfeldt και επικροτώ, εν προκειμένω, ιδίως το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κατέληξε σε μία κοινή θέση για τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Οκτώβριο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη εγκρίνει, με δική της πρωτοβουλία, ισχυρά μέτρα για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και έχει σημειώσει πρόοδο όσον αφορά τον περιορισμό των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Ωστόσο, είναι προφανές ότι η μεμονωμένη προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να εγγυηθεί απόλυτη επιτυχία στις διεθνείς διαπραγματεύσεις.

Θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό η Ευρωπαϊκή Ένωση να κάνει τη μετάβαση προς έναν στόχο μείωσης άνω του 20% διατηρώντας ορισμένες προϋποθέσεις, χωρίς τις οποίες θεωρούμε ότι η προσπάθεια της ΕΕ θα ήταν υπερβολική.

Οι προϋποθέσεις θα πρέπει να συνδέονται κυρίως με τη δεσμευτική νομική φύση της μελλοντικής συμφωνίας. Επιπλέον, πρέπει να εγκριθούν συγκεκριμένοι στόχοι για τον περιορισμό των εκπομπών από τις αναπτυσσόμενες χώρες που θα είναι παρόμοιοι με εκείνους που έχουν εγκριθεί από την ΕΕ, παράλληλα με την αντίστοιχη συμβολή των αναπτυσσόμενων χωρών.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, αυτήν τη στιγμή έχουμε μια πολύ ενδιαφέρουσα σύνθεση στο παρόν Κοινοβούλιο, δηλαδή και τα τρία θεσμικά όργανα εκπροσωπούνται από γυναίκα: την κ. Malmström για τη Σουηδία, τη χώρα που ασκεί την Προεδρία, την κ. Wallström για την Επιτροπή, και εσάς, κυρία Πρόεδρε, για το Κοινοβούλιο. Θα ήθελα να βλέπω τακτικά στο μέλλον ηγέτιδες στις κορυφαίες θέσεις, και πολύ περισσότερες απ' ό,τι τώρα. Γνωρίζω ότι η κ. Wallström και η κ. Wallis, η Αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπέβαλαν μία ενδιαφέρουσα πρωτοβουλία και συμπεριέλαβαν στη διαδικασία και εμάς, τις άλλες γυναίκες σε ηγετικές θέσεις στο Κοινοβούλιο και την Επιτροπή.

Γράψαμε στον Πρόεδρο της Επιτροπής, τον κ. Barroso, λέγοντας ότι θέλουμε να δούμε να γίνονται αλλαγές και ότι επιθυμούμε μια δικαιότερη αντιστοιχία ανδρών και γυναικών στην Επιτροπή και σε άλλες κορυφαίες θέσεις. Ελπίζω ότι θα μπορέσουμε τώρα να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία διότι, μολονότι ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υποστηρίζει απόλυτα τις ιδέες μας, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων δυστυχώς δεν κάνουν τίποτα για να αναλάβουν την ευθύνη γι' αυτήν την λυπηρή κατάσταση. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την εκπροσώπηση της Ένωσης μόνο από ανδρικά πρόσωπα.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Θα ήθελα να ξεκινήσω εκφράζοντας την υποστήριξή μου προς τον πρόεδρο Klaus και τη θέση της Τσεχικής Δημοκρατίας. Φαντάζομαι ότι, όπως ακριβώς η Γερμανία υποχρεώθηκε να ακούσει την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, έτσι και ο κ. Klaus έπρεπε και αυτός να περιμένει την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Όσον αφορά την προσέγγισή του, θεωρώ ότι οι πράξεις του ήταν οι υπεύθυνες πράξεις ενός πολιτικού, ο οποίος αντιλαμβανόμενος την ύπαρξη σχετικής ανασφάλειας δικαίου, περίμενε τη γνωμοδότηση του αντίστοιχου θεσμικού οργάνου, δηλαδή του δικαστηρίου.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας τίθεται σε ισχύ σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης στην Ευρώπη. Οι ισχύουσες αποφάσεις των κυβερνήσεων που έλαβαν μέτρα για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης δεν ήταν αποτελεσματικές, δεν ήταν αποδοτικές και, από την άποψη αυτή, θεωρώ ότι πρέπει να προχωρήσουμε

στο μέλλον με περισσότερο συντονισμένο τρόπο και να μην λαμβάνουμε *ad hoc* αποφάσεις που δεν παράγουν επαρκές αποτέλεσμα όσον αφορά τη στήριξη της απασχόλησης και της οικονομικής ανάπτυξης.

Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι, κατά τον διορισμό της νέας Επιτροπής, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα επανδρωθεί από εμπειρογνώμονες και επαγγελματίες.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Πιστεύω ακράδαντα ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα επιτρέψει αδιαμφισβήτητα στην Ευρώπη να λειτουργήσει σε μία ασφαλέστερη βάση και με περισσότερο λογικό τρόπο, με μεγαλύτερη εστίαση στα προβλήματα που επηρεάζουν την καθημερινότητα των πολιτών.

Ωστόσο, πρέπει επίσης να αναρωτηθούμε ποιο ήταν το τίμημα για την επίτευξη αυτού. Το τίμημα που πληρώσαμε ήταν ότι υπονομεύσαμε τις αξίες μας και ότι αφήσαμε την πρακτική σκέψη να θριαμβεύσει έναντι αυτών. Γνωρίζετε σε τι αναφέρομαι εν προκειμένω. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ικανοποίησε το παράλογο αίτημα του τσέχου Προέδρου, για να μην αναφέρω ότι ο ίδιος δήλωσε ότι η ρήτρα απαλλαγής της Τσεχικής Δημοκρατίας ήταν αναγκαία βάσει των διαταγμάτων Beneš. Θα ήθελα να σας υπενθυμίζω ότι, βάσει των διαταγμάτων Beneš, πολλά εκατομμύρια Ούγγροι και Γερμανοί στερήθηκαν τα δικαιώματά τους και απελάθηκαν. Κατά την άποψή μου, αυτό που έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι απαράδεκτο από νομική, πολιτική και ηθική άποψη.

Ασκήσαμε κριτική στο τσεχικό συνταγματικό σύστημα από νομική άποψη, παρακολουθήσαμε την άποψη του τσεχικού Κοινοβουλίου και περιλαμβάνουμε το έγγραφο πολιτικά σε κάθε μελλοντική προσχώρηση, τιμωρώντας πιθανότατα μία χώρα η οποία δεν έχει καμία σχέση με αυτό, την Κροατία. Από ηθική άποψη, είναι απαράδεκτο να παρέχεται ρήτρα απαλλαγής για ένα τέτοιο ζήτημα.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Επικροτώ την έγκριση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της στρατηγικής για την περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας. Πρόκειται για ένα πρότυπο που η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να εφαρμόσει και για την περιοχή του Δούναβη, συμβάλλοντας έτσι στην οικονομική ανάπτυξη, καθώς και στην οικονομική και κοινωνική συνοχή της περιοχής αυτής και, τέλος, στην ανταγωνιστικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα συμμετάσχει στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης διαδραματίζοντας ηγετικό ρόλο στην καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη εγκρίνει μονομερώς τον στόχο «20-20-20». Η δέσμη μέτρων για την ενέργεια και την αλλαγή του κλίματος αποτελεί μέρος της κοινοτικής νομοθεσίας και βρίσκεται σε φάση εφαρμογής.

Καλώ την Ευρωπαϊκή Ένωση να θεσπίσει γρήγορα ένα αποτελεσματικό, καινοτόμο πλαίσιο για τη χρηματοδότηση μιας οικολογικά αποδοτικής οικονομίας.

Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει επίσης να επικεντρωθεί στη χρηματοδότηση των κατάλληλων μέτρων προσαρμογής στην αλλαγή του κλίματος.

Τέλος, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι σε θέση να δημιουργήσει επενδύσεις στη βιομηχανία και τις δημόσιες υπηρεσίες με σκοπό τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Malmström και κυρία Wallström, δύο δεκαετίες πέρασαν από την κατάρρευση του σιδηρού παραπετάσματος. Παρότι σε ορισμένα από τα νέα κράτη μέλη η αλλαγή καθεστώτος έγινε εντός του νομικού πλαισίου και της κρατικής διάρθρωσης, το παρελθόν εξακολουθεί να είναι παρόν στις πολιτικές νοοτροπίες και τις αντιδράσεις των αρχών σε πιεστικές καταστάσεις. Ας θυμηθούμε απλώς τα γεγονότα που συνέβησαν στη Βουδαπέστη το φθινόπωρο του 2006, όπου εκείνοι των οποίων καταπατήθηκαν οι πλέον θεμελιώδεις ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα εξακολουθούν να μην έχουν μάθει την αλήθεια και να μην τους έχει αποδοθεί δικαιοσύνη μέχρι σήμερα, για να μην αναφερθούμε σε όσους ανήκουν σε εθνικές μειονότητες στα νέα κράτη μέλη οι οποίοι, ακόμα και τώρα, βιώνουν την πικρή εμπειρία των διακρίσεων, που επηρεάζει τα δικαιώματα και τις ευκαιρίες τους.

Ακριβώς λόγω των διατάξεων που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να είναι προετοιμασμένη να διασφαλίσει ότι, όταν δημιουργηθούν τα χαρτοφυλάκια, θα δοθεί η δέουσα έμφαση στα ζητήματα των ανθρώπινων δικαιωμάτων και ελευθεριών εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω χαρτοφυλακίου πρέπει να επεκταθεί και να συμπεριλάβει και την προστασία των δικαιωμάτων των παραδοσιακών εθνικών μειονοτήτων καθώς και των γλωσσικών μειονοτήτων, διότι θεωρούμε ότι πολλά μένει να γίνουν ακόμα στον τομέα αυτόν. Είτε μας αρέσει είτε όχι, τα άλυτα προβλήματα που επηρεάζουν αυτές τις αυτόχθονες κοινότητες είναι παρόντα στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να τα αντιμετωπίσει και είναι καθήκον της να βοηθήσει τους πολίτες που αγωνίζονται για την άσκηση των δικαιωμάτων τους.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η έγκριση της από καιρό αναμενόμενης Συνθήκης της Λισαβόνας έχει πλέον επιτευχθεί. Θα οδηγήσει ασφαλώς σε ενίσχυση και βελτίωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μέλλον.

Διότι σήμερα, η εφαρμογή της Συνθήκης απαιτεί μια σειρά από αποφάσεις που θα αφορούν την αρμοδιότητα, το προσωπικό και, κυρίως, την εδραίωση μιας μορφής συνεργασίας μεταξύ των νέων ηγετών – των ηγετών που πρέπει να κάνουν το νέο όραμα της Ευρώπης πραγματικότητα. Ζητήματα που συνδέονται με τη Συνθήκη δεν πρέπει να μας εμποδίσουν να διακρίνουμε τα προβλήματα που χρήζουν άμεσης επίλυσης, όπως είναι η ενεργός καταπολέμηση της οικονομικής κρίσης, τα μέτρα για την αντιμετώπιση της αύξησης της ανεργίας και η οργάνωση της εποπτείας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Είναι σημαντική και αναγκαία η επίτευξη συμφωνίας στην Κοπεγχάγη, αλλά μια περίοδος κρίσης δεν αποτελεί καλή χρονική στιγμή για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με το τι θα κατανεμηθεί για την επίτευξη αυτού του στόχου, από ποιες χώρες και διεθνείς οργανισμούς και ποιες δεσμεύσεις θα αναληφθούν. Το σημαντικότερο καθήκον που έχει σήμερα η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι η επίλυση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, είναι μεγάλη μου τιμή, όπως και της συναδέλφου μου, κ. McGuinness, να βρισκόμαστε εδώ σήμερα, κατά την εικοστή επέτειο της πτώσης του Τείχους και λίγο πριν τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Πρόκειται για προνόμιο, ιδίως καθώς η Ιρλανδία ψήφισε με ποσοστό 67% υπέρ της Συνθήκης της Λισαβόνας, γεγονός που αντικατόπτρισε την αναγνώριση του έργου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί σειρά πολλών ετών.

Κατά τα ερχόμενα χρόνια, ο κόσμος θα κοιτάει και τη διάλυση της ΕΣΣΔ και θα βλέπει ότι οι εμφύλιοι πόλεμοι δεν επεκτάθηκαν ως αποτέλεσμα αυτής, όπως συνέβη σε τόσες πολλές χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της δικής μου, όταν η ειρήνη και η ελευθερία εγκαθιδρύθηκαν μεν αλλά οδήγησαν σε εμφύλιο πόλεμο.

Οι ιστορικοί θα επισημάνουν τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την παροχή στήριξης, καθοδήγησης και φροντίδας προς τις χώρες αυτές, ώστε να μην ακολουθήσει εμφύλιος πόλεμος σε ευρεία βάση.

Τέλος, έχει γίνει πολύς λόγος σχετικά με τα ονόματα των προσώπων που θα καλύψουν τα αξιώματα του Προέδρου και του Υπατού Εκπροσώπου. Θεωρώ ότι θα πρέπει να εξετάσουμε και τον τίτλο. Εάν ο Πρόεδρος δεν είναι ακριβώς Πρόεδρος, αλλά είναι Προεδρεύων, γιατί να μην τον αποκαλέσουμε Προεδρεύοντα; Η ύπαρξη τριών Προέδρων προκαλεί σύγχυση στο κοινό.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να πω πόσο χάρηκα που παρακολούθησα τις Ημέρες Ανάπτυξης στη Στοκχόλμη και να συγχαρώ την Προεδρία για τον τρόπο με τον οποίο αυτές διοργανώθηκαν.

Συμμετείχα πρόσφατα σε μία συζήτηση στο ιρλανδικό κρατικό ραδιόφωνο, το RTÉ, με μία γυναίκα η οποία ανησυχούσε πολύ για τις περικοπές των δαπανών για την υγεία και διότι δεν γίνονται αρκετά για τον περιορισμό των δαπανών για την αναπτυξιακή βοήθεια. Έπρεπε να της εξηγήσω ότι δεν ήταν ή το ένα ή το άλλο αλλά και τα δύο. Μπορούμε να κάνουμε και τα δύο. Θα ήθελα να ζητήσω, δεδομένου ότι επικεντρωνόμαστε τόσο στην ανάγκη ανάκαμψης στην Ευρώπη και την ανάγκη αντιμετώπισης της κρίσης την οποία βιώνουμε –και η οποία πρέπει βεβαίως να βρίσκεται στην κορυφή της εσωτερικής μας ατζέντας–, να μην παραβλέψουμε το γεγονός ότι έντεκα εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν ετησίως στον αναπτυσσόμενο κόσμο, πέντε εκατομμύρια εξ αυτών επειδή δεν διαθέτουν τα φάρμακα που εμείς διαθέτουμε εδώ και 30 χρόνια.

Επομένως, κρατήστε αυτό στην κορυφή της ατζέντας και βεβαιωθείτε, όταν θα διορίσουμε τον νέο επικεφαλής των εξωτερικών σχέσεων, ότι η αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος θα παραμείνει ένας από τους βασικούς μας στόχους. Συγχαρητήρια για όσα έχετε επιτύχει μέχρι στιγμής.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είναι απολύτως σωστό που η Συνθήκη της Λισαβόνας και ο διορισμός των μελών του Συμβουλίου πραγματοποιούνται είκοσι χρόνια μετά την πτώση του Τείχους. Η πτώση του Τείχους σηματοδότησε την έναρξη της πραγματικής Ευρώπης. Πριν από είκοσι χρόνια κατέρρευσε ένα τείχος, ένα τσιμεντένιο τείχος γεμάτο προκαταλήψεις, τυραννία και πείνα για τόσους πολίτες της Ανατολής, και σήμερα θα πρέπει να σταματήσουμε τους εορτασμούς για την πτώση του Τείχους και να αναρωτηθούμε τι θα πρέπει να κάνουμε τώρα που αυτό δεν υπάρχει. Για την ακρίβεια, στο μεταξύ υψώθηκαν άλλα τείχη: το τείχος μεταξύ των χωρών του Βορρά και του Νότου του πλανήτη· μεταξύ των πλουσιότερων και των φτωχότερων χωρών· μεταξύ των χωρών που παράγουν αγαθά και των χωρών που παράγουν ιδέες. Τα τείχη αυτά είναι πολύ υψηλότερα και είναι πολύ πιο δύσκολο να γκρεμιστούν· μπορεί να προκαλέσουν μεγάλα προβλήματα για την ανθρωπότητα στο σύνολό της, καθώς και πολέμους.

Γι' αυτόν τον λόγο, οι υποψήφιοι του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, οι οποίοι θα οριστούν μετά τη Λισαβόνα, δεν θα πρέπει να οριστούν από λίγους κεκλεισμένων των θυρών. Εκείνοι που επιθυμούν να συνεισφέρουν και που επιθυμούν

να είναι υποψήφιοι πρέπει να γνωστοποιήσουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην Ευρώπη στο σύνολό της τι σκοπεύουν να κάνουν και τι είναι σε θέση να κάνουν. Εάν γκρεμίσουμε αυτό το τείχος των διορισμών, μέσω του οποίου οι μελλοντικοί υποψήφιοι επιλέγονται με βάση τις ισορροπίες μεταξύ των κρατών και όχι με βάση τις προσωπικές τους ιδιότητες, τότε θα έχουμε επιτέλους οικοδομήσει το κράτος της Ευρώπης.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ο αρχηγός της βρετανικής αντιπολίτευσης ανακοίνωσε την πρόθεσή της για επαναδιαπραγμάτευση τμημάτων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτό απαιτεί βεβαίως τη συναίνεση και των 27 χωρών. Ανακοίνωσε επίσης την κατάθεση νομοσχεδίου για την εθνική κυριαρχία, που θα επιβάλλει τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων σε περίπτωση περαιτέρω Συνθηκών. Αυτό, βεβαίως, θα μπορούσε άνετα να καταργηθεί από τις επόμενες κυβερνήσεις.

Συμφωνούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή ότι τα σχέδια του ηγέτη του Συντηρητικού Κόμματος δεν είναι παρά λόγια; Το κόμμα του πρέπει να αποφασίσει είτε να δεχτεί τη Συνθήκη της Λισαβόνας είτε, ακόμα καλύτερα κατά την άποψή μου, να αποσύρει το Ηνωμένο Βασίλειο τελείως από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είχαμε μόλις μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση και σας ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις σας.

Η σουηδική Προεδρία συμμερίζεται τη χαρά σας για την τελική κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας στις 27 χώρες. Αυτό θα μας παράσχει μία περισσότερο αποτελεσματική, περισσότερο δημοκρατική Ευρώπη και έναν ισχυρότερο ρόλο στο διεθνές σκηνικό. Χαίρομαι ιδιαίτερα γι' αυτό.

Συμφωνώ επίσης με όσους είπαν ότι, μολονότι ήταν ενδεχομένως σύμπτωση, ο πρόεδρος Klaus διάλεξε μια πολύ καλή εβδομάδα για να υπογράψει τη Συνθήκη: την ίδια εβδομάδα που εορτάζουμε την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, το τέλος της κομμουνιστικής δικτατορίας, την έναρξη της ευρωπαϊκής ενότητας και, τέλος, τη νίκη των ιδεών του Robert Schuman έναντι εκείνων του Ιωσήφ Στάλιν.

(Χειροκροτήματα)

Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Μιλώντας για τη Τσεχική Δημοκρατία, θα ήθελα να απαντήσω στην ερώτηση του κ. Duff λέγοντας ότι αυτό που έλαβαν οι Τσέχοι δεν είναι μια ρήτρα πλήρους απαλλαγής από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Το Πρωτόκολλο 30 δεν άρει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα του Χάρτη σε σχέση με το Ηνωμένο Βασίλειο, την Πολωνία ή την Τσεχική Δημοκρατία. Περιορίζει απλώς τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να το χρησιμοποιήσει το Δικαστήριο και, τέλος, εφόσον προκύψει αντιπαράθεση, η ερμηνεία του εξαρτάται από την Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Όπως είπε ο πρωθυπουργός προτού αποχωρήσει, η διαβούλευση με τους 26 συναδέλφους του βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη. Είναι δύσκολη, αλλά αποτελεί τον στόχο του. Τους έχει ήδη προσκαλέσει σε δείπνο εργασίας την ερχόμενη Πέμπτη.

Είναι ακόμα πολύ νωρίς για να κάνουμε υποθέσεις για τα ονόματα. Διάβασα και εγώ τις εφημερίδες. Έχω ακούσει ονόματα που δεν θέλετε να δείτε και ονόματα που θέλετε να δείτε. Νομίζω ότι εντόπισα και μία ή δύο αιτήσεις για τη θέση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Οι αιτήσεις σας προς την Προεδρία είναι ευπρόσδεκτες – θα τις εξετάσουμε. Μένει ακόμα μία εβδομάδα μέχρι την Πέμπτη. Και βεβαίως, λαμβάνουμε υπόψη τις ανησυχίες σας σχετικά με την περιφερειακή ισορροπία, την ισότητα των φύλων – κάτι που και εγώ η ίδια θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό. Θα πρέπει να είμαστε σε θέση να δείξουμε στους ευρωπαίους πολίτες ότι η Ευρώπη δεν διοικείται αποκλειστικά από άνδρες. Ωστόσο, όπως είπε και ο πρωθυπουργός, πρόκειται να δημιουργηθούν μόλις δύο θέσεις. Είναι πολύ δύσκολο να ικανοποιηθούν όλες αυτές οι προϋποθέσεις, αλλά θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν και έχουμε ακούσει τις συμβουλές σας.

Όσον αφορά τον Υπάτο Εκπρόσωπο, θα παράσχει και θα οριστικοποιήσει το πλαίσιο που μόλις εγκρίναμε για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Θα το κάνει, από κοινού με το Κοινοβούλιο, προτού το υποβάλει στο Συμβούλιο όχι αργότερα από τον Απρίλιο του ερχόμενου έτους.

Όπως έχει ειπωθεί πολλές φορές, ο Υπάτος Εκπρόσωπος θα δεχτεί και αυτός ερωτήσεις και θα περάσει από ακροάσεις εδώ στο Κοινοβούλιο και θα είναι, ως εκ τούτου, σε θέση να συζητήσει και να αναπτύξει τις απόψεις του για την εξωτερική πολιτική.

Όσον αφορά την οικονομία, θα ήθελα να πω στην Marita Ulvskog, η οποία μάλλον δεν βρίσκεται εδώ αυτήν τη στιγμή, ότι η σουηδική Προεδρία σε καμία περίπτωση δεν ξεχνά τις φιλοδοξίες της όσον αφορά τις στρατηγικές εξόδου. Αντιθέτως, έχει πολύ μεγάλη σημασία να μείνουμε συνεπείς στην φιλοδοξία –όχι για τώρα αλλά για λίγο αργότερα– ύπαρξης δύο στρατηγικών εξόδου. Διότι εάν δεν το κάνουμε, εάν επιτρέψουμε στις οικονομίες μας να

αυξήσουν τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα, αυτό θα πλήξει τους πλέον ευάλωτους ανθρώπους στην κοινωνία, και δεν το επιθυμούμε.

Βλέπουμε το φως στην άκρη του τούνελ. Η οικονομική ανάκαμψη πλησιάζει, αλλά στις περισσότερες χώρες θα εξακολουθήσουμε να υποφέρουμε από υψηλή ανεργία και, ως εκ τούτου, είναι πολύ νωρίς για να εφαρμόσουμε τις στρατηγικές εξόδου. Ωστόσο, πρέπει να τις συζητήσουμε και πρέπει να έχουμε ένα σχέδιο γι' αυτές, εάν επιθυμούμε να έχουμε μια βιώσιμη οικονομία, την οποία θα κληροδοτήσουμε στις μελλοντικές γενιές.

Τέλος, όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, δεν περιορίσαμε τις φιλοδοξίες μας. Η σουηδική Προεδρία, η Επιτροπή και πολλοί άλλοι εργάζονται νυχθημερόν. Πείθουμε, διαπραγματευόμαστε, διαφωνούμε, προσπαθούμε να πάρουμε με το μέρος μας τους εταίρους μας και να τουςβάλουμε στο παιχνίδι. Έχουν υπάρξει πολυάριθμες συνεδριάσεις, και θα υπάρξουν και άλλες ακόμα, μολονότι μένουν μόλις 25 ημέρες μέχρι την Κοπεγχάγη.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει ευαισθητοποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο και ότι πολλά συμβαίνουν σε πολλές χώρες ολόκληρου του κόσμου. Αυτό είναι ενθαρρυντικό, αλλά δεν αρκεί εάν θέλουμε να σεβαστούμε τον στόχο των 2 °C.

Δεν διαθέτουμε όλα τα κομμάτια του παζλ ούτως ώστε να επιτύχουμε μία νομικά δεσμευτική συμφωνία: αυτό είναι γεγονός. Λυπάμαι γι' αυτό, αλλά είναι γεγονός. Μπορούμε να πούμε ότι εξακολουθούμε να καταβάλουμε προσπάθειες, πράγματι, το κάνουμε, αλλά δεν θα ευδοχωθεί διότι πολλοί εταίροι λένε ότι δεν είναι ακόμα έτοιμοι να κάνουν αυτό το βήμα. Η Ευρώπη εξακολουθεί να έχει την πρωτοκαθεδρία, και εξακολουθούμε να εργαζόμαστε για την επίτευξη μιας πολύ φιλόδοξης συμφωνίας με σαφές πλαίσιο που περιλαμβάνει όλους τους εταίρους και ένα χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων. Σκοπός είναι η αντικατάσταση του Κιότο από μία δεσμευτική συμφωνία. Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο για το έργο του σε σχέση με αυτό, καθώς και για το έργο που θα πρέπει να επιτελέσει μετά την Κοπεγχάγη.

Η Ευρώπη παραμένει πρωτοπόρος. Θα συνεχίσουμε να είμαστε πρωτοπόροι. Μέχρι στιγμής, έχουμε τις υψηλότερες φιλοδοξίες. Επιβεβαιώσαμε τις εκτιμήσεις της Επιτροπής και τις στηρίζουμε. Είμαστε έτοιμοι να διαδραματίσουμε τον δικό μας ρόλο. Θα υπάρξει παγκόσμια κλείδα κατανομής βάσει των εκπομπών και της ικανότητας των χωρών να πληρώσουν. Διαθέτουμε μια ομάδα εργασίας που εξετάζει την εσωτερική κατανομή των επιβαρύνσεων. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν ένιωθαν ακόμα έτοιμα να αποκαλύψουν τα ακριβή ποσά που προτίθενται να πληρώσουν. Αυτό συνέβη επειδή θέλουμε να συνεχίσουμε να ασκούμε πίεση στις άλλες χώρες διότι πρέπει και αυτές να πληρώσουν, καθώς είναι προς το συμφέρον τους.

Επομένως, θα δαπανήσουμε κάθε λεπτό εργαζόμενοι πάνω σε αυτό. Σας ευχαριστούμε για την ενθάρρυνση και αναμένουμε με ανυπομονησία να συνεργαστούμε με το Κοινοβούλιο σε αυτό και άλλα ζητήματα.

Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Εφόσον η σουηδική υπουργός μίλησε στα γαλλικά και τα αγγλικά, εγώ οφείλω να μιλήσω στα σουηδικά.

Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θα επιχειρήσω να μιλήσω στα σουηδικά και να πω κάτι σχετικά με ένα σημαντικό ζήτημα που τέθηκε εδώ σήμερα, δηλαδή το πώς το κείμενο της νέας Συνθήκης συνδέεται με την πραγματικότητα που επιθυμούμε να αλλάξουμε, πώς το κείμενο της νέας Συνθήκης της Λισαβόνας θα μας καθοδηγήσει και θα μας παράσχει τα εργαλεία που χρειαζόμαστε για να λάβουμε αποφάσεις σχετικά με το πώς θα καταπολεμήσουμε την αλλαγή του κλίματος, πώς θα αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση και όσα θα την ακολουθήσουν, δηλαδή την ανεργία και τα κοινωνικά προβλήματα, και πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της μετανάστευσης και τα υπόλοιπα ζητήματα που βρίσκονται υψηλά στην ατζέντα μας.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο συνδέονται αυτά τα θέματα μεταξύ τους, όπως ακριβώς ανέφερε νωρίτερα ο κ. Barnier. Αυτό συνδέεται βεβαίως με την εφαρμογή και την εκτέλεση και με το ποιους θα διορίσουμε ως εκπροσώπους μας στην Επιτροπή και, βεβαίως, ως ηγέτες στις κορυφαίες θέσεις που πρόκειται τώρα να πληρωθούν. Όπως γνωρίζετε, λέγεται, τουλάχιστον στα σουηδικά ότι «ο κατάλληλος άνθρωπος στο κατάλληλο σημείο είναι συχνά γυναίκα» και θεωρώ ότι αυτό ισχύει και στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ευτυχώς, γνωρίζω ότι έχω την υποστήριξη του Προέδρου της Επιτροπής όταν λέω ότι η διαδικασία που θα ακολουθηθεί τώρα είναι βεβαίως πολύ σημαντική από δημοκρατική άποψη. Είναι επίσης ευκαιρία για τα κράτη μέλη να δείξουν ότι δεν συμφωνούν απλώς επιφανειακά με αυτό, αλλά ότι διαθέτουν πραγματικά ικανούς υποψηφίους που είναι γυναίκες, τις οποίες προτίθενται να προτείνουν.

Διαφορετικά εμείς που αποτελούμε την πλειονότητα του πληθυσμού της ΕΕ θα μετατραπούμε σε μειονότητα όσον αφορά τη λήψη δημοκρατικών αποφάσεων. Όπως έχει γράψει και πει πολλές φορές ο Václav Havel, η δημοκρατία δεν έπεσε από τον ουρανό μια για πάντα και χωρίς επιστροφή, η δημοκρατία είναι κάτι που πρέπει να συντηρήσουμε και να αγωνιζόμαστε γι' αυτό ξανά και ξανά. Συνεργαστήκαμε βεβαίως στενά με τη σουηδική Προεδρία και θα ήθελα για μία ακόμα φορά, τόσο εκ μέρους μου όσο και εκ μέρους της Επιτροπής, να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για το πολύ δύσκολο έργο που γνωρίζω ότι έφερε σε πέρας η σουηδική Προεδρία, συμπεριλαμβανομένων και των προετοιμασιών γι' αυτό που πρόκειται τώρα να τεθεί σε εφαρμογή.

Όπως είτε νωρίτερα ο κ. Barroso, η Επιτροπή έλαβε σήμερα μία απόφαση σχετικά με τα πρώτα μέτρα για τα οποία θα αναλάβουμε την ευθύνη, δηλαδή για την πρωτοβουλία των πολιτών. Θα ξεκινήσουμε με έναν ευρύ γύρο διαβουλεύσεων αποστέλλοντας μία πράσινη βίβλο που θα περιέχει δέκα ερωτήματα. Εάν λάβουμε αρκετές απαντήσεις σε αυτά μέχρι το τέλος Ιανουαρίου, ελπίζουμε ότι, μετά από σύντομη συζήτηση, μεταξύ άλλων και εδώ, στο Κοινοβούλιο, θα είμαστε σε θέση να θεσπίσουμε την πρωτοβουλία των πολιτών και θα είμαστε έτοιμοι να την θέσουμε σε εφαρμογή μέχρι το τέλος του ερχόμενου έτους. Αυτό αποτελεί βεβαίως καλό παράδειγμα του πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους νέους τομείς της Συνθήκης της Λισαβόνας και τις νέες δυνατότητες που αυτή παρέχει για να παράσχουμε στους πολίτες δυνατότερη φωνή και μεγαλύτερη επιρροή.

Το ζήτημα του κλίματος και οι σχετικές διαπραγματεύσεις αναφέρθηκαν ήδη από αρκετούς εδώ, καθώς και από την υπουργό Εξωτερικών. Φυσικά, το μεγαλύτερο προσόν μας είναι ότι μιλάμε με μία φωνή και θα συνεχίσουμε να επιμένουμε σε μια ισχυρή και, βεβαίως, δεσμευτική συμφωνία. Θα μπορέσουμε ασφαλώς να εξετάσουμε τη μορφή της συμφωνίας όταν θα γνωρίζουμε τι σκοπεύουν να φέρουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων οι εταίροι μας υπό τη μορφή προσφορών και αντιπροσφορών. Τέλος, ελπίζω βεβαίως ότι θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε στενά για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτό το έργο θα πρέπει να ξεκινήσει τώρα, τόσο εδώ όσο και στην Επιτροπή, και θα χαρώ να παρουσιάσω και στον κ. Barroso τις απόψεις του Κοινοβουλίου σχετικά με τους τρόπους οργάνωσης του έργου της Επιτροπής. Για μία ακόμα φορά, εμείς είμαστε οι θεματοφύλακες της Συνθήκης και θα διασφαλίσουμε βεβαίως την κατά γράμμα τήρησή της.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. - Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. - (RO) Η εφαρμογή της νομοθεσίας σχετικά με την εμπορία πιστοποιητικών ρυπογόνων εκπομπών συνεπάγεται δαπάνες που θα κατανεμηθούν με διαφορετικό τρόπο σε κάθε χώρα, ανάλογα με το οικονομικό μοντέλο της. Ορισμένες χώρες διαθέτουν ήδη ευρύτερο φάσμα επιλογών, το οποίο τους επιτρέπει να μειώσουν τις εκπομπές χωρίς σημαντική αύξηση των τιμών της ενέργειας. Στις χώρες που ακόμη υποβάλλονται σε διαδικασίες ανασυγκρότησης του ενεργειακού τομέα, ο αντίκτυπος των μέτρων αυτών θα ήταν δυσανάλογος για τους καταναλωτές σε σχέση με την ικανότητά τους να πληρώσουν το κόστος των αλλαγών. Μια χώρα με μεγάλο ποσοστό αιολικής ενέργειας στο ενεργειακό μίγμα της πήρε το θάρρος να επενδύσει σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ενώ ήταν ήδη ανεπτυγμένη, προκαλώντας μόλυνση κατά τη διαδικασία αυτήν. Από την άλλη πλευρά, μια χώρα που εξαρτάται ακόμη, σε μεγάλο βαθμό, από την παραγωγή ενέργειας με βάση τον άνθρακα αντιμετωπίζει ένα τεχνολογικό χάσμα που πρέπει να γεφυρωθεί, μειώνοντας ταυτόχρονα τις εκπομπές ρύπων. Οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης βρίσκονται στη δεύτερη κατάσταση. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω ότι η απόφαση σχετικά με τη χρηματοδότηση για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος πρέπει να λάβει υπόψη την πτυχή αυτήν και να εξαιρέσει τις χώρες του τελευταίου ενταξιακού γύρου από την καταβολή συγκεκριμένων φόρων που θα επιβαρύνουν υπερβολικά τις οικονομίες τους.

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. - (RO) Επί του παρόντος, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση έπληξε πολύ έντονα τα κράτη, τους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ευρώπης. Καθώς η κατάσταση όσον αφορά την ανεργία στην Ευρώπη αναμένεται να συνεχίσει να επιδεινώνεται, πρέπει να αναληφθεί διαρκής δέσμευση για δυναμικές πολιτικές για την αγορά εργασίας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει ποσοστό ανεργίας της τάξης του 10,25% στα 27 κράτη μέλη. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή πρέπει να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για την κατάρτιση στρατηγικών ανάκαμψης σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα κράτη μέλη, μέσω της εφαρμογής του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Κατά τον καθορισμό προθεσμιών για να διακόψουν οι κυβερνήσεις τις στρατηγικές τους για την αντιμετώπιση της κρίσης, η κατάσταση και οι δεσμεύσεις κάθε κράτους μέλους πρέπει να λαμβάνονται χωριστά υπόψη. Στην περίπτωση της Ρουμανίας, οι συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προγραμματίζονται να καλύψουν το 2009 και το 2010. Συνεπώς, τυχόν διακοπή αυτής της οικονομικής στήριξης θα διαταράξει το πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της κρίσης που έχει δρομολογήσει η Ρουμανία. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι η αστάθεια που προκαλείται από την παρεμπόδιση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας στη Ρουμανία (PSD (Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα) + PC (Κόμμα των Συντηρητικών), PNL (Εθνικό Κόμμα Φιλελευθέρων), UDMR (Δημοκρατική Ένωση Ούγγρων στη Ρουμανία)) εγείρει αμφιβολίες σχετικά με τη λήψη της τρίτης δόσης από το ΔΝΤ.

Dominique Baudis (PPE), γραπτώς. - (FR) Μετά τις διαπραγματεύσεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 29ης και 30ής Οκτωβρίου και την απόφαση του τσεχικού Συνταγματικού Δικαστηρίου της 3ης Νοεμβρίου, ο Πρόεδρος της Τσεχικής Δημοκρατίας Václav Klaus υπέγραψε τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Η Συνθήκη μπορεί πλέον να τεθεί σε ισχύ, παρέχοντας στα θεσμικά όργανα έναν Ύπατο Εκπρόσωπο για τις εξωτερικές υποθέσεις και έναν μόνιμο Πρόεδρο του Συμβουλίου για δυόμισι έτη. Η δομή της νέας Επιτροπής, όπως και η επιλογή των προσώπων που θα καταλάβουν τις θέσεις του Προέδρου του Συμβουλίου και του Ύπατου Εκπροσώπου για τις εξωτερικές υποθέσεις, είναι ύψιστης σημασίας.

Η επιλογή του Προέδρου του Συμβουλίου είναι ύψιστης σημασίας, καθώς πρόκειται για το πρόσωπο που θα ενσαρκώνει την ιδέα της Ευρώπης επί δυόμισι έτη. Επιπλέον, σε μια εποχή παγκοσμιοποίησης και αντιπαράθεσης ισχύος μεταξύ των ηπείρων, η επιλογή του Ύπατου Εκπροσώπου για τις εξωτερικές υποθέσεις έχει αναντίρρητη στρατηγική σημασία.

Στις 19 Νοεμβρίου, θα συνεδριάσει έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τη διαπραγμάτευση των διορισμών. Βρισκόμαστε σε ένα σημείο καμπής στην ευρωπαϊκή ιστορία. Οι επιλογές σας, κύριοι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων, θα καθορίσουν την Ευρώπη που επιθυμείτε για το μέλλον. Επομένως, να είστε φιλόδοξοι, γιατί η Ευρώπη πρέπει να είναι δυναμική, προορατική, αποτελεσματική και πολιτική εάν επιθυμούμε να συνεχιστεί η πρόοδος της.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Επικροτώ τη σταθερή δέσμευση που επέδειξαν οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον περασμένο μήνα να ηγηθούν του αγώνα για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

Οι ευρωπαίοι ηγέτες υιοθέτησαν την εκτίμηση ότι, μέχρι το 2020, το συνολικό κόστος των μέτρων προσαρμογής και μετριασμού στις αναπτυσσόμενες χώρες μπορεί να ανέρχεται σε 100 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως. Η ΕΕ ενίσχυσε τη διαπραγματευτική της θέση επιτυγχάνοντας συμφωνία επί της χρηματοδότησης που απαιτείται για τη βοήθεια των αναπτυσσόμενων χωρών και, συγκεκριμένα, των φτωχότερων χωρών. Ωστόσο, με ανησυχία το γεγονός ότι δεν έχει ληφθεί σαφής απόφαση σχετικά με τη συνεισφορά της ΕΕ και το μερίδιο κάθε κράτους μέλους στη συνολική επιβάρυνση, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα κάθε χώρας να πληρώσει. Για να στεφθεί με επιτυχία η Διάσκεψη Κορυφής της Κοπεγχάγης, ζωτικής σημασίας είναι να επιτευχθεί πολιτική συμφωνία η οποία να καλύπτει τα πλέον σημαντικά σημεία με μεγαλύτερη επάρκεια, ιδίως όσον αφορά τις δεσμεύσεις που πρέπει να αναλάβουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Οι ευρωπαίοι ηγέτες μας δεν μπόρεσαν για μία ακόμη φορά να άρουν το αδιέξοδο κατά τις διαπραγματεύσεις για τη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Φυσικά, αυτή η διάσκεψη κορυφής προβλήθηκε στα μέσα ενημέρωσης ως επιτυχία, ενώ στην πραγματικότητα δεν ήταν τίποτα άλλο από αερολογίες. Οι ευρωπαίοι ηγέτες μας είχαν την ευκαιρία να προβούν σε μια δίκαιη και αξιόπιστη προσφορά χρηματοδότησης προς τον αναπτυσσόμενο κόσμο, προκειμένου να καλυφθεί το κόστος από την αλλαγή του κλίματος, η οποία επηρεάζει ως επί το πλείστον τις χώρες αυτές, αλλά προκαλείται από εμάς στον ανεπτυγμένο κόσμο. Αυτή η διάσκεψη κορυφής δεν ικανοποίησε το πρότυπο που έθεσε η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και η κοινωνία των πολιτών ανά την υφήλιο, που ζήτησαν από την ΕΕ να υποσχεθεί τουλάχιστον 30 δισεκατομμύρια ευρώ και, κάτι που είναι εξαιρετικά σημαντικό, να αναλάβει σταθερή δέσμευση ότι το ποσό αυτό θα είναι νέο και επιπρόσθετο στην υφιστάμενη αναπτυξιακή βοήθεια προς υπερπόντιες χώρες.

Με Κοπεγχάγη ή χωρίς Κοπεγχάγη, η αλλαγή του κλίματος θα μας συνοδεύει τις επόμενες δεκαετίες. Αυτή είναι η μεγαλύτερη δοκιμασία, μέχρι στιγμής, του 21ου αιώνα. Πρέπει να καταλήξουμε σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία στην Κοπεγχάγη και, για τον λόγο αυτόν, χρειαζόμαστε από τους ηγέτες μας πραγματικό πολιτικό θάρρος και λιγότερες αερολογίες.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Σε μια εποχή όπου η Ευρώπη κατόρθωσε επιτέλους να ξεπεράσει την κρίση των Συνθηκών στην οποία περιέπεσε και όπου η Συνθήκη της Λισαβόνας επικυρώθηκε εντέλει από τα 27 κράτη μέλη, επικροτώ το γεγονός ότι υπάρχει ένα νέο νομικό και θεσμικό πλαίσιο που θα επιτρέψει την προσαρμογή του τρόπου λειτουργίας της Ένωσης στο σημερινό της μέγεθος, μέσω της εδραίωσης των εξουσιών του Κοινοβουλίου και της εστίασης συγκεκριμένα στον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων όσον αφορά την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Πρόκειται για τη στιγμή που περιμέναμε και η οποία, μετά την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, παρέχει στην Ένωση τη δυνατότητα, τώρα που διαθέτει νέο θεσμικό πλαίσιο, να προσηλωθεί στα βασικά καθήκοντα που πρέπει να επιτελέσει στο άμεσο μέλλον. Στο σημείο αυτό, πρέπει να επισημάνω ότι οι δράσεις που αναμένονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η καταπολέμηση της κρίσης, η τόνωση της οικονομίας, η ενίσχυση της εμπιστοσύνης της αγοράς, με ιδιαίτερη έμφαση στη βελτίωση του επιπέδου απασχόλησης στην Ευρώπη. Τώρα που διαφαίνονται οι πρώτες ενδείξεις οικονομικής ανάκαμψης οφείλουμε να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας στην τόνωση της ευρωπαϊκής οικονομίας, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στους πρωτογενείς και δευτερογενείς τομείς –με ιδιαίτερη έμφαση στη γεωργία– που επλήγησαν έντονα από την κρίση, και στη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής εποπτικής δομής.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Για μία ακόμη φορά, η βασική προτεραιότητα στο συγκεκριμένο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ήταν, δυστυχώς, να εγκριθούν οι όροι που διασφαλίζουν τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας έως τα τέλη του 2009, με άλλα λόγια, να υιοθετηθούν θέσεις που επιτρέπουν την ταχεία κύρωση από την Τσεχική Δημοκρατία. Οι βασικές ανησυχίες των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι τα θεσμικά ζητήματα που επιτρέπουν την ταχύτερη μετάβαση στην καπιταλιστική, φεντεραλιστική και милитарιστική ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, ζητήματα που αφορούν την οικονομική, χρηματοπιστωτική και κοινωνική κρίση μπόκαν σε δεύτερη μοίρα. Πράγματι, η μικρή πρόοδος που σημειώθηκε είναι αποτέλεσμα των μεγάλων πιέσεων από σημαντικούς κλάδους σε αρκετά κράτη μέλη, όπως συνέβη για παράδειγμα με την κρίση στον τομέα του γάλακτος. Ακόμη και εδώ, το Συμβούλιο προέβη απλώς σε αύξηση του προϋπολογισμού για το 2010 μόλις κατά 280 εκατομμύρια ευρώ.

Ωστόσο, οι προτάσεις που μόλις κατατέθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως απόρροια των κατευθυντήριων γραμμών του Συμβουλίου είναι πολύ ανησυχητικές, όσον αφορά και το υπερβολικό έλλειμμα και την εξαγγελία για αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης. Αντί να απαντήσουν στα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα της φτώχειας και της ανεργίας, αυτό που προτείνουν είναι μέτρα που θα επιτείνουν την κοινωνική κατάσταση και τις οφθαλμοφανείς ανισότητες που ήδη υπάρχουν.

Zita Gurmai (S&D), γραπτώς. – (EN) Η σύνοδος του Συμβουλίου ήταν ζωτικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς εξάλειψε το τελευταίο εμπόδιο για τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ωστόσο, προειδοποιώ όλους μας να μην θεωρήσουμε την εξάλειψη αυτή ως αποτέλεσμα αυτό καθαυτό. Είμαστε μόνο στο μέσον της διαδρομής: τώρα πρέπει να εγκλιματιστούμε στο νέο θεσμικό πλαίσιο. Σε ό,τι αφορά την προσαρμογή, το Κοινοβούλιο βρίσκεται σε καλό δρόμο, καθώς έχει ήδη υποβάλει σε επεξεργασία τον Κανονισμό του και έχει συζητήσει την εγκαθίδρυση νέων θεσμών, όπως η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Το επόμενο βήμα είναι ο διορισμός μιας Επιτροπής με ηγετικές ικανότητες, η οποία να εκφράζει τις αξίες μας. Ως εκ τούτου, καλώ τα κράτη μέλη να διορίσουν ικανά, καταρτισμένα πρόσωπα, και να καταβάλουν προσπάθεια για μια Επιτροπή με ίση εκπροσώπηση των φύλων. Ομοίως, πρέπει να επιλέξουμε τους κορυφαίους ηγέτες το συντομότερο δυνατόν, και να μην χάνουμε χρόνο. Δεν υπάρχει χρόνος για να καθυστερούμε τους νέους διορισμούς. Εάν θεωρούμε τους εαυτούς μας φορείς οικουμενικών αξιών, χρειαζόμαστε τώρα ηγέτες που να μπορούν να τις εκπροσωπούν αξιόπιστα –για παράδειγμα, στην Κοπεγχάγη, όπου τα κράτη θα διαπραγματευτούν το εγγύς μέλλον της ανθρωπότητας–, και η Ευρώπη θα χρειαστεί όλο το ταλέντο, την υπευθυνότητα και τη γενναιοδωρία που διαθέτει για να επιτύχει συμφωνία.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Καταρχάς, επικροτώ την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας από την Τσεχική Δημοκρατία. Η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου και οι νέες διοργανικές σχέσεις που προβλέπει η εν λόγω Συνθήκη θα επιτρέψουν στους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να χειριστούν πιο αποτελεσματικά τόσο τις επιπτώσεις της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης όσο και τις διαπραγματεύσεις στην Κοπεγχάγη σχετικά με την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος. Οι ενδείξεις οικονομικής ανάκαμψης δεν είναι ανάγκη να συνεπάγονται άμεση απόσυρση των πολιτικών στήριξης, καθώς αυτό θα είχε αρνητικές επιπτώσεις στην οικονομία μακροπρόθεσμα. Επίσης, ελπίζω να καταλήξουν τα κράτη μέλη σε συμφωνία σχετικά με την κατάρτιση συντονισμένης στρατηγικής για την απόσυρση των μέτρων ενθάρρυνσης όταν φτάσει η κατάλληλη στιγμή γι' αυτό. Αναμένουμε επίσης μια μελλοντική συμφωνία επί δέσμης προτάσεων για τη θέσπιση νέας εποπτικής δομής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τέλος, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι πολίτες της Ευρώπης θα προσβλέπουν τώρα ακόμη περισσότερο σε μια ενοποιημένη Ευρώπη και θα αναμένουν να βελτιώσει η ΕΕ την κατάσταση που επικρατεί στον τομέα της απασχόλησης τα προσεχή έτη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να προωθήσουν νέες δυναμικές πολιτικές για την αγορά εργασίας το συντομότερο δυνατόν.

Iosif Matula (PPE), γραπτώς. – (RO) Θα ήθελα να εκφράσω τη στήριξή μου για τις θέσεις που ενέκρινε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και υπογράμμισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα έγγραφα που κατατέθηκαν. Η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης πλησιάζει και η ΕΕ πρέπει να διαδραματίσει ζωτικό ρόλο διαπραγματευόμενη μια συνολική και φιλόδοξη παγκόσμια συμφωνία για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

Στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αναφέρονται οι οικονομικοί πόροι που απαιτούνται, τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προκειμένου να καταπολεμηθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, όπως η ξηρασία, οι πυρκαγιές και οι πλημμύρες, που έχουν ως αποτέλεσμα τόσο πολλά θύματα και τόσο μεγάλες απώλειες κάθε χρόνο.

Πιστεύω ότι η ΕΕ πρέπει να παράσχει όσο το δυνατόν πιο συνεπή οικονομική στήριξη στα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σχετικά με την άρδευση, την κατασκευή φραγμάτων, τη δάσωση και την ενθάρρυνση της παραγωγής ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, όπως η ηλιακή, η αιολική, τα βιοκαύσιμα και η υδροηλεκτρική. Έχουμε επίσης

παρατηρήσει ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη για οικονομική στήριξη της ΕΕ σε επίπεδο τοπικών αρχών και ιδιωτών όπου δεν διατίθενται οι απαραίτητοι πόροι για την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης των κτηρίων. Η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να αφιερώνει μεγαλύτερη προσοχή σε αυτήν την πτυχή, ώστε να παραμείνουν οι πολίτες στον πυρήνα των ευρωπαϊκών πολιτικών.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Αυτό που συνέβη πριν από λίγες ημέρες στη σύνοδο κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι εξωφρενικό και κλονίζει κάθε πίστη στην κοινότητα αρχών την οποία διατυμπανίζει τόσο συχνά η ΕΕ. Η ΕΕ ήθελε να κάνει τον πρόεδρο Klaus να υπογράψει με οποιοδήποτε τίμημα, ακόμη και δίνοντας έμμεσα την έγκρισή της σε μια ιστορική αδικία. Βάσει των διαταγμάτων Beneš, έως το 1947 περίπου 2,9 εκατομμύρια άνθρωποι κηρύχθηκαν εχθροί του κράτους και απελάθηκαν αποκλειστικά και μόνο λόγω της εθνικότητάς τους. Ως αποτέλεσμα, περίπου 230 000 άνθρωποι γνώρισαν τραγικό θάνατο. Τα διατάγματα δεν κρίνουν τους ανθρώπους βάσει συγκεκριμένων εγκλημάτων που έχουν διαπράξει· αφετηρία τους είναι αποκλειστικά η εθνολογική καταγωγή. Σήμερα, θα το αποκαλούσαμε αυτό εθνοκάθαρση, κάτι που πρέπει, πράγματι, να απορριφθεί κατηγορηματικά από όλα τα κράτη μέλη. Από νομική άποψη, οι εκτοπισθέντες στερήθηκαν το δικαίωμα στο τεκμήριο της αθωότητας, σε μια δικαιοσύνη και σε κατάλληλη αποζημίωση για απαλλοτρίωση περιουσίας. Ο Felix Ermacora, καθηγητής Διεθνούς Δικαίου και πρώην εισηγητής των Ηνωμένων Εθνών, έφτασε μέχρι το σημείο να συμπεράνει στη νομική έκθεση που συνέταξε το 1991 ότι η απέλαση ήταν ισοδύναμη με γενοκτονία. Παρ' όλα αυτά, και χωρίς καμία αντικειμενική αιτιολόγηση, χορηγήθηκε παρέκκλιση στον πρόεδρο Klaus προκειμένου να διασφαλιστεί η μη εφαρμογή του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ. Ωστόσο, η «υποσημείωση» αυτή δεν πρόκειται να τεθεί σε ισχύ προτού η Ισλανδία και η Κροατία επικυρώσουν τη Συνθήκη. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρονικού περιθωρίου, θα μπορούσαν να υποβληθούν αιτήσεις αποζημίωσης.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Η μονομερής δράση της ΕΕ δεν είναι αρκετή, παρ' όλο που η ΕΕ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της μάχης για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

Δεν θα είναι εφικτή η σύναψη παγκόσμιας συμφωνίας για μείωση των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και προσαρμογής σε αυτές χωρίς τη συμμετοχή των αναπτυσσόμενων χωρών, ιδίως των πιο προηγμένων εξ αυτών. Οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος έχουν ήδη αντίκτυπο στην ανάπτυξη των εν λόγω κρατών: ξηρασία, πλημμύρες, φυσικές καταστροφές, απερίμενη, με όλες τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες που συνεπάγονται.

Κάθε δράση με στόχο τη μείωση των επιπτώσεων και την προσαρμογή στην κατάσταση απαιτεί την εφαρμογή ενός ισχυρού μηχανισμού για τη μέτρηση, την αναφορά και την επιβεβαίωση των εξελίξεων, σε συνδυασμό με ένα ταμείο που θα υπόκειται στη δέουσα διαχείριση και θα περιλαμβάνει δημόσιους και ιδιωτικούς πόρους.

Αυτές οι συνδυασμένες προσπάθειες θα συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, την ανάπτυξη μιας βιώσιμης οικονομίας και τη δημιουργία πράσινων θέσεων απασχόλησης.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Ο κ. Barroso σύντομα θα αναθέτει χαρτοφυλάκια στους νέους Επιτρόπους. Ελπίζω να μην κάνει ένα τόσο καταφανές σφάλμα όπως αυτό της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου, όταν πρότεινε ως Επίτροπο αρμόδιο για θέματα δικαιοσύνης έναν υποψήφιο με νοοτροπία 19ου αιώνα, έναν καθολικό φονταμενταλιστή, φαλλοκράτη και ομοφοβικό. Τότε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν επέτρεψε να δυσφημιστεί η Επιτροπή με αυτόν τον τρόπο. Ελπίζω να μην χρειαστεί να παρέμβει ξανά το Κοινοβούλιο.

Σύμφωνα με τις δηλώσεις του κ. Barroso, τα χαρτοφυλάκια πρέπει να κατανεμηθούν διατηρώντας ταυτόχρονα τη χρυσή αρχή της ισορροπίας. Η Επιτροπή πρέπει να είναι σαφώς πιο κοινωνική, και οι Επίτροποι πρέπει να είναι ικανοί. Ο κ. Barroso δεν χρειάζεται πλέον να ανησυχεί για την επανεκλογή, μπορεί επομένως να επικεντρώσει τις προσπάθειές του στην αντιμετώπιση της κρίσης και στις κοινωνικές πτυχές του προγράμματός του. Προς τον σκοπό αυτόν, είναι σημαντικό να εμπιστευτεί τα οικονομικά και κοινωνικά χαρτοφυλάκια σε Επιτρόπους που ανήκουν στη σοσιαλιστική πολιτική οικογένεια.

Μια Επιτροπή χωρίς ισόρροπη εκπροσώπηση των δύο φύλων θα αποτελεί ένδειξη μη πραγματικής ισότητας. Είναι πλέον καιρός να καταστεί πραγματικότητα το διαρκώς ανεκπλήρωτο ιδανικό της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Άνδρες εξελέγησαν στα ανώτερα αξιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής). Αυτό, δυστυχώς, συνιστά απροκάλυπτη προώθηση των διακρίσεων κατά των γυναικών. Είναι καιρός να το αλλάξουμε και να καταστήσουμε επιτέλους πραγματικότητα την απαγόρευση όλων των διακρίσεων βάσει κοινοτικής νομοθεσίας. Ήρθε η ώρα για τις γυναίκες! Θα είναι εύκολο να βρεθούν κατάλληλες υποψήφιες από τα 250 εκατομμύρια δυναμικές, τολμηρές και ισχυρές γυναίκες πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβανομένων γυναικών υποψηφίων για τις θέσεις του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Υπατου Εκπροσώπου για την κοινή εξωτερική πολιτική.

16. Διάσκεψη Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας της 18ης Νοεμβρίου 2009 στη Στοκχόλμη (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Το επόμενο σημείο είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη Διάσκεψη Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας της 18ης Νοεμβρίου 2009 στη Στοκχόλμη.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, όπως μόλις αναφέρατε, η διάσκεψη κορυφής μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας θα πραγματοποιηθεί στη Στοκχόλμη στις 18 Νοεμβρίου. Αποτελεί μια καλή ευκαιρία για να αξιολογήσει η ΕΕ τις σχέσεις της με τη Ρωσία. Γνωρίζω ότι πολλοί βουλευτές του Κοινοβουλίου παρακολουθούν πολύ στενά τις εξελίξεις στη Ρωσία. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να παρουσιάσω τα βασικά ζητήματα που σκοπεύουμε να συζητήσουμε στο πλαίσιο της διάσκεψης κορυφής, και είμαι βέβαιη ότι η Επιτροπή θα επιθυμεί να προσθέσει περισσότερες λεπτομέρειες για τους τομείς που εμπίπτουν στη σφαίρα αρμοδιοτήτων της Επιτροπής.

Γενικά, είναι σαφές ότι επιθυμούμε να αξιοποιήσουμε τη διάσκεψη κορυφής ώστε να αναπτύξουμε τη στρατηγική εταιρική σχέση μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας. Έχουμε πολλά να κερδίσουμε από τη συνεργασία με τη Ρωσία σε όλους τους τομείς. Έχουμε ανάγκη τη Ρωσία για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τις παγκόσμιες προκλήσεις. Ωστόσο, πρέπει επίσης να καταστήσουμε σαφές στη Ρωσία ότι η εταιρική μας σχέση πρέπει να βασίζεται στον σεβασμό προς μια κοινή δέσμευση και κοινές αξίες. Αυτό σημαίνει σεβασμός προς τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου. Η διάσκεψη κορυφής θα μας δώσει την ευκαιρία να ασκήσουμε πιέσεις στη Ρωσία ώστε να εκπληρώσει τις συμβατικές υποχρεώσεις της στους συγκεκριμένους τομείς, αλλά και σε άλλους τομείς.

Ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα θα είναι η αλλαγή του κλίματος. Το Συμβούλιο πρόκειται να δώσει έμφαση στο γεγονός ότι η στενή συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας είναι σημαντική, προκειμένου να μπορέσουμε να επιτύχουμε αποτελέσματα στην Κοπεγχάγη. Η Ρωσία πρέπει να υποσχεθεί απτές και συγκρίσιμες μειώσεις των δικών της εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες θα αντιστοιχούν στον στόχο των δύο βαθμών Κελσίου που συμφώνησε η G8 στη L'Aquila.

Το ενεργειακό ζήτημα συνδέεται με αυτό – πρόκειται για ζήτημα ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακής ασφάλειας. Όσον αφορά τη θέση της Ρωσίας ως του σημαντικότερου ενεργειακού εταίρου της ΕΕ, η διάσκεψη κορυφής θα μας δώσει την ευκαιρία να τονίσουμε την ανάγκη να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη και τη διαφάνεια στις σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας στον τομέα της ενέργειας. Επίσης, θα εκφράσουμε την απογοήτευσή μας για την πρόσφατη αποχώρηση της Ρωσίας από τη Συνθήκη για τον Ενεργειακό Χάρτη.

Ελπίζουμε να θεσπιστεί και να εγκριθεί στη διάσκεψη κορυφής ένας ισχυρότερος μηχανισμός έγκαιρης προειδοποίησης. Ο μηχανισμός αυτός πρέπει να συνοδεύεται από σαφείς εγγυήσεις από τη Ρωσία και χωριστά από άλλες ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες ότι η διαμετακόμιση ή η εξαγωγή φυσικού αερίου στην ΕΕ δεν πρόκειται να μειωθούν ή να σταματήσουν σε περίπτωση μελλοντικών διενέξεων για την ενέργεια.

Πρόκειται, φυσικά, να συζητήσουμε την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Το Συμβούλιο θα ήθελε να επιτευχθεί συμφωνία στη διάσκεψη κορυφής σχετικά με την ανάγκη για συνεχείς, συντονισμένες προσπάθειες ως απάντηση στην κρίση, και διαβεβαιώνει ότι θα εμμένουμε στις ανοικτές αγορές και στην ανάγκη να αποφευχθούν μέτρα προστατευτισμού. Η διάσκεψη κορυφής θα μας δώσει επίσης την ευκαιρία να εκτιμήσουμε την πρόοδο των εργασιών μας σχετικά με τους τέσσερις κοινούς χώρους. Θα εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία για να τονίσουμε τη σημασία που έχει η επίτευξη προόδου στους τομείς όπου υπάρχει ανάγκη ή όπου έχουν προκύψει προβλήματα.

Η αλλαγή της θέσης της Ρωσίας όσον αφορά τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου δημιούργησε μια νέα κατάσταση, την οποία αναλύουμε επί του παρόντος. Οι καθυστερήσεις στην προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ θα επηρεάσουν τις διμερείς μας σχέσεις, συμπεριλαμβανομένων των διαπραγματεύσεων για νέα συμφωνία μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας. Θα επαναλάβουμε τη στήριξή μας για την προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ, και ότι αυτό είναι σημαντικό για την ένταξη της Ρωσίας στην παγκόσμια οικονομία.

Εν τω μεταξύ, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα εναπομείναντα εμπορικά και οικονομικά προβλήματα, όπως, για παράδειγμα, τα τέλη υπερπτήσης της Σιβηρίας, τα μέτρα στα σύνορα που εμποδίζουν την εισαγωγή οχημάτων επαγγελματικής χρήσης στη Ρωσία, τα οδικά τέλη που εισάγουν διακρίσεις, τα σχέδια για τον περιορισμό της εισαγωγής εμπορευματοκιβωτίων οδικώς, οι εξαγωγικοί δασμοί επί της ξυλείας και τα μέτρα προστατευτισμού που έλαβε πρόσφατα η Ρωσία.

Γνωρίζω πολύ καλά τη μεγάλη ανησυχία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Ενδείξεις της ανησυχίας αυτής γίνονται αντιληπτές, συγκεκριμένα, στην απόφασή σας να απονεμίσετε το φετινό Βραβείο Ζαχάρωφ σε υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Η σουηδική Προεδρία συμμαρτίζεται την ανησυχία σας, και θα διασφαλίσουμε ότι τα ζητήματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

θα κατέχουν εξέχουσα θέση στις συζητήσεις στο πλαίσιο της διάσκεψης κορυφής. Φυσικά, επικροτούμε τη δήλωση του προέδρου Medvedev σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου, αλλά πρέπει να την ακολουθήσουν συγκεκριμένες δράσεις. Η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία είναι ανησυχητική. Θα τονίσουμε, συγκεκριμένα, τα τελευταία γεγονότα στον Βόρειο Καύκασο, που μετατράπηκε σε σκηνικό βίας σε βάρος υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προσωπικού πρόληψης της εγκληματικότητας, εκπροσώπων των αρχών και γενικότερα πολιτών. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι έχουν σκοτωθεί υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοσιογράφοι όχι μόνο στον Βόρειο Καύκασο, αλλά και σε ολόκληρη τη Ρωσία. Ως εκ τούτου, θα επαναλάβουμε την έκκλησή μας να καταβάλει η Ρωσία κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα μπορούν να ασκούν τις δραστηριότητές τους χωρίς να ζουν με τον φόβο της βίας, της παρενόχλησης ή των απειλών.

Όσον αφορά τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας, θα τονίσουμε τη σημασία που έχει η διατήρηση και η βελτίωση του διαλόγου σχετικά με τους κοινούς άμεσους γείτονές μας. Πρέπει να συνεργαζόμαστε με τη Ρωσία επ' αυτού προκειμένου να μπορέσουμε να σημειώσουμε πρόοδο όσον αφορά την επίτευξη ειρηνικής λύσης σε μακροχρόνιες συγκρούσεις. Προφανώς, δεν θα αποκλίνουμε από τις θεμελιώδεις αρχές μας.

Θα θίξουμε το ζήτημα της Γεωργίας και θα επαναλάβουμε ότι η Ρωσία πρέπει να τηρήσει πλήρως τις δεσμεύσεις της βάσει του σχεδίου έξι σημείων που καταρτίστηκε στις 12 Αυγούστου και, ακολούθως, της συμφωνίας που συνήφθη στις 8 Σεπτεμβρίου 2008. Πρέπει επίσης να ανακτήσουμε την απαραίτητη εμπιστοσύνη όσον αφορά την περιοχή Akhalgori, το άνω τμήμα της Κοιλιάδας Kodori και το σημείο ελέγχου στο Perevi. Πρέπει επίσης να ζητήσουμε από τη Ρωσία να χρησιμοποιήσει την επιρροή της για να παράσχει πρόσβαση στην αποστολή παρακολούθησης της ΕΕ στις γεωργιανές περιοχές της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας σύμφωνα με την εντολή της που αφορά ολόκληρη τη χώρα. Η διάσκεψη κορυφής θα μας δώσει επίσης τη δυνατότητα να εκτιμήσουμε την πρόοδο που σημειώθηκε κατά τις συνομιλίες της Γενεύης και, εν προκειμένω, αναμένουμε να συνεχίσει η Ρωσία να προσεγγίζει το ζήτημα με προσήλωση.

Αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη συνεργασίας με τη Ρωσία όσον αφορά τις αποκαλούμενες παγωμένες συγκρούσεις στην Υπερδνειστερία και το Ναγκόρνο-Καραμπάχ. Θα τονίσουμε τη σημασία της συνεχούς προσήλωσης στους μηχανισμούς επίλυσης συγκρούσεων, δηλαδή στην ομάδα Μινσκ και στο σχήμα «5+2» στην Υπερδνειστερία.

Η ενεργός δέσμευση της Ρωσίας για την προώθηση του διαλόγου μεταξύ των Προέδρων της Αρμενίας και του Αζερμπαϊτζάν για το ζήτημα του Ναγκόρνο-Καραμπάχ είναι, φυσικά, ευπρόσδεκτη. Ωστόσο, πρέπει επίσης να επισημάνουμε στη Ρωσία τη σημασία της συμμετοχής της ομάδας Μινσκ σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Η ΕΕ είναι διατεθειμένη να συμμετάσχει και να στηρίζει τη διαδικασία Μινσκ μέσω, μεταξύ άλλων, μέτρων για την προώθηση της εμπιστοσύνης. Η διάσκεψη κορυφής πρέπει να εκφράσει τη στήριξή της για την επικύρωση και την εφαρμογή των νέων πρωτοκόλλων μεταξύ της Αρμενίας και της Τουρκίας. Άλλα ζητήματα στον συγκεκριμένο τομέα αφορούν την ευρωατλαντική εταιρική σχέση ασφάλειας και την ανατολική εταιρική σχέση.

Όσον αφορά την ευρωατλαντική ασφάλεια, θα προτρέψουμε τη Ρωσία να αναλάβει ενεργό ρόλο στη διαδικασία της Κέρκυρας πριν από τη λήψη μιας προσανατολισμένης στο μέλλον απόφασης στην Αθήνα. Η διάσκεψη κορυφής θα πρέπει να ζητήσει από τη Ρωσία να επιβεβαιώσει ότι υποστηρίζει τις θεμελιώδεις αρχές της διαδικασίας, με άλλα λόγια, τον απόλυτο σεβασμό και την εφαρμογή των κανονισμών του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ), το γεγονός ότι ο ΟΑΣΕ είναι το βασικό φόρουμ συζήτησης σχετικά με τη διαδικασία της Κέρκυρας και το ότι όλες οι πτυχές της γενικής στρατηγικής ασφάλειας πρέπει να αντιμετωπίζονται με ισορροπημένο τρόπο.

Όσον αφορά την ΕΕ, είμαστε πρόθυμοι να ενημερώσουμε τη Ρωσία για όλα τα περιστατικά που σχετίζονται με την ανατολική εταιρική σχέση και να επαναλάβουμε ότι τρίτες χώρες δικαιούνται, κατά περίπτωση, να λάβουν ενδεχομένως μέρος, σύμφωνα με την κοινή δήλωση στην Πράγα τον Μάιο του 2009. Η διάσκεψη κορυφής θα μας επιτρέψει ακόμη να θίξουμε αρκετά διεθνή και περιφερειακά ζητήματα. Πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά πιθανό να τεθούν ζητήματα όπως του Ιράν, του Αφγανιστάν/Πακιστάν, του Νότιου Καυκάσου και, φυσικά, της Μέσης Ανατολής.

Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, μίλησα αρκετή ώρα, αλλά γνωρίζω ότι ενδιαφέρεστε ιδιαίτερα γι' αυτό το θέμα. Πρόκειται για μια πολύ σημαντική διάσκεψη κορυφής με πολλά θέματα στην ημερήσια διάταξη και ανυπομονώ να ακούσω τις απόψεις και τις προτάσεις σας κατά τις τελικές προετοιμασίες πριν από τη συνάντησή μας.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, μόλις πριν από ένα έτος, επανεξετάσαμε τις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας και αποφασίσαμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει –παρ' όλες τις σημαντικές διαφορές μας με τη Ρωσία όσον αφορά τη σύγκρουση με τη Γεωργία– να συνεχίσει τη συνεργασία με αυτόν τον σημαντικό γείτονά της, συμπεριλαμβανομένων των διαπραγματεύσεων της νέας συμφωνίας. Καταλήξαμε επίσης στο συμπέρασμα ότι θα πρέπει να βασίσουμε τις σχέσεις μας στην εκτίμηση των ιδίων συμφερόντων μας. Ως εκ τούτου, η διάσκεψη κορυφής της Στοκχόλμης της επόμενης εβδομάδας θα επικεντρωθεί σε τομείς –όπως ειπώθηκε ήδη– που

παρουσιάζουν αμοιβαίο ενδιαφέρον, για παράδειγμα η αλλαγή του κλίματος και η ενέργεια, καθώς και η παγκόσμια οικονομική κρίση.

Η χρηματοπιστωτική κρίση έπληξε σοβαρά τη Ρωσία, και αυτό ακριβώς είναι το είδος του τομέα πολιτικής για τον οποίο ενδιαφέρεται σαφώς και η Ευρωπαϊκή Ένωση να βρεθεί μια κοινή προσέγγιση πολιτικής. Οι δεσμεύσεις της G20 ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Πιστεύω ότι είναι σημαντικό το ότι οι δεσμεύσεις αυτές στηρίζονται πλέον από όλους τους εταίρους. Αποφασιστικής σημασίας είναι επίσης το να μην υποκύψει η Ρωσία στους πειρασμούς του προστατευτισμού. Μια τάση προς πρακτικές προστατευτισμού πλήττει ήδη τις επιχειρήσεις της ΕΕ.

Πιστεύουμε σαφώς πως ο βέλτιστος τρόπος για να προχωρήσουμε είναι να συνεργαστούμε στο πλαίσιο ενός βασισμένου σε κανόνες πολυμερούς σχήματος. Η διάσκεψη κορυφής θα είναι μια ευκαιρία να τονίσουμε για μία ακόμη φορά τη σημασία της προσχώρησης της Ρωσίας στον ΠΟΕ. Η πρόθεση της Ρωσίας να ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις ταυτόχρονα με τη Λευκορωσία και το Καζακστάν, με τις οποίες σχεδιάζει τελωνειακή ένωση, αφήνει πολλά ερωτήματα αναπάντητα. Ταυτόχρονα, ελπίζουμε να κατανοήσουμε περισσότερο τη νέα προσέγγιση της Ρωσίας στη διάσκεψη κορυφής. Αυτό είναι σημαντικό, κυρίως στο πλαίσιο των εν εξελίξει διαπραγματεύσεων για τη νέα συμφωνία που διεξάγει η Επιτροπή και πρέπει να παρέχουν σαφείς, νομικά δεσμευτικές διατάξεις σχετικά με το εμπόριο και τις επενδύσεις, καθώς και σχετικά με την ενέργεια.

Η διάσκεψη κορυφής πρέπει επίσης να παράσχει απόλυτη σαφήνεια σχετικά με το διμερές εμπόριο από την 1η Ιανουαρίου 2010 και μετά στο πλαίσιο του νέου κοινού εξωτερικού δασμολογικού συστήματος της τελωνειακής ένωσης.

Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, η συνάδελφός μου ανέφερε ήδη ότι η διάσκεψη κορυφής θα πρέπει να υπογραμμίσει τους ηγετικούς ρόλους που μπορούν να διαδραματίσουν από κοινού η Ρωσία και η Ευρωπαϊκή Ένωση για την επίτευξη αποτελεσμάτων κατά τη σύνοδο της Κοπεγχάγης. Η Ρωσία έχει τη δυνατότητα να συμβάλει σημαντικά, δεδομένων των τεράστιων προοπτικών της για μείωση των εκπομπών μέσω βελτιστώσεων της ενεργειακής απόδοσης. Ως εκ τούτου, καλούμε τη Ρωσία να δεσμευτεί για πιο φιλόδοξες μειώσεις των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, που θα είναι συγκρίσιμες με τους στόχους που θέσαμε για εμάς στην ΕΕ.

Σχετικά με την ενεργειακή ασφάλεια, συνεχίζονται οι εργασίες για τη δημιουργία μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης. Λυπούμαστε για την αποχώρηση της Ρωσίας από τη Συνθήκη για τον Ενεργειακό Χάρτη (ΣΕΧ), αλλά υπενθυμίζουμε ότι οι αρχές της ΣΕΧ επιβεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της προεδρίας της G8 από τη Ρωσία, για παράδειγμα, στη δήλωση της Αγίας Πετρούπολης. Ως εκ τούτου, οι αρχές αυτές πρέπει να αποτελέσουν τη βάση των εργασιών μας για την ενεργειακή ασφάλεια δυνάμει της νέας συμφωνίας ΕΕ-Ρωσίας. Ενώ πρέπει να είμαστε έτοιμοι να συζητήσουμε την επιθυμία της Ρωσίας για τη διεξαγωγή ευρύτερων συνομιλιών σχετικά με την αρχιτεκτονική της διεθνούς ενεργειακής ασφάλειας, πιστεύω ότι θα θελήσουμε, πάνω απ' όλα, να ορίσουμε τα βασικά σημεία της διμερούς ενεργειακής σχέσης μας.

Ενώ συνεργαζόμαστε καλά με τη Ρωσία σε πολλές πτυχές των διεθνών σχέσεων, πρέπει να σημειώσουμε μεγαλύτερη πρόοδο όσον αφορά τους κοινούς γείτονές μας. Ως εκ τούτου, θα συνεχίσουμε να εξηγούμε τη θέση μας ότι η πολιτική και οικονομική σταθερότητα που ενθαρρύνεται από την ανατολική εταιρική σχέση είναι, εντέλει, προς το συμφέρον όλων των μερών. Θα συνεχίσουμε να ενθαρρύνουμε τη Ρωσία να εργαστεί εποικοδομητικά για την επίλυση των εκκρεμών ζητημάτων και συγκρούσεων, είτε αφορούν την Υπερδνειστερία είτε το Ναγκόρνο-Καραμπάχ, και μέσω της διαδικασίας της Γενεύης.

Η πρόταση του προέδρου Medvedev για ευρύτερες συνομιλίες σχετικά με την ευρωατλαντική ασφάλεια οδήγησαν σε νέα διαδικασία συνομιλιών υπό την αιγίδα του ΟΑΣΕ. Θεωρώ ότι είναι σημαντικό η συγκεκριμένη συζήτηση να μην μας αποσπάσει από το άμεσο καθήκον να επιλυθούν οι σημερινές παγωμένες συγκρούσεις. Η στρατηγική εταιρική σχέση ΕΕ-Ρωσίας πρέπει –όπως ειπώθηκε πρωτύτερα– να βασίζεται σε κοινές δεσμεύσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας. Η Ρωσία έχει αναλάβει δεσμεύσεις ως μέλος των Ηνωμένων Εθνών, του ΟΑΣΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, και οι δεσμεύσεις αυτές πρέπει να τηρηθούν.

Πιστεύω ότι είναι επίσης σημαντικό να προχωρήσουμε περαιτέρω και να συνεργαστούμε για κάθε διαφορετικό ζήτημα. Γνωρίζουμε ότι η σχέση μεταξύ της Ρωσίας και της ΕΕ είναι περίπλοκη, αλλά συνάμα γεμάτη ευκαιρίες καθώς και με τεράστιο δυναμικό. Ως εκ τούτου, θα ακολουθήσουμε τη βασιζόμενη σε αρχές πορεία της κριτικής αλλά και εποικοδομητικής δέσμευσης με τη γείτονα χώρα, έχοντας την πεποίθηση ότι και η Ρωσία γνωρίζει ότι είναι προς το συμφέρον της η διατήρηση πραγματικής στρατηγικής εταιρικής σχέσης με εμάς.

Michael Gahler, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, είναι καλό που διεξάγονται τακτικές διασκέψεις κορυφής μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας, καθώς υπάρχουν, φυσικά, πολλά θέματα να συζητηθούν. Στα βασικά ζητήματα της περιεκτικής ημερήσιας διάταξης περιλαμβάνονται η σχεδιαζόμενη συμφωνία συνεργασίας, η

εξασφάλιση ενεργειακού εφοδιασμού, η προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ, η αλλαγή του κλίματος, η κατάσταση στον Καύκασο και, πάνω απ' όλα, η κατάσταση όσον αφορά τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου στη Ρωσία.

Ο αφοπλισμός, ο έλεγχος των όπλων και μια ενδεχόμενη αντιπυραυλική ασπίδα περιλαμβάνονται επίσης στην ημερήσια διάταξη. Και εμείς αντιμετωπίζουμε απειλές υπό τη μορφή της διεθνούς τρομοκρατίας και του φονταμενταλισμού. Χώρες όπως το Ιράν αποτελούν πρόκληση και για την ΕΕ και για τη Ρωσία. Αμφότεροι συμμετέχουμε στην τετραμερή διάσκεψη για τη Μέση Ανατολή και, μαζί με τις ΗΠΑ, οφείλουμε να εργαστούμε για την εξεύρεση λύσης στην εν λόγω περιοχή.

Ελπίζουμε να ικανοποιηθούν σύντομα οι προϋποθέσεις για ταξίδια χωρίς θεωρήσεις μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας. Είμαι βέβαιος ότι οι απρόσκοπτες διαπροσωπικές επαφές είναι ο βέλτιστος τρόπος για να δώσουμε στους νεαρούς, κυρίως, Ρώσους μια πραγματική εικόνα της ζωής και των ιδεών των Ευρωπαίων και των προθέσεών μας απέναντι στη Ρωσία.

Η προϋπόθεση που θα μας επιτρέψει να εξαντλήσουμε τα θέματα αυτής της ημερήσιας διάταξης είναι, κατά την άποψή μου, η συμφωνία εντός της ΕΕ και η σαφήνεια του μηνυματός μας προς τον έξω κόσμο. Παρόλο που αποτελεί στερεότυπο, πολύ συχνά υπήρξε διχόνοια μεταξύ μας ή έχουμε επιτρέψει σε εμάς τους ίδιους να διχαστούμε, για αμελητέες διαφορές. Στο πλαίσιο αυτό, καμία κυβέρνηση της ΕΕ δεν πρέπει να πιστεύει ότι μπορεί μόνη της να διαπραγματεύεται καλύτερα μακροχρόνια επί ίσους όρους με τη Ρωσία απ' ό,τι μπορούμε να επιτύχουμε μέσω του συνδυασμένου βάρους της ΕΕ.

Ως κοινότητα αξιών, έχουμε κοινή άποψη για την κατάσταση αναφορικά με το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Ρωσία και πρέπει να την εκφράσουμε. Δυστυχώς, έπρεπε να απονεύμε το Βραβείο Ζαχάρωφ σε μια ρωσική οργάνωση. Εκφράζω τις ευχαριστίες μου στην Προεδρία για τη σαφήνιά της εν προκειμένω.

Καθώς είμαστε εξίσου εξαρτημένοι όσον αφορά τις ενεργειακές προμήθειες, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι συμφωνίες στο πλαίσιο της τριμερούς σχέσης μεταξύ της Ρωσίας, της Ουκρανίας και της ΕΕ διατυπώνονται με τέτοιο τρόπο ώστε να αποτρέπει η μείωση της πίεσης του φυσικού αερίου σε περιοχές της ΕΕ κάθε χειμώνα. Όσον αφορά τον Καύκασο, πρέπει να ζητήσουμε από κοινού την απεριόριστη πρόσβαση των παρατηρητών της ΕΕ.

Σχετικά με τον αφοπλισμό ή την αντιπυραυλική ασπίδα, η ΕΕ πρέπει να καταστήσει τη θέση της σαφή στη Ρωσία και τις ΗΠΑ. Εάν τα επιτύχουμε όλα αυτά, τότε η Ρωσία θα μας λάβει σοβαρά υπόψη και θα συνυπάρξουμε αρμονικά.

Adrian Severin, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, οι συζητήσεις σχετικά με τη Ρωσία πολύ συχνά μας χωρίζουν σε ιδεολόγους και πραγματιστές, υποστηρικτές γεωστρατηγικών συγκρούσεων και συμφιλιοτές, βετεράνους του Ψυχρού Πολέμου και νέους ωφελιμιστές καιροσκόπους. Πιστεύω ότι είναι πλέον καιρός να απομακρυνθούμε από αυτά τα μανιαϊστικά διλήμματα και να καταστήσουμε σαφή την επιθυμία μας να συμμετάσχουμε σε έναν εποικοδομητικό και αποτελεσματικό διάλογο με τη Ρωσία.

Προσωπικά θεωρώ ότι πρέπει πάντα να δείχνουμε σταθερότητα από άποψη στρατηγικής, αλλά ευελιξία από άποψη τακτικής στις σχέσεις μας με τη Ρωσία. Πρέπει πάντα να υπερασπιζόμαστε τις αξίες και τα συμφέροντά μας, αλλά ταυτόχρονα να δείχνουμε κατανόηση και σεβασμό προς τις προσδοκίες και τα συμφέροντα της Ρωσίας.

Αυτή είναι η μόνη βάση πάνω στην οποία μπορούμε να καλλιεργήσουμε τη βεβαιότητα και αμοιβαία εμπιστοσύνη και να βρούμε αμοιβαία αποδοτικές και αποδεκτές λύσεις.

Σχετικά με ένα πιο συγκεκριμένο σημείο, πρέπει να μετατρέψουμε την ανατολική γειτονιά της ΕΕ από περιοχή ανταγωνισμών σε περιοχή κοινών στρατηγικών και κοινών έργων. Μια κοινή στρατηγική για την περιοχή της Μαύρης Θάλασσας θα μπορούσε ενδεχομένως να συμπληρώσει σιγά σιγά τη συνεργία μας και να προσδώσει περισσότερο νόημα στην παρούσα προσέγγισή μας.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να προσεγγίσουμε το ζήτημα των παγωμένων συγκρούσεων με πολύ δικαιο και ανοικτό τρόπο και να παραμερίσουμε τυχόν ταμπού στην προσπάθεια εξεύρεσης ρεαλιστικών λύσεων.

Πρέπει επίσης να βοηθήσουμε τη Ρωσία να καλύψει την αντικειμενική ανάγκη της να αποφύγει την παγίδευσή της ως πιθανή δύναμη που εξαρτάται από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, ενώ πρέπει να επιτύχουμε την ανεξαρτησία μας από άποψη ενέργειας.

Πρέπει να αναζητήσουμε κάτι πιο ευρηματικό προκειμένου να επιτύχουμε αληθινή συνεργασία, τεχνολογική συνεργασία και συνεργασία για την αξιοποίηση πόρων, ανοίγοντας τις αγορές στον τομέα της ενέργειας.

Πρέπει να επιζητήσουμε μαζί με τη Ρωσία μια νέα παγκόσμια ρύθμιση ή συμφωνία ασφάλειας. Πιστεύω ότι η πρωτοβουλία Medvedev δεν πρέπει να απορριφθεί αμέσως. Ορισμένοι πιστεύουν ότι πίσω από αυτήν την πρωτοβουλία κρύβεται μια ατζέντα που δεν μπορούμε να δεχτούμε. Άλλοι πιστεύουν ότι δεν υπάρχει ατζέντα και ότι πρόκειται

απλώς για μια δοκιμή των αντιδράσεών μας. Ό,τι και αν κρύβεται από πίσω, οι τρέχουσες ρυθμίσεις για την ασφάλεια αφορούν διαφορετικές εποχές και πρέπει να τις επικαιροποιήσουμε. Πρέπει να εξακριβώσουμε τι ισχύει ακόμη και να προσδίδουμε κάτι νέο σε αυτές.

Το τελευταίο σημείο που θέλω να επισημάνω είναι ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε τις νέες διατλαντικές σχέσεις, προκειμένου να επιτύχουμε ενδεχομένως έναν τριμερή διάλογο Ρωσίας-Ηνωμένων Πολιτειών-Ευρώπης. Πρέπει επίσης να εξετάσουμε το ενδεχόμενο αυτής της τριμερούς προσέγγισης προκειμένου να είμαστε τουλάχιστον σίγουροι ότι η Ρωσία και οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν θα συνάψουν συμφωνίες χωρίς τη συμμετοχή μας.

Kristiina Ojula, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (ΕΤ) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κυρία Ferrero-Waldner, μιλώντας εξ ονόματος της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, θα ήθελα να τονίσω σαφώς ότι οι καλές γειτονικές και αμοιβαίως επωφελείς σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας είναι πολύ σημαντικές. Ωστόσο, οι σχέσεις αυτές απαιτούν καλή θέληση και από τις δύο πλευρές, κάτι στο οποίο μάλιστα αναφέρθηκε ο πρόεδρος Havel στην αποψινή ομιλία του.

Κυρίες και κύριοι, γνωρίζουμε όλοι ότι η Ρωσία είχε ανέκαθεν σε υψηλή εκτίμηση τους ισχυρούς εταίρους. Και η σημερινή προετοιμασία για τη διάσκεψη κορυφής που θα πραγματοποιηθεί σε μία εβδομάδα αποδεικνύει, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι εάν το θελήσουμε μπορούμε να μιλήσουμε με μία φωνή. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό –όπως καταδεικνύεται πράγματι από το ψήφισμα που συντάξαμε– και, επομένως, ακούγοντας το Συμβούλιο και τους εκπροσώπους της Επιτροπής έχω πολύ καλό προαισθήμα γι' αυτό. Επίσης, η επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, περιττό να αναφερθεί, δημιουργεί μεγαλύτερες και ευρύτερες προϋποθέσεις γι' αυτό.

Ωστόσο, τώρα, ας εξετάσουμε το συγκεκριμένο ζήτημα από την οπτική της Ρωσίας. Πράγματι, η Ρωσία έχει μια πολύ καλή ευκαιρία την επόμενη εβδομάδα να δείξει την ειλικρινή επιθυμία της να συνεργαστεί μαζί μας, είτε σε τομείς όπως η ενεργειακή ασφάλεια ή η προετοιμασία μιας νέας συμφωνίας πλαισίου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας, είτε, για παράδειγμα, όσον αφορά κατευθυντήριες γραμμές για τη συμπεριφορά και τις σκέψεις της Ρωσίας σχετικά με την προσπάθεια προσχώρησης στον ΠΟΕ. Είναι αλήθεια ότι επί του παρόντος υπάρχουν ορισμένες αμφιλεγόμενες στάσεις: ο πρόεδρος Medvedev και ο πρωθυπουργός Putin μας στέλνουν διαφορετικά μηνύματα. Ελπίζω ότι την επόμενη εβδομάδα η Ευρωπαϊκή Ένωση θα λάβει διευκρινίσεις σχετικά με το είδος της πορείας που θα ακολουθήσει η Ρωσία όσον αφορά τον ΠΟΕ. Και σίγουρα η Ευρωπαϊκή Ένωση, πιστεύω, πρέπει να στηρίξει τη Ρωσία στην προσπάθεια προσχώρησής της στον ΠΟΕ.

Αναμφισβήτητο, ωστόσο, ένα πολύ σημαντικό ζήτημα επί του οποίου η Ρωσία μπορεί να αποδείξει τη συνεργασία της με εμάς είναι η επίτευξη συμφωνίας στον τομέα της αλλαγής του κλίματος. Πρόκειται για κάτι πολύ συγκεκριμένο, και θα λάβει χώρα πολύ σύντομα –τον Δεκέμβριο στη Σύνοδο Κορυφής της Κοπεγχάγης– και πρόκειται πραγματικά για ένα ζήτημα όπου πρέπει να σταθμίσουμε όλους τους παράγοντες και να εξετάσουμε αν αυτή η συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας είναι τελικά δυνατή ή όχι.

Κυρίες και κύριοι, αναφέρθηκε πολύ συχνά την τελευταία χρονιά ότι οι σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας πρέπει να γίνουν πιο ρεαλιστικές, και ήδη άκουσα ορισμένους να αμφισβητούν το σημείο αυτό: εάν δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση απλώς παραμερίζει ανθρώπινα δικαιώματα, βασικές αρχές και το ζήτημα της δημοκρατίας. Πιστεύω ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να κάνουμε κάτι τέτοιο, γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα υποτιμούσαμε εντελώς τους εαυτούς μας, καθώς και την Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά. Η αναφορά του ζητήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν σημαίνει επ' ουδενί ότι θέτουμε τη Ρωσία υπό διωγμόν, ότι τη στριμώχνουμε στη γωνία και την επικρίνουμε· η αναφορά του ζητήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι, πρωτίστως, φροντίδα για τους ανθρώπους που ζουν στη Ρωσία· δηλαδή, προστασία των απλών πολιτών.

Και τα μαύρα σύννεφα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πλησιάζουν τη Μόσχα για μια ακόμη φορά, καθώς –όπως ακούσατε χθές– το Συνταγματικό Δικαστήριο συζήτησε το ενδεχόμενο επαναφοράς της θανατικής ποινής από το επόμενο έτος, και για τους φιλελεύθερους αυτό αποτελεί αναμφισβήτητο πολύ δύσκολο ζήτημα. Κυρίες και κύριοι, δεν μπορώ να πω περισσότερα για το θέμα αυτό εδώ, αλλά σίγουρα όσον αφορά τις συγκρούσεις σκοπεύουμε να τις θέσουμε ως θέμα συζήτησης και πρέπει σίγουρα να τις συζητήσουμε.

Werner Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φέτος δεν γιορτάζουμε μόνο την 20ή επέτειο της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου και της ειρηνικής επανάστασης, αλλά το 1989 ήταν επίσης το έτος θανάτου του Αντρέι Ζαχάρωφ, ο οποίος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην πτώση του ολοκληρωτικού καθεστώτος του ανατολικού μπλοκ. Ο Αντρέι Ζαχάρωφ μάς έδωσε επίσης τη συμβουλή ότι η χώρα του χρειάζεται κατανόηση και πίεση – έντονη πίεση. Ωστόσο, δεν θα μετέφραζα τη λέξη *davlenie* ως «πίεση» σήμερα, αλλά ως κατηγορηματική υποστήριξη και, πράγματι, κατηγορηματική υποστήριξη σε όλους τους τομείς όπου η Ρωσία καταβάλλει προσπάθειες εκσυγχρονισμού και όπου αρχίζουν να διαφαίνονται ενδείξεις κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, δημοκρατίας και κράτους δικαίου.

Ο πρόεδρος της Ρωσίας Medvedev εξέφρασε πρόσφατα την ανησυχία του για την στασιμότητα και τα προβλήματα της χώρας του και ζήτησε να στηρίξουμε προσπάθειές του για την επίτευξη μεταρρυθμίσεων. Τη στήριξη αυτή πρέπει να την παράσχουμε, εάν πρόκειται για γνήσιο αίτημα. Και αυτό περιλαμβάνει τη συμμετοχή της Ρωσίας σε διεθνή κανονιστικά πλαίσια όπως ο ΠΟΕ και ο Ενεργειακός Χάρτης. Για τον λόγο αυτόν, δεν πρέπει να δημιουργούμε τυχόν περιττά εμπόδια. Η Ρωσία πρέπει επίσης να αναγνωρίσει ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την κρίση αυτή μόνη της.

Ωστόσο, όπως ανέφερε ο Václav Havel νωρίτερα σήμερα, η εταιρική σχέση απαιτεί και από εμάς να λέμε μεταξύ μας όλη την αλήθεια. Συνεπώς, θα ήθελα να δηλώσω το εξής: όπου νοθεύονται οι εκλογές, ακόμη και η έννοια της καθοδηγούμενης δημοκρατίας αρχίζει να προκαλεί κυνισμό, και συνεπώς η παρακολούθηση των εκλογών είναι εξαιρετικά σημαντική. Όπου δολοφονούνται δημοσιογράφοι που ασκούν κριτική πεθαίνει μαζί και η αλήθεια. Δεν σημειώνουμε καμία πρόοδο με την προσέγγισή μας «αλλαγή μέσω του εμπορίου». Αντ' αυτού, πρέπει να τοποθετήσουμε τη σχέση μας με τη Ρωσία σε μια σταθερή βάση αξιών.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS

Αντιπροέδρου

Charles Tannock, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών αναγνωρίζει ότι η Ρωσία αποτελεί οικονομικό εταίρο ζωτικής σημασίας και φορέα παγκόσμιας διπλωματικής επιρροής, αλλά η θέση αυτή συνεπάγεται ευθύνες. Η πρώτη από τις ευθύνες αυτές είναι ο σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας των γειτονικών χωρών της όπως της Ουκρανίας και της Γεωργίας και η εγκατάλειψη της προβλητικής έννοιας του «εγγύς εξωτερικού».

Η Ρωσία πρέπει επίσης να λάβει συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου, δεδομένου του αριθμού των δολοφονιών δημοσιογράφων και υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που δεν έχουν διαλευκανθεί. Η απονομή του Βραβείου Ζαχάρωφ στην ομάδα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Memorial καταδεικνύει ακριβώς πόσο σοβαρό θεωρούμε το ζήτημα αυτό στο Κοινοβούλιο.

Η Ρωσία πρέπει επίσης να συνεργαστεί για την αποτροπή της διάδοσης των πυρηνικών όπλων, ιδίως στο Ιράν, και να μην πουλήσει στο Ιράν το πυραυλικό σύστημα S300, επιδεικνύοντας με τον τρόπο αυτόν αλληλεγγύη προς τη Δύση έναντι αυτού του επικίνδυνου καθεστώτος.

Η αυξανόμενη νοσταλγία για τη Σοβιετική Ένωση και τον Στάλιν είναι επίσης πολύ ανησυχητική.

Τέλος, καθώς έρχεται ο χειμώνας, δεν μπορεί να επιτραπεί για άλλη μία φορά στη Ρωσία να χρησιμοποιήσει το μονοπώλιό της, ουσιαστικά, του εφοδιασμού φυσικού αερίου ως διπλωματικό όπλο. Η δέσμευση της ΕΕ για διαφοροποίηση της πηγής και του εφοδιασμού στο πλαίσιο μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής για την ενεργειακή ασφάλεια πρέπει σίγουρα να ενισχύσει τη θέση μας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τη Ρωσία.

Vladimír Remek, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (CS) Κυρίες και κύριοι, δεν μπορώ να φανταστώ ότι εκπρόσωποι της ΕΕ υπό την καθοδήγηση ενός ψηφίσματος που συνέταξε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα κατορθώσουν να επιτύχουν αποτελέσματα στη Στοκχόλμη. Εάν η ρωσική αντιπροσωπία έχει παρόμοια σύσταση, η διάσκεψη κορυφής είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Επιθυμούμε οι διαπραγματεύσεις να συμβάλουν στη συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας; Φυσικά, ναι. Η Ρωσία περιγράφεται συχνά στο έγγραφο ως σημαντικός εταίρος της ΕΕ. Ωστόσο, σχεδόν όλα εκφράζονται με τη μορφή απαιτήσεων και όρων, όχι ως προτάσεις. Για παράδειγμα, η ευθύνη της επιτυχίας της διάσκεψης για το κλίμα στην Κοπεγχάγη ανατίθεται στη Ρωσία. Εντούτοις, η Ρωσία έσωσε το πρωτόκολλο του Κιότο, ενώ οι ΗΠΑ αρνήθηκαν να το επικυρώσουν. Παράλληλα, στις μη ρεαλιστικές θέσεις που υιοθετούνται σε σχέση με τη Ρωσία συμπεριλαμβάνεται το καθήκον να διευθετήσει το θέμα της ελευθερίας των μέσων ενημέρωσης. Η κατάσταση σίγουρα δεν είναι ιδανική. Ταυτόχρονα όμως, κυρίες και κύριοι, στην περίπτωση της Ιταλίας, αποφασίσαμε κατά τη διάρκεια της τελευταίας συνόδου της Ολομέλειας ότι αυτό αφορούσε εσωτερικό ζήτημα. Η Ιταλία συμβαίνει να είναι κράτος μέλος της Ένωσης. Επομένως, τι ελπίζουμε να επιτύχουμε στη Ρωσία; Εάν υποτίθεται ότι η Ρωσία είναι σημαντικός εταίρος, αφήστε μας να διαπραγματευτούμε μαζί της επί της βάσης αυτής.

Fiorello Provera, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα απόσχω από την ψηφοφορία επί της συγκεκριμένης πρότασης ψηφίσματος, γιατί τη θεωρώ κάπως αντιφατική. Στο ψήφισμα αναγνωρίζεται πράγματι ότι η οικονομική συνεργασία μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρώπης έχει βελτιωθεί πάρα πολύ την τελευταία δεκαετία. Αναγνωρίζεται ότι η Ρωσία έχει συσφίξει τις σχέσεις της στους τομείς της ενέργειας, του εμπορίου, της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων, του ελέγχου της παράνομης μετανάστευσης, της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, της αλλαγής του κλίματος και της εξωτερικής πολιτικής, καθώς και σε θέματα όπως το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ιράν και η αποκατάσταση της ειρήνης στον Καύκασο και τη Μέση Ανατολή.

Ενώ ζητάμε όλα αυτά τα πράγματα, στο ίδιο ψήφισμα ασκούμε έντονη κριτική στην κατάσταση που επικρατεί στο εσωτερικό της Ρωσίας. Υπάρχει ένα γενικό αίσθημα αποστροφής και δυσπιστίας απέναντι στη Ρωσία, το οποίο δεν εκφράζει την ισχυρή βάση συνεργασίας την οποία ζητάμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να κλείσουμε τα μάτια στην κατάσταση όσον αφορά τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα στην εν λόγω χώρα, αλλά πιστεύω ότι περισσότερο αναγκαίες τη στιγμή αυτή είναι η στήριξη και η εμπιστοσύνη παρά οι επικρίσεις, ακριβώς με στόχο να βελτιώσουμε την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ενώ εξετάζουμε το ζήτημα των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας, πρέπει επίσης να αναφερθώ στη σημερινή πανηγυρική συνεδρίαση.

Έχουν περάσει όντως 20 έτη από την κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου, η οποία έθεσε τέλος στη δικτατορία του σοβιετικού κομμουνισμού. Οι Ούγγροι ήταν μεταξύ των μεγαλύτερων θυμάτων αυτής της δικτατορίας. Πρέπει να αναφέρω δύο επιπλέον γεγονότα. Πρώτον, το status quo θα μπορούσε να συνεχιστεί για δεκαετίες, καθώς και οι δυτικές δυνάμεις επιθυμούσαν να διατηρήσουν την κατάσταση αυτή μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεύτερον, η Σοβιετική Ένωση δεν εξισωνόταν ούτε τότε με τον ρωσικό λαό, ο οποίος επίσης υπέφερε από την κομμουνιστική δικτατορία. Η Ρωσία είναι προφανώς εξαιρετικά σημαντικός οικονομικός και στρατηγικός μας εταίρος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση καταγγέλλει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι πράγματι ορθό να το πράττει. Ωστόσο, διαδέχεται το ηθικό έρεισμα να πράττει κάτι τέτοιο μετά τη λήψη της υπογραφής του Václav Klaus για τη Συνθήκη της Λισαβόνας επιτρέποντας τη συνέχιση της ισχύος των διαταγμάτων Beneš, αποδεχόμενη με τον τρόπο αυτόν ότι, κατά συνέπεια, ορισμένοι άνθρωποι θεωρούνται συλλογικά υπεύθυνοι;

Κατά την τελευταία συνεδρίαση, συζητήσαμε τη Σύνοδο Κορυφής ΗΠΑ-ΕΕ. Ο γενικός άξονας της συζήτησης ήταν ο εξής: τι πρέπει να κάνουμε για να γίνουμε αποδεκτοί ως καλός εταίρος των Ηνωμένων Πολιτειών; Ωστόσο, η διάθεση που διακρίνω εγώ σήμερα είναι η εξής: ποιους όρους θα επιβάλουμε στη Ρωσία ώστε να μπορούμε να την αποδεχτούμε ως αξιόπιστο εταίρο; Πιστεύω ότι πρέπει να εδραιώσουμε πολύ πιο ισορροπημένη συνεργασία και με τους δύο αυτούς εταίρους, εάν αυτό πιστεύουμε ότι είναι οι δύο χώρες.

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η επικείμενη Διάσκεψη Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας θα επιβεβαιώσει τη σημασία που αποδίδει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις σχέσεις της με τη Ρωσία. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε δύο ερωτήματα που είναι θεμελιώδη όσον αφορά τα συμφέροντα της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα συγκεκριμένα ερωτήματα επηρεάζουν τις σχέσεις αυτές και, ουσιαστικά, τις ορίζουν.

Αναφέρομαι στα προβλήματα της συνεργασίας στους τομείς της ενέργειας και της ασφάλειας. Προκειμένου να επιτύχουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία θετικά αποτελέσματα μαζί, κάτι που αποτελεί σίγουρα στόχο μας, πρέπει να δηλώσουμε τη θέση μας με μεγάλη σαφήνεια. Οι ρώσοι εταίροι μας το πράττουν αυτό με αναμφισβήτητο τρόπο, χωρίς αμφισβησίες, γιατί οι αμφισβησίες προκαλούν παρανοήσεις. Είναι σημαντικό να διατυπώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση την άποψή της ακριβώς με τον τρόπο αυτόν.

Η συμφωνία που επιτεύχθηκε από τις μεγαλύτερες πολιτικές ομάδες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί μιας κοινής και πραγματικά πολύ καλής πρότασης ψηφίσματος αποτελεί ένα βήμα που εκτιμώ ιδιαίτερα. Ωστόσο, πιστεύω ότι θα ήταν ακόμη καλύτερο να συμπεριλάβουμε μια τρίτη τροπολογία τονίζοντας τη σημασία της συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας στον τομέα της ενέργειας, αλλά δείχνοντας ταυτόχρονα τη βάση επί της οποίας πρέπει να αναπτυχθεί αυτή η συνεργασία. Αυτό σημαίνει ότι, ιδίως σε καιρούς οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, η συνεργασία αυτή πρέπει να βασιστεί στη διατήρηση του οικονομικού κόστους στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο, αλλά επίσης και ότι όλοι οι όροι που σχετίζονται με τον ενεργειακό εφοδιασμό πρέπει να δηλωθούν.

Το τελευταίο ζήτημα αφορά την ασφάλεια. Θα ήθελα να πω δυο λόγια σχετικά με την πρόταση της πολιτικής ομάδας μου, της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), για τη διεξαγωγή συζήτησης με αντικείμενο τις στρατιωτικές ασκήσεις Ρωσίας-Λευκορωσίας στο πλαίσιο των οποίων εικάζεται η ανάγκη απόκρουσης ενδεχόμενης επίθεσης από τη Δυτική Ευρώπη, από την επικράτεια χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Με μεγάλη μου λύπη πληροφορήθηκα ότι αυτό το ζήτημα δεν βρήκε θέση στη διάταξη των εργασιών και δεν θα αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι προηγούμενοι ομιλητές ήδη τόνισαν ξεκάθαρα πολλά σημεία και προβλήματα, όπως η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι σημαντικό να καταστήσουμε σαφή τα σημεία αυτά, καθώς μόνο τότε θα μπορούσαμε να διεξαγάγουμε ανοικτή και ειλικρινή συζήτηση. Εάν η Ρωσία συζητεί σοβαρά επί του παρόντος για μία ακόμη φορά τη θέσπιση της θανατικής ποινής σύμφωνα με το πρότυπο των ΗΠΑ, δεν μπορούμε να μην εκφράσουμε την άποψή μας επ' αυτού.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία σε δύο σημεία. Το πρώτο αφορά την προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ και το ειλικρινές αίτημά μου, στους παραλήπτες του οποίου συμπεριλαμβάνονται το Συμβούλιο και η Επιτροπή, είναι

η παροχή όσο το δυνατόν μεγαλύτερης στήριξης επ' αυτού. Φυσικά, πρέπει και η Ρωσία να διαδραματίσει τον ρόλο που της αναλογεί, αλλά βασιζόμαστε αμφότεροι σε αυτό και θα ήταν καλό και για τις δύο πλευρές αν οι εξελίξεις εν προκειμένω κινούνταν προς θετική κατεύθυνση. Το γεγονός ότι η Ρωσία επιθυμεί να προσχωρήσει στον ΠΟΕ και όχι μόνο να συμμετάσχει σε τελωνειακή ένωση με τη Λευκορωσία και το Καζακστάν αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Το δεύτερο σημείο που θέλω να επισημάνω αφορά ένα ειλικρινές αίτημα να μην παραβλέψουμε την ανάπτυξη της συνεργασίας μας στους τομείς της επιστήμης και της έρευνας, καθώς και στον τομέα της κοινωνίας των πολιτών. Χρειαζόμαστε μια νέα ώθηση για πολιτιστικές ανταλλαγές, καθώς και ανταλλαγές νέων ανθρώπων, όχι μόνο προς μία κατεύθυνση, όπως ανέφερε ο κ. Gahler, αλλά αμφίδρομα. Κάθε νέος άνθρωπος που συμμετέχει στις ανταλλαγές αυτές θα κατανοήσει περισσότερο τους άλλους και θα μεταφέρει το μήνυμα μιας πιο θετικής ανάπτυξης των μεταξύ μας σχέσεων. Ελπίζω να συζητήσουμε περισσότερο γι' αυτά τα κοινά συμφέροντά μας και να αποκτήσουν οι πτυχές αυτές μεγαλύτερη βαρύτητα.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ πολύ σύντομα σε τρία ζητήματα. Η Ρωσία καλό θα ήταν να κατανοήσει ότι πρέπει να γίνει μια χώρα που υπόκειται στις αρχές του κράτους δικαίου. Είναι πολύ δύσκολο να αντιληφθούμε πώς η Ρωσία θα μπορούσε να αναπτυχθεί ως οικονομία ή ως κοινωνία προτού αποκτήσει ανεξάρτητο δικαστικό σώμα. Είναι αδύνατον να φανταστούμε ότι ξένες εταιρείες θα μπορούσαν να θεωρούν ασφαλείς τις επενδύσεις στην εν λόγω χώρα, όταν δεν λειτουργεί ανεξάρτητο δικαστικό σώμα εκεί.

Δεύτερον, θα ήθελα να τονίσω ότι είναι σημαντικό να πειστεί η Ρωσία να αναλάβει δεσμεύσεις βάσει διεθνών κανόνων. Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα ότι η Ρωσία δεν έχει επικυρώσει ακόμη το πρωτόκολλο αριθ. 14, το οποίο θα ενισχύσει την αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Εμείς στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας επιθυμούμε να προσχωρήσει η Ρωσία και στη Σύμβαση Espoo σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων διεθνών σχεδίων.

Τρίτον, τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι σημαντικά αυτά καθεαυτά. Θεώρησα ιδιαίτερα ενδιαρκυντική τη δήλωση της κ. Malmström ότι η πρόθεση τώρα είναι να τεθούν ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη διάσκεψη κορυφής. Παρακαλείσθε να μεταφέρετε τα αποτελέσματα του διαλόγου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και, επιπλέον, να το κάνετε αυτό πολύ ανοικτά.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η Διάσκεψη Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας θα διεξαχθεί σε μία εβδομάδα. Επιθυμώ να μιλήσω γι' αυτό μια ημέρα που είναι πολύ σημαντική για τη χώρα μου, την ημέρα που η Πολωνία ανέκτησε την ανεξαρτησία της. Η ανεξαρτησία όχι μόνο της Πολωνίας, αλλά και άλλων χωρών στην περιοχή, απειλούνταν ανέκαθεν από τον σοβιετικό, και κατόπιν τον ρωσικό ιμπεριαλισμό.

Σήμερα, θέλουμε επιτέλους να αισθανόμαστε ασφαλείς στις δομές μιας Ευρώπης ελευθέρων κρατών, και γι' αυτόν τον λόγο ακόμη περισσότερο δεν πρέπει να παραβλέψουμε τον τρόπο με τον οποίο προσπαθεί η Ρωσία να ξαναχτίσει την αυτοκρατορία της, καθώς και ότι ποτέ δεν συμβιβάστηκε με την απώλεια αυτής της αυτοκρατορίας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ρωσία επιτέθηκε στη Γεωργία. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πραγματοποιεί αυτό που, από κάθε άποψη, είναι το *Anschluss* της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας, απειλεί την Ουκρανία, επεμβαίνει στην αντιπαραυλική ασπίδα στην Πολωνία και την Τσεχική Δημοκρατία και χρησιμοποιεί τους ενεργειακούς πόρους υπό τη μορφή εκβιασμού. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υπάρχει κάτι συμβολικό και δυσόιωνο στο γεγονός ότι ακριβώς πριν από τη Διάσκεψη Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας η χώρα που ασκεί επί του παρόντος την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φιλοξενεί τη διάσκεψη κορυφής – η Σουηδία – ήρε το οικολογικό της βέτο για το σχέδιο Nord Stream. Το Nord Stream δεν έχει καμία οικονομική σημασία, και ο μοναδικός σκοπός του είναι να ακυρώσει στην πράξη την αρχή της ενεργειακής αλληλεγγύης, η οποία υποτίθεται ότι είναι μία από τις βασικές αρχές και ιδανικά της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Με τα λόγια μιας φράσης που είναι δημοφιλής στη χώρα μου, καλώ τις παλαιές χώρες της ΕΕ: μην ακολουθήσετε αυτόν τον δρόμο! Μην συνάπτετε συμφωνίες με τη Ρωσία οι οποίες στρέφονται πολιτικά κατά των νέων κρατών μελών, καθώς αυτό καταργεί την ιδέα μιας κοινής Ευρώπης.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Κυρία Πρόεδρε, στη Ρωσία υπάρχει ελευθερία του τύπου μόνο κατ' όνομα, όχι στην πράξη. Οι δημοσιογράφοι που ασκούν κριτική εκφοβίζονται, διώκονται και δολοφονούνται. Η Ρωσία κατέχει την 153η θέση με βάση τον δείκτη ελευθερίας του τύπου παγκοσμίως – με άλλα λόγια, σήμερα η ελευθερία του τύπου στη Ρωσία είναι χειρότερη απ' ό,τι στη Λευκορωσία, το Σουδάν και τη Ζιμπάμπουε. Πρέπει πραγματικά να επιβραβευτεί αυτό; Και όμως το θέμα δεν σταματά εκεί. Υπάρχει το ζήτημα του εφοδιασμού των ευρωπαίων πολιτών με φυσικό αέριο. Και πάλι φέτος, βλέπουμε τη Ρωσία να απειλεί να διακόψει τον εφοδιασμό με φυσικό αέριο και υπάρχουν ενδείξεις ότι θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για το ενδεχόμενο αυτό κάθε χειμώνα στο μέλλον. Ωστόσο, μπορεί πραγματικά να είναι σωστό να επιβραβεύσουμε τη Ρωσία γι' αυτό;

Θα ήθελα να προτείνω στο Συμβούλιο και την Επιτροπή ότι, αντί απλώς να μιλούν ευγενικά στους Ρώσους, ενδείκνυται ενδεχομένως να μιλήσουν έξω από τα δόντια και να πουν πολύ απλά ότι αυτό δεν είναι αποδεκτό. Σε ποιες ενέργειες σκοπεύετε πραγματικά να προβείτε σχετικά με τις αρνητικές εξελίξεις στις σχέσεις μεταξύ της Ρωσίας και της ΕΕ; Ή σκοπεύετε απλώς να αφήσετε τα πράγματα να συνεχιστούν ως έχουν; Επιθυμείτε πραγματικά να επιβραβεύσετε αυτήν την αρνητική εξέλιξη;

Nick Griffin (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, γίνονται εδώ ατελείωτες ρητορικές δηλώσεις σχετικά με τη φιλία και τη συνεργασία μεταξύ όλων των κρατών στη Γη εκτός από τη Ρωσία. Η Κίνα διαπράττει γενοκτονία στο Θιβέτ. Η Τουρκία αρνείται το ολοκαύτωμα των Αρμενίων. Οι ΗΠΑ ισοπεδώνουν το Ιράκ, το οποίο τις καλοπιάνει. Αλλά σχετικά με τη Ρωσία, υπάρχουν μόνο πομπώδεις και υποκριτικές επικρίσεις. Αυτή η φοβία σύγκρουσης με τη Ρωσία τροφοδοτεί με επείσχυτο τρόπο την προσπάθεια για έναν νέο Ψυχρό Πόλεμο της πολεμοκάπηλης νεοσυντηρητικής ομάδας πίεσης της Αμερικής.

Φυσικά, υπάρχουν ορισμένες τοπικές διαφορές μεταξύ της Ρωσίας και των γειτόνων της, αλλά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι ότι η διάσκεψη κορυφής της επόμενης εβδομάδας θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως προσπάθεια να χτιστούν γέφυρες και να αναπτυχθεί συνεργασία μεταξύ του ανατολικού και του δυτικού ημίσεος του πολιτισμού μας; Για ιστορικούς και πολιτιστικούς λόγους, αυτό είναι πολύ πιο πρακτικό και ασφαλές από το να επιχειρούμε να καλλιεργήσουμε πνεύμα ενότητας με την Τουρκία, τον αρχαιότερο και αιώνιο εχθρό της Ευρώπης.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, οι σχέσεις με τη Ρωσία είναι πολύ σημαντικές: πρόκειται για μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας και στρατιωτική δύναμη· η συνεργασία της είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση της πυρηνικής πρόκλησης του Ιράν, του ζητήματος της Μέσης Ανατολής, του αφοπλισμού, της αλλαγής του κλίματος κ.λπ.

Επιπλέον, η Ρωσία είναι μια γειτονική χώρα της Ευρώπης με την οποία πολλά κράτη μέλη της ΕΕ διατηρούν σημαντικές οικονομικές σχέσεις και έχουν υψηλό βαθμό ενεργειακής εξάρτησης. Είναι μια χώρα με την οποία διεξαγούμε δύο τακτικές ετήσιες διασκέψεις κορυφής (που σίγουρα παρέχουν μια καλή ευκαιρία για την αξιολόγηση της κατάστασης της σχέσης).

Τώρα διαπραγματευόμαστε μια νέα συμφωνία εταιρικής σχέσης, η οποία θα αυξήσει τη συνεργασία στους αποκαλούμενους τέσσερις «κοινούς χώρους». Κατά την άποψή μου, ο σημαντικότερος από τους χώρους αυτούς είναι ο χώρος της οικονομίας και της ενέργειας: χρειαζόμαστε διαφάνεια, σαφείς κανόνες, εγγυήσεις για επενδύσεις, και η Ρωσία πρέπει πρωτίστως να προσχωρήσει στον ΠΟΕ.

Ως εκ τούτου, η διάσκεψη κορυφής την επόμενη εβδομάδα θα είναι μια ευκαιρία να αποσαφηνιστούν οι προθέσεις της Ρωσίας όσον αφορά τον ΠΟΕ και να διασφαλιστεί ότι δεν λαμβάνει πρωτοβουλίες που είναι ασύμβατες με τον εν λόγω οργανισμό. Επιπλέον, η κρίση εφοδιασμού με φυσικό αέριο των τελευταίων ετών δεν πρέπει να επιτραπεί να επαναληφθεί, και η νέα συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει τις αρχές του Ευρωπαϊκού Ενεργειακού Χάρτη, ο οποίος, όπως αναφέρθηκε ήδη, είναι η συνθήκη από την οποία δυστυχώς αποχώρησε η Μόσχα.

Πρέπει να συνεχίσουμε να καταβάλλουμε προσπάθειες και στους άλλους τρεις χώρους. Έχω αναφέρει ήδη τη σημασία της Ρωσίας ως παγκόσμιου παράγοντα.

Κυρίες και κύριοι, μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα μαζί με τη Ρωσία, αλλά, όπως επίσης αναφέρθηκε, υπάρχει μια πτυχή της σχέσης την οποία δεν πρέπει να ξεχνάμε, καθώς η Ρωσία είναι ευρωπαϊκή και γειτονική χώρα. Αυτή η πτυχή είναι η ανάγκη για σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή της χώρας στο Συμβούλιο της Ευρώπης εν προκειμένω.

Μία από τις πλέον καταφανείς αδυναμίες της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ είναι η απουσία κοινής πολιτικής όσον αφορά τη Ρωσία. Με τα μέσα της Συνθήκης της Λισαβόνας θα είναι ευκολότερο να δημιουργηθεί αυτή η κοινή πολιτική, αλλά είναι επίσης απαραίτητο, ως κράτη μέλη, να επιθυμούμε πραγματικά να δημιουργήσουμε μια ενιαία πολιτική αυτού του είδους και να μην συνεχίσουμε να δίνουμε προτεραιότητα σε διμερείς διαύλους με τη Μόσχα, οι οποίοι, κατά καιρούς, αποκλίνουν πολύ μεταξύ τους.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Ferrero-Waldner, κυρία Malmström, δεν μπορώ να ξεκινήσω την ομιλία μου χωρίς να αναφέρω ότι σήμερα επισημόναμε στο Κοινοβούλιο τα 20 έτη από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου.

Φάνηκε κατά κάποιον τρόπο ότι δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση σε όσα επιτύχαμε κατά τη διάρκεια όλων αυτών των ετών, το γεγονός ότι η Ευρώπη ενώθηκε χάρη στις αλλαγές που συνέβησαν πριν από είκοσι έτη, και ότι κατά κάποιον τρόπο μία χώρα δεν είχε καμία συμμετοχή, η οποία, για να είμαστε ειλικρινείς, θα μπορούσε να σταματήσει τις αλλαγές αυτές εάν το επιθυμούσε, με άλλα λόγια, η Σοβιετική Ένωση.

Το αναφέρω αυτό γιατί, κατά την άποψή μου, οι αλλαγές αυτές έγιναν δυνατές ακριβώς επειδή η Δύση ξεκίνησε μια πολιτική συνεργασίας με τη Σοβιετική Ένωση. Χωρίς να παραλληλίζω τη Σοβιετική Ένωση με τη σημερινή Ρωσία, θα ήθελα να αναφέρω ότι αυτό που άκουσα από την κ. Ferrero-Waldner και την κ. Malmström είναι ευχάριστο, καθώς συνεχίζει αυτήν την πολιτική ρεαλιστικής συνεργασίας με τη Ρωσία, υπογραμμίζοντας ότι υπάρχουν ζητήματα όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να επιτύχει αποτελέσματα χωρίς τη συμμετοχή της Ρωσίας.

Θα ήθελα να τονίσω, φυσικά, ότι σίγουρα ανησυχούμε για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και για άλλα ζητήματα, όπως το γεγονός ότι, σύμφωνα με την αξιολόγηση της Διεθνούς Αμνηστίας, η κατάσταση αλλάζει προς το χειρότερο: οι τοπικές εκλογές νοθεύτηκαν και υπάρχουν προβλήματα με τον τρόπο λειτουργίας των οργανώσεων πολιτών. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να είμαστε ενωμένοι όσον αφορά την προσέγγισή μας με τη Ρωσία.

Αυτό είναι το συμπέρασμα που πρέπει να συναγάγουμε από τα τελευταία έτη. Θα ήθελα να αναφέρω ότι ένα από τα ζητήματα που απουσιάζουν από το ψήφισμα που προτείνει το Κοινοβούλιο είναι η ανατολική εταιρική σχέση. Θα ήθελα να αφιερωθεί ιδιαίτερη προσοχή στο ζήτημα της ανατολικής εταιρικής σχέσης στην επικείμενη διάσκεψη κορυφής, καθώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε να διασφαλίσουμε την επιτυχία αυτής της νέας πολιτικής μας.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η Ρωσία αξίζει να αντιμετωπιστεί με σοβαρότητα. Θεωρώ ότι αν οι εταίροι μας στο Κρεμλίνο άκουγαν την ομιλία της Επιτρόπου θα τους δημιουργούσε μεγάλη έκπληξη η αξιολόγησή της για τις σχέσεις ΕΕ-Ρωσίας.

Η προσέγγισή μας στην επόμενη Διάσκεψη Κορυφής ΕΕ-Ρωσίας δεν διαθέτει το θάρρος και την ειλικρίνεια που απαιτείται για μια σοβαρή αντιμετώπιση των θεμελιωδών ερωτημάτων που τίθενται σήμερα μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας. Εάν δεν υπάρχει ειλικρίνεια στο εσωτερικό της ΕΕ, εάν, λίγες μόλις ημέρες μετά την τελική επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας από την Τσεχική Δημοκρατία, οι λέξεις σχετικά με την ενεργειακή αλληλεγγύη δεν έχουν νόημα, και εάν λαμβάνονται περαιτέρω μέτρα για την κατασκευή του βόρειου αγωγού φυσικού αερίου· εάν, στο πλαίσιο των μεταξύ μας σχέσεων, δεν αντιμετωπίζεται σοβαρά ο Ενεργειακός Χάρτης ή το σχέδιο Sarkozy ή οι πρόσφατες στρατιωτικές ασκήσεις της Ρωσίας στα ανατολικά σύνορα της Πολωνίας, τότε δεν πρόκειται να επιτύχουμε τίποτα.

Θα ήθελα να ακούσω κάτι από την Επίτροπο, και παρακαλώ πείτε μας ειλικρινά: ποια στοιχεία των σχέσεων ΕΕ-Ρωσίας θεωρείτε ότι αποτελούν προσωπική σας επιτυχία; Πού έχουμε τη δυνατότητα να επιτύχουμε στον τομέα αυτόν; Χωρίς ειλικρίνεια, δεν πρόκειται να χτίσουμε τίποτα.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, ο πόλεμος στη Γεωργία, η διαμάχη για το φυσικό αέριο και η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συμφωνήσει επί της υιοθέτησης μιας ευλόγως ενιαίας γραμμής όσον αφορά τη Ρωσία έχουν αφήσει το στίγμα τους.

Ταυτόχρονα, η Ρωσία είναι, χωρίς αμφιβολία, σημαντικός στρατηγικός εταίρος για την Ευρώπη, όχι μόνο όσον αφορά τον ενεργειακό εφοδιασμό. Σύντομα θα διαπιστώσουμε αν το νέο μνημόνιο για την πρόληψη των ενεργειακών κρίσεων και το ευρωπαϊκό σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης αξίζουν τον κόπο – θα το διαπιστώσουμε τουλάχιστον όταν προκύψει η επόμενη διαμάχη για το αέριο. Είναι αλήθεια ότι η εξάρτησή μας από το ρωσικό φυσικό αέριο δεν μπορεί να εξαλειφθεί εύκολα, και ακόμη και το σχέδιο Nabucco θα διαφοροποιήσει ελάχιστα την κατάσταση αυτήν. Θα ήταν αφελές να πιστεύουμε ότι η Τεχεράνη δεν θα μπορεί να ασκεί πιέσεις στην Ευρώπη.

Πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ακολουθήσει μια συνετή και ρεαλιστική πολιτική απέναντι στη Ρωσία. Πρέπει να βρούμε την ισορροπία μεταξύ των ευρωπαϊκών και των ρωσικών συμφερόντων, καθώς και να δείξουμε σεβασμό προς τις ιστορικές ευαισθησίες της Ρωσίας όσον αφορά γεωπολιτικά ζητήματα. Διαφορετικά, μπορεί σύντομα να μην ανησυχούμε μόνο για μια διμερή εποχή των παγετώνων, αλλά και για το ενδεχόμενο να παγώνουν οι πολίτες στην Ευρώπη λόγω της διαμάχης για το αέριο.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (LT) Στηρίζω τη θέση του κ. Zaleski, για να είμαι ακριβής την τροπολογία αριθ. 1, καθώς εφιστά την προσοχή σε δύο προβλήματα που είναι ζωτικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτον, δεν εγκρίνουμε τον τρόπο με τον οποίο η τρίτη χώρα αγνοεί και απορρίπτει υπεροπτικά την ΕΕ ως ισότιμο και σεβαστό εταίρο της σε ζητήματα εξωτερικής ενεργειακής ασφάλειας που είναι σημαντικά για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεύτερον, δεν εγκρίνουμε την αντιευρωπαϊκή διαχωριστική γραμμή την οποία, φυσικά, εφαρμόζει η τρίτη χώρα στο σχέδιο κατασκευής του αγωγού φυσικού αερίου «Nord Stream». Πρέπει να αντιταχθούμε στην υποκινούμενη από ομάδες πίεσης και, κατά καιρούς, διεφθαρμένη διαίρεση της Ευρώπης, και δεν πρέπει να ανεχόμαστε την υπεροψία της Ρωσίας απέναντί μας, δηλαδή απέναντι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στη Gazprom – τον βασικό μέτοχο του «Nord Stream» – να αγνοεί παντελώς το ψήφισμα του Κοινοβουλίου σχετικά με τους κινδύνους που συνεπάγεται ο αγωγός φυσικού αερίου για το περιβάλλον.

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η τραγική οικολογική κατάσταση στη Βαλτική Θάλασσα, αλλά και η ηθική κατάσταση του θεσμικού μας οργάνου. Όταν ψηφίσαμε εδώ πέρυσι, ζητήσαμε να διεξαχθεί αξιολόγηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον, μια ανεξάρτητη και όχι εκ των προτέρων αξιολόγηση, και να παρασχεθούν διασφαλίσεις στα κράτη των ακτών της Βαλτικής σε περίπτωση καταστροφής. Η Gazprom δεν μπόρεσε καν στον κόπο να απαντήσει στην Ευρώπη. Είναι σαν να φτύνει κατά πρόσωπο το Κοινοβούλιο και δεν μπορούμε να απαντήσουμε «Σας ευχαριστώ, κύριε». Πρέπει να συμπεριφερθούμε με αξιοπρέπεια και τιμή, χωρίς να χειραγωγούμε ή να παρεμποδίζουμε τις ειδικές συζητήσεις που δρομολογούν επί του παρόντος βουλευτές του ΕΚ σχετικά με προβλήματα που αφορούν τη ζωή στη Βαλτική Θάλασσα. Εάν, τρομαγμένοι, συναινέσουμε στη δολοφονία της Βαλτικής Θάλασσας και σε νέα σύνορα Μόσχας-Βερολίνου στη θάλασσα με τα ρωσικά πολεμικά πλοία να προστατεύουν τον αγωγό, θα θάψουμε το ελεύθερο μέλλον μας. Πράγματι, ενώ κουβεντιάζουμε για την ενέργεια, πουλάμε το μέλλον μας.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, πράγματι, πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη τη Ρωσία, όπως ανέφερε ο κ. Kowal, συγκεκριμένα, μετά την υπογραφή της Συνθήκης της Λισαβόνας, σε σχέση με την οποία παρουσιάζει ενδιαφέρον το ότι ο πρόεδρος που επί μακρόν αρνείτο να την υπογράψει, ο Václav Klaus, υιοθέτησε μια ιδιαίτερα μη επικριτική στάση έναντι της Ρωσίας. Το να λάβουμε σοβαρά υπόψη τη Ρωσία σημαίνει να αναπτύξουμε συνετή σχέση και ρεαλιστική οικονομική σχέση με τη Ρωσία, αλλά δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να κρίνουμε τις πολιτικές εξελίξεις στο εσωτερικό της Ρωσίας, ιδίως όσον αφορά ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Με μεγάλη μας λύπη ανακαλύψαμε τι συνέβη κατά τις τελευταίες εκλογές, ότι τα πράγματα σαφώς δεν είναι όπως θα έπρεπε να είναι. Είμαστε, φυσικά, ιδιαίτερα προβληματισμένοι όσον αφορά τις επιθέσεις σε υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν θέλω να επιρρίψω την ευθύνη για τις επιθέσεις αυτές στη ρωσική κυβέρνηση. Αυτό που θέλω και αυτό που ζητούμε στο παρόν ψήφισμα, το οποίο είναι πολύ ισορροπημένο, είναι να λάβει σοβαρά υπόψη της η Ρωσία την προστασία αυτών των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει, τουλάχιστον επαρκώς. Εν προκειμένω, πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο στον πρόεδρο Medvedev απ' ό,τι στον πρωθυπουργό Putin. Μπορεί να μην είναι πολύ μεγάλες οι διαφορές, αλλά εάν κάποιος έχει υιοθετήσει μια αρκετά λογική, θετική στάση αυτός είναι σίγουρα ο πρόεδρος Medvedev, και πρέπει να τον ενισχύσουμε και να τον στηρίξουμε σε αυτό.

Όσον αφορά το ενεργειακό ζήτημα: και εδώ πρέπει να καλλιεργήσουμε μια πολύ ήρεμη, λογική σχέση. Δεν έχω τίποτα εναντίον του Nord Stream ή του South Stream, αλλά δεν θέλω να εξαρτιόμαστε από κανέναν, από καμία χώρα, για τον εφοδιασμό μας με φυσικό αέριο. Ως εκ τούτου, υποστηρίζω σθεναρά τον αγωγό αερίου Nabucco. Η πολλαπλότητα, η διαφοροποίηση – αυτός είναι ο σημαντικός παράγοντας στη σύνδεση παροχής φυσικού αερίου, είτε προέρχεται από διαφορετικό αγωγό, όπως ο Nabucco, είτε από λιμένες υδροποιημένου φυσικού αερίου. Αυτό δεν ισχύει επειδή η εν λόγω χώρα είναι η Ρωσία, αλλά γιατί η Ευρώπη δεν πρέπει να εξαρτάται από κανέναν.

Εάν τώρα συμπεριλάβουμε και την Ουκρανία, θα ήθελα να δω τους ουκρανούς πολιτικούς να αποδέχονται όλες τις ευθύνες τους και να προβαίνουν στις επενδύσεις που έχουν συμφωνήσει με την Ευρώπη. Γνωρίζω ότι η Ρωσία συχνά εκμεταλλεύεται την κατάσταση, αλλά εάν η Ουκρανία εκπληρώσει τις υποσχέσεις της, τότε η Ρωσία δεν θα μπορεί να εκμεταλλευτεί την κατάσταση, γιατί οι εν λόγω επενδύσεις θα έχουν γίνει στην Ουκρανία.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Θα ήθελα να συγχαρώ τους συντάκτες του ψηφίσματος για την εναρμόνιση των απόψεων των διαφόρων πολιτικών ομάδων. Η διάσκεψη κορυφής της Στοκχόλμης προσφέρει μια καλή ευκαιρία να αποδείξουμε στα κράτη μέλη μας ότι μπορούμε να είμαστε ενωμένοι. Παρότι μιλάμε 23 γλώσσες, μπορούμε να εκφραστούμε με μία φωνή όταν πρόκειται για την προάσπιση των οικονομικών, πολιτικών και ενεργειακών μας συμφερόντων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αφιερώσει ιδιαίτερη προσοχή στην ενεργειακή ασφάλεια, μέσω και της εξασφάλισης συνεχούς εφοδιασμού από τη Ρωσία και της ανάπτυξης εναλλακτικών σχεδίων, όπως το Nabucco και ο πανευρωπαϊκός πετρελαιοαγωγός Κωνσταντίας-Τεργέστης.

Για εμάς τους Ρουμάνους, η ενεργειακή ασφάλεια σημαίνει ασφάλεια στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας. Η ενεργειακή πολιτική της Ευρώπης μπορεί να επηρεαστεί από ανεπιθύμητες συγκρούσεις στη συγκεκριμένη περιοχή.

Παράλληλα, πρέπει να αντικαταστήσουμε τη νοοτροπία που βασίζεται σε σφαίρες επιρροής με μια νοοτροπία που βασίζεται σε σφαίρες εμπιστοσύνης. Η Ρωσία πρέπει να συνεργαστεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτήν την περιοχή μέγιστου ενδιαφέροντος. Η πρόοδος συγκεκριμένων σχεδίων ζωτικού ενδιαφέροντος για την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται και από την ενεργειακή ασφάλεια.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κυρία Πρόεδρε, είναι μεγάλη ανάγκη να δημιουργήσουμε μια νέα εταιρική σχέση και συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Ρωσίας. Ωστόσο, αυτό περιορίζεται επί του παρόντος από μια ιστορική συζήτηση μεταξύ αρκετών κρατών μελών της ΕΕ και της Ρωσίας. Οι σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας δεν μπορούν να γίνουνται όμηροι αυτών των ιστορικών συζητήσεων.

Είμαστε αμοιβαία εξαρτώμενοι στον ενεργειακό τομέα, όπως ανέφερε και ο Hannes Swoboda. Στον ενεργειακό τομέα, θα ήταν σημαντική εξέλιξη να καταλήξουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία σε συμφωνία μετά την αποχώρηση της δεύτερης από τον Ενεργειακό Χάρτη. Θα ήταν επίσης σημαντικό να δημιουργηθεί μια ανοικτή ενεργειακή γραμμή, ώστε να μην υφίστανται τα κράτη μέλη της Κεντρικής Ευρώπης τις επιπτώσεις των διαφωνιών μεταξύ της Ρωσίας και της Ουκρανίας.

Τέλος, δικαιούμαστε απολύτως να καταδικάσουμε την παραβίαση του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Ωστόσο, πρέπει επίσης να επιστήσουμε την προσοχή σε παραβιάσεις δικαιωμάτων όπως η άρνηση της χορήγησης ιθαγένειας σε 400 000 Ρώσους που ζουν στη Λετονία, υπογραμμίζοντας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ακόμη να διευθετήσει πολλές δικές της εσωτερικές υποθέσεις.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Στηρίζω την προσέγγιση που υιοθέτησε η κ. Malmström και η κ. Ferrero-Waldner. Με αυτήν την ατζέντα, πιστεύω ότι ο διάλογος μεταξύ της Ρωσίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποδειχθεί επωφελής και για τα δύο μέρη.

Η σημερινή ημέρα είναι πανηγυρική για εμάς: τιμήσαμε την επέτειο της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου. Ωστόσο, δεν θυμηθήκαμε ότι την ίδια εποχή άλλο ένα τείχος κατέρρευσε στη Ρωσία, και άρχισε η διαδικασία μετάβασης, η οποία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη. Σήμερα, η Ρωσία είναι καλύτερη χώρα απ' ό,τι ήταν πριν από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και ορισμένες φορές πρέπει να το θυμόμαστε αυτό. Ορισμένες φορές πρέπει να δίνουμε στη Ρωσία, έναν σημαντικό εταίρο μας, τα εύσημα γι' αυτό και να μην επιτρέπουμε να παρασυρόμαστε αποκλειστικά και μόνο από τα αισθήματα που μας δημιουργεί η δική μας ιστορία.

Χρειαζόμαστε τη Ρωσία ως παγκόσμιο εταίρο στη διεθνή πολιτική και ως εταίρο στις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει, όπως εισηγήθηκαν άλλοι βουλευτές, ότι θα εγκαταλείψουμε τις θεμελιώδεις αρχές μας. Δεν έχω χρόνο για συζητήσεις αυτού του είδους.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα, αρχικά, να πω κάτι στην κ. Ferrero-Waldner. Μπορεί να μην ήσαστε παρούσα σήμερα το απόγευμα όταν μίλησε ο πρόεδρος Havel. Όπως η κ. Ojula και ο κ. Schulz, θα ήθελα να αναφερθώ στη δήλωση του κ. Havel σχετικά με την υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διαδίδει τη δημοκρατία και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Και η κ. Malmström αναφέρθηκε σ' αυτό, και την ευχαριστώ γι' αυτό. Εσείς μιλήσατε σαν να προετοιμαζόταν η Ευρωπαϊκή Ένωση για μια διάσκεψη κορυφής με την Ελβετία. Μιλήσατε για το εμπόριο, τις επιχειρήσεις, τη δέσμη μέτρων για το κλίμα, και ξεχάσατε εντελώς σημαντικά ζητήματα, τα οποία ενδεχομένως να είναι τα πλέον σημαντικά για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ευχή μου προς εσάς, προς εμάς και, πρωτίστως, προς όλους τους πολίτες της Ρωσικής Ομοσπονδίας είναι να παρουσιάζει η ΕΕ συχνότερα τη θέση που περιγράφηκε σήμερα από την κ. Malmström παρά τη θέση που παρουσιάσατε εσείς.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, προτού ασκήσουμε κριτική στη Ρωσία για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα πρέπει να ασχοληθούμε με παρόμοιες παραβιάσεις ακόμη και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης: σε χώρες όπου τα μέλη των κομμάτων της αντιπολίτευσης δέχονται σωματικές επιθέσεις, όπως στην Ουγγαρία, ή δέχονται επιθέσεις από την πολιτοφυλακή του κυβερνώντος κόμματος, όπως συμβαίνει ακόμη και στο Ηνωμένο Βασίλειο, ή σε χώρες που φυλακίζουν ανθρώπους για ειρηνικές διαφωνίες ή απαγορεύουν τη λειτουργία πολιτικών κομμάτων, όπως το Βέλγιο.

Πρέπει να αναπτύξουμε σχέσεις με τη Ρωσία βάσει των συμφερόντων των κρατών μελών μας και όχι βάσει υποκριτικών ξεσπασμάτων.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για τη διεξαγωγή αυτής της πολύ εποικοδομητικής συζήτησης. Πιστεύω ότι οι περισσότεροι συμφωνούμε ότι η Ρωσία είναι ένας στρατηγικός εταίρος για την ΕΕ και ότι οι σχέσεις μας με την εν λόγω χώρα είναι σημαντικές. Πρέπει να αναπτύξουμε μια εταιρική σχέση βασισμένη στον σεβασμό του ενός προς τον άλλον, προς τις κοινές δεσμεύσεις μας, καθώς και προς τις αξίες που προεβύει η Ευρωπαϊκή Ένωση αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και την αρχή του κράτους δικαίου.

Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να είμαστε πολύ σαφείς και πιστεύω ότι όσοι με επέκριναν, όπως για παράδειγμα η κ. Rosbach, πιθανώς να μην άκουσαν την εναρκτήρια ομιλία μου, καθώς δήλωσα ρητά ότι ανησυχούμε για τις εξελίξεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία. Η Ρωσία είναι μια σημαντική γειτονική χώρα. Και εμείς, φυσικά, έχουμε πολλά ανεπίλυτα ζητήματα και ίσως κανένας από εμάς να μην πιστεύει ότι πρόκειται να επιλύσουμε όλα αυτά τα ζητήματα στη διάσκεψη κορυφής στη Στοκχόλμη. Ωστόσο, πρόκειται για μια πολύτιμη ευκαιρία για να συναντηθούμε και να συζητήσουμε.

Αντιμετωπίζουμε κοινά προβλήματα, και ίσως να μπορέσουμε να φτάσουμε λίγο πιο κοντά στη λύση τους. Υπάρχει το ζήτημα της Μέσης Ανατολής και του Αφγανιστάν, και επί του παρόντος, φυσικά, η Σύνοδος Κορυφής για το κλίμα στην Κοπεγχάγη είναι πολύ ουσιώδης. Στη συνέχεια, υπάρχει η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση και οι κοινές δεσμεύσεις μας εν προκειμένω, καθώς και οι σχέσεις μας όσον αφορά την ενέργεια, την προσχώρηση στον ΠΟΕ και διάφορα ζητήματα σχετικά με την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας. Πρέπει να συνεργαστούμε όσον αφορά την επίλυση των συγκρούσεων στον κοινό μας χώρο. Πρόκειται για τον προσδιορισμό ειδικών ζητημάτων όπου και οι δύο πλευρές θα επωφεληθούν από τη συνεργασία. Πρέπει να το πράξουμε αυτό με ορθό τρόπο και με σεβασμό, χωρίς να εγκαταλείψουμε τις αξίες μας.

Ελπίζω ότι η διάσκεψη κορυφής θα συμβάλει επίσης στην ενίσχυση της στρατηγικής εταιρικής μας σχέσης και θα ανοίξει τον δρόμο για μια εποικοδομητική συνεργασία μεταξύ μας. Αυτό θα είναι θετικό στοιχείο. Διάβασα το ψήφισμα το οποίο επικαλούνται πολλοί από εσάς και γνωρίζω ότι πρόκειται να ψηφίσετε αύριο. Πιστεύω ότι πρόκειται για ένα πολύ καλό ψήφισμα και πιστεύω επίσης ότι είναι εξαιρετικό το ότι έχει επιτευχθεί, συνολικά, υψηλός βαθμός συναίνεσης στην Επιτροπή, καθώς και στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, επ' αυτών των θεμάτων.

Όπως τόσοι πολλοί αναφέρατε, πρέπει να εκφραζόμαστε με μία φωνή όταν μιλάμε με τη Ρωσία. Το να συμφωνούμε και να διεξαγάγουμε ξεκάθαρο και εποικοδομητικό διάλογο θα είναι καλό για τη Ρωσία, θα είναι καλό για την ΕΕ και θα είναι καλό για πολλά συναφή ζητήματα στον ευρωπαϊκό και τον διεθνή στίβο.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Ρωσία είναι μεν στρατηγικός εταίρος, αλλά και γειτονική χώρα, και όσον αφορά τον ρόλο της ως γειτονική χώρα τα πράγματα είναι πιο περίπλοκα. Ωστόσο, ιδιαίτερα σε μια εποχή οικονομικής αβεβαιότητας, πιστεύω ότι είναι ακόμη πιο σημαντικό να διασφαλιστεί ότι η σχέση μεταξύ της Ευρώπης και της Ρωσίας λειτουργεί όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά προκειμένου να παράσχει ασφάλεια, σταθερότητα και ευημερία στους πολίτες μας και στους πολίτες της Ρωσίας. Ως εκ τούτου, πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την εξεύρεση κοινής βάσης επί ζητημάτων όπου διαφέρουν οι απόψεις μας –για παράδειγμα επί ζητημάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή επί ζητημάτων κοινής γειτονίας–, αλλά επίσης να κρατάμε ανοικτή την πόρτα για διάλογο και συζήτηση που σέβεται τις διαφορές μας, αλλά τηρεί τις κοινές δεσμεύσεις μας. Αυτός είναι, ας πούμε, ο γενικός άξονας.

Τώρα επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε μερικά πολύ συγκεκριμένα πράγματα. Η προσχώρηση της Ρωσίας στον ΠΟΕ είναι, και παραμένει, καίριος στόχος μας. Και ως εκ τούτου, είναι καιρός να επιλύσουμε αρκετά ζητήματα που εκκρεμούν σε αυτήν την εμπορική σχέση. Ορισμένα εξ αυτών, όπως τα τέλη υπερπτήσης της Υπερνειστερίας, βρίσκονται στην ατζέντα μας εδώ και πολλά έτη. Αναφέρονται πάντα στις πολλές διασκέψεις κορυφής στις οποίες έχω παρευρεθεί. Άλλα, όπως το προτεινόμενο διάταγμα για περιορισμό της μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων οδικώς, είναι πιο πρόσφατα, και εγώ προσωπικά –και το σύνολο των υπηρεσιών της Επιτροπής– θέτουν αυτά τα ζητήματα κάθε φορά που συνομιλούμε με τη Ρωσία. Πράγματι, μόλις διεξήχθη μια συνεδρίαση του μόνιμου συμβουλίου εταιρικής σχέσης, αλλά φυσικά θα μπορούσαμε να το επαναλάβουμε.

Το δεύτερο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι η ενέργεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ρωσία είναι, όπως προείπα, σημαντικοί εταίροι και στον τομέα της ενέργειας. Η σχέση αυτή είναι σχέση αλληλεξάρτησης, κάτι που προσφέρει και στις δύο πλευρές ισχυρά κίνητρα να θέσουν τη συνεργασία τους στον τομέα της ενέργειας σε προβλέψιμη, καθώς και σε στέρεα βάση. Η διασφάλιση απρόσκοπτου και συνεχούς ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτρέποντας και ξεπερνώντας με τον τρόπο αυτόν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, είναι επομένως ύψιστης σημασίας. Αυτό αποσκοπούμε να επιτύχουμε μέσω, για παράδειγμα, του μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης, τον οποίο επεξεργαζόμαστε και είναι σημαντικό να συνεργαστούμε με το Υπουργείο Ενέργειας της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Συζητήσαμε το ζήτημα αυτό και ελπίζω να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Σχετικά με την Ουκρανία και, ειδικότερα, τη διαμετακόμιση φυσικού αερίου, εμείς στην Επιτροπή συνεργαζόμαστε με τις ουκρανικές αρχές, αλλά και με τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα σχετικά με ένα πακέτο δανείων τα οποία θα καλύψουν τόσο τις δυσκολίες πληρωμής όσον αφορά την αποθήκευση του αερίου από τη Ρωσία όσο και τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό του ουκρανικού τομέα φυσικού αερίου.

Επιτεύχθηκε συμφωνία στα τέλη του Ιουλίου, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για οικονομική βοήθεια από τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα βάσει της εφαρμογής διαφόρων όρων. Ελπίζουμε ότι θα αποφέρει πραγματικά αποτελέσματα και επίσης πρέπει να διασφαλίσουμε ότι υπάρχει πολύ σαφής και διαφανής νομική βάση για την ενεργειακή μας σχέση. Σε αυτό αποσκοπούμε, ιδίως στη νέα μας συμφωνία.

Όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέρθηκα στα ανθρώπινα δικαιώματα. Συζητάμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα κάθε φορά που παριστάμεθα στη διάσκεψη κορυφής. Θα ήθελα να πω δυο λόγια σχετικά με τη θανατική ποινή, γιατί πρόκειται, φυσικά, για κάτι που δεν είναι αποδεκτό σύμφωνα με τις αξίες της κοινότητάς μας. Ναι, το Συνταγματικό Δικαστήριο στη Ρωσία συζητά το ζήτημα αυτό επί του παρόντος, αλλά πληροφορηθήκαμε ότι

υπάρχουν ενδείξεις ότι το δικαστήριο θα αποφανθεί ότι η Ρωσία δεσμεύεται από την υπογραφή του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και, ως εκ τούτου, κατά πάσα πιθανότητα δεν θα εφαρμοστεί η θανατική ποινή. Ας ελπίσουμε αυτό να επαληθευτεί πράγματι.

Όπως ανέφερα πρωτότερα, η ίδια η Ρωσία έχει αναλάβει, ως μέλος των Ηνωμένων Εθνών, του ΟΑΣΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, πολύ σημαντικές δεσμεύσεις σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτά τα ζητήματα έχουν συζητηθεί στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων ΕΕ-Ρωσίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Καθώς οι διαβουλεύσεις αυτές διεξήχθησαν στη Στοκχόλμη μόλις στις 5 Νοεμβρίου, δεν μπόρεσα σε λεπτομέρειες, αλλά όποιος είναι ενημερωμένος τα γνωρίζει αυτά.

Το τελευταίο σημείο που θέλω να επισημάνω είναι θετικό: η συνεργασία των νέων στους τομείς της επιστήμης και της τεχνολογίας. Ναι, όπως ανέφερε η κ. Fleckenstein, η προώθηση των ανταλλαγών και της συνεργασίας μεταξύ νέων ανθρώπων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Ρωσία είναι βασικό ζήτημα για εμάς, και θέτουμε τα προγράμματά μας στην υπηρεσία του σκοπού αυτού. Τα προγράμματα αυτά έχουν αποδειχθεί επωφελή εντός της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως για παράδειγμα το TEMPUS και το Erasmus Mundus, και πρόκειται επίσης για μια οδό που πρέπει να συνεχίσουμε να εξερευνούμε.

Στο ίδιο πλαίσιο πάλι, δρομολογούμε τη διαπραγμάτευση της σύνδεσης της Ρωσίας στο πρόγραμμα πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη. Πρόκειται επίσης για έναν τομέα με τεράστιες οικονομικές δυνατότητες.

Θεωρώ και πάλι ότι το φάσμα της σχέσης μας είναι τεράστιο. Είναι πολλά που πρέπει να συζητηθούν, και δεν συμφωνούμε πάντα με τη Ρωσία, αλλά μπορούμε πάντα να συζητάμε κάθε θέμα, και αυτό ακριβώς κάνουμε.

Πρόεδρος. – Έχω λάβει έξι προτάσεις ψηφισμάτων⁽²⁾ που κατατέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Στην αρχή του χειμώνα, η Ευρώπη απειλείται από μια κρίση φυσικού αερίου παρόμοια με αυτή που εκδηλώθηκε στις αρχές του έτους, όταν η εξάρτησή μας από το ρωσικό φυσικό αέριο ήταν εμφανής περισσότερο από ποτέ άλλοτε. Είναι πιθανό να επαναληφθεί και φέτος το σενάριο που εκτυλίχθηκε τον περασμένο χειμώνα, στο οποίο ο πρωθυπουργός Putin επέστησε πρόσφατα την προσοχή, και πάλι βάσει μιας παρανόησης με την Ουκρανία. Στο πλαίσιο αυτό, η εναλλακτική λύση στο ρωσικό φυσικό αέριο, δηλαδή το σχέδιο Nabucco, καθίσταται απόλυτη ανάγκη. Ο εφοδιασμός της Ευρώπης με φυσικό αέριο δεν μπορεί να εξαρτάται από τις συγκρούσεις μεταξύ της Ρωσίας και της Ουκρανίας. Καθίσταται επιτακτική ανάγκη όλοι οι οργανισμοί της ΕΕ να θέσουν το Nabucco ως προτεραιότητα, όπως ακριβώς αποφάσισε και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Μάρτιο. Η ΕΕ πρέπει να εκφράζεται με μία φωνή σχετικά με το σχέδιο Nabucco. Είναι προς το συμφέρον της Ρωσίας να έχει πρόσβαση στο φυσικό αέριο της Κασπίας, και ένα αποφασιστικό, ενωμένο ευρωπαϊκό μέτωπο θα φέρει τη Ρωσία στο ίδιο τραπέζι διαπραγματεύσεων. Δεν ασχολούμαστε με τον ανταγωνισμό μεταξύ των σχεδίων. Δεν μιλάμε για το Nord Stream έναντι του South Stream. Μιλάμε για το κοινό συμφέρον που υπάρχει όσον αφορά τη διασφάλιση εναλλακτικών πηγών φυσικού αερίου. Τέλος, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα πρέπει να απευθύνουν ηχηρή έκκληση στη Ρωσία και την Ουκρανία να μην αφήνουν τον εγωισμό που υπαγορεύουν γεωπολιτικά και εκλογικά συμφέροντα να επηρεάζει την ασφάλεια του πληθυσμού και των οικονομιών της ΕΕ.

András Gyürk (PPE), γραπτώς. – (HU) Η επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας παρέχει μια καλή ευκαιρία και στις δύο πλευρές να επανεξετάσουν τα ζητήματα που καθορίζουν πρωτίστως τις σχέσεις τους. Μετά τα γεγονότα των τελευταίων ετών, δεν είναι σύμπτωση το ότι η ατζέντα των διαπραγματεύσεων εκφράζει τον ολόένα και σημαντικότερο ρόλο των ανταλλαγών ενέργειας. Κρίνοντας από τα δημοσιεύματα του Τύπου, δεν μπορούμε επ' ουδενί να είμαστε σίγουροι ότι φέτος θα αποφύγουμε την κρίση φυσικού αερίου, μια κρίση που γίνεται πλέον τακτικό φαινόμενο. Η κοινοτική οδηγία σχετικά με τον εφοδιασμό με φυσικό αέριο, η οποία δεν έχει εγκριθεί ακόμη, δεν θα έχει καμία απολύτως αξία δυστυχώς, εάν τα κράτη μέλη της ΕΕ για μία ακόμη φορά ξυπνήσουν αφού κλείσει η κάνουλα. Αυτός είναι ακριβώς ο λόγος για τον οποίο η ΕΕ πρέπει να προσπαθήσει να καταστήσει τις βασικές αρχές του Ενεργειακού Χάρτη, που δεν έχει επικυρωθεί ακόμη από τη Ρωσία, αναπόσπαστο μέρος της νέας συμφωνίας συνεργασίας. Επί του παρόντος, τόσο το ζήτημα της διαμετακόμισης ενέργειας όσο και το ζήτημα της προσβασιμότητας της αγοράς βρίθκουν αντιφάσεις. Πράγματι, όσο η Ρωσία, εκμεταλλευόμενη την

(2) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

απουσία φραγμών στην αγορά, εξακολουθεί να συμμετέχει ως επενδυτής στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ, θα κλείνει συνεχώς τη δική της αγορά στις εταιρείες της Δύσης. Ο Ενεργειακός Χάρτης μπορεί να επιλύσει αυτήν την αντίφαση. Η καταγραφή των αρχών της αγοράς μπορεί να παράσχει μια καλή βάση και κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων των μελλοντικών μακροχρόνιων συμβάσεων εφοδιασμού φυσικού αερίου. Εάν δεν αναπτυχθούν διαφανείς σχέσεις, θα εξακολουθεί να υπάρχει η πιθανότητα να στραφεί το ένα κράτος μέλος εναντίον του άλλου στο μέλλον, καθώς συνεχίζουν να πληρώνουν διαφορετικές τιμές για προμήθειες φυσικού αερίου.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), γραπτώς. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στη Ρωσία σήμερα διαπιστώνουμε την παρενόχληση της κοινωνίας των πολιτών από τις αρχές. Οι οργανώσεις με αποκλειστικό ρόλο να συνεισφέρουν στην προστασία των βασικών πολιτικών ελευθεριών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων δίδονται μέσω ειδοποιήσεων έξωσης, άρνησης χορήγησης διοικητικών αδειών και, σε ορισμένα μέρη στη Ρωσία, μέσω δολοφονιών των μελών τους.

Μόλις αυτήν την εβδομάδα διαβάσαμε δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία το Κέντρο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και η Ομάδα Ελσίνκι της Μόσχας, η παλαιότερη οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Ρωσία, πρόκειται να εκδιωχθούν από τις εγκαταστάσεις τους.

Καθώς εμείς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πρόκειται να απονεύσουμε το Βραβείο Ζαχάρωφ φέτος στο ίδρυμα «Memorial», συμπεριλαμβανομένης μίας εκ των ιδρυτών της Ομάδας Ελσίνκι της Μόσχας, της κ. Lyudmila Mikhailovna Alexeyeva, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε ότι οι σχέσεις με το Κοινοβούλιο, την Ένωση, είναι κάτι περισσότερο από επιχειρηματικές και να διασφαλίσουμε ότι το φυσικό αέριο θα φτάνει σε όσο το δυνατόν χαμηλότερη τιμή. Είμαστε μια ένωση αξιών, συμπεριλαμβανομένων των αξιών των πολιτικών ελευθεριών, της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Την επόμενη εβδομάδα, οι ευρωπαίοι ηγέτες μας κατά τη διάρκεια της διάσκεψης κορυφής πρέπει να μιλήσουν για πολλά περισσότερα και όχι μόνο για τους αγωγούς και το ελεύθερο εμπόριο. Δεν είναι ακόμη καιρός να αφήσουμε να σβήσει το κερί της ρωσικής κοινωνίας των πολιτών. Σας ευχαριστώ.

Krzysztof Lisek (PPE), γραπτώς. – (PL) Είναι πολύ σημαντικό να διατηρούμε καλές σχέσεις και καλή συνεργασία με τη Ρωσία. Παράλληλα, καταβάλλονται προσπάθειες για την ανάπτυξη της ανατολικής εταιρικής σχέσης, η οποία αποσκοπεί να ενεργοποιήσει τις σχέσεις της ΕΕ με τη Λευκορωσία, την Ουκρανία, τη Μολδαβία, τη Γεωργία, το Αζερμπαϊτζάν και την Αρμενία. Παρά τις πολλές δηλώσεις στις οποίες προέβησαν η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Πολωνία για συνεργασία με τη Ρωσική Ομοσπονδία, μου προκαλεί ανησυχία το γεγονός ότι τον Σεπτέμβριο, χιλιάδες ρώσοι στρατιώτες πήραν μέρος σε στρατιωτικές ασκήσεις με την ονομασία «Δύση 2009» στη Λευκορωσία. Ο στόχος των ασκήσεων αυτών ήταν να κατασταλεί εικονική εξέγερση της πολωνικής εθνοτικής μειονότητας. Η διεξαγωγή κοινών στρατιωτικών ασκήσεων Ρωσίας-Λευκορωσίας με την υπόθεση ότι ο επιτιθέμενος είναι ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εξαιρετικά ανησυχητική. Επιπλέον, με εκπλήσσει το ότι δεν υπήρξε καμία αντίδραση στις ασκήσεις αυτές από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή από τον Υπάτο Εκπρόσωπο της ΕΕ για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Ελπίζω να τεθεί το συγκεκριμένο ζήτημα κατά την επικείμενη Διάσκεψη Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας, η οποία θα διεξαχθεί στη Στοκχόλμη στις 18 Νοεμβρίου.

17. Εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση

- της προφορικής ερώτησης προς το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2006/123/ΕΚ, των βουλευτών Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan, Κυριάκου Τριανταφυλλίδη και Matteo Salvini, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (O-0107/2009 – B7-0216/2009), και

- της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 2006/123/ΕΚ, των βουλευτών Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan, Κυριάκου Τριανταφυλλίδη και Matteo Salvini, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (O-0114/2009 – B7-0219/2009).

Malcolm Harbour, συντάκτης. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, είναι τιμή μου που πραγματοποιώ την πρώτη παρέμβασή μου στο Κοινοβούλιο, αφότου εξελέγη πρόεδρος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, και που παρουσιάζω την εν λόγω ερώτηση εξ ονόματος όλων των πολιτικών ομάδων στην επιτροπή, καθώς και των συντονιστών. Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής για το γεγονός ότι πολλά νέα μέλη της επιτροπής παρευρίσκονται απόψε για να με στηρίξουν και για να συμβάλουν στη συζήτηση.

Δεν θεωρώ ότι το Κοινοβούλιο χρειάζεται οποιαδήποτε υπενθύμιση της σπουδαιότητας της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Με την εξαπόλυση της δύναμης της ενιαίας αγοράς σε έναν τομέα ο οποίος αντιπροσωπεύει πιθανώς το 70% της ευρωπαϊκής οικονομίας, οι θέσεις απασχόλησης που θα δημιουργηθούν, καθώς και οι δυναμικές επιπτώσεις αυτής της δημιουργίας, αποτελούν επί του παρόντος επιτακτική ανάγκη στις στάσιμες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε.

Πρόκειται για οδηγία με ιδιαίτερα ευρύ πεδίο εφαρμογής. Έχει πολλά νέα χαρακτηριστικά. Είναι περίπλοκη σε πολλούς τομείς. Απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή. Η μεταφορά της, με συνεπή και ολοκληρωμένο τρόπο, είναι απόλυτα ζωτικής σημασίας για την αποτελεσματική εφαρμογή της. Στο επίκεντρο της εν λόγω οδηγίας βρίσκεται το ότι τα κράτη μέλη θα εξαλείψουν τους φραγμούς στην επιχειρηματική δραστηριότητα και, ειδικότερα, μέτρα στη δική τους εθνική νομοθεσία τα οποία εισάγουν διακρίσεις εις βάρος εταιριών παροχής υπηρεσιών που επιθυμούν να ασκήσουν επιχειρηματική δραστηριότητα. Πιστέψτε με, κυριολεκτικά εκατοντάδες νομοθετικές προτάσεις ή νομοθετικές πράξεις σε διάφορες χώρες χρειάστηκε να τροποποιηθούν ως αποτέλεσμα της εν λόγω πρότασης. Εάν όλοι οι συνάδελφοι δεν συνεργαστούν για την επίτευξη αυτού του σκοπού, και εάν όλες οι χώρες δεν συνεργαστούν για την επίτευξη αυτού του σκοπού, αυτές οι διακρίσεις θα παραμείνουν. Η συνεργασία πρέπει να πραγματοποιηθεί με συνέπεια. Διαφορετικά, αυτοί οι φραγμοί θα παραμείνουν.

Γι' αυτό θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω την εκτίμησή μου ιδιαίτερα προς την Επιτροπή για τον ηγετικό ρόλο που διαδραμάτισε στη διαχείριση και τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών όλης της διαδικασίας εκπόνησης και μεταφοράς της εν λόγω νομοθεσίας. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω το Συμβούλιο και, μάλιστα, τα διαδοχικά Συμβούλια, καθώς η εν λόγω πρόταση συμφωνήθηκε ήδη το 2006, τα οποία ηγήθηκαν της διαδικασίας, την οποία είδαμε πράγματι σε συνόδους κορυφής που ζητούσαν τη συνεπή μεταφορά της οδηγίας.

Θα ήθελα να μεταφέρω ιδιαίτερα στη Cecilia Malmström, την υπουργό που παρευρίσκεται εδώ απόψε, τον εντυπωσιασμό της επιτροπής από το έργο που επιτελούσε η Σουηδία, όταν επισκεφθήκαμε τη χώρα στο πλαίσιο αποστολής τον Σεπτέμβριο. Θεωρώ ότι δίνουν σαφώς το παράδειγμα σε πολλούς άλλους λαούς και, ιδίως, ως προς την επιμέλεια με την οποία διασφαλίζουν ότι οι δημόσιες αρχές σε όλα τα επίπεδα στη Σουηδία κατανοούν τις υποχρεώσεις τους βάσει του ευρωπαϊκού δικαίου, προκειμένου να είναι σε θέση να χορηγούν άδεια σε εταιρείες παροχής υπηρεσιών που προέρχονται από άλλα μέρη εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ερώτησή μας απόψε εστιάζεται, ειδικότερα, στο ποια θεωρούμε τα σημαντικότερα στοιχεία που πρέπει να εφαρμοστούν το ταχύτερο δυνατό. Ζητήθηκε από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τη διαδικασία εξέτασης της νομοθεσίας τους, προκειμένου να αναζητήσουν, όπως είπα, τα στοιχεία που εισάγουν διακρίσεις. Ωστόσο, η μεταφορά στις 28 Δεκεμβρίου είναι απλώς η έναρξη της διαδικασίας εξάλειψης φραγμών, καθώς κάθε χώρα θα παρουσιάσει τώρα κατάλογο προτάσεων οι οποίες εισάγουν διακρίσεις εις βάρος άλλων χωρών και τις οποίες, θεωρούν, μπορούν να δικαιολογήσουν με βάση το δημόσιο συμφέρον. Αυτή η διαδικασία αμοιβαίας αξιολόγησης –η οποία είναι εξ ολοκλήρου νέα– ζητεί από τις αρχές άλλων κρατών μελών να εξετάσουν η μία την άλλη, να εξετάσουν τις προτάσεις η μία της άλλης που εισάγουν διακρίσεις. Αυτό το μέρος της διαδικασίας που ξεκινά θα είναι ζωτικής σημασίας, και το παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον. Θα θέλαμε να ακούσουμε απόψε πώς προτείνει η Επιτροπή να γίνει η προσέγγιση αυτής της διαδικασίας. Θα θέλαμε να μας ενημερώσει το Συμβούλιο για τη στήριξη που παρέχει σε αυτήν. Θα θέλαμε επίσης διαβεβαίωση ότι η διαδικασία αυτή δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί κεκλεισμένων των θυρών, καθώς οι καταναλωτές, οι επιχειρήσεις και άλλες ομάδες συμφερόντων θα θέλουν να γνωρίζουν τον τρόπο διεξαγωγής της διαδικασίας. Θέλουμε να δούμε αυτόν τον κατάλογο. Θέλουμε να δούμε τον κατάλογο κανονισμών και καταστατικών που επιθυμούν να διατηρήσουν τα κράτη μέλη.

Δεύτερο θέμα είναι η ενημέρωση και η πρόσβαση στις διαδικασίες μέσω της ηλεκτρονικής τεχνολογίας. Η σύσταση των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης για τις επιχειρήσεις αποτελεί και αυτή καινοτόμο πρόταση σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή οδηγία. Ζητείται από τα κράτη μέλη να καταστήσουν αναγκαία για τις επιχειρήσεις την ολοκλήρωση αυτής της ενημέρωσης και πρόσβασης στις διαδικασίες, ώστε να μπορούν να συναλλάσσονται μέσω αυτών των συστημάτων. Είναι ζωτικής σημασίας να συστήσουμε πλήρη και ολοκληρωμένα συστήματα.

Συνεπώς, αυτή είναι η ερώτησή μας απόψε. Αναμένουμε να μας δώσει η κ. Ferrero-Waldner –ίσως σε έναν τομέα με τον οποίο δεν είναι τόσο εξοικειωμένη– ορισμένες περιεκτικές απαντήσεις. Γνωρίζουμε ότι θα μεταφέρετε τις καλύτερες ευχές όλων μας στον Charlie McCreevy.

Ωστόσο, θεωρώ σημαντικό να γίνει κατανοητή η οπτική γωνία της επιτροπής μου. Κατά την άποψή μας, πρόκειται επίσης για την έναρξη μιας διαδικασίας, κατά τα επόμενα πέντε χρόνια, παρακολούθησης και διατήρησης του πολιτικού ενδιαφέροντος και των πιέσεων σε όλα τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν αυτήν την οδηγία. Οφείλω να πω στη Cecilia Malmström ότι ήταν τουλάχιστον απογοητευτική η διαπίστωση στην έκθεση ότι το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας συζήτησε τον Σεπτέμβριο σημείωμα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο, προφανώς, σε ορισμένα κράτη μέλη η πολιτική δέσμευση για πλήρη και έγκαιρη εφαρμογή δεν μετατράπηκε δυστυχώς σε ανάληψη κατάλληλης δράσης. Αυτό δεν αρκεί. Θέλουμε τα οφέλη και τα θέλουμε τώρα.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Harbour και την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών για το γεγονός ότι θίγουν αυτό το σημαντικό θέμα. Όπως ανέφερε και ο κ. Harbour, η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της εσωτερικής αγοράς. Αντιπροσωπεύει το 60-70% της οικονομίας και της απασχόλησης στην ΕΕ και αυξάνεται διαρκώς. Θα διαδραματίσει ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην οικονομική ανάπτυξη της ΕΕ, αλλά, όπως επίσης επισημάνθηκε, η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών δεν λειτουργεί τόσο αποτελεσματικά όσο θα έπρεπε. Πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά για την εξάλειψη των φραγμών στις συναλλαγές και τη διευκόλυνση των συναλλαγών στον τομέα των υπηρεσιών, και, συνεπώς, είναι εξαιρετικό το γεγονός ότι διαθέτουμε σήμερα την οδηγία για τις υπηρεσίες, η οποία πρέπει να μεταφερθεί έως τις 28 Δεκεμβρίου.

Η Επιτροπή είναι σε τελική ανάλυση υπεύθυνη για την εκπλήρωση από τα κράτη μέλη των υποχρεώσεων τους, και είμαι βέβαιη ότι η Επιτροπή θα αναφερθεί σε αυτό· ωστόσο, θα μιλήσω εν συντομία εξ ονόματος της Προεδρίας σχετικά με την ερώτηση που μου υποβλήθηκε από την επιτροπή. Το πρώτο θέμα στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι η εξέταση της νομοθεσίας και το πώς αυτή έχει συμβάλει στην εφαρμογή. Ο σκοπός της είναι ο εντοπισμός και η εξάλειψη φραγμών στην ελευθερία εγκατάστασης και στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών. Οι συναφείς με την παροχή υπηρεσιών απαιτήσεις που διατηρούν τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για μη εισαγωγή διακρίσεων, αναγκαιότητα και αναλογικότητα.

Πρόκειται για τεράστιο έργο, αλλά, όταν ολοκληρωθεί, ο τομέας των υπηρεσιών θα ωφεληθεί από τη μείωση των διοικητικών διατυπώσεων για τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών. Η τελική έκθεση προς την Επιτροπή για το θέμα αυτό αναμένεται να είναι έτοιμη στις 28 Δεκεμβρίου.

Τα εθνικά κέντρα εξυπηρέτησης οφείλουν να συλλέγουν πληροφορίες σχετικά με δικαιώματα και απαιτήσεις στον τομέα των υπηρεσιών για τους παρόχους υπηρεσιών και τους αποδέκτες υπηρεσιών. Πρόκειται να προσφέρουν στους παρόχους υπηρεσιών τη δυνατότητα να υποβάλλουν αιτήσεις για χορήγηση άδειας ηλεκτρονικά και να επικοινωνούν με την αρμόδια αρχή. Φυσικά, η οργάνωσή τους είναι αρκετά δύσκολη για τα κράτη μέλη. Βασίζεται στην ιδέα ενός πιο σύγχρονου συστήματος με υψηλό βαθμό ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Την επόμενη εβδομάδα, η σουηδική Προεδρία θα διοργανώσει υπουργική σύνοδο στο Μάλμø με θέμα ακριβώς την ηλεκτρονική διακυβέρνηση. Στη σύνοδο αυτή, τα κράτη μέλη θα λάβουν στήριξη από την Επιτροπή, και θα πραγματοποιηθούν πολλά σεμινάρια με τα οποία θα διδαχθούμε ο ένας από τον άλλον, ώστε να μπορέσουμε να εστιαστούμε πρωτίστως στη φιλικότητα προς τον χρήστη.

Άλλο σημαντικό θέμα είναι η γλώσσα που χρησιμοποιείται στις δικτυακές πύλες και η επιλογή του να μπορεί κανείς να χρησιμοποιεί αυτό το μέσο σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα των κρατών μελών. Αυτό δεν αποτελεί απαίτηση στην οδηγία, αλλά ευελπιστούμε ότι τα περισσότερα κράτη μέλη θα διαθέτουν πληροφορίες σε διάφορες γλώσσες στα κέντρα εξυπηρέτησης. Αυτό θα προσφέρει στους παρόχους υπηρεσιών μεγαλύτερη δυνατότητα να συγκρίνουν διάφορες αγορές και να αποκτήσουν τη γενική θεώρηση που χρειάζονται για να μπορέσουν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους.

Η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών ρωτά αν τα κράτη μέλη θα μπορέσουν να εφαρμόσουν έγκαιρα την οδηγία, και ελπίζω ότι θα μπορέσουν. Η Επιτροπή θα πρέπει να απαντήσει σε αυτό, αλλά, πράγματι, στο Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας, όλα τα κράτη μέλη δήλωσαν ότι θα ήταν έτοιμα έγκαιρα. Φυσικά, η πολιτική στήριξη για κάτι τέτοιο είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Ποιες είναι, λοιπόν, οι μεγαλύτερες προκλήσεις; Φυσικά, η οδηγία στο σύνολό της έχει εξαιρετικά ευρύ πεδίο εφαρμογής και απαιτεί τη λήψη ορισμένων μέτρων από τα κράτη μέλη, όχι μόνο όσον αφορά τη νομοθεσία αλλά και με σκοπό τη διευκόλυνση της συνεργασίας. Αυτές οι δομές τις οποίες ευελπιστούμε ότι θα εφαρμόσουμε θα καταστήσουν τη διακυβέρνηση πιο αποδοτική και πιο σύγχρονη. Ωστόσο, θα χρειαστεί καιρός για να εφαρμοστούν όλα αυτά. Η εξέταση της νομοθεσίας σε αυτόν τον τεράστιο τομέα και η εξεύρεση νομοθετικών λύσεων δεν μπορούν να επιτευχθούν εν μία νυκτί. Οι αρχές θα χρειαστούν κατάρτιση σχετικά με τα νέα καθήκοντά τους, και αυτό θα απαιτήσει πόρους.

Συνεπώς, η απάντηση στην ερώτηση «ποιες είναι οι μεγαλύτερες προκλήσεις» είναι, φυσικά, η σύσταση των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης και η διασφάλιση της λειτουργίας τους. Τέλος, το Κοινοβούλιο ρωτά πώς συμμετέχουν οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες. Πρόκειται για σημαντική ερώτηση, καθώς είναι, φυσικά, θεμελιώδες μέρος της διαδικασίας η συμμετοχή των διάφορων οργανώσεων παραγόντων στη διευκόλυνση της κατανόησης της οδηγίας για τις υπηρεσίες, στην κοινοποίηση των πλεονεκτημάτων στους πολίτες και τις εταιρείες, αλλά και στην ανακάλυψη των απόψεων και αναγκών τους.

Ο διάλογος αυτός αποτελεί καίριο στοιχείο. Πολλοί ενδιαφερόμενοι παράγοντες συμμετείχαν ήδη σε ομάδες αναφοράς κατά την περίοδο των διαπραγματεύσεων, και, σε πολλές περιπτώσεις, τα δίκτυα αυτά συνέχισαν να

υπάρχουν. Σε πολλές χώρες, πραγματοποιήθηκε ευρεία κοινωνική διαβούλευση σχετικά με τις προτάσεις εφαρμογής, προκειμένου να ληφθούν διάφορες πληροφορίες και απόψεις.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο για το ενδιαφέρον που δείχνει για τη διαδικασία εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Δεδομένου του ιδιαίτερα σημαντικού ρόλου που διαδραμάτισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην επίτευξη συμφωνίας, είναι θετικό το ότι διατηρείτε το ενδιαφέρον σας και ελέγχετε και διασφαλίζετε ότι εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας στα κράτη μέλη. Συμφωνούμε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εφαρμοστεί η οδηγία άμεσα και σωστά· ιδιαίτερα τώρα με την οικονομική κρίση, η οδηγία για τις υπηρεσίες θα αποτελέσει σημαντικό εργαλείο το οποίο θα μας επιτρέψει να ξεπεράσουμε την κρίση, να επικεντρωθούμε ξανά στην οικονομική ανάπτυξη και, όπως ευελπιστούμε, να δημιουργήσουμε θέσεις απασχόλησης.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδιαίτερα εξ ονόματος του συναδέλφου μου, Charlie McCreevy, για την υποβολή αυτής της επίκαιρης προφορικής ερώτησης σχετικά με την κατάσταση της εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

Μένουν λιγότερο από δύο μήνες μέχρι την προθεσμία εφαρμογής, και είναι καλή περίοδος να ανατρέξουμε στο έργο που έχει επιτελεστεί μέχρι στιγμής, και να εκτιμήσουμε τη σημερινή κατάσταση.

Η οδηγία για τις υπηρεσίες είναι μία από τις σημαντικότερες πρωτοβουλίες που εγκρίθηκαν τα τελευταία χρόνια. Έχει μεγάλες δυνατότητες να εξαλείψει τους φραγμούς στις συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και να εκσυγχρονίσει τις δημόσιες διοικήσεις μας, και η σωστή εφαρμογή της καθίσταται ακόμα πιο πιεστική στο τρέχον οικονομικό πλαίσιο. Αυτό το γνωρίζουμε πολύ καλά, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, ιδίως, η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών διαδραμάτισαν αίριο ρόλο στην επίτευξη της έγκρισής της· αλλά και η Επιτροπή εκτίμησε ιδιαίτερα το συνεχές ενδιαφέρον σας για την παρακολούθηση του έργου των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας.

Από την πλευρά της, η Επιτροπή τήρησε τη δέσμευσή της να διευκολύνει τη διαδικασία εφαρμογής. Αυτό αναφέρθηκε ήδη. Λάβαμε σοβαρά υπόψη τα αιτήματα των κρατών μελών για τεχνική βοήθεια, καταβάλαμε πρωτοφανείς προσπάθειες και διαθέσαμε πρωτοφανείς πόρους για να στηρίξουμε το έργο τους. Πραγματοποιήθηκαν περισσότερες από 80 διμερείς συναντήσεις με όλα τα κράτη μέλη, και ομάδες εμπειρογνομόνων συνεδρίασαν στις Βρυξέλλες πάνω από 30 φορές τα τελευταία τρία χρόνια.

Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορεί να υλοποιήσει την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο. Αυτός είναι ο ρόλος των κρατών μελών, και η μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες ήταν γι' αυτά έργο γεμάτο προκλήσεις.

Ήταν γεμάτο προκλήσεις, γιατί ενείχε την υλοποίηση διαφόρων σχεδίων μεγάλης κλίμακας, όπως η σύσταση «κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης» και η αναθεώρηση και απλοποίηση της συναφούς με τις υπηρεσίες νομοθεσίας. Επίσης, το έργο ήταν γεμάτο προκλήσεις, γιατί ενείχε εντατικό συντονισμό όλων των επιπέδων της διοίκησης, είτε σε εθνικό είτε σε περιφερειακό είτε σε τοπικό επίπεδο.

Συνεπώς, ποια είναι η σημερινή κατάσταση; Επίσης, θα έχουν τα κράτη μέλη τις επιθυμητές επιδόσεις;

Λίγα περισσότερα από τα μισά κράτη μέλη φαίνεται πως είναι σε θέση να επιτύχουν την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες έως την εκπνοή της προθεσμίας το 2009 ή στις αρχές του 2010. Ορισμένα κράτη μέλη ενδέχεται να καθυστερήσουν. Αυτό δεν είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικό, κυρίως για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που επιθυμούν να κάνουν χρήση των δικαιωμάτων τους στην εσωτερική αγορά. Μολονότι η κατάσταση δεν είναι ασυνήθιστη σε σύγκριση με άλλες οδηγίες για την εσωτερική αγορά, εμπνέει κάποια ανησυχία.

Ωστόσο, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, ίσως περισσότερο απ' ό,τι για οποιαδήποτε άλλη οδηγία, τα κράτη μέλη χρειάστηκε να αντιμετωπίσουν τεράστιο όγκο δύσκολων νομικών και πρακτικών θεμάτων. Με δεδομένο αυτό, το αποτέλεσμα που ελπίζουμε να επιτύχουμε έως τις αρχές του επόμενου έτους μπορεί μάλιστα να θεωρηθεί αρκετά θετικό.

Και τώρα θα απαντήσω λεπτομερέστερα στην ερώτησή σας.

Συνεπώς, όλα σχεδόν τα κράτη μέλη έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία «εξέτασης» της εθνικής νομοθεσίας τους. Ορισμένα ακόμα εργάζονται επ' αυτού. Φυσικά, ο βαθμός στον οποίο η εξέταση έχει συμβάλει στην αποτελεσματική μεταφορά της οδηγίας είναι επίσης κάπως δύσκολο να αξιολογηθεί στο παρόν στάδιο. Η προθεσμία μεταφοράς δεν έχει ακόμη εκπνεύσει, και τα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη υποβάλει τις νομοθετικές τροποποιήσεις τους στην Επιτροπή.

Ωστόσο, είναι σαφές ότι μια φιλόδοξη και ολοκληρωμένη διαδικασία εξέτασης είναι σημαντική για να διασφαλιστεί η «φιλικότητα της εσωτερικής αγοράς» στην εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους χωριστά. Επίσης, είναι σημαντική για την ανταγωνιστικότητα του τομέα των υπηρεσιών μας γενικότερα.

Όσον αφορά τα κέντρα ενιαίας εξυπηρέτησης, φαίνεται σαφές ότι τα περισσότερα κράτη μέλη θα εφαρμόσουν τουλάχιστον βασικές, πρακτικές λύσεις για τα κέντρα αυτά έως τα τέλη του 2009. Αυτές, πάλι, δεν θα είναι τέλειες, αλλά θα αποτελούν λογικά μια σταθερή βάση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν να αναπτύσσουν και να αναβαθμίζουν τα κέντρα ενιαίας εξυπηρέτησης, τα οποία, μακροπρόθεσμα, πρέπει να εξελιχθούν σε αυτοτελή κέντρα ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή συμφωνεί όσον αφορά τη σπουδαιότητα της παροχής πρόσθετων πληροφοριών και διαδικασιών μέσω των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης, όπως εκείνες που αφορούν τα δικαιώματα των εργαζομένων και τη φορολογία. Οι επιχειρήσεις και οι καταναλωτές πρέπει να γνωρίζουν τους εφαρμοστέους κανόνες. Αλλά, όπως γνωρίζετε, αυτό δεν είναι υποχρεωτικό βάσει της οδηγίας.

Αναμένουμε, καθώς τα κέντρα ενιαίας εξυπηρέτησης θα εδραιώνονται και θα αναπτύσσονται, ότι θα παρέχονται και τέτοιες πληροφορίες. Μάλιστα, ορισμένα κράτη μέλη σχεδιάζουν ήδη να το πράξουν.

Όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας στον τομέα των κοινωνικών υπηρεσιών –στον βαθμό που καλύπτονται από αυτήν– αυτό δεν φαίνεται πως δημιούργησε ιδιαίτερα προβλήματα. Η ίδια η οδηγία περιέχει μηχανισμούς οι οποίοι διασφαλίζουν ότι οι ιδιαιτερότητες αυτών των υπηρεσιών λαμβάνονται υπόψη.

Τέλος, θεωρώ σαφές ότι οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες διαδραμάτισαν ζωτικής σημασίας ρόλο σε όλη τη διαδικασία εφαρμογής. Παρακολούθησαν στενά τις προσπάθειες των κρατών μελών και συμμετείχαν στην εφαρμογή με διάφορους τρόπους, και θα διασφαλίσουμε ότι θα πραγματοποιηθεί διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους την επόμενη χρονιά κατά την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής.

Συνεπώς, πρέπει να βρούμε μια μέθοδο η οποία θα διασφαλίζει ότι η διαβούλευση αυτή θα είναι στοχοθετημένη και πολύ συγκεκριμένη.

Τέλος, πολλά κράτη μέλη πραγματοποίησαν ανοικτή διαβούλευση σχετικά με τα νομοσχέδια εφαρμογής κατά τη νομοθετική διαδικασία. Ορισμένες οργανώσεις παραγόντων οργάνωσαν μέχρι και τακτικές έρευνες μέσω των μελών τους σχετικά με την κατάσταση της εφαρμογής. Επιτρέψτε μου να πω ότι είναι σημαντικό να είμαστε ρεαλιστές και έντιμοι στο παρόν στάδιο της διαδικασίας. Μένει ακόμα να γίνουν πολλά στον τομέα της εφαρμογής, και τα κράτη μέλη που έχουν καθυστερήσει πρέπει να καταβάλουν πρόσθετες προσπάθειες.

Ωστόσο, διατηρώ την πεποίθηση ότι το ποτήρι είναι κάτι παραπάνω από μισογεμάτο. Πρέπει όμως να συνεχίσουμε να το γεμίζουμε και μάλιστα γρήγορα.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπροέδρου

Andreas Schwab, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE)* Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όσα μόλις ακούσαμε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο είναι κάπως αποθαρρυντικά.

Η Ευρώπη αντιμετωπίζει διεθνή ανταγωνισμό, παγκόσμιο ανταγωνισμό, στον οποίο και οι ευρωπαίοι πάροχοι υπηρεσιών πρέπει να βρουν τη θέση τους και να επιτύχουν. Εάν εξετάσουμε το ιστορικό αυτής της οδηγίας, η οποία ξεκίνησε στο Κοινοβούλιο με σημαντικό βαθμό συμμετοχής των βουλευτών, είναι, κατά την άποψή μου, κάπως αποθαρρυντικό να ακούμε ότι το ποτήρι είναι μισογεμάτο, ή μισοάδειο, όπως ανέφερε η κ. Ferrero-Waldner. Κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, το Κοινοβούλιο δεν διαδραμάτισε ρόλο μόνο κατά το παρελθόν, αλλά σκοπεύει να διαδραματίσει τον ρόλο του και στο μέλλον. Συνεπώς, αποφασίσαμε στην Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών να σας απευθύνουμε αυτήν την ερώτηση την κατάλληλη στιγμή πριν από την προθεσμία μεταφοράς, προκειμένου να ελέγξουμε αν εσείς, ως τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχετε αναλάβει τις υποχρεώσεις σας, τις οποίες εσείς προτείνατε αρχικά, σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας έως τα τέλη αυτού του έτους, και αν μπορείτε να επιτύχετε αυτόν τον στόχο. Τουλάχιστον όσον αφορά την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), εξακολουθώ να υποθέτω ότι θα κάνετε ό,τι μπορείτε για να τηρήσετε τις δεσμεύσεις σας κατά τους προσεχείς μήνες.

Θα εκτιμήσουμε την οδηγία και την εφαρμογή της από την οπτική γωνία των ευρωπαίων πολιτών, των παρόχων υπηρεσιών και των εργαζομένων και, στο πλαίσιο αυτό, θα εξετάσουμε προσεκτικά τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη συμπεριφέρονται μεταξύ τους, τον βαθμό διαφάνειας –όπως αναφέρθηκε από τον πρόεδρο– με τον οποίο πραγματοποιείται η ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τα στοιχεία της οδηγίας, και πόσο αποτελεσματικά εξετάζονται οι κανονισμοί των κρατών μελών για την καταλληλότητά τους για την εσωτερική αγορά όσον αφορά τους παρόχους υπηρεσιών. Το ίδιο ισχύει για το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Και εδώ, όπως έχουμε πράξει κατά το παρελθόν, θα παρατηρήσουμε προσεκτικά τον βαθμό στον οποίο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θα μπορούσε να ερμηνεύει τη

Συνθήκη ΕΕ, ώστε να δίνει προτεραιότητα στα δικαιώματα των πολιτών και να μην έχουν πάντα προτεραιότητα τα συμφέροντα των κρατών μελών, όπως σχηματίζουμε ενίοτε την εντύπωση ότι συμβαίνει στο Συμβούλιο.

Δεύτερον, είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς για το σημείο στο οποίο αναφερθήκατε σχετικά με την ηλεκτρονική διαχείριση της διαδικασίας, αλλά το καίριο θέμα, κατά την άποψή μας, είναι το αν οι πάροχοι υπηρεσιών θα μπορέσουν τελικά να εκτελέσουν όλα τα καθήκοντα που απαιτεί η διαδικασία με απλό και αποτελεσματικό τρόπο χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική διαδικασία, και αν, πίσω από αυτές τις πολλές αρχικές σελίδες, θα βρουν πράγματι ανθρώπους με τους οποίους θα μπορέσουν να μιλήσουν για την υπόθεσή τους και για τις απαιτήσεις στα κράτη μέλη, ή αν ανυψώνουμε απλώς τείχη και φράγματα.

Κυρίες και κύριοι, ο Πρόεδρος μου ζητά να συντομεύσω. Θα ήθελα να έλθω στην τελευταία παρατήρησή μου. Στην προηγούμενη συζήτηση, το Κοινοβούλιο ζήτησε συγκεκριμένα να εξαλείψει το σύστημα πληροφόρησης της εσωτερικής αγοράς όλα τα προβλήματα που ενδέχεται λογικά να αντιμετωπίσουν οι διοικήσεις των κρατών μελών σε σχέση με τη μεταφορά της οδηγίας, και, συνεπώς, ελπίζω, κυρία Malmström, ότι θα καταβάλετε κάθε προσπάθεια για να διασφαλίσετε ότι η εν λόγω οδηγία θα τεθεί σε ισχύ στις 31 Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Evelyne Gebhardt, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων για το γεγονός ότι συζητούμε σήμερα γι' αυτό το θέμα, καθώς είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Θα ήθελα να καταστήσω απόλυτα σαφές το εξής: ως Κοινοβούλιο, δεν διαδραματίσαμε απλώς κάποιον ρόλο, αλλά διασφαλίσαμε ότι, στην εν λόγω οδηγία για τις υπηρεσίες, επιτεύχθηκε ιδιαίτερα θετικός, εποικοδομητικός συμβιβασμός. Αυτός ο συμβιβασμός βασίζεται ιδίως στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των κοινωνικών δικαιωμάτων, στην ιδιαίτερη προσοχή που δόθηκε στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, και στην εξαίρεσή τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η οδηγία για τις υπηρεσίες κατέστη εξαρχής εφικτή.

Ωστόσο, υπάρχουν ορισμένα θέματα για τα οποία δεν είμαι βέβαιη στο πλαίσιο αυτό, και οι ερωτήσεις που θέσαμε δεν απαντήθηκαν. Για παράδειγμα, θα ήταν ιδιαίτερα απογοητευτικό αν όσα άκουσα από διάφορες πηγές αποδεικνύονταν αληθινά, δηλαδή ότι ορισμένα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τη μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες για να καταστρέψουν την ισορροπία που επιτύχαμε εμείς ως νομοθέτες, μη σεβόμενα απολύτως τα δικαιώματα των εργαζομένων, όπως προβλέπουμε στην οδηγία για τις υπηρεσίες. Αυτό δεν αφορά μόνο τις συνθήκες εργασίας, οι οποίες αμφισβητούνται σε πολλά κράτη μέλη, οι ορισμοί επίσης ξαναγράφονται ή καθίστανται πιο περιοριστικοί. Υπάρχουν επίσης κράτη μέλη τα οποία, με αδύναμες δικαιολογίες, δεν εξαιρούν τις κοινωνικές υπηρεσίες από το φάσμα των υπηρεσιών τις οποίες αφορά η εν λόγω μεταφορά.

Στο πλαίσιο αυτό, το εγχειρίδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δεν ήταν ιδιαίτερα διαφωτιστικό, καθώς οι κατευθυντήριες γραμμές που περιέχει είναι εν μέρει λανθασμένες, ενώ η ερμηνεία που παρέχει είναι, κατά την άποψή μας, εσφαλμένη. Τα παραδείγματα που παρέθεσα δείχνουν πόσο σημαντικό είναι να δημιουργήσουμε επίσης ένα νομικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, ώστε τα κοινωνικά δικαιώματα, όπως τα δικαιώματα των εργαζομένων, να είναι και πάλι απολύτως σεβαστά. Οτιδήποτε άλλο δεν θα επαρκούσε.

Θα ήθελα επίσης να ρωτήσω τα κράτη μέλη κατά πόσον έχουν επιτρέψει τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων παραγόντων και, ιδίως, των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των κοινωνικών υπηρεσιών, στη διαδικασία μεταφοράς. Πρόκειται για ερώτηση που θέσαμε, στην οποία όμως δεν άκουσα να δίνεται απάντηση, και θα επιθυμούσα ιδιαίτερα μια ικανοποιητική απάντηση σε αυτήν την ερώτηση.

Jürgen Creutzmann, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φυσικά, η απάντηση της Επιτροπής δεν είναι μόνο αποθαρρυντική, όπως ανέφερε ο κ. Schwab, αλλά και ιδιαίτερα απογοητευτική. Όσον αφορά τη μεταφορά, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι, εφόσον λέτε περίπου το 50% των χωρών τηρεί το χρονοδιάγραμμα, τότε πρέπει να υποθέσουμε ότι το υπόλοιπο 50% απέχει πολύ από την επίτευξη αυτού του σκοπού.

Πάρτε για παράδειγμα τη χώρα μου, τη Γερμανία: τα μεμονωμένα ομόσπονδα κρατίδια μεταφέρουν επί του παρόντος την εν λόγω οδηγία. Στη Ρηνανία-Παλατινάτο, τον τόπο κατοικίας μου, είχα την ευκαιρία, στις 2 Σεπτεμβρίου, να συμμετάσχω στην πρώτη ανάγνωση για τη μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες σε αυτό το ομόσπονδο κρατίδιο. Όπως μπορείτε να φανταστείτε, θα είναι αδύνατον να επιτευχθεί η μεταφορά έγκαιρα, και θεωρώ ότι τα άλλα ομόσπονδα κρατίδια βρίσκονται σε παρόμοια θέση.

Φυσικά, ο κρίσιμος παράγοντας για εμάς θα είναι ο τρόπος πραγματοποίησης της μεταφοράς. Εφόσον το άρθρο 13, παράγραφος 2, ορίζει ότι «οι διαδικασίες και οι διατυπώσεις χορήγησης άδειας δεν αποτρέπουν ούτε περιπλέκουν και καθυστερούν αδικαιολόγητα την παροχή της υπηρεσίας», τότε πρέπει να φροντίσουμε ιδιαίτερα να διασφαλίσουμε ότι αυτό δεν θα συμβεί στην πράξη. Για παράδειγμα, αποφασιστικός παράγοντας θα είναι ο εξοπλισμός των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης. Θα έχουν γλωσσικές δεξιότητες; Θα συνεργάζονται αρκετά στενά με τις διοικήσεις, ώστε να μπορούν επίσης να ανταποκρίνονται στις ανησυχίες που τους εκφράζονται; Αμφιβάλλουμε πολύ γι' αυτό. Μάλιστα,

η επιτροπή θα πρέπει τώρα να ρωτήσει ποιες χώρες καθυστερούν στο χρονοδιάγραμμα, ποιες χώρες απαρτίζουν το 50%, και τότε αναμένεται να επιτύχουν τον στόχο. Θα ήταν λοιπόν καλύτερο να προβλεφθεί αναστολή, ή κάτι παρόμοιο, για τις χώρες αυτές.

Είμαι βέβαιος ότι, στις περισσότερες χώρες, η εν λόγω οδηγία δεν θα έχει μεταφερθεί έως την 1η Ιανουαρίου 2010, μολονότι οι χώρες αυτές είχαν στη διάθεσή τους πάνω από τέσσερα χρόνια για να το πράξουν. Αυτό είναι σοβαρό πρόβλημα και ιδιαίτερα απογοητευτικό.

Tadeusz Cymański, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στη συζήτηση που εξελίσσεται, θα ήθελα να ρωτήσω για τις επιπτώσεις της κρίσης στην εφαρμογή της οδηγίας στις χώρες της ΕΕ.

Στη χώρα μου, την Πολωνία, παρά την κρίση και τις δυσκολίες στη μεταφορά, κατέστη δυνατό να εκπονηθεί νομοσχέδιο για τις υπηρεσίες το οποίο βασίζεται σε υψηλό βαθμό ελευθέρωσης στην εγγραφή και τη διοίκηση μιας επιχείρησης. Σε τομείς όπως η βιοτεχνία, το εμπόριο, ο τουρισμός και τα ξενοδοχεία, οι περιορισμοί είναι απλώς εξαιρέσεις. Αυτό το πράττουμε στο όνομα των ίσων ευκαιριών και της προστασίας της αρχής του υγιούς ανταγωνισμού.

Με τον συμβιβασμό του 2006 υποθέσαμε ότι ορισμένοι τομείς θα εξαιρούνταν από τη ρύθμιση της οδηγίας. Θα ήθελα να ρωτήσω πώς αξιολογούνται σήμερα αυτές οι αποφάσεις. Τότε υποθέσαμε ότι, στο μέλλον, θα πραγματοποιούνταν περαιτέρω νομοθετικό έργο για το θέμα των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας. Για να διατηρήσω τη μεταφορά που χρησιμοποίησε η Επιτροπή, αφού γεμίσαμε το ποτήρι, το οποίο είναι ήδη μισογεμάτο, θα υπάρξει και άλλο, και μετά τι θα συμβεί;

Eva-Britt Svensson, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, στον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε το 2006, η Ομάδα των Σοσιαλιστών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέσυρε τις απαιτήσεις να δοθεί προτεραιότητα σε κοινωνικούς προβληματισμούς έναντι της ελευθερίας των εταιρειών παροχής υπηρεσιών. Διαφορετικά, όπως έγραψε ο κ. Harboure σε ανακοίνωση Τύπου, δεν θα ήταν συμβιβασμός. Ο όρος «αρχή της χώρας προέλευσης» διαγράφηκε, αλλά αντικαταστάθηκε από κανονισμό για τη σύγκρουση κανόνων δικαίου της Επιτροπής που ορίζει ρητά ότι, σε περίπτωση σύγκρουσης ανάμεσα στα εργατικά δίκαια διαφορετικών κρατών μελών, εφαρμόζεται το δίκαιο της χώρας προέλευσης της εταιρείας.

Στην οδηγία θα μπορούσε να είχε δοθεί η ερμηνεία ότι η ΕΕ δεν θα παρενέβαινε στο εθνικό εργατικό δίκαιο. Ωστόσο, η Επιτροπή γρήγορα κατέστησε κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες ορίζουν ότι οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών δεν χρειάζεται να έχουν μόνιμο αντιπρόσωπο στη χώρα όπου ασκείται η δραστηριότητα, και, συνεπώς, η συνδικαλιστική οργάνωση δεν έχει αντίστοιχη οργάνωση με την οποία να μπορεί να διαπραγματεύεται. Επίσης, η απόφαση Vaxholm όριζε σαφώς ότι το κοινοτικό δίκαιο υπερέχει του σουηδικού εργατικού δικαίου, πράγμα που σημαίνει ότι η Σουηδία υποχρεώθηκε να μειώσει τα πρότυπα της εργατικής νομοθεσίας της. Εγώ και η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών δεν βλέπουμε άλλη εναλλακτική λύση για τα δικαιώματα των εργαζομένων από το να παράσχουμε ένα σαφές νομικό πρωτόκολλο στη Συνθήκη όπου τα δικαιώματα των συνδικαλιστικών οργανώσεων θα υπερέχουν έναντι των ελευθεριών της αγοράς.

Lara Comi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η οδηγία για τις υπηρεσίες αντιπροσωπεύει πρωτίστως το τέλος ενός ταξιδιού για την Ευρώπη, ενός ταξιδιού του οποίου ο τελικός προορισμός είναι ακριβώς η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, ώστε να διευκολυνθούν οι συναλλαγές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και έτσι να μπορέσουν οι αρχές να συντονίσουν τις προσπάθειές τους και, κυρίως, να ελαχιστοποιήσουν το κόστος των συναλλαγών μεταξύ των διάφορων δραστηριοτήτων στους διάφορους τομείς και στα διάφορα κράτη μέλη.

Η εναρμόνιση των περιεχομένων των διαφόρων διοικητικών διαδικασιών και η διευκόλυνση της δραστηριοποίησης των παρόχων υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη συνεπάγονται αυτόματα αύξηση της ανάπτυξης και, κατά συνέπεια, τόνωση της ανάπτυξης σε μια περίοδο εξαιρετικής κρίσης όπως η σημερινή. Η οδηγία για τις υπηρεσίες, που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2006, αποτελεί εγγενές στοιχείο της στρατηγικής της Λισαβόνας, η οποία αναθεωρήθηκε με τον καιρό και προσαρμόστηκε στις διάφορες καταστάσεις που βίωσε η Ευρώπη κατά τα τελευταία εννέα χρόνια, και ο κύριος στόχος της πρέπει να είναι ασφαλώς να καταστήσει την ευρωπαϊκή οικονομία την ανταγωνιστικότερη οικονομία ανά την υφήλιο, αλλά και οικονομία της γνώσης.

Η οικονομική κρίση που βιώνουμε και που η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει σε θεσμικό επίπεδο, συνδυάζοντας με επιδεξιότητα τα διάφορα μέτρα που λαμβάνονται και σε συνεργασία με τα επιμέρους κράτη μέλη, απαιτεί να εφαρμοστεί η οδηγία για τις υπηρεσίες ακόμα πιο σωστά και άμεσα απ' ό,τι ήταν αναγκαίο όταν εγκρίθηκε για πρώτη φορά. Συνεπώς, η προθεσμία της 28ης Δεκεμβρίου 2009 για τη μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες δεν αποτελεί απλώς ένδειξη της ορισθείσας ημερομηνίας για την πορεία, φυσικά, από την επικύρωση προς τη νομοθετική διαδικασία της εν λόγω οδηγίας, αλλά επίσης, και πρωτίστως, αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό βήμα προς μια Ευρώπη

η οποία αποκτά αυξανόμενη επίγνωση των πόρων της και, ιδιαίτερα, αυξανόμενη ικανότητα να αξιοποιεί άριστα τους πόρους αυτούς.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία υπουργέ, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, μετά την έγκρισή της και τις ζωηρές συζητήσεις που την περιέβαλαν, η οδηγία για τις υπηρεσίες με κάποιον τρόπο καλύφθηκε από ασάφεια, αλλά είναι σημαντικό να δείξουμε ότι επαγρυπνούμε ιδιαίτερα στην κρίσιμη φάση της μεταφοράς της.

Αμφισβητώ την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 2 της οδηγίας που συνδέονται με την εξαίρεση των κοινωνικών υπηρεσιών από το πεδίο εφαρμογής της. Έννοιες όπως «στήριξη ατόμων που έχουν ανάγκη» και «πάροχοι για λογαριασμό» άλλου φαίνονται περιοριστικές σε σύγκριση με τον ορισμό των κοινωνικών υπηρεσιών που χρησιμοποιείται σε ορισμένα κράτη μέλη, και ανησυχώ μήπως σκόπιμα αυστηρή ερμηνεία χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία για τη συμπερίληψη ολόκληρων ομάδων τέτοιων υπηρεσιών στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Η εξαίρεση αυτών των υπηρεσιών αποτελεί καίριο στοιχείο του κειμένου και εγγύηση για τους πολίτες ότι το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο θα προστατευθεί.

Ελπίζω ότι ορισμένα κράτη μέλη, περιλαμβανομένης της Γαλλίας, δεν θα εκμεταλλευθούν τη μεταφορά, προκειμένου να ελευθερώσουν τις κοινωνικές υπηρεσίες, με την πρόφαση ότι συμμορφώνονται με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Αυτά τα προβλήματα, που σχετίζονται με την ολοκλήρωση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, καταδεικνύουν την ανάγκη να θεσπίσουμε ευρωπαϊκή νομοθεσία ειδική γι' αυτές και όχι να εμμείνουμε σε έναν αρχικό ορισμό στο πλαίσιο μιας οδηγίας για τις εμπορικές υπηρεσίες.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η σωστή εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά είναι σημαντική, όχι μόνο για τους ευρωπαίους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται σε αυτήν την αγορά, αλλά και για τους καταναλωτές. Η οδηγία για τις υπηρεσίες είναι ένα καλό παράδειγμα. Έχει προβλεφθεί περίοδος τριών ετών για την εφαρμογή της. Είναι μεγάλη περίοδος, αλλά, εντούτοις, δεν θα κατορθώσουν όλες οι χώρες να μεταφέρουν την οδηγία στο διάστημα των τριών ετών. Αυτό το παράδειγμα δείχνει περφόρα ότι χρειάζεται ιδανική συνεργασία ανάμεσα στα κράτη μέλη και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, προκειμένου να επιτευχθεί η μεταφορά έγκαιρα σε όλα τα κράτη μέλη.

Πράγματι, αυτή είναι η κατεύθυνση στην οποία κινούνται οι συστάσεις που εξέδωσε η Επιτροπή φέτος τον Ιούνιο σχετικά με τρόπους βελτίωσης της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Θεωρώ ότι, στη διαδικασία εφαρμογής, είναι αναγκαίο να προχωρήσουμε λίγο περισσότερο. Συνεπώς, στην έκθεση σχετικά με τον πίνακα αποτελεσμάτων για την εσωτερική αγορά, προτείνω την πρωτοβουλία διοργάνωσης ενός φόρουμ για την εσωτερική αγορά, το οποίο θα συγκεντρώσει εκπροσώπους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, των κρατών μελών και άλλων ενδιαφερόμενων ομάδων με σκοπό την ανάλυση σαφέστερης δέσμευσης για τη μεταφορά, ώστε να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε τη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά, περιλαμβανομένης αυτής της εξαιρετικά σημαντικής οδηγίας. Θα ήθελα το φόρουμ να αποτελέσει χώρο ανταλλαγής εμπειριών των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ στον τομέα της μεταφοράς. Θα ήθελα το φόρουμ να επιστήσει την προσοχή της κοινωνίας σε θέματα που αφορούν την εσωτερική αγορά. Πρέπει να ενισχύσουμε το ενδιαφέρον των πολιτών μας για τη λειτουργία της αγοράς και την ευθύνη γι' αυτήν. Τότε θα έχουμε σημειώσει απόλυτη επιτυχία.

Σε σχέση με τα προβλήματα που ακούσαμε πριν από λίγο σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες, θα ήθελα να ρωτήσω αν τα κράτη μέλη επιδιώξαν να συνεργαστούν με την Επιτροπή, και αν μπορεί να θεωρηθεί ότι, στη διαδικασία εφαρμογής, κατόρθωσαν να εφαρμόσουν οποιαδήποτε από τις συστάσεις της Επιτροπής. Συνεχίζει η Επιτροπή να αναζητεί νέες λύσεις; Αξιοποιεί όλες τις δυνατότητες και τα μέσα για να κινητοποιήσει και να στηρίξει ιδιαίτερα τις χώρες οι οποίες αντιμετωπίζουν προβλήματα στη μεταφορά; Υπάρχουν καθόλου νέες ιδέες για το θέμα αυτό;

Louis Grech (S&D). – (MT) Είναι ανησυχητικό το γεγονός ότι οι τακτικές επαφές μας με τις τοπικές αρχές, τουλάχιστον στη χώρα μου, επιβεβαιώνουν ότι πολλές από αυτές βρίσκονται ακόμα στο σκοτάδι σχετικά με το τι τις περιμένει, όταν η εν λόγω οδηγία τεθεί σε ισχύ. Γενικά, υπάρχει ελάχιστη γνώση όσον αφορά τους ισχύοντες νόμους για τις τέσσερις ελευθερίες. Διαπιστώνεται επίσης έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με οτιδήποτε σχετίζεται με τους νόμους και τους κανονισμούς για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τις υπηρεσίες μεταφορών. Επιπλέον, φαίνεται ότι οι αρχές ίσως αντιμετωπίσουν προβλήματα όσον αφορά την απλοποίηση των διοικητικών διαδικασιών και την εναρμόνιση των εμπορικών και άλλων κανονισμών περί χορήγησης άδειας. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει περαιτέρω πρωτοβουλίες για να παράσχει ταχεία και άμεση στήριξη στις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές. Επίσης, εάν πραγματικά επιθυμούμε η διαδικασία εφαρμογής να αντικατοπτρίζει απόλυτα τα όσα συμφωνήσαμε στο Κοινοβούλιο, τότε είναι επιτακτική ανάγκη να συνεχίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συμμετέχει στη διαδικασία, ακόμα και μετά τη θέση σε ισχύ της οδηγίας.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης, πρέπει κατά κανόνα να αγωνιζόμαστε να δημιουργήσουμε νέες θέσεις απασχόλησης, να αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητα, να στηρίξουμε τη μείωση των τιμών ή, με λίγα λόγια, να αυξήσουμε τα οφέλη για τους καταναλωτές. Για παράδειγμα, αυτό το πράττουμε επιδοτώντας την αυτοκινητοβιομηχανία. Αναφερόμαστε σε επαγγέλματα όπως κομμωτές, υδραυλικούς και οικοδόμους, οι οποίοι δεν χρειάζονται επιδοτήσεις. Ωστόσο, αυτό που χρειάζονται είναι ελευθερία για να ασκήσουν το επάγγελμά τους. Κανονισμοί και πραγματικότητα – μακάρι να βρίσκονταν σε συμφωνία.

Γνωρίζω το παράδειγμα ενός αρτοποιείου που κατασκευάστηκε σε γειτονική χώρα. Όσο η κατασκευή του ήταν θέμα συναίνεσης, όλα κυλούσαν ομαλά. Ωστόσο, όταν ξεκίνησε η παραγωγή, η κυβέρνηση και οι τοπικές αρχές απέσυραν τη συναίνεσή τους. Γιατί; Ο σύλλογος τοπικών αρτοποιών διαμαρτυρήθηκε. Μακάρι να μην χρησιμοποιείτο ποτέ αυτού του είδους η πρακτική.

Κυρία Επίτροπε, ας συμφωνήσουμε επίσης να κατονομάσουμε το 50% των κρατών μελών που εφαρμόζουν πράγματι τη νομοθεσία. Ποια είναι αυτά; Θα ήθελα επίσης να ζητήσω να λάβουμε τον Ιανουάριο πρόταση για ακριβή παρακολούθηση της μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας στα επιμέρους κράτη μέλη.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συμφωνώ με την Επίτροπο ότι η οδηγία για τις υπηρεσίες είναι μία από τις σημαντικότερες νομοθετικές πράξεις που εγκρίθηκαν τα τελευταία χρόνια, και ότι η σωστή εφαρμογή της είναι εξαιρετικά σημαντική.

Κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με τις διατάξεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Θυμάμαι ακόμα τις τεράστιες προσπάθειες που καταβάλαμε όλοι εμείς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την κατάρτιση των διατάξεών της. Στηρίζω με ενθουσιασμό την οδηγία για τις υπηρεσίες και είμαι απόλυτα πεπεισμένη – και αυτό είναι κάτι που τονίζω συχνά σε συναντήσεις με επιχειρηματίες – ότι αποτελεί τεράστια ευκαιρία τόσο γι' αυτούς όσο και για ολόκληρη την οικονομία της Ευρώπης.

Ωστόσο, θα είναι δυνατός ο μετασχηματισμός της ευκαιρίας σε απτά αποτελέσματα μόνο αν η δέουσα νομοθεσία εφαρμοστεί από τα κράτη μέλη κατάλληλα και έγκαιρα. Συνεπώς, απευθύνω και εγώ έκκληση για επίτευξη της διαδικασίας εφαρμογής από τις εθνικές αρχές οι οποίες ακόμα δεν έχουν ολοκληρώσει βασικό έργο σε αυτόν τον τομέα, ιδίως στο θέμα της σωστής εφαρμογής της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και των επιμέρους κέντρων εξυπηρέτησης. Παρακολουθώ προσεκτικά την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες σε επιμέρους χώρες, όπως πράττω και στη δική μου χώρα, την Πολωνία, όπου το έργο για τη δέουσα εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας είναι ακόμη σε εξέλιξη. Ελπίζω ότι το αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών θα είναι ικανοποιητικό.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, το σκανδιναβικό μοντέλο για τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας βασίζεται σε συμφωνίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Αυτός ο τύπος μοντέλου δεν λειτουργεί, εάν ένας από τους εταίρους, σε αυτήν την περίπτωση ο πάροχος υπηρεσιών, δεν έχει ορίσει αντιπρόσωπο με τον οποίο να μπορούν να διεξάγονται διαπραγματεύσεις. Συνεπώς, είμαστε ιδιαίτερα ικανοποιημένοι με την απόφαση που ελήφθη για την οδηγία για τις υπηρεσίες, η οποία, κατά την άποψή μας, σημαίνει ότι δεν θίγεται το δικαίωμα διαπραγματεύσεως, σύναψης και εφαρμογής συλλογικών συμβάσεων και πραγματοποίησης εργατικών κινητοποιήσεων σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική.

Εντούτοις, κατά την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες στη Σουηδία, ξεκίνησε συζήτηση για το αν επιτρέπεται ή όχι να θεσπιστεί απαίτηση να ορίζεται αρμόδιος αντιπρόσωπος της εταιρείας. Συνεπώς, η ερώτησή μου είναι η εξής: αποτρέπει η οδηγία με οποιονδήποτε τρόπο τη χώρα υποδοχής από τη θέσπιση της απαίτησης να ορίζει η εταιρεία παροχής υπηρεσιών αντιπρόσωπο με την εντολή να διαπραγματεύεται και να συνάπτει συμφωνίες;

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης, δεν πρέπει να ξεχάσουμε τις σοβαρές επιπτώσεις που θα έχει η μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στην ελευθέρωση των υπηρεσιών σε ορισμένες χώρες, ιδίως σε εκείνες με ιδιαίτερα ασαφή κοινωνική κατάσταση, επιδεινώνοντας περαιτέρω μια κρίση όπως αυτή που αντιμετωπίζουμε. Παρ' όλη την ανησυχία που εκφράζεται στα διάφορα κράτη μέλη, εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα για την προάσπιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των εργαζομένων και την προστασία των πλέον ευάλωτων τομέων, περιλαμβανομένων των κοινωφελών υπηρεσιών, μπορεί να αντιμετωπίσουμε ακόμα σοβαρότερα προβλήματα. Η ελευθέρωση μπορεί να αυξήσει την ανεργία, τη φτώχεια και τις ανισότητες μεταξύ των πλέον ευπαθών ομάδων και να ωφελήσει μόνο μεγάλες εταιρείες παροχής υπηρεσιών και οικονομικούς ομίλους, ιδιαίτερα στις πιο πλούσιες χώρες.

Συνεπώς, σε αυτήν την περίοδο κρίσης, ένα ζωτικής σημασίας μέτρο είναι η αναβολή της μεταφοράς της οδηγίας για την ελευθέρωση των υπηρεσιών και η εκπόνηση κατάλληλης μελέτης των πιθανών κοινωνικών επιπτώσεων που θα είχε η εφαρμογή της οδηγίας.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε την Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, η οποία ανέδειξε αυτό το σημαντικό θέμα, την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Ειδικότερα, η οικονομική κρίση που αντιμετωπίζουμε δεν πρέπει να επιτρέψουμε να χρησιμοποιηθεί από χώρες, επιχειρηματίες ή οποιονδήποτε άλλον για να μας οδηγήσει πίσω στον προστατευτισμό· αυτό θα ήταν καταστροφή στο γενικότερο πλαίσιο.

Στο ευρύτερο μέτωπο, οι συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών μπορούν να αποτελέσουν την κινητήρια δύναμη για οικονομική ανάκαμψη, και, πράγματι, η Ιρλανδία γνώρισε ευημερία, αφότου δραστηριοποιήθηκε στις εξωτερικές συναλλαγές. Η νέα κρίση θα ήταν πολύ χειρότερη στην Ιρλανδία, εάν δεν είχαμε την ευρύτερη βάση να συναλλασσόμαστε διεθνώς, με τη διευκόλυνση της εσωτερικής αγοράς.

Πράγματι, το άνοιγμα των συνόρων μας στον εξωτερικό ανταγωνισμό δεν επέφερε καμία αρνητική επίπτωση στις εσωτερικές υπηρεσίες. Μάλιστα, ενίσχυσε τον ανταγωνισμό και την καινοτομία. Συνεπώς, ό,τι προτάθηκε σήμερα είναι κάτι που στηρίζω 100%.

Τέλος, θα ήθελα απλώς να πω ότι χάρηκα που άκουσα κάποιον παρευρισκόμενο να λέει κάτι καλό για τον ιρλανδό Επίτροπο, Charlie McCreevy, ο οποίος είναι φίλος μου, μολονότι ανήκει σε διαφορετικό πολιτικό σχηματισμό.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συζητάμε για την οδηγία για τις υπηρεσίες. Ο στόχος αυτής της οδηγίας ήταν να εφαρμοστεί η τέταρτη θεμελιώδης ελευθερία του εγχειρήματος της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, μια και αναφερόμαστε σήμερα σε επετείους. Εγκρίθηκε πριν από τρία χρόνια, και τώρα η περίοδος που δόθηκε στα κράτη μέλη για να προσαρμόσουν την εθνική νομοθεσία τους και να εξαλείψουν τους φραγμούς έφτασε στο τέλος της. Τώρα που έληξε αυτή η περίοδος, είναι καιρός να αξιολογήσουμε ποια είναι η σημερινή κατάσταση, ποιος έχει μεταφέρει τη νομοθεσία και ποιος όχι, και υπό ποιες συνθήκες.

Ωστόσο, η ερώτησή μου είναι αν η Επιτροπή θεωρεί ότι απαιτείται μεγαλύτερος βαθμός εναρμόνισης και, εάν ναι, αν σκέπτεται να προτείνει κάποια νομοθετική πρωτοβουλία σχετικά με αυτήν την εξαιρετικά σημαντική οδηγία για τις υπηρεσίες, επιδιώκοντας να εναρμονίσει την αγορά και τα δικαιώματα των καταναλωτών, των πολιτών και των εργαζομένων.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και πάλι που θίγετε αυτό το ιδιαίτερα σημαντικό θέμα. Θεωρώ ότι υπάρχει γενική συμφωνία ότι η οδηγία για τις υπηρεσίες είναι ιδιαίτερα σημαντική, και ότι είναι πραγματικά επείγουσα ανάγκη να προσπαθήσουμε να την εφαρμόσουμε το ταχύτερο δυνατό.

Η σουηδική Προεδρία καταβάλλει τα μέγιστα, όπως και οι προηγούμενες Προεδρίες, για να διασφαλίσει ότι η διαδικασία θα κυλήσει ομαλά και γρήγορα. Διεξήχθησαν διάφορες συζητήσεις σε διάφορους σχηματισμούς του Συμβουλίου. Πραγματοποιήσαμε σεμινάρια και συζητήσεις για το θέμα αυτό, το οποίο εγγράφηκε στην ημερήσια διάταξη για να ενθαρρυνθεί η ουσιαστική πρόοδος.

Ωστόσο, μένουν ακόμα σχεδόν δύο μήνες, και η απάντηση στην ερώτηση «ποιος καθυστερεί» μπορεί να αλλάξει. Έχουμε ακόμα καιρό. Ο στόχος μας είναι σαφής –και γνωρίζω ότι είναι και στόχος της Επιτροπής– και είναι ότι όλες οι χώρες πρέπει να έχουν εφαρμόσει την οδηγία έως τις 28 Δεκεμβρίου 2009. Μπορεί να υπάρξουν κάποιες καθυστερήσεις. Φυσικά, θλιβόμαστε γι' αυτό, αλλά γνωρίζω ότι όλες οι χώρες εργάζονται όσο πιο γρήγορα μπορούν.

Τέθηκε μια ερώτηση σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των κέντρων εξυπηρέτησης. Φυσικά, δεν υπάρχουν ακόμη, αλλά ο στόχος είναι να λειτουργούν με τρόπο φιλικό προς τον χρήστη και αποτελεσματικό και να περιέχουν όλες τις συναφείς πληροφορίες που χρειάζονται τόσο οι πάροχοι υπηρεσιών όσο και οι καταναλωτές. Τα κράτη μέλη συνεργάστηκαν με την Επιτροπή για να παράσχουν ένα ενημερωτικό φυλλάδιο, το οποίο διατίθεται σε όλες τις γλώσσες, για τη διευκόλυνση της πρόσβασης των πολιτών και των καταναλωτών στις σχετικές πληροφορίες. Πολλά κράτη μέλη καταβάλλουν επίσης τις δικές τους προσπάθειες, προκειμένου να διαδώσουν πληροφορίες σχετικά με την οδηγία. Υπάρχει επίσης συμφωνία για κοινό λογότυπο, ώστε να διευκολύνονται οι χρήστες στην περιήγηση στις διάφορες ιστοθέσεις και κέντρα εξυπηρέτησης.

Ορισμένα κράτη μέλη –μολονότι δεν είναι υποχρεωτικό– θα παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα των εργαζομένων και το εργατικό δίκαιο στα κέντρα εξυπηρέτησής τους. Η οδηγία για τις υπηρεσίες δεν καλύπτει το εργατικό δίκαιο, και η απόσπαση εργαζομένων εξαιρείται από αυτήν. Η ερώτηση που μου τέθηκε από τους σουηδούς συναδέλφους μου αφορά θέμα της Σουηδίας. Εξετάζουμε το θέμα, το οποίο δεν έχει άμεση σχέση με την τωρινή συζήτηση. Ευχαριστώ για επανέλθουμε σε αυτό σε εθνικό κυρίως πλαίσιο.

Η οδηγία για τις υπηρεσίες είναι σημαντική. Θα διευκολύνει τη ζωή των παρόχων υπηρεσιών, θα διευκολύνει την ελεύθερη κυκλοφορία, θα ωφελήσει τις επενδύσεις, την ανάπτυξη και την απασχόληση και θα είναι ιδιαίτερα θετική για τους πολίτες. Οι πολίτες βασίζονται σε εμάς για να διασφαλίσουμε ότι θα εφαρμοστεί το ταχύτερο δυνατό,

καθώς θα διευκολύνει τη ζωή τους. Έχουμε ευθύνη να διασφαλίσουμε ότι θα καταβάλουμε τα μέγιστα για να πραγματοποιηθεί αυτό.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω και πάλι το Κοινοβούλιο, όχι μόνο για τη συμβολή του στην ψηφοφορία και την έγκριση της οδηγίας για τις υπηρεσίες, αλλά και γιατί επαγρυπνεί και συνεχίζει να πιέζει το Συμβούλιο και την Επιτροπή να κάνουμε ό,τι μπορούμε, προκειμένου να εφαρμοστεί. Ωστόσο, μένει ακόμα λίγος καιρός, και πιθανότατα θα επανέλθουμε σε αυτήν τη συζήτηση του χρόνου, υπό την ισπανική Προεδρία. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί αυτό το θέμα πολύ προσεκτικά.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως προαναφέρθηκε, συζητήσαμε για όλα τα θέματα γύρω από όλες τις διαφορετικές κοινωνικές και άλλες πτυχές αυτής της οδηγίας. Δεν θεωρώ ότι πρέπει τώρα να ανοίξουμε εκ νέου αυτήν τη συζήτηση, αλλά πρέπει πράγματι να στραφούμε προς τα κράτη μέλη για να δούμε πώς εφαρμόσαν ή θα εφαρμόσουν την οδηγία. Με βάση τις ήδη διαθέσιμες πληροφορίες, φαίνεται πράγματι ότι η πλειονότητα των κρατών μελών θα έχει ολοκληρώσει την εφαρμογή είτε έως τα τέλη του έτους είτε ίσως στις αρχές του 2010.

Συνεπώς, κατά την άποψή μου, μπορεί να θεωρηθεί ότι τα περισσότερα κράτη μέλη τουλάχιστον θα έχουν συστήσει το βασικό κέντρο ενιαίας εξυπηρέτησης και, κατ' επέκταση, θα είναι έτοιμα να τηρήσουν τις συμφωνίες διοικητικής συνεργασίας και τις συναφείς υποχρεώσεις τους.

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να υπάρξουν καθυστερήσεις όσον αφορά τις αλλαγές στο νομικό πλαίσιο.

Όσον αφορά τη διαδικασία αναθεώρησης, ορισμένα κράτη μέλη αξιοποίησαν την ευκαιρία της αναθεώρησης για να απλοποιήσουν νόμους και διαδικασίες και πραγματοποιήσαν σημαντικό αριθμό αλλαγών. Άλλα κράτη μέλη θέσπισαν μόνο μερικές τροπολογίες, και, φυσικά, ο αριθμός των αλλαγών που πραγματοποιήθηκαν εξαρτάται από διάφορους παράγοντες όπως το ισχύον ρυθμιστικό πλαίσιο και επίσης η εσωτερική οργάνωση των κρατών μελών: στα ομοσπονδιακά κράτη, η κατάσταση είναι πιο περίπλοκη απ' ό,τι στα άλλα.

Φυσικά, αυτό εξαρτάται και από τη βούληση ενός κράτους μέλους να απλοποιήσει νόμους και διαδικασίες.

Όσον αφορά την εργασία για τη σωστή εφαρμογή, ο συνάδελφός μου, Charlie McCreevy, επεσήμανε, σε πολλές περιστάσεις, σε μέλη των κυβερνήσεων των κρατών μελών τη σπουδαιότητα του έργου σχετικά με την εφαρμογή, και ο ίδιος και οι υπηρεσίες του παρακολουθούν τη διαδικασία εφαρμογής πολύ προσεκτικά.

Πράγματι, όπως προανέφερα, κατά τα τελευταία τρία χρόνια, πραγματοποιήθηκαν περισσότερες από 80 διμερείς συναντήσεις με όλα τα κράτη μέλη, και ομάδες εμπειρογνομόνων συνεδρίασαν στις Βρυξέλλες πάνω από 30 φορές. Συνεπώς, υπήρξαμε ιδιαίτερα δραστήριοι στο θέμα αυτό. Επίσης, θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε το έργο των κρατών μελών και θα συνεχίσουμε επίσης να παρέχουμε τεχνική βοήθεια, εφόσον το επιθυμούν τα κράτη μέλη. Ωστόσο, τελικά, τα κράτη μέλη φέρουν σαφώς την ευθύνη να επιτελέσουν το έργο και επίσης να διαθέσουν τους αναγκαίους πόρους.

Όσον αφορά το επόμενο έτος, θεωρώ ότι θα είναι κρίσιμο να διασφαλίσουμε ότι η διαδικασία αμοιβαίας αξιολόγησης που προβλέπεται στην οδηγία θα χρησιμοποιηθεί εποικοδομητικά. Θα πρέπει επίσης να αξιολογήσουμε την ποιότητα της εφαρμογής της νομοθεσίας, όπως ζητήθηκε, να παρακολουθούμε τον τρόπο λειτουργίας των κέντρων ενιαίας εξυπηρέτησης και στη συνέχεια να λαμβάνουμε ανάδραση από επιχειρήσεις και καταναλωτές.

Τελευταία αλλά εξίσου σημαντική παρατήρηση είναι η εξής: μπορεί να χρειαστεί επίσης να καταφύγουμε σε άλλους μηχανισμούς επιβολής – ενίοτε ίσως σε διαδικασίες επί παραβάσει, αλλά τώρα είναι πολύ πρώιμο να το πούμε αυτό.

Όσον αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, φυσικά, συμμερίζομαστε την άποψή σας. Αποτελούν τον κορμό της οικονομίας της ΕΕ, και οι ανησυχίες τους βρίσκονται στο επίκεντρο της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

Συνεπώς, η οδηγία αυτή θα ωφελήσει όλες τις επιχειρήσεις, αλλά οι ΜΜΕ θα αποκομίσουν τα μεγαλύτερα οφέλη. επί του παρόντος, οι ΜΜΕ αποφασίζουν πολύ συχνά να παραμένουν στο εσωτερικό εξαιτίας όλων των νομικών πολυπλοκοτήτων αλλά και εξαιτίας της απουσίας διαφανούς πληροφόρησης. Επομένως, η οδηγία για τις υπηρεσίες θα εξαλείψει πολλές από αυτές τις πολυπλοκότητες και –όλοι πιστεύουμε– θα δώσει ώθηση στις ΜΜΕ.

Απ' ό,τι γνωρίζει η Επιτροπή, κανένα κράτος μέλος δεν χρησιμοποιεί την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες για να υποβαθμίσει τα δικαιώματα των εργαζομένων. Θα ήθελα να το δηλώσω αυτό ρητά. Τα δικαιώματα των εργαζομένων καθαυτά δεν θίγονται ή δεν εξετάζονται από την οδηγία για τις υπηρεσίες. Πράγματι, αυτή ήταν σαφώς αποτέλεσμα του πρακτικού και πολιτικού συμβιβασμού που πέτυχαν τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο.

Τέλος, θα ήθελα να επαναλάβω ότι το Κοινοβούλιο υπήρξε βασικός εταίρος σε όλο το ιστορικό της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Κατά τα τελευταία τρία χρόνια, η Επιτροπή θεώρησε σημαντικό να διατηρεί τη συμμετοχή σας στη

διαδικασία εφαρμογής και να σας τηρεί ενήμερους για το έργο που επιτελεί με τα κράτη μέλη· όπως προαναφέρθηκε, αυτό θα παραμείνει καίρια δράση για τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και τη δημιουργία της αναγκαίας ανάπτυξης και θέσεων απασχόλησης. Συνεπώς, η σωστή εφαρμογή είναι το πιο πιεστικό θέμα, ιδιαίτερα στην τρέχουσα δύσκολη οικονομική κρίση.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Η Ευρώπη πρέπει να είναι ανταγωνιστική. Χάρη στις προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οδηγία για τις υπηρεσίες θα συμβάλει στην υλοποίηση της μέχρι σήμερα εν μέρει ρυθμιζόμενης ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οδηγία για τις υπηρεσίες ρυθμίζει τις διαδικασίες χορήγησης άδειας, υποδεικνύοντας τις απαγορευόμενες απαιτήσεις, και επιβεβαιώνει ότι, από το 2010, όλες οι νέες απαιτήσεις για τους παρόχους υπηρεσιών πρέπει να μην εισάγουν διακρίσεις και να δικαιολογούνται από σημαντικά κοινωνικά συμφέροντα· ρυθμίζει επίσης τις πρωταρχικές αρμοδιότητες των κέντρων εξυπηρέτησης που συστήνονται. Πρωτίστως, το κόστος της παροχής υπηρεσιών μειώνεται σε διακρατικό επίπεδο, και αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε αυτήν την περίοδο οικονομικής ύφεσης. Η Λιθουανία προστίθεται στον κατάλογο των κρατών μελών που είναι έτοιμα να εφαρμόσουν έγκαιρα τις διατάξεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Πράγματι, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνεργαστεί η Επιτροπή στενά και αποτελεσματικά με τα κράτη μέλη, καθώς, σε ορισμένες χώρες, υπάρχει έλλειψη πληροφόρησης και ανεπαρκής βαθμός ετοιμότητας για την εφαρμογή της οδηγίας. Επί του παρόντος, μόνο το 50% των κρατών μελών είναι έτοιμα να μεταφέρουν τις διατάξεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες στην εθνική νομοθεσία τους.

Edit Herczog (S&D), γραπτώς. – (HU) Κύριε Πρόεδρε, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν πλήρως την οδηγία για τις υπηρεσίες έως τις 28 Δεκεμβρίου 2009, πράγμα το οποίο, όπως στην περίπτωση των αγαθών και των προϊόντων, αναμένεται να ανοίξει την αγορά υπηρεσιών σε ιδιώτες και εταιρείες.

Η εν λόγω οδηγία αναμένεται να βοηθήσει σε μεγάλο βαθμό τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και να προωθήσει τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και την οικονομική ανάπτυξη, συνυπολογίζοντας τα συμφέροντα των καταναλωτών. Ωστόσο, ορισμένα κράτη μέλη αποφάσισαν να περιορίσουν την απασχόληση των πολιτών από τα νέα κράτη μέλη που εντάχθηκαν το 2004 και το 2007. Η Γερμανία και η Αυστρία επιθυμούν να διατηρήσουν αυτόν τον περιορισμό έως το 2011, χωρίς κάποιο πρόσθετο σοβαρό οικονομικό και κοινωνικό κίνητρο. Η Γαλλία και το Βέλγιο εφαρμόζουν παρόμοιο κανονισμό σε σχέση με τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία.

Ωστόσο, είναι σαφές πλέον ότι οι φόβοι που προσωποποιούνται στον διαβόητο «πολωνό υδραυλικό» είναι αβάσιμοι. Για παράδειγμα, ο αριθμός των Ευρωπαίων από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη που εργάζονται στη Γαλλία είναι πολύ μικρότερος από τον αριθμό εκείνων που απασχολούνται στο Ηνωμένο Βασίλειο, μολονότι το Παρίσι αποφάσισε πριν από τρία χρόνια να καταργήσει σταδιακά τους περιορισμούς στα επαγγέλματα όπου υπήρχε έλλειψη εργατικού δυναμικού.

Τα μέτρα αυτά εμποδίζουν σε μεγάλο βαθμό την εφαρμογή της οδηγίας για τις υπηρεσίες, ένας από τους βασικούς πυλώνες της οποίας είναι η παντελής εξάλειψη των διακρίσεων για λόγους οικονομικούς και ιθαγένειας. Είκοσι χρόνια μετά την κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου, που εξάφανισε τα σύνορα ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση, μπορούμε να πούμε ότι η οδηγία για τις υπηρεσίες εξυπηρετεί παρόμοιο σκοπό. Η επιτυχής εφαρμογή αυτής της οδηγίας θα εξαλείψει επιτέλους την ψευδή εικόνα του «πολωνού υδραυλικού» που προωθείται.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Πριν την όποια εφαρμογή της οδηγίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να εκπονήσει εκτίμηση των ανθρώπινων και κοινωνικών επιπτώσεων της εφαρμογής της, συνυπολογίζοντας ιδίως τις επιπτώσεις της κρίσης που αντιμετωπίζουμε. Πράγματι, όλα δείχνουν ότι η οδηγία αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα οι επιχειρήσεις, οι βιοτέχνες και οι μισθωτοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βρεθούν σε σύγκρουση μεταξύ τους. Πρόσφατα, επαγγελματική αγροτική οργάνωση αποκάλυψε ότι οι γαλλικές αρχές πρότειναν να συστήσει, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, γραφεία ευρέσεως εργασίας για αγροτεργάτες οι οποίοι αμείβονται λιγότερο και έχουν μικρότερη κοινωνική προστασία απ' ό,τι οι γάλλοι εργάτες. Η μεταφορά της οδηγίας για τις υπηρεσίες δεν πρέπει να οδηγήσει στην εισαγωγή τέτοιων πρακτικών, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την ισοπέδωση της κοινωνικής Ευρώπης. Επίσης, ανησυχούμε ιδιαίτερα για τις απειλές κατά των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας λόγω της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Συνεπώς, συνεχίζουμε να ελπίζουμε σε ένα άλλο ευρωπαϊκό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο θα βελτιστοποιήσει και θα αναπτύξει ιδίως τις κοινωφελείς υπηρεσίες.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Η οδηγία για τις υπηρεσίες (2006/123/EK) χαρακτηρίζεται από μερική ελευθέρωση της ροής των υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο στόχος της θέσπισης αυτής της οδηγίας ήταν η απελευθέρωση του οικονομικού δυναμικού. Η οδηγία προσφέρει πολλές δυνατότητες, τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους επιχειρηματίες. Κατέστη δυνατή η μεγαλύτερη αξιοποίηση της ενιαίας αγοράς. Σε

αυτούς που ωφελούνται περισσότερο από την ελευθέρωση της αγοράς των υπηρεσιών συγκαταλέγονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αντιμετωπίζουν τις μεγαλύτερες δυσκολίες λόγω των φραγμών που ίσχυαν προηγουμένως. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το 70% περίπου του ΑΕγχΠ των κρατών μελών της ΕΕ παράγεται από τις υπηρεσίες. Παρόμοιο είναι και το ποσοστό της αναλογίας του εργατικού δυναμικού που απασχολείται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών. Ένα από τα πλεονεκτήματα της θέσης σε ισχύ της οδηγίας είναι η επακόλουθη αύξηση της ανταγωνιστικότητας στην εσωτερική αγορά. Η εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας αποδείχθηκε ευκαιρία για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής οικονομίας και επέτρεψε τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Πρέπει να προσθέσω ότι έτσι επιτεύχθηκε ένας από τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας, αναφορικά με την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας. Επιπλέον, επέφερε αύξηση του φάσματος των προσφερόμενων υπηρεσιών. Τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί ενθαρρύνουν τη συνέχιση της προσπάθειας για την περαιτέρω ελευθέρωση της εν λόγω οδηγίας.

18. Κοινός προγραμματισμός των ερευνητικών δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, ιδίως της νόσου του Alzheimer (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης προς το Συμβούλιο σχετικά με

– τον κοινό προγραμματισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων για την καταπολέμηση των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, ιδίως της νόσου του Alzheimer (O-0112/2009 - B7-0218/2009)

Ο συντάκτης, Herbert Reul, ενημέρωσε ότι θα καθυστερήσει. Εάν φτάσει, μπορεί να πάρει τον λόγο στο τέλος.

Françoise Grossetête, αναπληρώτρια συντάκτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, απουσία του κ. Reul, θα επαναλάβω την παρούσα ερώτηση που θέτουμε προς την Επιτροπή. Σύμφωνα με τη νομική βάση του άρθρου 165 της Συνθήκης, η σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα για την καταπολέμηση των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων ζητεί τη γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου.

Θέλουμε να μάθουμε αν το Συμβούλιο μπορεί να επιβεβαιώσει την πρόθεσή του να εγκρίνει τα συμπεράσματα για το θέμα αυτό στο Συμβούλιο Ανταγωνισμού στις 3 Δεκεμβρίου 2009. Επίσης, εφόσον έγινε η διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επί της πρότασης της Επιτροπής, είναι διατεθειμένο το Συμβούλιο να λάβει υπόψη του την άποψη του Κοινοβουλίου κατά τη διατύπωση των συμπερασμάτων του;

Επιπλέον, αναφορικά με πιθανό μελλοντικό κοινό προγραμματισμό ερευνητικών δραστηριοτήτων, μπορεί το Συμβούλιο να επιβεβαιώσει τη γνώμη του ότι οι εν λόγω πρωτοβουλίες θα πρέπει καταρχήν να εγκριθούν με την ίδια νομική βάση;

Θα ήθελα να επισημάνω ότι συντάξαμε ένα ψήφισμα. Το εν λόγω ψήφισμα έχει την υποστήριξη όλων των πολιτικών ομάδων και είναι σημαντικό διότι, απλούστατα, υπογραμμίζει τις προκλήσεις ενός γηράσκοντος πληθυσμού – προκλήσεις που σημαίνουν ότι σήμερα στην Ευρώπη περισσότεροι από επτά εκατομμύρια άνθρωποι πάσχουν από τη νόσο του Alzheimer, αριθμός ο οποίος εκτιμάται ότι θα διπλασιαστεί τα επόμενα 20 χρόνια.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να προβούμε σε σχέδια, επενδύσεις και συνεργασία στον εν λόγω τομέα, προκειμένου να ελέγχουμε το κοινωνικό κόστος αυτών των νοσημάτων και να προσφέρουμε ελπίδα, αξιοπρέπεια και υγιέστερη ζωή στα εκατομμύρια των πασχόντων και στις οικογένειές τους. Τα εν λόγω προβλήματα υγείας και κοινωνικά προβλήματα, τα οποία επηρεάζουν το σύνολο της Ευρώπης, προϋποθέτουν συντονισμένα μέτρα με στόχο τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της πρόληψης, των διαγνώσεων, της θεραπείας και της περίθαλψης που παρέχεται στους πάσχοντες.

Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη στήριξη του ερευνητικού και καινοτόμου έργου που διεξάγεται από δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς σε μια προσπάθεια εύρεσης νέων θεραπειών και πρόληψης της εξέλιξης των εν λόγω νοσημάτων. Οι ερευνητικές δραστηριότητες για την υγεία είναι ακόμα πιο κατακερματισμένες σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Το παράδειγμα της πρωτοβουλίας για τα καινοτόμα φάρμακα, που ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 2008, δεν πρέπει να παραμείνει το μοναδικό πείραμα.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι πρόκειται πραγματικά για αγώνα δρόμου με αντίπαλο τον χρόνο, διότι πρέπει να προλάβουμε κατά το δυνατόν τα εν λόγω νοσήματα. Οι ερευνητικές δραστηριότητες σήμερα δείχνουν ότι υπάρχουν ήδη πρωτοβουλίες που έχουν ως στόχο την προδιάγνωση. Σε αυτά τα συγκεκριμένα ζητήματα οι συμπολίτες μας αναμένουν από την Ευρώπη το σύνθημα για την υγεία, το οποίο πρέπει να παρέχει εγγυήσεις και να προλαμβάνει την εξέλιξη νοσημάτων που σχετίζονται με την ηλικία.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση σύστασης του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα για την καταπολέμηση των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, ιδίως της νόσου του Alzheimer, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 22 Ιουλίου, βασίζεται στο άρθρο 165 της Συνθήκης. Το εν λόγω άρθρο αφορά τον συντονισμό ερευνητικών δραστηριοτήτων και δραστηριοτήτων τεχνολογικής ανάπτυξης μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών, ειδικότερα προκειμένου να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη συνέπεια μεταξύ των εθνικών πολιτικών και της κοινοτικής πολιτικής.

Το άρθρο 165 συμφωνεί με τους στόχους για πρωτοβουλίες κοινού προγραμματισμού. Οι εν λόγω στόχοι βασίζονται στην ιδέα ότι καταδεικνύουμε από κοινού τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν συλλογικά οι κοινωνίες μας και ότι, μέσω αυξημένης πολιτικής δέσμευσης εκ μέρους των κρατών μελών, μπορούμε να συμφωνήσουμε σε κοινές ή συντονισμένες αντιδράσεις στις εν λόγω προκλήσεις. Ο στόχος, φυσικά, είναι η αύξηση της αποδοτικότητας στη δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών δραστηριοτήτων στην Ευρώπη.

Ωστόσο, πιστεύω ότι το πρόβλημα και το βασικό στοιχείο στην ερώτησή σας είναι ότι το άρθρο 165 δεν δίνει στο Συμβούλιο το δικαίωμα να αναλάβει δράση. Το εν λόγω άρθρο συνιστά νομική βάση για να αναλάβει η Επιτροπή πιθανές πρωτοβουλίες, προκειμένου να προωθήσει τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών και της πολιτικής της Κοινότητας. Δεν υπάρχει άλλη νομική βάση στη Συνθήκη για το πεδίο της έρευνας που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή για να προτείνει μέτρα σχετικά με πρωτοβουλίες κοινού προγραμματισμού.

Υπάρχει, φυσικά, πολύ σθεναρή πολιτική δέσμευση στο πλαίσιο του Συμβουλίου για τη θέσπιση πιλοτικών πρωτοβουλιών για κοινό προγραμματισμό με στόχο την καταπολέμηση της νόσου του Alzheimer, ιδίως, όσο το δυνατόν συντομότερα. Λαμβάνοντας υπόψη το παραπάνω, η Προεδρία κρίνει ότι το Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει τα συμπεράσματα για την εν λόγω πρωτοβουλία κοινού προγραμματισμού βάσει του κειμένου που κατέθεσε η Επιτροπή.

Γνωρίζω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θέτει ως υψηλή προτεραιότητα την καταπολέμηση της νόσου του Alzheimer. Σε μια δήλωση που εκδόθηκε τον Φεβρουάριο, το Κοινοβούλιο ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν τον εν λόγω αγώνα ως προτεραιότητα της ευρωπαϊκής δημόσιας υγείας. Γνωρίζετε, φυσικά, την πρόταση της Επιτροπής. Η Προεδρία θα προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι οι απόψεις του Κοινοβουλίου ενσωματώνονται, στο μέτρο του δυνατού, στα συμπεράσματα που πρόκειται να εγκριθούν κατά τη συνάντηση του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας φέτος στις 3 Δεκεμβρίου.

Αναφορικά με πιθανές μελλοντικές πρωτοβουλίες κοινού προγραμματισμού, το Συμβούλιο συμμερίζεται την άποψη του μέλους ότι πρέπει να επιλεγεί μια κοινή προσέγγιση για να εγκριθούν οι εν λόγω πρωτοβουλίες για το πεδίο της έρευνας. Δυστυχώς, σήμερα υπάρχει μόνο μία μέθοδος διαθέσιμη και αυτή είναι να εγκριθούν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για κάθε ξεχωριστή πρωτοβουλία. Αυτό συμβαίνει, επειδή η Συνθήκη δεν περιλαμβάνει κατάλληλη νομική βάση για την έγκριση λοιπών μέτρων.

Elena Oana Antonescu, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (RO) Η σουηδική Προεδρία επιθυμεί να εγκρίνει τον Δεκέμβριο τα συμπεράσματα αναφορικά με τα μέτρα για την καταπολέμηση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων χωρίς καν να περιμένει την άποψη του Κοινοβουλίου για το εν λόγω θέμα.

Ήμουν εισηγήτρια για τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων σχετικά με τον εν λόγω φάκελο και, δεδομένων των περιστάσεων, υποστηρίζω την έγκριση ψηφίσματος για να εκφραστεί η θέση του Κοινοβουλίου σχετικά με τα μέτρα για την καταπολέμηση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, ιδίως της νόσου του Alzheimer, μέσω κοινού προγραμματισμού ερευνητικών δραστηριοτήτων.

Τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα αποτελούν μείζον πρόβλημα υγείας στην Ευρώπη. Η πρόοδος της ιατρικής επιστήμης και το πρότυπο διαβίωσης στις αναπτυγμένες χώρες δημιουργήσαν συνθήκες που έχουν ως αποτέλεσμα αύξηση του προσδόκιμου ζωής, αλλά έχει επίσης αυξηθεί ο αριθμός των ανθρώπων που πάσχουν από νευροεκφυλιστικά νοσήματα.

Αποτελεί πρόβλημα που περιλαμβάνει διαφορετικές πτυχές. Ορισμένες πτυχές σχετίζονται με την ποιότητα ζωής εκείνων που πάσχουν από τα εν λόγω νοσήματα, τις επιπτώσεις που έχει το νόσημα στο στενό οικογενειακό τους περιβάλλον ή σε εκείνους που τους φροντίζουν. Είναι εξίσου ένα πρόβλημα που επηρεάζει τη βιωσιμότητα των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης που θα πρέπει να αντιμετωπίσουν έναν αυξανόμενο αριθμό ασθενών σε μια περίοδο που, ως αποτέλεσμα της γήρανσης του πληθυσμού, αυξάνεται το ποσοστό των ανθρώπων που δεν εργάζονται πλέον.

Η πρόταση της Επιτροπής εστιάζεται σε πτυχές που αφορούν την έρευνα. Το ψήφισμα που προτείνουμε επισημαίνει εξίσου τα αποτελέσματα που θα επιτευχθούν μέσω του συντονισμού των ερευνητικών δραστηριοτήτων και τον βαθμό στον οποίο θα συμβάλουν στην βελτίωση της τρέχουσας κατάστασης. Ως εκ τούτου, ζητώ οι προσπάθειές μας να εστιαστούν σε δύο τομείς: την επιστημονική έρευνα και την εγγύηση ότι οι προσπάθειες που καταβάλλονται

αντικατοπτρίζονται στα αποτελέσματα τα οποία επιτυγχάνονται σε σχέση με την ποιότητα της περίθαλψης που λαμβάνουν οι ασθενείς.

Λαμβάνοντας υπόψη το ενδιαφέρον που έχει επιδείξει το Κοινοβούλιο με την πάροδο του χρόνου στον εν λόγω τομέα και τη σημασία του εν λόγω φακέλου, ο οποίος συνιστά πιλοτικό σχέδιο για τον κοινό προγραμματισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων, είναι ζωτικής σημασίας να ληφθεί υπόψη η θέση του Κοινοβουλίου κατά τη σύνταξη των συμπερασμάτων του Συμβουλίου.

Το Κοινοβούλιο πρέπει να συμμετέχει σε όλες τις πρωτοβουλίες που αφορούν τον μελλοντικό κοινό προγραμματισμό στο πεδίο της έρευνας. Στην πραγματικότητα, το άρθρο 182 της Συνθήκης της Λισαβόνας εγγυάται μια κατάλληλη νομική βάση για τις μελλοντικές εξελίξεις στον εν λόγω τομέα.

Patrizia Toia, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η πρωτοβουλία που πρόκειται να δρομολογήσουμε είναι πολύ σημαντική για δύο λόγους: ο πρώτος λόγος είναι το αντικείμενο της έρευνας, που αφορά την καταπολέμηση των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, και ο δεύτερος είναι οι μέθοδοι κοινού προγραμματισμού για την έρευνα.

Σαφώς, θα προτιμούσαμε το Κοινοβούλιο να συμμετέχει αμεσότερα στο πιλοτικό σχέδιο – αυτό έχει ειπωθεί και αποτελεί το θέμα της ερώτησής μας. Ενώ τώρα θα πρέπει να ασκήσουμε πιέσεις και να μην διακόψουμε την εξέλιξη της υπόθεσης, ζητάμε παρ' όλα αυτά εγγυήσεις ότι οι γνωμοδοτήσεις μας θα ληφθούν υπόψη στις συσκέψεις του Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας, και ότι στο μέλλον θα καθοριστεί μια πιο συγκεκριμένη νομική βάση, ώστε το Κοινοβούλιο να μπορεί να συμμετέχει πλήρως και να υπάρχει μεγαλύτερο αίσθημα κυριότητας στον τομέα της έρευνας.

Πρέπει τώρα να παρέμβουμε με επαρκή μέσα και πόρους για να εμποδίσουμε και να εξαλείψουμε τη διαδεδομένη μάστιγα της νόσου του Alzheimer, της νόσου του Parkinson και των άλλων νοσημάτων, που πρόκειται να καταστούν συνηθέστερα με τη γήρανση του πληθυσμού. Ζητούμε οι προσπάθειες να επικεντρωθούν σε εκτεταμένες μελέτες μεγάλης κλίμακας, με στόχο τόσο τη διάγνωση όσο και την ανακάλυψη θεραπειών. Η έρευνα για τους βιοδείκτες, τις μεθόδους πρώιμης διάγνωσης μέσω διεπιστημονικής προσέγγισης, η συγκέντρωση μεγάλων βάσεων δεδομένων, και η αναζήτηση θεραπευτικών φαρμάκων και κατάλληλων μοντέλων θεραπείας και εξυπηρέτησης θα ήταν σημαντικά.

Θα ήθελα να απευθύνω ένα αίτημα στο παρόν Κοινοβούλιο: να μην αγνοούμε ούτε τις μεμονωμένες περιστάσεις ασθενών, που πολύ συχνά αποκλείονται στο πλαίσιο τέτοιων τύπων νοσημάτων, ούτε τη συμμετοχή οργάνωσης ασθενών και συγγενών. Από μεθοδολογική άποψη, πιστεύουμε ότι τα σχέδια κοινών ερευνητικών δραστηριοτήτων είναι πολύ σημαντικά, διότι πληρούν μια σημαντική προϋπόθεση: τη συγκέντρωση προσπαθειών και πόρων και την υπέρβαση των εν λόγω διχασμών, των εν λόγω επαναλήψεων και συνεπώς μπορούν να δημιουργήσουν μια κρίσιμη μάζα που επαρκεί για να παράγει ικανοποιητικά αποτελέσματα από αυτόν τον τύπο έρευνας.

Εάν λάβουμε υπόψη ότι σε άλλα μέρη του κόσμου κοινές δημόσιες και ιδιωτικές προσπάθειες καταφέρνουν να επενδύουν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ, συνειδητοποιούμε πόσα απομένουν να γίνουν και πόσα ακόμα πρέπει να πράξουμε προσανατολίζοντας τις προσπάθειές μας προς την κατεύθυνση των κοινών σχεδίων, της στρατηγικής δράσης και των κοινών προγραμμάτων μεταξύ των κρατών μελών και της Ευρώπης και προς την κατεύθυνση κοινών προγραμμάτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων, χωρίς να αγνοούμε το διεθνές πλαίσιο που μας φέρνει σε επαφή με σημαντικές επιστημονικές εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο.

Jorgo Chatzimarkakis, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, σήμερα συζητάμε μια πρόταση ψηφίσματος για τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα. Η πρόθεση στην πραγματικότητα είναι να γίνει οδηγία και έτσι την επόμενη φορά να συζητάμε για μια οδηγία σχετικά με το θέμα. Τα νοσήματα για τα οποία συζητάμε σήμερα – η νόσος του Alzheimer, αν και η νόσος του Parkinson αναφέρεται επίσης στο κείμενο – είναι νοσήματα του εγκεφάλου που συνιστούν σημαντική πρόκληση για την Ευρώπη. Το μακροπρόθεσμο κόστος ανέρχεται στα ύψη, και υπάρχει ακόμα μεγάλος όγκος ερευνητικών δραστηριοτήτων που πρέπει να διεξαχθεί. Δυστυχώς, υπάρχει σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβανόμενη έρευνα και γραφειοκρατία στην Ευρώπη. Ως εκ τούτου, με την εν λόγω πρόταση ψηφίσματος, θέλουμε να εξαλείψουμε την επαναλαμβανόμενη έρευνα, τη γραφειοκρατία και τον κατακερματισμό.

Η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστεράς των Πρασίνων των Βορείων Χωρών κατέθεσε πρόταση με την οποία ζητά να καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό τα ερευνητικά αποτελέσματα. Θεωρώ ότι η εν λόγω πρόταση είναι καλή. Δυστυχώς, η διατύπωση είναι λανθασμένη και, ως εκ τούτου, θα ήθελα να ζητήσω την αναδιτύπωσή της, ώστε να ενσωματωθεί καλύτερα. Ουσιαστικά, υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με τα ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας. Θα ήταν καλό, εάν η Επιτροπή, και το Συμβούλιο επίσης, μπορούσαν να ασχοληθούν με το θέμα των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στους τομείς των φαρμάκων και της έρευνας στον τομέα της

βιολογίας και να καταστήσουν σαφές ότι το χρειαζόμαστε αυτό. Σε κάθε περίπτωση, η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη υποστηρίζει την εν λόγω πρόταση ψηφίσματος.

Philippe Lamberts, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έπρεπε να είχα οριστεί εισηγητής στον εν λόγω φάκελο, έτσι αισθάνομαι λίγο απογοητευμένος. Ωστόσο, χαίρομαι που προχωρούμε. Δεν είναι καιρός για διοργανική διαμάχη. Χαίρομαι που το Συμβούλιο είναι διατεθειμένο να προχωρήσει.

Έχω να κάνω μια σειρά παρατηρήσεων. Πράγματι, ελπίζω εδώ στο Κοινοβούλιο ότι το Συμβούλιο θα αποδεχτεί τις ιδέες που περιέχονται στα ψηφίσματα επί των οποίων θα ψηφίσουμε αύριο.

Θα ήθελα να επισημάνω την ανάγκη να υπάρχει η σωστή ισορροπία μεταξύ –όπως για την κλιματική αλλαγή– μετριασμού και προσαρμογής. Εδώ αναφέρομαι στην πρόληψη της εν λόγω νόσου και στην κατανόηση της αιτίας για την οποία συμβαίνει, στους παράγοντες στους οποίους οφείλεται, ώστε να μπορέσουμε πραγματικά να την αποτρέψουμε αποτελεσματικά, διότι αυτός είναι πάντα ο αποτελεσματικότερος και επίσης ο λιγότερο δαπανηρός τρόπος καταπολέμησης της νόσου.

Είναι αρκετή η πρωτοβουλία κοινού προγραμματισμού; Λοιπόν, όχι με την έννοια ότι θα έπρεπε να καταστεί πρότυπο, διότι σε τόσο σημαντικές δεσμεύσεις, η συνεργασία θα έπρεπε να είναι το πρότυπο, όχι απλώς ο εθελοντισμός, αλλά κάτι που θα δέσμευε πραγματικά όλα τα κράτη μέλη για μια αποτελεσματική συνεργασία.

Δεύτερον, αναφορικά με τις δημοσιονομικές προτεραιότητες, η πρώτη ερώτηση είναι: δαπανούμε αρκετά χρήματα για τους εν λόγω τύπους νοσημάτων; Πιστεύουμε ότι αυτό δεν ισχύει και θα θέλαμε να ενθαρρύνουμε ιδιαίτερα, στο πλαίσιο των επόμενων προγραμμάτων πλαισίου, το να αποσπαστούν ορισμένα χρήματα από μεγάλα προγράμματα, όπως το ITER, για το οποίο οι επιστήμονες μας λένε ότι ίσως θα αποδώσει όφελος σε 60 χρόνια, και να τοποθετηθούν ορισμένα από αυτά τα χρήματα στις ερευνητικές δραστηριότητες για τη νόσο του Alzheimer και άλλα νοσήματα παρόμοιας φύσης. Νομίζω ότι αυτό απαιτείται πραγματικά.

Marisa Matias, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (PT) Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να εκφράσω την πλήρη υποστήριξή μου σε σχέση με το ερώτημα που τέθηκε από τον κ. Reul και ιδίως να επισημάνω ότι το βασικό ζήτημα –το βασικό πολιτικό ζήτημα εδώ– είναι ακριβώς υπόθεση κοινού προγραμματισμού των ερευνητικών δραστηριοτήτων.

Αυτό που συνέβη σχετικά με το θέμα του κοινού προγραμματισμού για τα νευροσφυλιστικά νοσήματα και, ιδίως τη νόσο του Alzheimer, ήταν ότι άλλαξαν οι κανόνες στη μέση της διαδικασίας. Προχωρήσαμε από μια έκθεση σε ένα ψήφισμα, αφαιρώντας συνεπώς τις εξουσίες συναπόφασής μας σε αυτό το θέμα. Πάψαμε να είμαστε βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και αντί αυτού γίναμε σύμβουλοι. Θα ήθελα, συνεπώς, να γνωρίζω, τουλάχιστον, αν θα ληφθεί υπόψη ή όχι ό,τι προτείνουμε.

Ο προγραμματισμός των ερευνητικών δραστηριοτήτων, σε οποιονδήποτε τομέα, αποτελεί πολιτική επιλογή και όχι τεχνική επιλογή και, σε σχέση με αυτό, ο ρόλος του Κοινοβουλίου πρέπει να επισημαίνεται και να ενισχύεται. Κατά τη γνώμη μου, ο ορισμός πολιτικών προτεραιοτήτων συνεπάγεται ότι πρέπει να ελέγχονται, να είναι διαφανείς και να είναι δημοκρατικές. Αυτό που συνέβη σε σχέση με την κοινή απόφαση και τον κοινό προγραμματισμό της έρευνας για τη νόσο του Alzheimer αποτελεί διαδικασία που δεν πρέπει να επαναληφθεί. Εάν ποτέ επαναληφθεί, σας παρακαλώ τουλάχιστον να μας προειδοποιήσετε. Ως εκ τούτου, ελπίζω ότι το τελευταίο πράγμα που μπορεί να συμβεί είναι να μην ληφθούν υπόψη οι αποφάσεις και οι συστάσεις που καταθέτει το Κοινοβούλιο για το εν λόγω θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. KOCH-MEHRIN

Αντιπροέδρου

Diane Dodds (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στην εκλογική μου περιφέρεια στη Βόρεια Ιρλανδία, έχουμε σήμερα 16 000 ανθρώπους που πάσχουν από άνοια. Οι ίδιοι, οι οικογένειές τους και αυτοί που τους παρέχουν τη φροντίδα θα επιδοκιμάσουν μια προληπτική προσέγγιση για την αντιμετώπιση της εν λόγω νόσου, η οποία μπορεί να είναι ιδιαίτερα ολέθρια τόσο για τους πάσχοντες όσο και για τις οικογένειές τους.

Σε τομείς όπως αυτόν, πιστεύω ότι είναι καλό να βλέπουμε ότι υπάρχει συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών. Πιστεύω ότι μια συντονισμένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση της νόσου μπορεί να προσφέρει νέα αποδοκτικτικά στοιχεία, νέες ιατρικές καινοτομίες και, εν καιρώ, ελπίζουμε ότι θα βελτιώσει την αγωγή και την θεραπεία.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, έχουμε σήμερα περισσότερους από 400 000 πάσχοντες από τη νόσο του Alzheimer. Ο εν λόγω αριθμός στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι πιθανό να είναι της τάξης των 750 000 ανθρώπων έως το 2025. Συνεπώς, είναι επιτακτικό να γίνει κάτι για να βελτιωθεί η διάγνωση, η θεραπεία και η πρόληψη και η κοινωνική έρευνα όσον αφορά την ευημερία των ασθενών και των οικογενειών τους, ιδιαίτερα των οικογενειών που ενεργούν

ως άτομα που παρέχουν φροντίδα. Μια συντονισμένη προσέγγιση και ένας καταμερισμός των ερευνητικών δραστηριοτήτων είναι ζωτικής σημασίας, εφόσον οι ερευνητικές δραστηριότητες σέβονται την ιερότητα της ανθρώπινης ζωής σε όλες τις μορφές της.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Χαιρετίζω τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις που λαμβάνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την καταπολέμηση νευροεκφυλιστικών νοσημάτων και ιδίως της νόσου του Alzheimer. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν ερευνητικές προσπάθειες στον εν λόγω τομέα. Είναι σημαντικό να προωθείται η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, να εξασφαλίζεται ο αυξημένος συντονισμός σε σχέση με τις επιστημονικές ερευνητικές δραστηριότητες και την τεχνολογική ανάπτυξη και να αποφεύγεται ο κατακερματισμός.

Ο κοινός προγραμματισμός των ερευνητικών δραστηριοτήτων αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για τη μείωση του κατακερματισμού με τη συμμετοχή, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, των κρατών μελών, του δημόσιου τομέα και του ιδιωτικού τομέα. Το εν λόγω εργαλείο κοινού προγραμματισμού θα είναι ζωτικής σημασίας για το μέλλον του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας. Η ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας βρίσκεται στο επίκεντρο της ερευνητικής πολιτικής της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Ωστόσο, ανησυχώ για την εφαρμογή του εργαλείου κοινού προγραμματισμού από την άποψη της γραφειοκρατικής πολυπλοκότητας και των καθυστερήσεων στις διοικητικές διαδικασίες. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να ρωτήσω ποια είναι τα σχέδια για τη χρήση μιας διαδικασίας βασισμένης στην οικονομία κλίμακας, συνδυάζοντας αποτελεσματικότητα, απλοποίηση και επιτάχυνση των διοικητικών διαδικασιών, ώστε να προωθείται η αρτιότητα και να ενθαρρύνεται η συνεργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως απαιτεί η σπουδαιότητα του εν λόγω θέματος.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ως πρώην επαγγελματίας στον κλάδο της υγειονομικής περίθαλψης για περισσότερα από 30 χρόνια, ήταν λυπηρό που έμαθα ότι δεν θα ζητηθεί η γνώμη του Κοινοβουλίου αναφορικά με τις νέες προτάσεις της Επιτροπής για τη νόσο του Alzheimer. Ωστόσο, πρέπει να προχωρήσουμε.

Όσο γηραιότερος γίνεται ο πληθυσμός της Ευρώπης, τόσο περισσότερο θα εντείνονται οι επιπτώσεις από τη νόσο του Alzheimer. Ο αριθμός των περιπτώσεων Alzheimer παγκοσμίως αναμένεται να αυξηθεί από 35 εκατομμύρια σήμερα σε 107 εκατομμύρια περιπτώσεις το 2050.

Μία από τις πιο οδυνηρές πτυχές της νόσου του Alzheimer είναι οι πολλοί άνθρωποι που επηρεάζει εκτός από τον ασθενή. Στην Ιρλανδία, για παράδειγμα, υπάρχουν 50 000 καταγεγραμμένοι άνθρωποι που παρέχουν φροντίδα για να καλύψουν τις ανάγκες 44 000 πασχόντων της Ιρλανδίας. Η εν λόγω νόσος συχνά αποκαλείται οικογενειακή νόσος λόγω του χρόνιου άγχους να παρακολουθεί κάποιος ένα αγαπημένο πρόσωπο να υφίσταται σταδιακή επιδείνωση.

Δεν πρέπει να αγνοείται ο περαιτέρω ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην καταπολέμηση της νόσου του Alzheimer. Οποιαδήποτε νέα κατεύθυνση εκ μέρους της ΕΕ πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη μοναδική φωνή του Κοινοβουλίου για το ζήτημα και να δραστηριοποιείται για να βοηθήσει όχι μόνο τους πάσχοντες από Alzheimer, αλλά και τους πολλούς ανθρώπους που παρέχουν τη φροντίδα και οι οποίοι εργάζονται για να βελτιώσουν την ποιότητα ζωής τους.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, προφανώς, οι συντονισμένες ερευνητικές δραστηριότητες στον εν λόγω τομέα είναι πραγματικά σημαντικές, και δεν πρόκειται μόνο για τη νόσο του Alzheimer, καθώς ο όρος «νευροεκφυλιστικά» καλύπτει πληθώρα νοσημάτων.

Το Κοινοβούλιο διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο ως προς τον τρόπο διεξαγωγής της έρευνας. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στις συνεχείς συζητήσεις μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το ζήτημα της ευημερίας των ζώων που χρησιμοποιούνται στα επιστημονικά πειράματα. Ανησυχώ –και ελπίζω, λόγω του εισηγητή μας και της πορείας των συζητήσεων– ότι θα συνεχίσουμε να επιτρέπουμε τις απαραίτητες έρευνες χρησιμοποιώντας ζώα με τρόπο φιλικότερο ως προς τη μεταχείρισή τους απ' ό,τι ίσως σήμερα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι χρειαζόμαστε ερευνητικές δραστηριότητες στον εν λόγω τομέα για να προβούμε σε ενέργειες που έχουν συζητηθεί για την πρόληψη και τη θεραπεία ανθρώπων –και εμείς οι ίδιοι μπορεί να είμαστε εν καιρώ μεταξύ αυτών– που δυστυχώς μπορεί να πάσχουν από τα εν λόγω νοσήματα.

Ελπίζω ότι θα επιτύχουμε σύντομα συμφωνία σε δεύτερη ανάγνωση σχετικά με την εν λόγω πολύ σημαντική οδηγία. Ενώ μπορεί να μην έχουμε συμβάλει σημαντικά στο εν λόγω σημαντικό θέμα, θα το πράξουμε όσον αφορά τη συνεχιζόμενη έρευνα.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, το ζήτημα της καταπολέμησης της εν λόγω νόσου θίχτηκε –και αυτό πρέπει να αναγνωριστεί– κατά τη διάρκεια της γαλλικής Προεδρίας. Ειπώθηκε τότε ότι η ΕΕ πρέπει να αναλάβει δράση σε αυτό το θέμα. Θα ήταν καλό η επόμενη Προεδρία να ασχοληθεί με το εν λόγω ζήτημα και να το χειριστεί

με ισάξια σημασία. Αναφέρθηκε ήδη εδώ ότι το εν λόγω πρόβλημα αφορά εκατομμύρια ανθρώπους και τις οικογένειές τους, που υποφέρουν όλοι.

Όταν επισκεπτόμαστε τις εκλογικές μας περιφέρειες, συχνά ακούμε το εξής ερώτημα: τι κάνει η ΕΕ για τους πολίτες της Ευρώπης; Για ποιον λόγο είστε εκεί; Ποιος είναι ο τομέας αρμοδιότητάς σας; Σε ποιες ενέργειες προβαίνετε; Ακριβώς αυτός ο τύπος ερωτήσεων έπρεπε να είναι το αντικείμενο των προσπαθειών προκειμένου να διαμορφωθεί μια εικόνα κύρους και σπουδαιότητας για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό χρειάζονται οι πολίτες μας. Οι από κοινού προσπάθειες για την καταπολέμηση των νοσημάτων αυτού του είδους πρέπει να αποτελούν προτεραιότητα για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ το πρόβλημα της καταπολέμησης των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων και ιδιαίτερα του Alzheimer, παρά πολύ σοβαρό.

Επομένως είναι πολύ χρήσιμο να υπάρξει και να επιτευχθεί συντονισμός των ενεργειών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αιτίες, να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της πρόληψης, της θεραπείας, αλλά και των συνεπειών που έχουν τέτοιες νόσοι στους ασθενείς, στο ευρύτερο δημόσιο σύνολο και στη δημόσια υγεία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιστεύω ότι η προτεραιότητα και η κύρια κατεύθυνση πρέπει να είναι στον τομέα της πρόληψης και όχι της φαρμακευτικής αγωγής. Επίσης θα πρέπει να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν κέντρα παρακολούθησης των ασθενών καθώς και των ατόμων που τους φροντίζουν, και να εξασφαλιστεί η ισότιμη επιστημονική συμμετοχή των κρατών στην ερευνητική αυτή προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, αυτά τα δεδομένα που θα δημιουργήσει η βάση σε συνεννόηση του Συμβουλίου και των κρατών μελών, πρέπει να είναι κάτω από δημόσια και κρατική ιδιοκτησία μέσα στα πλαίσια των εθνικών συστημάτων και τα συμπεράσματα να ανακοινώνονται σε δημόσια παγκόσμια φόρουμ. Τέλος, από εμάς εξαρτάται να ελέγξουμε τον σχετικό προϋπολογισμό για το εν λόγω θέμα.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). - (LT) Φυσικά, συμφωνώ ότι επί του παρόντος είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εστιάσουμε την προσοχή στην επιστημονική έρευνα για να εξασφαλιστεί η παροχή βοήθειας στους ανθρώπους που υποφέρουν από το Alzheimer, καθώς η Ευρωπαϊκή μας Ένωση ενώνει 27 κράτη μέλη και δεν είναι όλα εξίσου ικανά να προσφέρουν βοήθεια στους πάσχοντες από Alzheimer. Υπάρχουν διαφορετικά συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, διαφορετικά συστήματα κοινωνικών υπηρεσιών, διαφορετική στήριξη για τις οικογένειες με έναν τέτοιο ασθενή. Ως εκ τούτου, η εν λόγω επιστημονική έρευνα είναι ζωτικής σημασίας και πρέπει να συγκεντρωθούμε και να βρούμε, πρωτίστως, χρηματοδότηση, συντονισμένο έργο και συντονισμένες δραστηριότητες. Δεύτερον, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει χρηματοδότηση για την υλοποίηση της έρευνας και την παροχή πραγματικής στήριξης στους ανθρώπους που πάσχουν από αυτήν τη νόσο, καθώς και στις οικογένειές τους.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Η σημασία αυτού αναφέρθηκε ήδη από αρκετούς ομιλητές. Πρόκειται για μια ασθένεια που επηρεάζει πολλούς ανθρώπους, και ο αριθμός αυτός αυξάνεται. Είναι ακόμα σημαντικότερο να συνεργαστούν τα κράτη μέλη, να ενώσουν τις δυνάμεις τους, προκειμένου να καταστούν αποτελεσματικά. Έως έναν βαθμό, αυτή είναι μια σωστή και λογική τακτική.

Είναι κρίμα που επί της διαδικασίας αντιμετωπίζουμε δυσκολίες όσον αφορά τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου. Είναι λυπηρό το ότι το παρόν ψήφισμα έπρεπε να προετοιμαστεί την τελευταία στιγμή. Ωστόσο, εάν επιτευχθεί καλό αποτέλεσμα στο τέλος, τότε αυτό είναι το σημαντικό.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. - (SV) Κυρία Πρόεδρε, η νόσος του Alzheimer και άλλα νοσήματα που συνδέονται με την άνοια είναι τρομακτικά. Πιστεύω ότι πολλοί από εμάς που είδαν έναν συγγενή να πάσχει από Alzheimer γνωρίζουν πώς μπορεί να καταστρέψει ένα προηγούμενως υγιές άτομο και πόσο οδυνηρό είναι για την οικογένεια και τους λοιπούς συγγενείς, και πιστεύω ακράδαντα ότι χρειάζεται να επενδύσουμε περισσότερους πόρους στην έρευνα της εν λόγω τρομερής νόσου.

Είναι σαφές ότι χρειάζεται να λάβουμε νέα μέτρα για να συντονίσουμε καλύτερα τις γνώσεις και την έρευνά μας στην Ευρώπη, και η πιλοτική πρωτοβουλία της Επιτροπής στοχεύει στην κινητοποίηση των καλύτερων ερευνητών που έχουμε για την κατανόηση, θεραπεία και πρόληψη τόσο της νόσου του Alzheimer όσο και των άλλων νοσημάτων που σχετίζονται με την άνοια.

Στο πλαίσιο της τρέχουσας τρόικας μεταξύ της Γαλλίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Σουηδίας σήμερα, συζητήσαμε σε αρχικό στάδιο τη σημασία του να συμπεριληφθεί το Alzheimer ως θέμα κοινής προτεραιότητας στο πλαίσιο του έργου που αφορά τη δημόσια υγεία. Η γαλλική Προεδρία πραγματοποίησε μια πολύ σημαντική διάσκεψη, όπως ανέφερε ένα από τα αξιότιμα μέλη, και η σουηδική Προεδρία πραγματοποίησε μία διάσκεψη τον Σεπτέμβριο για την αξιοπρεπή γήρανση, με το Alzheimer ως ένα από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

Όπως ανέφερα, το Συμβούλιο προτίθεται να εγκρίνει συμπεράσματα σχετικά με το εν λόγω θέμα στις 3 Δεκεμβρίου και, φυσικά, θα λάβουμε υπόψη το άρτιο ψήφισμα που εκπονήσατε και επί του οποίου θα ψηφίσετε αύριο. Είμαι βέβαιη ότι το θέμα της νόσου του Alzheimer θα ανακύψει εκ νέου στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος και παρόμοιων πρωτοβουλιών στο πολύ εγγύς μέλλον, συνεπώς σας ευχαριστώ πολύ που θίξατε το εν λόγω πολύ σημαντικό θέμα.

Πρόεδρος. – Πρόταση ψηφίσματος⁽³⁾ που κατατέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού για την περάτωση της συζήτησης.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), γραπτώς. – (RO) Επιδοκιμάζω την πρόταση σύστασης της Επιτροπής για τον κοινό προγραμματισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων στον τομέα των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων. Η ψυχική υγεία του πληθυσμού αποτελεί θέμα ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς ποιότητας ζωής. Τα νοσήματα αυτού του τύπου επηρεάζουν ολοένα και μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων στην ΕΕ. Για το λόγο αυτόν απαιτούνται προσπάθειες για την καταπολέμηση των παραγόντων που ευθύνονται για την πρόκληση των εν λόγω νοσημάτων. Ωστόσο, για να καταπολεμηθούν αυτοί οι παράγοντες, χρειάζεται να εντοπιστούν μέσω της έρευνας. Πιστεύω ότι το πιλοτικό σχέδιο για τον κοινό προγραμματισμό των ερευνητικών δραστηριοτήτων προσφέρει σαφές πλεονέκτημα από την άποψη ότι συγκεντρώνει τις προσπάθειες για τη χρηματοδότηση της έρευνας, πράγμα που θα έχει ως αποτέλεσμα την αποτελεσματικότερη χρήση των κονδυλίων που προορίζονται για την έρευνα στον εν λόγω τομέα. Επιπλέον, η συνεργασία βάσει δικτύων που δημιουργούνται από τα εθνικά ερευνητικά κέντρα και η από κοινού χρήση της απαιτούμενης υποδομής είναι ολοένα και πιο χρήσιμα, δεδομένου ότι δεν έχουν όλα τα κράτη μέλη τους απαραίτητους πόρους για να αναλάβουν ερευνητικές δραστηριότητες με δικά τους έξοδα, αν και έρχονται αντιμέτωπα με μεγάλο αριθμό περιπτώσεων που αφορούν νευροεκφυλιστικά νοσήματα. Θα είναι πρωταρχικής σημασίας τα ερευνητικά αποτελέσματα να χρησιμοποιηθούν προς ενημέρωση του πληθυσμού σχετικά με τους τρόπους στήριξης της ψυχικής υγείας, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην μείωση του αριθμού των ασθενών και στη διατήρηση της βιωσιμότητας των εθνικών δημόσιων συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης.

António Fernando Correia De Campos (S&D), γραπτώς. – (PT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Κοινοβούλιο προσφέρει μια αισιόδοξη ανάλυση των προσδοκώμενων οφελών από τη συνεργασία στον τομέα της έρευνας μεταξύ των κρατών μελών και από τον συντονισμό που μπορεί να πραγματοποιήσει η Επιτροπή, στο πλαίσιο του έβδομου προγράμματος πλαισίου, σε σχέση με τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα και ιδίως τη νόσο του Alzheimer. Τα μέτρα που προτείνονται στην ανακοίνωση αφορούν μόνο την αρχή της καλύτερης χρήσης των υφιστάμενων πόρων και προγραμμάτων: το πρόγραμμα «Υγεία», το έβδομο πρόγραμμα πλαισίου, το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τις αναπηρίες, η ανοικτή μέθοδος συντονισμού και το στατιστικό πρόγραμμα. Η βελτιστοποίηση εκ μέρους μας της χρήσης των εν λόγω πόρων είναι αρκετή για την επίτευξη των προσδοκώμενων αποτελεσμάτων; Ποιους μηχανισμούς συντονισμού προτείνει η Επιτροπή που δεν θα μπορούσαν να τεθούν σε εφαρμογή πριν την ανακοίνωση; Ποια προστιθέμενη αξία παρέχει; Ποια νέα, πρακτικά μέτρα σκέφτεται να εγκρίνει η Επιτροπή για να τονώσει τη συνεργασία στον τομέα της έρευνας, σε μια κατάσταση στην οποία οι πόροι και οι ομάδες υπάρχουν ήδη, αν και είναι κατακερματισμένα; Η μεγαλύτερη προβολή του θέματος και η χρήση υφιστάμενων εργαλείων θα είναι αρκετά για την επίλυσή του;

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω το παρόν ψήφισμα, επικροτώντας το προτεινόμενο πιλοτικό σχέδιο για κοινό προγραμματισμό ερευνητικών δραστηριοτήτων στον τομέα των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων. Τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα, όπως η νόσος του Alzheimer και του Parkinson, προσβάλλουν περισσότερα από επτά εκατομμύρια πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επί του παρόντος δεν διατίθενται θεραπείες για τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα και οι γνώσεις για την πρόληψη, τη θεραπεία και τον προσδιορισμό των παραγόντων κινδύνου είναι πολύ περιορισμένες. Πράγματι, οι περισσότερες ερευνητικές προσπάθειες στον τομέα των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων πραγματοποιούνται από κράτη μέλη, με ένα σχετικά χαμηλό επίπεδο διακρατικού συντονισμού, οδηγώντας στον κατακερματισμό και σε μια περιορισμένη διάδοση γνώσεων και βέλτιστων πρακτικών μεταξύ κρατών μελών. Ο κοινός προγραμματισμός θα μπορούσε να είναι ιδιαίτερα πολύτιμος για τη μείωση του κατακερματισμού των ερευνητικών προσπαθειών, οδηγώντας στη συγκέντρωση μιας κριτικής μάζας ικανοτήτων, γνώσεων και δημοσιονομικών πόρων. Ωστόσο, το άρθρο 182, παράγραφος 5, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως εισηχθή από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, που θεσπίζει τα μέτρα που απαιτούνται για την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας, θα μπορούσε να παράσχει μια καταλληλότερη νομική βάση για

(3) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

μελλοντικές πρωτοβουλίες κοινού προγραμματισμού στον τομέα της έρευνας. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει τη χρήση του άρθρου 182, παράγραφος 5, ως νομικής βάσης για όλες τις μελλοντικές προτάσεις σχετικά με κοινό προγραμματισμό ερευνητικών δραστηριοτήτων.

Eija-Riitta Korhola (PPE), γραπτώς. – (FI) Κυρία Πρόεδρε, η νόσος του Alzheimer συνιστά ασθένεια που προκαλεί σύγχυση, η οποία μετατρέπει τον κόσμο του πάσχοντος σε κάτι άγνωστο και επικίνδυνο. Η ζωή μετατρέπεται σε πολύ επικίνδυνο «παρόν», στο οποίο δεν υπάρχουν αναμνήσεις και διδάγματα για να οικοδομηθεί γέφυρα ασφάλειας με την παρούσα στιγμή. Επιπλέον, η εν λόγω μοιραία ανθρώπινη τραγωδία επιδεινώνεται ολοένα και περισσότερο τα δεινά στενών συγγενών. Ορισμένες φορές αποκαλείται οικογενειακή ασθένεια, διότι οι συγγενείς πάσχουν από χρόνιο άγχος. Οι κοινωνικές επιπτώσεις είναι τεράστιες και προκαλούν σημαντικές απώλειες. Με τη γήρανση του πληθυσμού στην Ευρώπη, τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα, όπως η νόσος του Alzheimer και του Parkinson, καθίστανται ολοένα και περισσότερο ζήτημα δημόσιας υγείας: οι ασθενείς σήμερα υπερβαίνουν τα επτά εκατομμύρια, και ο αριθμός αυτός αναμένεται να διπλασιαστεί την επόμενη δεκαετία. Η ιατρική επιστήμη, ωστόσο, δεν κατανοεί ακόμα πλήρως τις αιτίες της νόσου. Υπάρχουν ορισμένα υποσχόμενα πορίσματα από την έρευνα, αλλά χρειάζομαστε συντονισμένες προσπάθειες, εάν θέλουμε να επιτύχουμε μια καινοτομία. Για να συγκεντρώσουμε τα δεδομένα από την έρευνα των ιδιωτικών και δημόσιων οργανισμών και τα κράτη μέλη και να συντονίσουμε τις καινοτομίες τους, χρειαζόμαστε κοινοτικό προγραμματισμό: με αυτόν τον τρόπο, υπάρχει ελπίδα ότι η αποτελεσματικότερη πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία σε σχέση με τα εν λόγω νοσήματα θα γίνει πραγματικότητα το συντομότερο δυνατόν όσον αφορά το έργο παροχής πρακτικής φροντίδας. Είμαι πεπεισμένη ότι οι άνθρωποι που έρχονται αντιμέτωποι με νευροεκφυλιστικά νοσήματα – οι ασθενείς, οι συγγενείς και οι άνθρωποι που παρέχουν τη φροντίδα – θα υποστηρίξουν δυναμικά τυχόν προσπάθειες συνεργασίας για την αναζήτηση νέων τρόπων με σκοπό την αντιμετώπιση της παρούσας κατάστασης. Ακριβώς αυτά τα είδη σχεδίων μαρτυρούν στους πολίτες μας τον λόγο για τον οποίο βρισκόμαστε σήμερα εδώ: αιτιολογούν τη συνολική ύπαρξη της Ένωσης. Συμφωνώ με τον συνάδελφό μου, κ. Reul, ότι η διαδικασία και η αρμοδιότητα είναι δευτερεύοντα, εάν πορευόμαστε πράγματι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Sirpa Pietikäinen (PPE), γραπτώς. – (FI) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το καλοκαίρι η Επιτροπή ενέκρινε τη σύσταση του Συμβουλίου ζητώντας από τα κράτη μέλη της ΕΕ να συμμετάσχουν στον κοινό προγραμματισμό ερευνητικών δραστηριοτήτων σχετικά με τα νευροεκφυλιστικά νοσήματα. Αυτό είναι σημαντικό προκειμένου να γίνει ακόμα καλύτερη χρήση των περιορισμένων πόρων της έρευνας. Πρέπει, ωστόσο, να θυμόμαστε ότι εκτός από την έρευνα, η Ευρώπη χρειάζεται ένα πιο εκτεταμένο πρόγραμμα δράσης για την άνοια. Νωρίτερα το τρέχον έτος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε μια γραπτή δήλωση καλώντας την Επιτροπή να καταρτίσει σχέδιο δράσης σχετικά με τη νόσο του Alzheimer. Η δήλωση του Κοινοβουλίου υπογράμμιζε τη σημασία τεσσάρων θεμάτων: τις εξελίξεις στον τομέα της έρευνας, την πρόωμη διάγνωση, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των ασθενών και αυτών που έχουν τη φροντίδα τους και τον ρόλο των ενώσεων για την αντιμετώπιση της νόσου του Alzheimer. Θα ήθελα να υπενθυμίσω σε όλους ότι το πρόγραμμα είναι επείγον και η Επιτροπή πρέπει να ξεκινήσει να αναλαμβάνει τη δράση που ζήτησε το Κοινοβούλιο.

Richard Seebert (PPE), γραπτώς. – (DE) Στην ολοένα και περισσότερο γηράσκουσα κοινωνία μας, ο αριθμός των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων, όπως της νόσου του Alzheimer ή της γεροντικής άνοιας, θα συνεχίσει να αυξάνεται. Προκειμένου να προετοιμαστούμε όσο το δυνατόν περισσότερο, χρειάζεται να δημιουργήσουμε καλύτερες ερευνητικές υποδομές και να κάνουμε καλύτερη χρήση των υφιστάμενων μονάδων. Το προβλεπόμενο πιλοτικό σχέδιο στον εν λόγω τομέα αποτελεί ιδανική αφετηρία για την καλύτερη διασύνδεση των τρεχουσών ερευνητικών προσπαθειών. Ωστόσο, εξίσου σημαντική με την παροχή της καλύτερης δυνατής φροντίδας για τους πάσχοντες είναι η πρόληψη. Τα κράτη μέλη πρέπει να εντείνουν τις ενημερωτικές τους εκστρατείες αναφορικά με έναν δραστήριο τρόπο ζωής.

19. Παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών ζητημάτων

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις παρεμβάσεις ενός λεπτού επί σημαντικών πολιτικών ζητημάτων σύμφωνα με το άρθρο 150 του Κανονισμού.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στην πολιτική κατάσταση στη Ρουμανία και στον αντίκτυπο που έχει στις σχέσεις της Ρουμανίας με τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας.

Τον Οκτώβριο του 2009, παραιτήθηκε η κυβέρνηση του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Η προσφάτως συσταθείσα αντιπολίτευση έριξε την κυβέρνηση με πρόταση μομφής, απέρριψε την πρώτη κυβέρνηση που προτάθηκε και αρνήθηκε να λάβει μέρος στις διαπραγματεύσεις για τον σχηματισμό κυβέρνησης. Ως αποτέλεσμα, η Ρουμανία δεν μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει απέναντι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Παγκόσμια Τράπεζα και το ΔΝΤ, σε ό,τι αφορά τα δάνεια που έχει συνάψει. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο βρισκόμαστε στην

κατάσταση όπου ορισμένες υποχρεώσεις που ανελήφθησαν σε ό,τι αφορά τη μεταρρύθμιση του κράτους δεν μπορούν να εκπληρωθούν εγκαίρως.

Η πολιτική αστάθεια στη Ρουμανία προκλήθηκε κυρίως από τις πολιτικές ενέργειες του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Οι λόγοι που κρύβονται πίσω από αυτό δεν είναι μόνο εκλογικής φύσεως. Ο στόχος μεσοπρόθεσμα είναι να πάψουν οι μεταρρυθμίσεις που αφορούν τη διοίκηση, το κράτος δικαίου, τη δικαιοσύνη και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Τον περασμένο μήνα, οι περιφέρειες της Ευρώπης βρίσκονταν στο επίκεντρο. Η Ευρωπαϊκή Εβδομάδα των Περιφερειών και των Πόλεων εδραίωσε τη θέση που έχουν οι περιφέρειες ως θεμελιώδες μέρος της λύσης στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής απάντησης στις παγκόσμιες προκλήσεις. Αυτό ήταν το συμπέρασμα του Προέδρου Barroso, του Επιτρόπου Samecki και των εκατοντάδων συζητήσεων που πραγματοποιήθηκαν, δίχως περιθώριο αμφιβολίας.

Πιο συγκεκριμένα, η διεξαγωγή της σημαντικής συνεδρίασης της Διάσκεψης των Προέδρων των Εξόχως Απόκεντρων Περιοχών της Ευρώπης, στην οποία παρευρέθησαν για πρώτη φορά βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επίσης αποτέλεσε ορόσημο στην περιφερειακή πολιτική υπέρ της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Οι παγκόσμιες προκλήσεις και οι ευρωπαϊκές απαντήσεις συνιστούν την τέλεια ευκαιρία για τη διαμόρφωση νέας στρατηγικής για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές. Αυτές οι περιφέρειες, όπως οι Αζόρες, πέραν των μόνιμων δυσκολιών που αντιμετωπίζουν για τις οποίες έχουμε ακούσει επανειλημμένα, προσφέρουν ένα φάσμα δυνατοτήτων που παρέχουν σαφείς ευκαιρίες προκειμένου να σημειώσουμε πρόοδο και να δώσουμε στην Ευρώπη διακριτό πλεονέκτημα σε νέους τομείς που είναι ζωτικοί για να ανταποκριθούμε στις παγκόσμιες προκλήσεις.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής πρέπει, λοιπόν, να δώσει οριστικό τέλος στο εσωτερικό πραξικόπημα το οποίο ετοιμαζόταν, σύμφωνα με ανεπίσημο έγγραφο της Επιτροπής, ενώ εμείς, οι βουλευτές του ΕΚ και οι ευρωπαίοι πολίτες, στηρίζαμε την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας και τη σημασία της για την υπεράσπιση της εδαφικής συνοχής...

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, διατέθηκαν 465 εκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση του προγράμματος LEADER στην Ιρλανδία για την περίοδο 2007-2013. Ωστόσο, μόλις δύο χρόνια μετά, στο πλαίσιο του πενταετούς προγράμματος, μόνο το 18% της χρηματοδότησης έχει δαπανηθεί από τοπικές αναπτυξιακές εταιρείες που διαχειρίζονται τα προγράμματα οι οποίες βρέθηκαν εγκλωβισμένες στη γραφειοκρατία και στις λαβυρινθώδεις διαδικασίες της.

Υπάρχουν χιλιάδες σελίδες κανόνων, συνοδευόμενες από εκτεταμένες διαδικασίες επιθεώρησης. Μέρος του προβλήματος έγκειται στο ότι η ερμηνεία των μυριάδων κανόνων μπορεί να διαφέρει από τον έναν επιθεωρητή στον άλλον. Το άλλο μέρος του προβλήματος είναι ότι κάποιοι κανόνες είναι εξαρχής παράλογοι. Ένας εργαζόμενος στο σχέδιο δήλωσε ότι είχε δαπανήσει το 50% του χρόνου του καταγράφοντας τι ακριβώς έκανε το υπόλοιπο 50%.

Φυσικά χρειαζόμαστε τη λογοδοσία, αλλά έχει πλέον φθάσει σε επίπεδο που αποτελεί αντικίνητρο για τις τοπικές ομάδες να υποβάλουν αίτηση για χρηματοδότηση. Εκατομμύρια θα μείνουν αχρησιμοποίητα, κάτι που θα είναι εγκληματικό δεδομένης της ανάγκης να κινηθούν οι οικονομίες μας με τις όποιες διαθέσιμες χρηματοδοτήσεις. Χρειαζόμαστε κοινή λογική στο Δουβλίνο, και πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα εγγυηθεί ότι θα αυτό συμβεί.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, η ομιλία του προέδρου Václav Havel στο Κοινοβούλιο έδωσε ιδιαίτερη έμφαση σε μία από τις θεμελιώδεις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης: την αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων.

Είναι η 20ή επέτειος από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, του τείχους της ντροπής. Μετά τις 9 Νοεμβρίου 1989, μας είπαν ότι η ανθρωπότητα θα ήταν επιτέλους ελεύθερη. Η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα θα εξαπλώνονταν, υποτίθεται, σε ολόκληρο τον πλανήτη, θα έριχναν τείχη, θα απομάκρυναν τα εμπόδια μεταξύ των ανθρώπων.

Ωστόσο, όταν έπεσε ένα τείχος, πόσα ακόμα υψώθηκαν στην ήπειρό μας;

Τα τείχη που υψώθηκαν στη Θέουτα και τη Μελίγια, για παράδειγμα, για να αποτρέπουν την άφιξη ανδρών και γυναικών που προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο, τη φτώχεια και την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, τα τείχη που εκτείνονται από τα κέντρα κράτησης, τις πύλες των πόλεων μας ως και την έρημο της Λιβύης, μέσω της Lampedusa, όπου ακόμα και παιδιά φυλακίζονται εν ονόματι της οδηγίας για την επιστροφή.

Ας ρίξουμε τα τείχη της Ευρώπης φρουρίου, ας χτίσουμε γέφυρες, όχι τείχη...

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Enġen Tošenovský (ECR). – (CS) Είκοσι χρόνια μετά την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, βλέπουμε με μεγαλύτερη ευαισθησία ορισμένα γεγονότα που διαδραματίζονται στον κόσμο σήμερα. Σήμερα είμαστε πλέον σε θέση να προβούμε σε μια ρεαλιστική αξιολόγηση των γεγονότων στη Ρωσία. Σε προηγούμενα χρόνια, βιώσαμε τα όποια γεγονότα στη Σοβιετική Ένωση ως ιδεολογική πίεση, αλλά τώρα συζητούμε το εμπόριο στο πλαίσιο συνθηκών απόλυτης ατομικής ελευθερίας. Καθώς πλησιάζει ο χειμώνας, υπάρχει αυξανόμενη ανησυχία, βέβαια, σχετικά με το τι θα συμβεί με την προμήθεια αερίου από τη Ρωσία μέσω της Ουκρανίας. Μελέτες της κρίσης του Ιανουαρίου δείχνουν καθαρά πόσο διαφορετική ήταν η κατάσταση στα δυτικά και ανατολικά τμήματα της Ευρώπης. Θα οδηγήσουν σε μια πιο προσεκτική προσέγγιση για την προετοιμασία σεναρίων κρίσης. Είναι σημαντικό να βρούμε την καλύτερη δυνατή λύση για τις συμβατικές σχέσεις σε διεθνές επίπεδο και, ταυτόχρονα, να παράσχουμε περισσότερες πληροφορίες για καταστάσεις αυτού του είδους. Το υψηλό κόστος των τεχνικών μέτρων επίσης μας υποχρεώνει να εξετάσουμε προσεκτικά το ενδεχόμενο να τα χρηματοδοτήσουμε από τον δημόσιο κορβανά ή βάσει ευρωπαϊκών οδηγιών. Το ερώτημα είναι πόσο αέριο πρέπει πραγματικά να αποθηκεύσουμε και πώς θα το χρηματοδοτήσουμε. Είναι σημαντικό να κάνουμε διάκριση μεταξύ μιας πραγματικής κρίσης και ενός επαγγελματικού ζητήματος σε σχέση με το αέριο και να εντοπίσουμε το σημείο στο οποίο θα πρέπει να αρχίσουν διαπραγματεύσεις ανώτερα πολιτικά πρόσωπα και τι θα πρέπει να ελέγξει η αγορά. Πρέπει να αποφύγουμε να εγκλωβιστούμε σε υπερβολικές γραφειοκρατικές παρεμβάσεις.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα η Επιτροπή της ΕΕ ζητά από την ιρλανδική κυβέρνηση να προβεί σε βάρβαρες περικοπές στον προϋπολογισμό της χώρας, περιλαμβανομένων των δραστικών μειώσεων στις δημόσιες υπηρεσίες και στα επίπεδα διαβίωσης των εργαζομένων, ακόμη ίσως και των συνταξιούχων και των ανέργων.

Θα πρέπει, ωστόσο, να γνωρίζει η Επιτροπή ότι συνεργεί με την ιρλανδική κυβέρνηση σε ένα ψεύδος· υποκρίνονται ότι τα χρήματα που δόθηκαν για τη διάσωση των τραπεζών δεν είναι κρατική ενίσχυση ενώ, ταυτόχρονα, σφυροκοπείται ο δημόσιος τομέας,

Ωστόσο, οι ιρλανδοί εργαζόμενοι και δραστήρια μέλη τοπικών οργανώσεων αντεπιτίθενται. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν την περασμένη Παρασκευή· χιλιάδες εργαζόμενοι διαδήλωσαν στο Δουβλίνο σήμερα· και έχει προγραμματιστεί απεργία των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα στις 24 Νοεμβρίου, προκειμένου να πάψουν αυτές οι επιθέσεις.

Δεδομένης της σοβαρότητας της κατάστασης, που πρέπει πλέον να αναβαθμιστεί σε 24ωρη γενική απεργία για να καταρρεύσει αυτή η φρικτή κυβέρνηση, η οποία δεν έχει λάβει εντολή για να εφαρμόζει τέτοιου είδους πολιτικές, και για να σταματήσει η πολιτική της Επιτροπής και της ιρλανδικής κυβέρνησης που στοχεύει στην ολοκληρωτική καταστροφή των επιπέδων διαβίωσης και των υπηρεσιών των εργαζομένων.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του Σώματος στις καταστροφικές επιπτώσεις που έχει η οδηγία για τα βιοκτόνα σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτή η παράλογη «σωφρονιστική» οδηγία απαγορεύει τη χρήση της στρυχνίνης, η οποία χρησιμοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο για τον έλεγχο του πληθυσμού των τυφλοποντικών εδώ και 70 χρόνια. Τουλάχιστον έτσι γινόταν ώπου αναμίχθηκε η ΕΕ. Ως αποτέλεσμα, οι εξολοθρευτές τυφλοποντικών μπορούν να χρησιμοποιούν μόνο φωσφορικό αργίλιο, που κοστίζει τα διπλάσια από τη στρυχνίνη, με συνέπεια πολλοί εξ αυτών να εγκαταλείπουν αναγκαστικά αυτήν τη δραστηριότητα.

Αλλά αυτό δεν είναι το χειρότερο. Ενώ η στρυχνίνη σκοτώνει έναν τυφλοπόντικα μέσα σε 15 λεπτά, το φωσφορικό αργίλιο χρειάζεται έως και τρεις ημέρες, διασφαλίζοντας ότι ο τυφλοπόντικας θα έχει έναν αργό και βασανιστικό θάνατο.

Αυτή η παρανοϊκή οδηγία όχι μόνο προκαλεί απώλεια θέσεων εργασίας σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά είναι βάνανυση και απάνθρωπη, και αυτός είναι ένας ακόμη ελάχιστος λόγος για τον οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο θα πρέπει να αποχωρήσει από την ΕΕ.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Ο πρόεδρος της Παγκόσμιας Οργάνωσης Atra Kadisha, ο μέγας ραββίνος David Schmidl, μου ζήτησε να γίνω, και μεταφέρω τα λόγια του, «ο εκπρόσωπός τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση» όπου θα ήθελαν να συσταθεί επιτροπή για τον χειρισμό καταγγελιών σχετικά με τη βεβήλωση των εδαφών σε κοιμητήρια. Η Συνθήκη της Γενεύης πρέπει επίσης να επικαιροποιηθεί και να βελτιωθεί.

Δεν επιθυμώ να παραθέσω συγκεκριμένα παραδείγματα και να κατηγορήσω κανέναν, αλλά έχω δει ιδίους όμμασι φωτογραφίες στις οποίες απεικονίζονται εβραϊκά κοιμητήρια όπου βόσκουν άλογα και βοοειδή πάνω σε τάφους. Έχω επίσης δει εικόνες μνημάτων που έχουν μετατραπεί σε υποτυπώδεις τουαλέτες, και παλαιές εβραϊκές κατακόμβες

που χρονολογούνται δύο χιλιάδες χρόνια πριν, όπου ιερά ανθρώπινα λείψανα βρίσκονται σε απαράδεκτη κατάσταση. Τα κοιμητήρια που έχουν απομείνει έχουν αλωθεί από μπουλντόζες με εκσκαφείς που ξεθάβουν λείψανα.

Πρόκειται για μείζονα προσβολή του Θεού. Το Ολοκαύτωμα αποτελεί μελανή σελίδα στην ιστορία της ανθρωπότητας και δεν πρέπει ποτέ να επαναληφθεί, ούτε στο ελάχιστο. Εγώ ο ίδιος πραγματοποιήσα προσκύνημα στο Άουσβιτς μαζί με τα παιδιά μου και, πιστέψτε με, γνωρίζω πολύ καλά για τι πράγμα μιλάω.

Αυτοί οι άνθρωποι ζητούν από εμάς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να υπερασπιστούμε όλα τα ίχνη όλων των θρησκειών, όχι μόνο τα εβραϊκά ίχνη, αλλά και τα ρουμανικά ίχνη στην Ευρώπη.

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

János Áder (PPE). – (HU) Κυρία Πρόεδρε, οι αγαπητοί μας γείτονες οι Αυστριακοί, μολύνουν επί σειρά ετών τον Rába, έναν από τους πιο όμορφους ποταμούς της Ουγγαρίας. Πριν από δύο εβδομάδες, ήταν ορατό ένα στρώμα αφρού, με μισό μέτρο πάχος στον ποταμό, που επεσήμαινε σαφώς το γεγονός αυτό. Ωστόσο, δεν φτάνει που μολύνουν τον ποταμό μας, οι αγαπητοί γείτονες θέλουν τώρα να μολύνουν και τον ατμοσφαιρικό μας αέρα με τη μονάδα αποτέφρωσης που σχεδιάζουν να κατασκευάσουν στο Heiligenkreuz. Θέλουν να κατασκευάσουν μονάδα αποτέφρωσης στο Heiligenkreuz, τριακόσια μέτρα από τα συγγρικά σύνορα, η οποία θα μπορεί να αποτεφρώνει δέκα φορές τον όγκο των αποβλήτων που παράγονται στο Burgenland ετησίως, και όλα αυτά με τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η σχεδιαζόμενη επένδυση παραβιάζει την οδηγία 2008/98/ΕΚ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ζητώ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μην εγκρίνει τυχόν κοινοτική συνδρομή για την κατασκευή της μονάδας αποτέφρωσης στο Heiligenkreuz.

Κρίτων Αρσένης (S&D). - Κυρία Πρόεδρε, η μεγάλη πρόκληση της ανθρωπότητας απέναντι στην κλιματική αλλαγή είναι πως θα σταματήσουμε να συσσωρεύουμε άνθρακα στην ατμόσφαιρα και πως θα αρχίσουμε να τον επαναποθηκεύουμε στη γη.

Δεδομένου ότι είναι απίθανο να σταματήσουμε να εκπέμπουμε αέρια άνθρακα τα επόμενα 50 χρόνια, η αύξηση της αποθήκευσης άνθρακα στη γη είναι η μόνη μας ελπίδα και θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα των πολιτικών αντιμετώπισης. Για πετύχουμε αυτό απαιτείται αύξηση της φυτοκάλυψης. Στο πλαίσιο αυτό, η Κίνα έχει φυτέψει 540 εκατομμύρια στρέμματα δέντρα, με εντυπωσιακές επιπτώσεις στη διαθεσιμότητα πόσιμου νερού και στην αγροτική παραγωγικότητα. Αντίστοιχα προγράμματα δάσωσης στη Ρουάντα είχαν σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί τόσο πολύ η ροή των ποταμών προς την πρωτεύουσα, που αυτή να μπορεί να ηλεκτροδοτείται πλέον αποκλειστικά από υδροηλεκτρικό εργοστάσιο.

Προς αυτή την κατεύθυνση η Βουλή των Αντιπροσώπων στις ΗΠΑ ενέκρινε νομοθεσία με βάση την οποία οι ΗΠΑ θα καταβάλλουν 5 δισ. δολάρια ετησίως για την αντιμετώπιση της αποδάσωσης.

Για τους παραπάνω λόγους είναι απαράδεκτη η στάση του Συμβουλίου, που όχι μόνο δε δεσμεύτηκε σε συγκεκριμένο ποσό χρηματοδότησης των αναπτυσσόμενων χωρών, αλλά δεν αναφέρει τίποτα για χρηματοδότηση διατήρησης των παγκόσμιων δασών, την ίδια στιγμή που απουσιάζει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μια ενιαία πολιτική και συντονισμός για την προστασία των απειλούμενων δασικών οικοσυστημάτων του ευρωπαϊκού νότου.

Ελπίζω, παρόλα αυτά, οι διαπραγματευτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Κοπεγχάγη να στηρίξουν δυναμικά τις παγκόσμιες προσπάθειες για τον τερματισμό της αποδάσωσης και την αύξηση της δάσωσης.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η συζήτησή μας για τις νευροεκφυλιστικές ασθένειες μου δίνει την ευκαιρία να παρουσιάσω το πρόβλημα της σκλήρυνσης και της πλάγιας μυατροφικής σκλήρυνσης (ALS) και να γνωστοποιήσω στο Κοινοβούλιο το γεγονός ότι 1 50 άνθρωποι σε όλη την Ιταλία ξεκίνησαν απεργία πείνας ως ένδειξη στήριξης στον Salvatore Usala, που πάσχει από ALS και ο οποίος σταμάτησε να λαμβάνει τροφή προκειμένου να διαμαρτυρηθεί για την αδιαφορία της ιταλικής κυβέρνησης απέναντι στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ασθενείς και τα μέλη των οικογενειών τους που ζουν με αυτήν την τρομερή ασθένεια. Αυτή η εκστρατεία στηρίζεται και από μέλη του ιταλικού κοινοβουλίου όπως η Antonietta Farina, και από τον συνάδελφό μας κ. Rinaldi από την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη.

Πάνω απ' όλα, ωστόσο, πρόκειται για τον αγώνα που κάνουν οι ασθενείς με ALS και οι οικογένειές τους σε καθημερινή βάση, με αξιοπρεπή και διακριτικό τρόπο, στο πλαίσιο της τραγωδίας του να πάσχει κανείς από μια τρομερή ασθένεια. Η ALS πλήττει νέους και δεν υπάρχει θεραπεία· και όμως το ιταλικό κράτος φροντίζει για όλα εκτός από τους ασθενείς και τις οικογένειές τους. Η πραγματοποίηση έρευνας είναι πρόκληση για την Ευρώπη, αλλά εναπόκειται στα κράτη μέλη να εγγυηθούν στους ασθενείς μια αξιοπρεπή ζωή.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, εγώ από την πλευρά μου θα ήθελα να σας θέσω μερικές ερωτήσεις σχετικά με το πρόβλημα του εμβολίου της γρίπης A/H1N1.

Κατά την παρούσα περίοδο, ζητείται από τους βουλευτές του ΕΚ και τους βοηθούς τους να εμβολιαστούν και θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας ορισμένες ανησυχίες.

Καταρχάς, ποια είναι η σχέση μεταξύ των κινδύνων και των οφελών; Επί του παρόντος, τα οφέλη είναι λίγα, καθώς δεν πρόκειται για γρίπη που προκαλεί τεράστιους αριθμούς θανάτων – ούτε καν όσους μια εποχιακή γρίπη, εν πάση περιπτώσει.

Σε ό,τι αφορά τους κινδύνους, από την άλλη πλευρά, διαθέτουμε αρκετό χρόνο να εξετάσουμε την πτυχή αυτή και θα ήθελα, συγκεκριμένα, να εξετάσω το πρόβλημα των βοηθητικών παραγόντων. Θα ήθελα να σας επισημάνω κάτι που είναι αρκετά περίεργο: στις Ηνωμένες Πολιτείες, η χρήση του σκουαλενίου σε βοηθητικούς παράγοντες απαγορεύτηκε, αλλά ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων έχει εγκρίνει τη χρήση του, καθώς τα περισσότερα εμβόλια περιέχουν σκουαλένιο.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων μάς έχει επιβεβαιώσει ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί κλινική δοκιμή σε παιδιά και εγκύους και ότι δεν είχε πρόσβαση σε συμπεράσματα βάσει του πρωτοτύπου. Συνεπώς, πιστεύω ότι ενδέχεται να είναι απαραίτητη μεγαλύτερη εναρμόνιση.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, η σκανδαλώδης απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που επιβάλλει να αφαιρεθεί ένας σταυρός από τον τοίχο ενός ιταλικού σχολείου και να χορηγηθεί αποζημίωση 5 000 ευρώ σε έναν μαθητή του εν λόγω σχολείου για δήθεν ηθική βλάβη προκάλεσε ανησυχία όχι μόνο στην Ιταλία, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο σταυρός είναι ένα σύμβολο τόσο της χριστιανικής θρησκείας όσο και της ιστορίας και της παράδοσης της Ευρώπης. Η αφαίρεση του σταυρού από τους ιδύνοντες είναι το πρώτο βήμα του πολιτιστικού χαράκιρι της Ευρώπης.

Δυστυχώς, ο πραγματισμός αυτού του είδους μετατρέπεται σε ένα επίμονο σχέδιο καταπολέμησης των ευρωπαϊκών αξιών. Είναι απαραίτητο να θυμόμαστε το γεγονός ότι αφαιρέθηκαν οι όποιες αναφορές στον χριστιανισμό στα πιο σημαντικά έγγραφα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να επιστρέψουμε στις αρχικές ιδέες και αντιλήψεις των ιδρυτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι ήταν χριστιανοδημοκράτες. Συνεπώς, καλώ τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διοργανώσει μια κατάλληλη συζήτηση, η οποία θα ολοκληρωθεί με ψήφισμα σχετικά με το θέμα της ελευθερίας της άσκησης θρησκευτικών πρακτικών στην Ευρώπη και με τις θεμελιώδεις αξίες στις οποίες βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Στην Πορτογαλία, και συγκεκριμένα στον στα βόρεια της χώρας, η οικονομική και κοινωνική κρίση επιδεινώνεται και η ανεργία συνεχίζει να αυξάνεται, καθιστώντας την εν λόγω περιοχή μία από τις φτωχότερες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως δείχνουν πρόσφατα έγγραφα της Eurostat. Μεγάλες εταιρείες συνεχίζουν να ανακοινώνουν ότι κάνουν περικοπές στις δραστηριότητές τους και ότι μειώνουν τις θέσεις εργασίας. Ένα από τα πιο σοβαρά παραδείγματα είναι αυτό της Qimonda στη Vila do Conde, η οποία θα προβεί σε απόλυση 600 εργαζομένων, πέραν των 1 000 που απέλυσε πέρυσι. Αυτό ουσιαστικά συνιστά την καταστροφή μίας από τις μεγαλύτερες και πιο σημαντικές εταιρείες σε έναν στρατηγικό βιομηχανικό κλάδο της τεχνολογικής ανάπτυξης.

Δεν μπορούμε να δεχτούμε αυτήν την κατάσταση. Είναι απαράδεκτο που ούτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ούτε το Συμβούλιο βρήκαν εναλλακτική λύση αντί της διάλυσης αυτής της βιομηχανίας μικροσίπ και νανοτεχνολογίας. Είναι φρικτό που παραμένουν απαθείς ενώπιον της ολοένα επιδεινούμενης ανεργίας και των αυξανόμενων δοκιμασιών σε τεράστιες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

John Bufton (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα μιλούσα για την πίεση που ασκεί η απεριόριστη μετανάστευση από την ΕΕ στο Ηνωμένο Βασίλειο. Συγχωρήστε με που θα θέσω ένα πιεστικό θέμα που μου επισημάνθηκε πρόσφατα. Ως συντονιστής της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης και βουλευτής του ΕΚ για την Ουαλία, με μεγάλη ανησυχία έλαβα αντίγραφο, που διέρρευσε, ενός σχεδίου ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο *Ατζέντα μεταρρυθμίσεων για την Ευρώπη στον κόσμο: μεταρρυθμίσεις για τον προϋπολογισμό, αλλαγές για την Ευρώπη*.

Στο έγγραφο προτείνεται σημαντική επανεστίαση στις προτεραιότητες δαπανών της ΕΕ, με μεγαλύτερη έμφαση –και παραδίδω– στην Ευρώπη στον κόσμο και λιγότερο στη γεωργία και στις μεταφορές σε ευημερούσες περιοχές. Αυτό θα έχει τεράστιο αντίκτυπο στη βρετανική γεωργία και στα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων στον τρέχοντα οικονομικό κύκλο. Ως καθαρός συνεισφέρων, το Ηνωμένο Βασίλειο θα αναγκαστεί να παραδώσει περισσότερα από την επιστροφή, ενώ άλλες χώρες θα είναι οι κύριες δικαιούχοι.

Το 11,8% των κονδυλίων που έχουν διατεθεί για το Ηνωμένο Βασίλειο βάσει της πολιτικής συνοχής διατίθενται για τις φτωχότερες περιοχές στην Ουαλία. Ανησυχώ ιδιαίτερα ότι το εν λόγω έγγραφο που διέρρευσε ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στις μεταβατικές πληρωμές στο τέλος του τρέχοντος προγράμματος το 2013. Έχει φθάσει πλέον η ώρα ο λαός του Ηνωμένου Βασιλείου να διεξαγάγει δημοψήφισμα σχετικά με τη σχέση του με αυτό το μέρος,

προκειμένου να μπορέσουν να είναι οι ίδιοι που θα αποφασίζουν το πεπρωμένο τους και όχι μη εκλεγμένοι γραφειοκράτες.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ενώ γιορτάζουμε εδώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τόσο ενθουσιασμό την κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου και του κομμουνισμού συνάμα, ας αναρωτηθούμε και τι συνέβη στους πρώην κομμουνιστικές ηγέτες. Θα σας πω εγώ. Είναι τα ίδια άτομα που έγιναν οι πιο ενθουσιώδεις καπιταλιστές, νεοφιλελεύθεροι και ηγέτες της τάξης της παγκόσμιας κυριαρχίας. Με την επιστροφή τους στην εξουσία, κατήγγειλαν ό,τι καλό υπήρχε στον κομμουνισμό –και, ας το παραδεχθούμε, υπήρχαν μερικά καλά πράγματα– όπως η ασφάλεια της απασχόλησης και η κοινωνική ασφάλιση. Ωστόσο, επανέφεραν τις πιο απαίσιες πτυχές του, τη βαρβαρότητα και τον τρόμο.

Στην 50ή επέτειο της επανάστασης του 1956, η οποία κατέστησε δυνατή την κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου, άνθρωποι πυροβολήθηκαν στα μάτια. Επί του παρόντος στην Ουγγαρία, όσο εμείς μιλάμε στο Σώμα και γιορτάζουμε την κατάρρευση του κομμουνισμού, αυτοί οι κομμουνιστές σύντροφοι έχουν υπό κράτηση 16 άτομα για πολιτικούς λόγους.

Θα γιορτάσω μόνο όταν οι πολιτικοί κρατούμενοι απελευθερωθούν, όταν τα θύματα που πυροβολήθηκαν στα μάτια δικαιωθούν και όταν αυτοί οι κομμουνιστές σταματήσουν την αιματοχυσία και μεταφερθούν στον κάλαθο των αχρήστων της Ιστορίας.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στην πρόταση για τη μεταρρύθμιση του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά το 2013. Αληθεύει ότι η πρόταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα σημαντική μείωση των κονδυλίων για την περιφέρεια; Συνειδητοποιεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι αυτό θα εξασθενήσει δραστικά την περιφερειακή και γεωργική πολιτική της ΕΕ;

Η πρόταση να αποδυναμωθούν οι φτωχότερες περιοχές της ΕΕ προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος μάλλον δεν μπορεί να αποκληθεί λογική ή εύλογη. Θα πλήξει την πλειονότητα των 271 περιφερειών της ΕΕ. Είναι βέβαια δυνατό να βοηθήσουμε φτωχές περιφέρειες της ΕΕ, ενώ ταυτόχρονα θα χρησιμοποιούμε καλά σχέδια για να αντιμετωπίσουμε την αλλαγή του κλίματος, να μειώσουμε τις εκπομπές αερίων και να εισαγάγουμε λύσεις ανανεώσιμης ενέργειας και σύγχρονης τεχνολογίας.

Προτίθεται η Επιτροπή, κατά την υποβολή της πρότασης για τη μεταρρύθμιση του προϋπολογισμού, να παρακάμψει τις περιφερειακές και τοπικές αρχές στη διανομή κονδυλίων; Με αυτόν τον τρόπο, στερείται από τις περιφερειακές αρχές η αναγνώριση για θέματα που είναι εξαιρετικά σημαντικά γι' αυτές.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευθεί να θεσπίσει έναν αποτελεσματικό μηχανισμό για να αποτρέψει τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών. Έχουν περάσει οκτώ μήνες μετά τη συζήτηση αυτού του ιδιαίτερα σημαντικού θέματος σε μια σύνοδο της Ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα πρέπει να επιδοκιμάσουμε το ότι έκτοτε το Συμβούλιο έχει ξεκινήσει να συζητά ένα σχέδιο οδηγίας με στόχο τη βελτίωση της νομοθεσίας σε αυτόν τον τομέα. Ωστόσο, ο χρόνος δεν σταματά και κάθε τόσο οδυνηρά γεγονότα μάς θυμίζουν ότι η προστασία των παιδιών μας είναι ακόμα ανεπαρκής. Δυστυχώς, οι συνέπειες των εγκλημάτων αυτών είναι καταστρεπτικές και μακροχρόνιες. Η σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και η διάδοση πορνογραφικού υλικού συχνά έχει διακρατικό χαρακτήρα και μπορεί, συνεπώς, να αποτραπεί αποτελεσματικά μόνο με διεθνή συνεργασία. Πρέπει να θεσπίσουμε ποινική ευθύνη για νέες μορφές παιδικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης και σεξουαλικής κακοποίησης που δεν προβλέπονται στην παρούσα νομοθεσία. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή του νέου Κοινοβουλίου σε αυτό το σημαντικό πρόβλημα και να ζητήσω από το Συμβούλιο να επισπεύσει τη συζήτηση των σχεδίων προτάσεων.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Κυρία Πρόεδρε, είμαι ικανοποιημένος με την πρόοδο που έχει σημειωθεί στις σχέσεις μεταξύ των κυβερνήσεων της Κροατίας και της Σλοβενίας, οι οποίες έκαναν ένα σημαντικό πολιτικό βήμα προς τα εμπρός, όπως και με την αυξημένη ωριμότητα που επέδειξαν αμφότερες οι κυβερνήσεις. Η συμφωνία περί συνοριακής διαιτησίας την οποία υπέγραψαν στέλνει ένα θετικό μήνυμα και συνιστά εξαιρετικό παράδειγμα για τις άλλες χώρες στην περιοχή.

Ωστόσο, με θλίψη σημειώνω ότι, μόλις λίγες ημέρες μετά την υπογραφή της συμφωνίας αυτής, ο Πρωθυπουργός της Κροατίας υπέγραψε επίσης μονομερή δήλωση με μια μονόπλευρη ερμηνεία της συμφωνίας που υπεγράφη προσφάτως. Δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα που να δημιουργεί αμφιβολία ή αβεβαιότητα, επειδή δεν είναι αυτός ο τρόπος με τον οποίο μπορούμε να προχωρήσουμε. Οι μονομερείς δηλώσεις και οι μονομερείς πράξεις δεν είναι ποτέ καλή επιλογή ούτε στέλνουν το σωστό μήνυμα. Τέτοιες ενέργειες δεν προωθούν την αξιοπιστία, δεν ενθαρρύνουν την αναγκαία αμοιβαία εμπιστοσύνη και εγείρουν αμφιβολίες σχετικά με τη σοβαρότητα των προθέσεών μας και τον πραγματικό χαρακτήρα και τη βιωσιμότητα της συμφωνίας. Εφόσον θέλουμε να επιτύχουμε σε αυτόν τον τομέα,

πρέπει να καταβάλουμε μεγάλες προσπάθειες και να ενισχύσουμε την αμοιβαία εμπιστοσύνη στις χώρες μας, μεταξύ των γειτόνων μας και σε όλη την περιοχή.

Ζητώ από την κυβέρνηση της Κροατίας να απόσχει από νέες μονομερείς ενέργειες και ζητώ από τον πρωθυπουργό να δείξει, αντί αυτού, πολιτικό θάρρος και αποφασιστικότητα και να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τα αδιέξοδα του παρελθόντος.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι ανησυχήσαμε την περασμένη εβδομάδα από την κατάσταση, ή από την πληροφορία, ότι ο πρωθυπουργός Vladimir Putin ζήτησε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διευθετήσει το χρέος που έχει η Ουκρανία έναντι της Gazprom. Δεδομένου αυτού, θα ήθελα να ρωτήσω αν ελήφθη τέτοιο αίτημα. Προτίθεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναγκάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να καταβάλει αυτό το χρέος; Αν οι απαντήσεις στις δύο πρώτες ερωτήσεις είναι καταφατικές, με ποιο σκεπτικό θα κάνει κάτι τέτοιο η Επιτροπή;

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα επίσης να λάβετε υπόψη ότι είμαι ο μοναδικός βουλευτής που δεν χρησιμοποίησε όλο τον χρόνο ομιλίας του.

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα σήμερα τον λόγο για να σας ενημερώσω σχετικά με ένα αρκετά δυσάρεστο γεγονός που τέθηκε υπόψη μου ενώ επισκεπτόμουν την Ουάσινγκτον ως μέλος της αποστολής της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων.

Στο περιθώριο των τρεχουσών διατλαντικών διαπραγματεύσεων για την προστασία των δεδομένων (SWIFT, PNR), οι Ηνωμένες Πολιτείες επεκτείνουν τις δυνατότητες συλλογής δεδομένων της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφάλειας ώστε να υποκλέπτουν κάθε ηλεκτρονικό μήνυμα εντός της επικράτειάς τους, καθώς και όλα τα μηνύματα που εισέρχονται ή εξέρχονται από τη χώρα.

Πώς μπορούν οι ΗΠΑ να υποκρίνονται ότι σέβονται το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, ενώ δημιουργούν μια τεράστια υπηρεσία υποκλοπής – και πώς μπορούμε απλώς να καθόμαστε αδιάφοροι ενώ συμβαίνει κάτι τέτοιο;

Συνιστά ευθύνη μας να αυξήσουμε την ευαισθητοποίηση γι' αυτήν την κατάφωρη κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση των βασικών δικαιωμάτων μας. Ελπίζω ότι θα συνταχείτε μαζί μου στην ενημέρωση των ψηφοφόρων και των πολιτών στις χώρες μας σχετικά με αυτό το θέμα μέσω δηλώσεων και άρθρων στον Τύπο.

Nick Griffin (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, τους τελευταίους δύο μήνες έχω υπάρξει θύμα του καθεστώτος των Εργατικών στο Ηνωμένο Βασίλειο, συμπεριλαμβανομένης της κατάργησης του πάσου μου στη Βουλή των Αντιπροσώπων, της άρνησης να μου επιτραπεί η είσοδος στον πυρηνικό σταθμό στο Sellafield –παρά την ιδιότητά μου ως μέλος της υποεπιτροπής της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων– και της άρνησης του Citizens' Advice Bureau να μου πουλήσει μια πληροφοριακή βάση δεδομένων η οποία διαφημιζόταν ανοικτά προς πώληση σε άλλους βουλευτές του ΕΚ.

Κυρία Πρόεδρε, θα συμφωνούσατε ότι η πολιτική διάκριση δεν είναι μόνο παράνομη αλλά συνιστά και επίθεση όχι μόνο σε βάρος μου, αλλά και σε βάρος της λειτουργικότητας του Σώματος αυτού και, κυρίως, σε βάρος όλων των ψηφοφόρων και ολόκληρης της δημοκρατικής διαδικασίας;

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Η έρευνα που διεξήγαγε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία κατέληξε σε ορισμένα ανησυχητικά συμπεράσματα, αναφέροντας ότι η γενικευμένη ανεργία έχει αρνητικές συνέπειες στην ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων. Σύμφωνα με τη μελέτη, στην οποία συμμετείχαν 27 000 ερωτηθέντες στα 27 κράτη μέλη, 6 στους 10 εργαζόμενους πιστεύουν ότι η οικονομική κρίση και η αυξημένη ανεργία επιδεινώνουν τις συνθήκες εργασίας. Το εβδομήντα πέντε τοις εκατό των ερωτηθέντων ισχυρίστηκε ότι η επιδείνωση της υγείας τους οφειλόταν στην απασχόλησή τους. Η πληροφορία αυτή συνάγει τα δεδομένα από μελέτη της Eurostat, η οποία δείχνει ότι 27 εκατομμύρια εργαζόμενοι παθαίνουν ατυχήματα ή πλήττονται από επαγγελματικές ασθένειες και 137 εκατομμύρια εργαζόμενοι είναι εκτεθειμένοι σε κίνδυνο σε καθημερινή βάση. Μόλις αυτήν την εβδομάδα, ακόμα ένα σοβαρό εργατικό ατύχημα είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο πέντε πορτογάλων εργαζομένων στην Ανδόρρα.

Η εν λόγω κατάσταση απαιτεί ταχεία αντίδραση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη. Αυτή η αντίδραση πρέπει να περιλαμβάνει τη δημιουργία θέσεων εργασίας με δικαιώματα, την προώθηση της εργασίας και των εργαζομένων και την τιμωρία εργοδοτών που μειώνουν τα μέτρα πρόληψης και προστασίας για τους εργαζόμενους προκειμένου να αυξήσουν τα κέρδη τους.

Πρόεδρος. – Υπήρξε κάποια σύγχυση ως προς την παραχώρηση του μικροφώνου. Έπρεπε να είχα δώσει τον λόγο στον κ. Teixeira. Μάλλον πρόφερα λανθασμένα το όνομά σας και έτσι δημιουργήθηκε η σύγχυση.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρόσφατα υπέβαλε σχέδιο ανακοίνωσης για τη δημοσιονομική μεταρρύθμιση, το οποίο περιελάμβανε αναφορές στην πολιτική συνοχής που προκαλούν άγχος και σύγχυση, ιδίως σε ό,τι αφορά τις εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Πρέπει επειγόντως να διεξαχθεί συζήτηση σχετικά με τον κοινοτικό προϋπολογισμό, αλλά πιστεύουμε ότι το οικονομικό πλαίσιο μετά το 2013 πρέπει να βασιστεί στην αλληλεγγύη και την εδαφική συνοχή, καθώς αυτά συνιστούν ζωτικά στοιχεία για περιφέρειες όπως η Μαδέρα, οι οποίες είναι αντιμέτωπες με μόνιμες δυσκολίες και συνεπώς χρειάζονται μόνιμη στήριξη.

Η πρόθεση να αλλάξει το επίκεντρο της πολιτικής συνοχής από την παρούσα προσέγγιση που βασίζεται στην περιφέρεια σε μια προσέγγιση που βασίζεται σε τομείς προστιθέμενης αξίας είναι απαράδεκτη. Μια τέτοια αλλαγή θα μπορούσε να οδηγήσει στην κατάργηση του στόχου 2 ο οποίος επί του παρόντος είναι ωφέλιμος για τα δύο τρίτα των ευρωπαϊκών περιφερειών.

Είναι ακατανόητο το ότι η Επιτροπή σκοπεύει να αλλάξει την κατανομή των κονδυλίων από περιφερειακή σε εθνική βάση, ή ακόμα και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, απορρίπτοντας το κριτήριο της εγγύτητας όπου ανέκαθεν βασιζόταν η πολιτική συνοχής. Είναι απαράδεκτο η μακρόχρονη συμμετοχή ενός κράτους μέλους στην ΕΕ να συνιστά παράμετρο στον τύπο υπολογισμού των πιστώσεων των διαρθρωτικών ταμείων, διαχωρίζοντας τα κράτη σε παλαιά και νέα, κάτι που θα καταστήσει άκυρο το άρθρο 299, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ όσον αφορά την πρόσβαση των εξόχως απόκεντρων περιοχών στα διαρθρωτικά ταμεία.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, ως βουλευτής του ΕΚ από τη Νορμανδία, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου στις προτάσεις για υπερπόντιες περιοχές του Natura 2000, τις οποίες μόλις υπέβαλε η γαλλική κυβέρνηση στις ευρωπαϊκές αρχές. Αυτές οι προτάσεις εξαρούν το ακρωτήριο του Antifer που βρίσκεται κοντά στο Etretat αλλά αντισταθμίζουν το γεγονός αυτό με τη διεύρυνση της περιμέτρου στα δώδεκα ναυτικά μίλια.

Αυτή η απόφαση διευκολύνει την Poweo ώστε να εγκαταστήσει τερματικό σταθμό μεθανίου στο Antifer και απαγορεύει το σχέδιο κατασκευής υπεράκτιου αιολικού πάρκου στα ανοικτά του Fécamp, παρά την υποστήριξη που έδειξαν σε αυτό το σχέδιο τοπικά εκλεγμένοι αντιπρόσωποι, ο πληθυσμός, ακόμη και αλιείς. Συντάχθηκε μια επιστημονική και συνεπής πρόταση για την περιοχή και έχει τη στήριξη των τοπικών φορέων. Βάσει αυτής της πρότασης θα καθοριστεί ζώνη έξι μιλίων κατά μήκος ολόκληρης της ακτογραμμής, περιλαμβανομένου του Antifer.

Έχω τρεις ερωτήσεις: πόση πρόοδο έχει σημειώσει η Επιτροπή όσον αφορά την εξέταση των προτάσεων δημιουργίας ζωνών; Τις ενστερνίζεται παρόλο που αντιβαίνουν σε επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και στις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της περιοχής; Και, καθώς πλησιάζει η διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης, είναι λογικό να στηρίζει η Ευρώπη μια απόφαση που προωθεί το αέριο σε βάρος της ανάπτυξης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας;

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στην κατάσταση που επικρατεί στον τομέα της υγείας στην Ουκρανία. Διαθέσιμα δεδομένα δείχνουν ότι έχουν ήδη καταγραφεί πάνω από ένα εκατομμύριο κρούσματα γρίπης, περιλαμβανομένων αρκετών δεκάδων κρουσμάτων του ιού ΑΗ1Ν1. Η Ουκρανία ζήτησε διεθνή βοήθεια και, συγκεκριμένα, εμβόλια, φάρμακα, αντισηπτικά, μάσκες, γάντια και προμήθειες εργαστηρίου.

Γνωρίζουμε ότι η Επιτροπή έχει θέσει σε λειτουργία έναν ειδικό μηχανισμό για τη βοήθεια του πολίτη, ένα κέντρο παρακολούθησης και ενημέρωσης για τον συντονισμό της βοήθειας που παρέχεται στην Ουκρανία και σε χώρες της ΕΕ. Πώς γίνεται αυτός ο συντονισμός; Τι βοήθεια παρέχεται; Πώς λειτουργεί το σύστημα παρακολούθησης; Νομίζω ότι η κοινή γνώμη θα ήθελε να λάβει μια απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πέρασαν δύο δεκαετίες από την κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου, την 20ή επέτειο του οποίου γιορτάζουμε, και από την πτώση του σιδηρού παραπετάσματος. Ωστόσο, έχει σημειωθεί ελάχιστη πρόοδος σε αυτά τα 20 χρόνια, καθώς βλέπουμε σε πολλές χώρες που απελευθερώθηκαν από τον κομμουνισμό ότι δεν έχουμε καταφέρει ακόμα να απελευθερωθούμε τελείως από τις συνήθειες του παλαιού συστήματος.

Το φθινόπωρο του 2006 η αστυνομία αγνόησε παντελώς το δικαίωμα στην ελευθερία του συνέρχεσθαι στους δρόμους της Βουδαπέστης, καθώς και το δικαίωμα σε μια δίκαιη δίκη. Τα θύματα του περιστατικού αυτού ακόμα ζητούν, ματαίως, δικαιοσύνη και τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους. Φέτος τον Μάρτιο στη Βουδαπέστη οι εκκλήσεις να παραιτηθεί ο πρωθυπουργός αντιμετωπίστηκαν πάλι με κρατήσεις και απάνθρωπες, ταπεινωτικές μεταχειρίσεις. Μπορεί ακόμη και σήμερα να συμβεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση το να μην επιτρέπεται στους ανθρώπους να χρησιμοποιήσουν τη γλώσσα τους στον τόπο όπου γεννήθηκαν –όπως στη Σλοβακία, για παράδειγμα– ή να

ασκήσουν τα δικαιώματα που τους χορηγήθηκαν από τη δημοκρατία, αν η τύχη μιας μειονότητας της έχει επιβληθεί από την ίδια την ιστορία. Πάρτε για παράδειγμα τη Ρουμανία όπου βρίσκονται στη διαδικασία ανέγερσης αγάλματος ενός πρώην στρατηγού ο οποίος έδωσε την εντολή να πυροβολούν εναντίον των συμμετεχόντων σε διαδηλώσεις.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Η τρέχουσα οικονομική κρίση οδηγεί σε ανασφάλεια στον τομέα της εργασίας. Οι οικονομικές δυσκολίες οδηγούν τους εργαζόμενους να δεχθούν, ορισμένες φορές τυφλά, προσφορές για θέσεις εργασίας που καταργούν τους εργατικούς νόμους και την εποπτεία της επιβολής του νόμου και των κυβερνητικών αρχών. Δυστυχώς, έχουμε ήδη γίνει μάρτυρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση αρκετών περιπτώσεων εκμετάλλευσης εργασίας που συχνά συνιστούν δουλεία, είτε ευρωπαίων πολιτών είτε μη ευρωπαίων πολιτών. Επιπλέον, διαπιστώσαμε ασυνήθιστα υψηλό αριθμό θανάτων διακινούμενων εργαζομένων, περιλαμβανομένων πολλών συμπατριωτών μου, πολλών πορτογάλων πολιτών, ακόμα και όταν εργάζονταν νομίμως. Αυτά τα ατυχήματα συνέβησαν στον χώρο εργασίας και κυρίως στον κλάδο των κατασκευών.

Συνεπώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οργανισμοί της, όπως και όλα τα κράτη μέλη, καλούνται επείγοντως να συνεργαστούν δυναμικά και αποτελεσματικά, ώστε να αποφευχθούν αυτές οι καταστάσεις.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να κρούσω τον κώδωνα του κινδύνου σχετικά με τη βραδύτητα του προγραμματισμού και των πληρωμών των πιστώσεων του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής.

Απέχουμε ακόμα πολύ από τον προγραμματισμό του ημίσεος των διαθέσιμων κονδυλίων. Σε σχέση με τις πληρωμές, μόνο το 9,62% των 347 δισεκατομμυρίων ευρώ για την περιφερειακή πολιτική έχει καταβληθεί στους διαχειριστές του σχεδίου. Όλες οι χώρες επηρεάζονται, κάποιες πολύ περισσότερο από άλλες. Η Ισπανία, το Λουξεμβούργο και η Σουηδία πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να προφθάσουν τις χώρες που προηγούνται όσον αφορά την καταβολή ευρωπαϊκών κονδυλίων όπως, για παράδειγμα, τις Βαλτικές Χώρες, την Ιρλανδία και τη Σλοβενία.

Η περιφερειακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μία από τις πιο ωφέλιμες πολιτικές για τους συμπολίτες μας. Πράγματι, διασφαλίζει οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή μέσω της συγχρηματοδότησης πρακτικών και, πολύ συχνά, κρίσιμων σχεδίων.

Συνεπώς, κάνω έκκληση στις εθνικές αρχές διαχείρισης να συμμετάσχουν. Ταυτόχρονα, πιστεύω ότι είναι κρίσιμο, σε περίοδο οικονομικής κρίσης, οι ευρωπαϊκοί κανόνες να προσαρμοστούν στα μείζονα προβλήματα.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα γιορτάζουμε την 20ή επέτειο των δημοκρατικών αλλαγών στην Κεντρική και την Ανατολική Ευρώπη. Πραγματοποιήθηκε μια ιδιαίτερα αρμόζουσα και αντάξια της περιστάσης τελετή, στην οποία συμμετείχαν ο κ. Havel και ο κ. Buzek, και πραγματοποιούνται και εκδόσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έτσι θα έπρεπε να είναι, αλλά τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα δεν πρέπει να περιορίζονται σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις μία φορά στα χίλια χρόνια.

Αυτό θα πρέπει να υπάρχει στην ιστορία μας – η αλήθεια γι' αυτές τις αλλαγές πρέπει να είναι παρούσα στις εκπαιδευτικές μας δραστηριότητες και πρέπει να δρομολογηθεί από τα ευρωπαϊκά θεσμικά μας όργανα. Χρειαζόμαστε ένα κοινό βιβλίο ιστορίας για τις εποχές εκείνες, το οποίο θα δείχνει πώς ενώθηκε η Ευρώπη ώστε τα παιδιά στα σχολεία μας να έχουν πρόσβαση σε αυτήν την αλήθεια και τη γνώση.

Από την άλλη πλευρά, μπορούμε να δώσουμε πολλά παραδείγματα του πώς ξοδεύονται χρήματα άσκοπα. Η βρετανική οργάνωση Open Europe ισχυρίζεται ότι δαπανήθηκαν επτά εκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση ενός ιστολογίου που αφορούσε την ιστορία ενός γαιδάρου που ταξιδεύει στις Κάτω Χώρες. Είναι καιρός να δαπανήσουμε χρήματα στην Ευρώπη πιο αποτελεσματικά.

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, φοβάμαι πως πρέπει σε αυτό το σημείο να ολοκληρώσουμε τις παρεμβάσεις ενός λεπτού βάσει του άρθρου 150 του Κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 150, μπορούμε να διεξαγάγουμε συζήτηση αυτού του είδους για χρονικό διάστημα έως τριάντα λεπτών. Αυτές οι αγορεύσεις διήρκεσαν παραπάνω από 40 λεπτά, επειδή, δυστυχώς, πολλοί ομιλητές δεν αρκέστηκαν στο ένα λεπτό.

Προσπάθησα να δώσω προτεραιότητα σε εκείνους που δεν είχαν την ευκαιρία να μιλήσουν σε καμία από τις δύο τελευταίες συζητήσεις και ελπίζω να θεωρείτε ότι ήταν αρκετά ισορροπημένη. Έχουμε ακόμα τέσσερις συζητήσεις σήμερα το απόγευμα και, όπως γνωρίζετε, η συνεδρίαση πρέπει να λήξει το αργότερο τα μεσάνυχτα.

20. Κατάλογος τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A7-0042/2009) της Tanja Fajon, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών, και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή (COM(2009)0366 – C7-0112/2009 – 2009/0104(CNS)).

Tanja Fajon, εισηγήτρια. – (SL) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Barrot και όλοι εσείς που παρευρίσκεστε εδώ σήμερα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει σθεναρά την κατάργηση του καθεστώτος των θεωρήσεων για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Αυτή είναι άλλωστε και η κεντρική ιδέα που μας καθοδηγούσε καθ' όλη τη διάρκεια της κατάρτισης της έκθεσης. Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου, ιδίως στους σκιώδεις εισηγητές και βουλευτές του Κοινοβουλίου, καθώς χωρίς τη δική τους στήριξη, δεν θα είχα μπορέσει να καταλήξω σε αυτό το αποτέλεσμα. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τις εποικοδομητικές προσπάθειές τους οι οποίες θα θέσουν τα σταθερά θεμέλια της μελλοντικής συνεργασίας σε αυτόν τον τομέα, ιδίως δε όταν επικυρωθεί και η Συνθήκη της Λισαβόνας, καθώς αυτή παρέχει τη δυνατότητα στο Κοινοβούλιο να εγκρίνει οποιαδήποτε απαραίτητα μέτρα μέσω της διαδικασίας συναπόφασης.

Οι πολίτες των Δυτικών Βαλκανίων είναι εδώ και πολύ καιρό απομονωμένοι λόγω του καθεστώτος των θεωρήσεων. Σε ό,τι αφορά την ελευθερία των μετακινήσεων, έχουν σήμερα λιγότερα δικαιώματα απ' όσα είχαν την εποχή της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Ό,τι ξέρουν οι νέοι των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων για την Ευρώπη ή την Αμερική σήμερα είναι ό,τι μαθαίνουν από το Διαδίκτυο και την τηλεόραση. Δεδομένου ότι προέρχομαι από τη Σλοβενία, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι η σλοβενική Προεδρία ήταν ουσιαστικά εκείνη η οποία ξεκίνησε τη διαδικασία της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων στις αρχές του 2008, πέντε χρόνια ύστερα από την υπογραφή του Θεματολογίου της Θεσσαλονίκης, η οποία διασφαλίζει μια σαφή ευρωπαϊκή προοπτική για τον πληθυσμό των Δυτικών Βαλκανίων.

Εκφράζω την ιδιαίτερη ικανοποίησή μου για την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης για τη Μακεδονία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, και ιδίως για την πρωτοβουλία της Σλοβενίας, η οποία έτυχε μεγάλης υποστήριξης από τα κράτη μέλη και η οποία επιτρέπει στους πολίτες των χωρών αυτών να ξεκινήσουν να ταξιδεύουν ελεύθερα στις χώρες του χώρου Σένγκεν από τις 19 Δεκεμβρίου. Η 1η Ιανουαρίου 2010 ενδέχεται να προκαλούσε δυσκολίες στις μετακινήσεις, καθώς την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς πολλοί πολίτες αυτών των χωρών επιθυμούν να ταξιδέψουν για να επισκεφθούν τους συγγενείς τους που ζουν στα κράτη μέλη.

Η κατάργηση των θεωρήσεων θα συμβάλει σημαντικά στη διαδικασία της περιφερειακής συνεργασίας και στην υπέρβαση των εθνοτικών διαφορών και θα βοηθήσει επίσης στην οικοδόμηση πολιτιστικών, κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών γεφυρών.

Κυρίες και κύριοι, η κατάργηση των θεωρήσεων για τις τρεις χώρες που ανέφερα είναι ένα πολύ θετικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Ωστόσο, πρέπει να σημειώσω ότι οι χώρες που παραλείφθηκαν από το πλαίσιο της κατάργησης των θεωρήσεων θα πρέπει να μπορέσουν να ενταχθούν σε αυτό το συντομότερο δυνατό, ή μάλλον, αμέσως μόλις είναι έτοιμες γι' αυτό το βήμα. Φυσικά αναφέρομαι στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και στην Αλβανία. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να απομονωθούν αυτές ακόμα περισσότερο, όταν οι γειτονικές τους χώρες απολαύουν της δυνατότητας των απεριόριστων μετακινήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Φυσικά, πρέπει να προετοιμασθούν για την κατάργηση των θεωρήσεων και δεν υπονοώ εδώ ότι πρέπει να χαμηλώσουμε τα κριτήριά μας. Αυτό που επιθυμούμε είναι να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα στους πολίτες της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και της Αλβανίας. Σας περιμένουμε· πρέπει να προτρέψετε τις κυβερνήσεις σας ώστε να εκπληρώσουν το δικό τους καθήκον. Εμείς από την άλλη θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διασφαλίσουμε ότι δεν θα υπάρξουν καθυστερήσεις στις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορώ να σας πω με σιγουριά ότι αυτή η προσέγγιση έχει την ευρεία στήριξη των δύο επιτροπών, της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, που είναι και η δική μου επιτροπή.

Θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι αύριο, μετά την ψηφοφορία, θα ζητήσω τον λόγο, προκειμένου να κάνω μια ειδική πολιτική δήλωση, μια κοινή δήλωση του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που υποστηρίζει σθεναρά την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Στη δήλωση αυτή, επί της οποίας θα ψηφίσουμε ξεχωριστά αύριο, θα εκφράζουμε την ικανοποίησή μας για τη 19η Δεκεμβρίου, την ημέρα κατά την

οποία η υποχρέωση θεώρησης θα καταργηθεί για τη Μακεδονία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο και θα ζητούμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επεξεργαστεί, το συντομότερο δυνατό, πρόταση σχετικά με την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και την Αλβανία μόλις αυτές εκπληρώσουν τα σχετικά κριτήρια. Εμείς, από την άλλη, θα αναλάβουμε να εξετάσουμε την πρόταση βάσει ταχείας διαδικασίας. Θα ήθελα να ορίσουμε σαφή ημερομηνία για την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης τόσο για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη όσο και για την Αλβανία, αν και γνωρίζω τον απαιτητικό χαρακτήρα των σχετικών διαδικασιών. Εύχομαι το καλοκαίρι του 2010 να αποδειχθεί ρεαλιστική ημερομηνία για την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης και για τις δύο αυτές χώρες.

Και για να ολοκληρώσω. Δεν θα πρέπει επίσης να ξεχάσουμε το Κοσσυφοπέδιο, αν δεν θέλουμε να δημιουργηθεί μια μαύρη τρύπα στον χάρτη...

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλία)

Επιτρέψτε μου μόνο να ολοκληρώσω: η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πολιτική ευθύνη να ολοκληρώσει τη διαδικασία της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων, και αύριο αναμένω την ευρεία στήριξη του Κοινοβουλίου σχετικά με το συγκεκριμένο ζήτημα.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, είναι κρίμα που η σουηδική Προεδρία δεν μπόρεσε να εκπροσωπηθεί εδώ από κάποιον υπουργό, καθώς πιστεύω ότι θα έμενε ιδιαίτερα ικανοποιημένη.

Έχω την εντύπωση ότι η Προεδρία του Συμβουλίου δεν προσκλήθηκε, και της είπαν ότι δεν είναι ανάγκη να βρίσκεται εδώ. Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι η σουηδική Προεδρία προώθησε και υποστήριξε τη διαδικασία της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για τα Δυτικά Βαλκάνια από το αρχικό κιόλας στάδιο.

Θα πρέπει –και ξέρω ότι και η συνάδελφός μου Tanja Fajon, η εισηγήτρια συμφωνεί μαζί μου– να έχουμε την ευκαιρία να ευχαριστήσουμε την Προεδρία του Συμβουλίου, επειδή σε αυτήν οφείλεται η κοινή δήλωση του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, η οποία υποστηρίχθηκε από την Επιτροπή και είναι μοναδική στην ιστορία αυτού του θεσμικού οργάνου.

Θα ήθελα μια εξήγηση, όχι απαραίτητα εδώ και τώρα, για ποιον λόγο η Προεδρία του Συμβουλίου δεν μπόρεσε να παρευρεθεί, και θα ήθελα να καταγραφεί ότι η υπουργός δεν μπόρεσε να είναι εδώ σήμερα επειδή δεν της απευθύνθηκε πρόσκληση.

Πρόεδρος. – Με ενημέρωσαν ότι η Προεδρία του Συμβουλίου είχε προσκληθεί, αλλά ότι είχε πολύ βεβαρημένο πρόγραμμα και έτσι δεν μπόρεσε να βρίσκεται εδώ σήμερα. Ωστόσο, θα διερευνήσω το ζήτημα.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στην ερώτηση που έθεσε η κ. Corazza Bildt και να πω ότι πράγματι, η σουηδική Προεδρία υπήρξε πολύ δραστήρια σε αυτήν τη διαδικασία, πράγμα το οποίο, όπως μόλις ανέλυσε επαρκώς και η κ. Fajon, μας επιτρέπει να προσφέρουμε σε αρκετούς πολίτες που ζουν στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, και ιδίως στους νέους, τη δυνατότητα να συμμετέχουν και να συναλλάσσονται περισσότερο με αυτήν την Ευρώπη με την οποία, ορισμένοι, δεν είναι και τόσο εξοικειωμένοι.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η πρόταση αποτελεί ιστορική στιγμή για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής πολιτικής των θεωρήσεων βραχείας διαμονής στο πλαίσιο των σχέσεων μας με τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Επιπλέον, η Επιτροπή χαιρετίζει την έγκριση της νομοθετικής πρότασης τόσο από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και από το Συμβούλιο. Όλοι γνωρίζουν τον σημαντικό πολιτικό αντίκτυπο και τον ευαίσθητο χαρακτήρα του ζητήματος, το οποίο αφορά όλους τους πολίτες των ενδιαφερόμενων χωρών.

Κατανοώ τη θέση του Κοινοβουλίου. Θα ήθελα επί τη ευκαιρία να επιβεβαιώσω την ισχυρή δέσμευση της Επιτροπής να παρακολουθεί στενά την εκπλήρωση, από όλες τις ενδιαφερόμενες χώρες, όλων των κριτηρίων που περιλαμβάνει ο χάρτης πορείας. Η Πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει ήδη αξιολογηθεί θετικά· επομένως ο διάλογος έχει ολοκληρωθεί με αυτήν τη χώρα. Τον Οκτώβριο, η Σερβία και το Μαυροβούνιο φιλοξένησαν αποστολές της Επιτροπής, καθώς και εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι συγκεκριμένες αποστολές επιβεβαίωσαν ότι όλα τα κριτήρια των αντιστοιχών οδικών χαρτών είχαν εκπληρωθεί καταλλήλως.

Θα ακολουθήσουμε την ίδια μέθοδο για την Αλβανία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Παρά την πολύ σημαντική πρόοδο που έχουν σημειώσει τους τελευταίους μήνες η Βοσνία και η Αλβανία, δεν έχουν ακόμα καταφέρει να ολοκληρώσουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται βάσει του χάρτη πορείας για να δικαιολογήσουν την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης. Ωστόσο, όπως μόλις αναφέρατε κυρία Fajon, είναι ήδη πολύ ενθαρρυντικό γι' αυτές να ακούνε ότι οι γείτονές τους έχουν ήδη την επιλογή της απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης, και μπορώ να σας επιβεβαιώσω ότι και εγώ προσωπικά θα κάνω ό,τι μπορώ μέσα στα όρια της δικαιοδοσίας μου για να διασφαλίσω ότι η Αλβανία και η Βοσνία-Ερζεγοβίνη θα μπορέσουν να αποκτήσουν αυτήν την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης το συντομότερο δυνατό, όπως και εσείς επιθυμείτε.

Καλώ το Κοινοβούλιο, το οποίο ύστερα από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας θα είναι συννομοθέτης στον τομέα των θεωρήσεων, να υποστηρίξει τη διαρθρωμένη μέθοδο διαλόγου σχετικά με την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων, η οποία συνιστά τη μέθοδο που ακολουθεί η Επιτροπή, αφού μια διαφορετική προσέγγιση θα προκαλούσε σύγχυση χωρίς να αλλάζει πραγματικά το καθεστώς των θεωρήσεων. Θα δημιουργούσε ψευδείς προσδοκίες και θα μπορούσε ενδεχομένως να επιβραδύνει τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι εν λόγω χώρες για να εφαρμόσουν τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται βάσει των χαρτών πορείας.

Στο στάδιο αυτό, διατηρούμε την Αλβανία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη στο παράρτημα Ι του κανονισμού, επιβεβαιώνοντας ταυτόχρονα τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βοηθήσει αυτές τις δύο χώρες να εκπληρώσουν τα κριτήρια των χαρτών πορείας τους, ώστε τελικά να απαλλαγούν από την υποχρέωση θεώρησης σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες.

Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή υποστηρίζει το κείμενο της κοινής πολιτικής δήλωσης, η οποία επιβεβαιώνει αυτήν την ισχυρή δέσμευση της Ένωσης να εφαρμόσει όσο το δυνατόν γρηγορότερα το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας αυτής για την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων για τους πολίτες της Αλβανίας και της Βοσνίας, κυρία Fajon.

Έτσι έχει η κατάσταση, κυρία Πρόεδρε. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό σημείο που δείχνει ακριβώς στα βαλκανικά κράτη πόση προσοχή δίνει η Ευρώπη στις προσδοκίες και τις επιθυμίες τους.

Sarah Ludford, συντάκτρια γνωμοδότησης της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η δέσμευση που υποστηρίζεται στην έκθεση Fajon και στηρίζεται και από την προτεινόμενη δήλωση του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου είναι μακροπρόθεσμη. Πρόκειται για τη δυνατότητα μετακίνησης χωρίς την υποχρέωση θεώρησης για όλους τους πολίτες των Δυτικών Βαλκανίων. Αυτό δεν είναι μόνο μια γενναιόδωρη και αλτρουιστική κίνηση. Είναι επίσης πρακτική και εύστοχη, καθώς η ασφάλεια με την ευρύτερη έννοια της λέξης θα προωθηθεί και θα εξελιχθεί. Τα άτομα που είναι ελεύθερα, και ελεύθερα να ταξιδεύουν, τείνουν να επιδιώκουν ειρηνικές λύσεις και είναι λιγότεροι ευεπίφορα στον εσωστρεφή εθνικισμό που αποτελεί απειλή για την ασφάλειά μας.

Ποιος δεν μπορεί να μην συγκινηθεί από τις εικόνες που προβάλλουν οι οθόνες έξω από αυτό το Κοινοβούλιο και από όλους τους εορτασμούς με αφορμή την 20ή επέτειο από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου; Αν και αυτά τα εμπόδια δεν μπορούν να συγκριθούν με το Τείχος, ωστόσο, αποτελούν έναν ακόμα φραγμό στην ελεύθερη επικοινωνία και στους ευρύτερους ορίζοντες που προωθούν την κατανόηση και την ανεκτικότητα. Η επιμονή μας σε μια προσέγγιση χωρίς αποκλεισμούς πρέπει να οδηγήσει σε ένα δίκαιο αποτέλεσμα μέχρι την 15η επέτειο από τη συμφωνία του Ντέιτον.

Θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω την εισηγήτρια κ. Fajon για τη σκληρή δουλειά της και τον τρόπο με τον οποίον συνέθεσε όλες τις διαφορετικές απόψεις στους μαϊνάνδρους των διαβουλεύσεων της τους τελευταίους δύο μήνες.

Ευχαριστώ επίσης το Συμβούλιο, και ιδίως τη σουηδική Προεδρία, για την προσπάθειά τους καθώς μας βοήθησαν να καταλήξουμε σε συμφωνία σχετικά με τη δήλωση, η οποία επιβεβαιώνει τον οριστικό στόχο της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για όλους τους πολίτες των Δυτικών Βαλκανίων το συντομότερο δυνατό – και ελπίζουμε ότι αυτό θα γίνει εντός του 2010, επειδή η απουσία κοινής ημερομηνίας στόχου για να πετύχουμε αυτήν την ελεύθερη κυκλοφορία είναι διχαστική και δημιουργεί αστάθεια.

Έχουμε επίσης δεσμευτεί, στην έκθεση Fajon, να εργαστούμε για έναν χάρτη πορείας για το Κοσσυφοπέδιο σχετικά με την απλούστευση της έκδοσης θεωρήσεων και την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων, ανάλογο με εκείνον που καταρτίσαμε για τις άλλες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

Θα ήθελα επίσης να προσθέσω την ελπίδα ότι η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου –που δεν περιλαμβάνεται φυσικά στην παρούσα απόφαση της ζώνης Σένγκεν της ΕΕ, αφού το Ηνωμένο Βασίλειο δεν είναι μέλος της– θα κινηθεί προσεχώς προς την ίδια κατεύθυνση. Αισθάνομαι μια κάποια σύγχυση όταν εργάζομαι γι' αυτά τα θέματα που αφορούν τα σχέδια Σένγκεν, επειδή είμαι βρετανίδα βουλευτής του ΕΚ, αλλά προφανώς θα ήταν καλό τόσο για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και για την περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων αν το Ηνωμένο Βασίλειο ακολουθούσε τον ίδιο δρόμο το συντομότερο δυνατό.

Θα ήθελα να τελειώσω ευχαριστώντας την εισηγήτρια κ. Fajon.

Anna Maria Corazza Bildt, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Ομάδα του ΕΛΚ έχει δεσμευτεί για την επιτάχυνση της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων μέχρι τον Ιούλιο του 2010. Χαιρετίζουμε και υποστηρίζουμε την πρόταση σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, το Μαυροβούνιο και τη Σερβία μέχρι τα Χριστούγεννα αυτού του έτους.

Κατανοούμε την έκκληση των πολιτών της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και της Αλβανίας – μια νέα γενιά που έχει εγκλωβιστεί και αποκλειστεί και αισθάνεται φυλακισμένη. Σε αυτούς λέμε: «Είμαστε στο πλευρό σας· είμαστε έτοιμοι όταν θα είστε έτοιμοι». Είναι κρίμα που η αργή εκκίνηση των αρχών της Αλβανίας και της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης τις καθυστέρησε. Η ευθύνη για οποιαδήποτε χρονοτριβή βαρύνει τις ίδιες. Τις παροτρύνουμε να εκπληρώσουν τα κριτήρια το ταχύτερο δυνατόν. Γνωρίζουμε ότι η Επιτροπή στηρίζει τη συγκεκριμένη διαδικασία.

Δυστυχώς, πρέπει να ομολογήσω ότι με δυσaráεστησε το γεγονός ότι χρειαστήκαμε τρεις μήνες διαπραγματεύσεων, εμείς στην Ομάδα του ΕΛΚ, για να πείσουμε την αριστερή πτέρυγα αυτού του Κοινοβουλίου ώστε να ενεργήσουμε βάσει των Συνθηκών. Είναι πια τόσο περίπλοκο; Τελικά και αυτή η ίδια κατάλαβε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είναι υπεράνω του νόμου.

Με όλο τον σεβασμό προς τους διακεκριμένους συναδέλφους μου, δεν μπορώ παρά να καταγγείλω αυτήν τη μη εποικοδομητική συμπεριφορά. Δεν υπάρχουν εκπτώσεις. Δεν υπάρχει μαγικό ραβδάκι. Δεν είμαστε εδώ για να κερδίσουμε βαθμούς. Είμαστε εδώ για να πετύχουμε αποτελέσματα για τους πολίτες των Βαλκανίων. Θα ήθελα να γίνω σαφής· οποιοδήποτε προσωρινό μεικτό και ενδιάμεσο καθεστώς δεν επιταχύνει τη διαδικασία και δεν ασκεί πίεση στην Επιτροπή και το Συμβούλιο. Και σίγουρα δεν στέλνει κανένα ηχηρό πολιτικό μήνυμα.

Θα ήθελα να τελειώσω λέγοντας ότι έζησα την πολιορκία του Σαράγεβο και τους βομβαρδισμούς για ενάμιση χρόνο. Στους φίλους μου εκεί, λέω ότι έχω μια δέσμευση απέναντί τους.

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Claude Moraes, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, μέχρι το 2008 και τη σλοβενική Προεδρία, δεν είχε σημειωθεί αρκετή πρόοδος γι' αυτό που σωστά αποκάλεσε ο Επίτροπος «ιστορική κίνηση» προς την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων για τα Δυτικά Βαλκάνια.

Όπως πολύ σωστά είπε και η κ. Ludford, υπάρχουν βαθύτεροι πρακτικοί λόγοι που εξηγούν το γιατί αυτό το γεγονός είναι σημαντικό για εμάς και για ποιον λόγο αυτό δεν αποτελεί απλώς ένα αντιδραστικό μέτρο. Έτσι, εξ ονόματος της Ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών, θέλω να ευχαριστήσω την εισηγήτρια κ. Fajon για την προσεκτική και εργώδη προσπάθεια που ανέλαβε για να οδηγήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτόν τον υπέρτατο στόχο της κατάργησης του καθεστώτος των θεωρήσεων για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Η προσπάθεια αυτή έγινε σε συνεργασία με τους σκιώδεις εισηγητές και με την Επιτροπή και το Συμβούλιο και θα πρέπει να επαινεθεί.

Αν και είναι σαφές πως πολύ θεωρούν ότι η ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων έχει πολλά οφέλη και για τις δύο πλευρές, θα πρέπει ωστόσο να στρέψουμε την προσοχή ολόκληρου του Σώματος στο ζήτημα του χάρτη πορείας διασφαλίζοντας την πραγματοποίηση θεμελιωδών μεταρρυθμίσεων σε όλες αυτές τις χώρες, προκειμένου να πιστέψουμε σε ένα πραγματικά αξιοπρεπές καθεστώς απαλλαγής από την υποχρέωση θεωρήσης.

Έργο της εισηγήτριάς μας ήταν να πετύχει μια σημαντική εξέλιξη στο ζήτημα της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων έχοντας στο πλευρό της το Σώμα. Το πέτυχε με τη μορφή δήλωσης την οποία διαπραγματεύτηκε με το Συμβούλιο. Η δήλωση προβλέπει στην ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων για τη Μακεδονία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο, στην επιτάχυνση της ελευθέρωσης του καθεστώτος για την Αλβανία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, και σε έναν ευαίσθητο συμβιβασμό στο ζήτημα του Κοσσυφοπεδίου.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η Ομάδα μου στηρίζει αυτήν την έκθεση και ελπίζει ότι θα λάβει ευρεία στήριξη από το Σώμα.

Ulrike Lunacek, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω, όπως και ο προηγούμενος ομιλητής, και τις δύο εισηγήτριες, τόσο την κ. Fajon όσο και την κ. Ludford, εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, αλλά και τους σκιώδεις εισηγητές. Πετύχαμε να υποβάλουμε μια πρόταση που ζητεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να επεξεργαστούν μια συνολική δέσμη μέτρων για όλους τους λαούς των Δυτικών Βαλκανίων, που δεν θα αποκλείει κανέναν. Ελπίζω ειλικρινά –και απευθύνομαι προς τον Επίτροπο Barrot εν προκειμένω– ότι μπορείτε να πείσετε το Συμβούλιο πως ο στόχος της ελευθέρωσης του καθεστώτος των θεωρήσεων θα πρέπει να ισχύσει και για το Κοσσυφοπέδιο, ούτως ώστε να ξεκινήσει τώρα ο διάλογος και να επιτευχθεί άμεσα η ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων τόσο για τη Βοσνία όσο και για την Αλβανία το αργότερο μέχρι τα μέσα του προσεχούς έτους. Εγώ θα το προτιμούσα πιο σύντομα.

Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάτι. Φυσικά, πρόκειται για ένα ζήτημα υλοποίησης, αλλά άκουσα ότι στη Σερβία δεν έχουν ακόμα υλοποιηθεί όλες οι υποχρεώσεις. Θα ήθελα να μάθω ποια είναι η άποψή σας γι' αυτό. Είναι σημαντικό να υλοποιηθούν όλες οι υποχρεώσεις. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους εμπλεκόμενους και εύχομαι όλοι οι πολίτες...

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Doris Pack (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από είκοσι χρόνια, οι συμπατριώτες μου από την Ανατολική Γερμανία απέκτησαν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν ελεύθερα. Λίγα χρόνια αργότερα, ο Slobodan Milošević διακύβευσε αυθαίρετα και στη συνέχεια αφαίρεσε από τους Σέρβους, και ύστερα από όλες τις χώρες της περιοχής, τη δυνατότητα των ελεύθερων μετακινήσεων. Πόσο συχνά εμείς σε αυτό το Κοινοβούλιο από το 2000 μέχρι σήμερα, με δηλώσεις και δημόσιες συζητήσεις, έχουμε εκφράσει την επιθυμία να ταξιδεύουν οι πολίτες ελεύθερα – να ταξιδεύουν χωρίς την υποχρέωση θεώρησης – για τις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης; Γνωρίζουμε ότι η ΕΕ δεν μπορεί να το πετύχει αυτό από μόνη της, καθώς είναι απαραίτητη η συμφωνία και των εθνικών κυβερνήσεων. Πρέπει να ξεπεράσουμε τις φοβίες που διακατέχουν τις κοινωνίες μας. Εγκληματίες υπάρχουν παντού – αυτοί δεν χρειάζονται θεώρηση! Αυτοί διασχίζουν τα σύνορα χωρίς θεώρηση. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο το μέτρο που εξετάζουμε δεν θα πρέπει να μας ανησυχεί.

Στόχος μας είναι η νέα γενιά η οποία με τη βοήθεια των μετακινήσεων χωρίς την υποχρέωση θεώρησης θα μπορεί να πηγαίνει όπου θέλει. Ως εκ τούτου, είμαστε πολύ ικανοποιημένοι που οι πολίτες της Μακεδονίας, του Μαυροβουνίου και της Σερβίας θα αποκτήσουν επιτέλους και πάλι τη δυνατότητα να ταξιδεύουν ελεύθερα. Δεν είναι υπέροχο! Υπάρχει όμως μια θλίψη καθώς η Αλβανία, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και το Κοσσυφοπέδιο δεν μπορούν να τις ακολουθήσουν, αλλά τον Δεκέμβριο περιμένουμε από την Επιτροπή να αναγνωρίσει την τεράστια πρόοδο που θα έχει σημειώσει η Αλβανία και να διαπιστώσει ότι και η Βοσνία-Ερζεγοβίνη θα έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο. Δυστυχώς, υπάρχουν πολιτικοί στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη που δεν ενδιαφέρονται και τόσο για τα συμφέροντα των πολιτών τους, καθώς είναι σίγουροι ότι οι ίδιοι μπορούν να ταξιδεύουν ελεύθερα χωρίς την υποχρέωση θεώρησης. Πιστεύω, επομένως, ότι θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι αυτό θα είναι δυνατό το επόμενο καλοκαίρι. Ελπίζω ο κ. Barrot να μας βοηθήσει σε αυτό. Δεν πρέπει όμως να ξεχάσουμε το Κοσσυφοπέδιο. Δεν πρέπει αυτό να αποτελέσει το τελευταίο μελανό σημείο. Έχουμε την υποχρέωση να βοηθήσουμε το Κοσσυφοπέδιο να εκπληρώσει τα πρότυπα. Από μόνο του δεν μπορεί. Οι μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θεώρησης είναι μια βαθύτατα ανθρωπιστική πράξη. Είμαι ικανοποιημένη που κατορθώσαμε όλοι να το κάνουμε αυτό πραγματικότητα. Σας ευχαριστώ γι' αυτήν τη δυνατότητα, κύριε Barrot.

Kinga Góncz (S&D). – (HU) Η Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησαν ως ένα ειρηνευτικό εγχείρημα και τώρα διανύουν τη μακροβιότερη ειρηνική περίοδο στην ιστορία. Ως εκ τούτου, γνωρίζουμε πόσο ισχυρό εργαλείο μπορεί να γίνει η ολοκλήρωση από αυτήν την άποψη. Τώρα πρέπει να το χρησιμοποιήσουμε για τα Δυτικά Βαλκάνια.

Τα Δυτικά Βαλκάνια έζησαν μόλις πρόσφατα μια εξαιρετικά τραυματική πολεμική περίοδο, που προκάλεσε πολύ πόνο σε πάρα πολλούς ανθρώπους. Πρέπει να σημειωθεί πρόοδος στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης για να ξεπεράσουμε αυτό το γεγονός. Οι μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θεώρησης είναι ένα σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Πολλοί κάνουν λόγο για τη δυνατότητα που προσφέρεται στους νέους να αποκτήσουν άμεση επαφή και να αποκομίσουν τη δική τους εμπειρία, καθώς και για τη δυνατότητα ενίσχυσης των δημοκρατικών δυνάμεων. Δεν στέλνουμε απλά και μόνο ένα μήνυμα για την εμπιστοσύνη και τις μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θεώρησης. Και η Ευρώπη μπορεί να ωφεληθεί από την προσέγγιση των Δυτικών Βαλκανίων με την Ευρωπαϊκή Ένωση από την άποψη της ασφάλειας και της οικονομικής πολιτικής. Ωστόσο, είναι σημαντικό να μην δημιουργήσουμε νέους διαχωρισμούς στην περιοχή, αλλά να διασφαλίσουμε ότι κάθε χώρα θα μπορεί να συμμετάσχει το συντομότερο δυνατό στο καθεστώς των μετακινήσεων χωρίς την υποχρέωση θεώρησης.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Αύριο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ψηφίσει για την κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης για βραχυπρόθεσμη διαμονή για τις Βαλκανικές χώρες. Την 1η Ιανουαρίου δεν θα είναι επιλέξιμες για απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης όλες οι χώρες για τις οποίες έχει καταρτιστεί χάρτης πορείας.

Βρίσκω πολύ ατυχές το γεγονός ότι σε μια χώρα, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, η πρόταση της Επιτροπής επιτρέπει μια ανισότητα μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του πληθυσμού: από τη μια αυτοί που έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν ελεύθερα στην Ευρώπη χωρίς την υποχρέωση θεώρησης με κροατικά ή σερβικά διαβατήρια και από την άλλη αυτοί –οι Βόσνιοι Μουσουλμάνοι– που δεν έχουν τέτοια διαβατήρια. Πρόκειται για μια επονειδιστική διάκριση αν λάβουμε υπόψη την πρόσφατη ιστορία της χώρας.

Εναπόκειται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να στείλει ένα μήνυμα στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και στην Αλβανία αύριο. Τα κριτήρια είναι κριτήρια και αυτές οι απαιτήσεις πρέπει να εκπληρωθούν, προκειμένου οι χώρες αυτές να έχουν δικαίωμα απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης. Μόλις όμως εκπληρωθούν τα κριτήρια, πρέπει να χορηγηθεί η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης το συντομότερο δυνατό.

Έχουμε ήδη διαπιστώσει ότι σημειώθηκε σημαντική πρόοδος όσον αφορά την εκπλήρωση των κριτηρίων και ζητούμε από την Επιτροπή να βοηθήσει τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και την Αλβανία να εκπληρώσουν τις απαιτήσεις το συντομότερο δυνατό.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Για τους πολίτες των Δυτικών Βαλκανίων, η κατάργηση της υποχρέωσης θεώρησης για τις μετακινήσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει μόνο τεχνική διάσταση, αλλά και ιδιαίτερη πολιτική βαρύτητα και σημασία. Σήμερα γιορτάσαμε ορθώς στο Κοινοβούλιο την 20ή επέτειο από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και του απόλυτου σοσιαλισμού. Ωστόσο, τα Σκόπια, η Ποντγκόριτσα και το Βελιγράδι, αυτά τα Χριστούγεννα και αυτήν την Πρωτοχρονιά, θα εορτάσουν επιτέλους την πτώση του τείχους των θεωρήσεων που τους έχει κρατήσει αποκομμένους από εμάς στην Ευρωπαϊκή Ένωση για περίπου δώδεκα χρόνια.

Για σχεδόν 20 χρόνια, οι περισσότεροι κάτοικοι της πρώην Γιουγκοσλαβίας στερούνταν της ευκαιρίας να ταξιδεύουν ελεύθερα σε ολόκληρη την Ευρώπη, κάτι το οποίο μπορούσαν να κάνουν στο παρελθόν όταν ήταν ακόμα πολίτες της διαλυμένης πια σοσιαλιστικής ομοσπονδίας. Αρχίζουμε τώρα να βλέπουμε τις άσχημες συνέπειες αυτής της απομόνωσης που διήρκεσε για μια ολόκληρη γενιά, και ήρθε πλέον η ώρα να την τερματίσουμε.

Ωστόσο, οι Βόσνιοι, οι Αλβανοί και οι Κοσοβάροι θα πρέπει να ακολουθήσουν τους Μακεδόνες, τους Μαυροβούνιους και τους Σέρβους το συντομότερο δυνατό εντός του 2010. Αυτό και μόνο θα προσφέρει τη δυνατότητα στις νέες γενιές των εν λόγω χωρών να δουν επιτέλους και να γνωρίσουν τον έξω κόσμο, να αναπτύξουν επαφές με άλλους Ευρωπαίους, να συμβάλουν στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών αξιών στις πατρίδες τους και να προετοιμάσουν τις χώρες τους για την πλήρη ένταξη στην κοινή ευρωπαϊκή μας ιστορία – την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ως εισηγητής του Κοινοβουλίου για τη Μακεδονία, έχω λάβει μεγάλο αριθμό τηλεφωνημάτων τις τελευταίες ημέρες από πολίτες διαφόρων βαλκανικών κρατών. Θα ήθελα να τους διαβεβαιώσω, στεντορεία τη φωνή, ότι η κατάργηση του καθεστώτος των θεωρήσεων για να ταξιδεύουν ελεύθερα δεν υποκαθιστά την ένταξή τους στην ΕΕ. Οι ελεύθερες μετακινήσεις τους στην ΕΕ αποτελούν ένα βήμα προς την κατεύθυνση της πλήρους και ολοκληρωμένης ένταξής τους στην ΕΕ.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Θα ήθελα να επικροτήσω αυτήν την έκθεση και να συγχαρώ τις εισηγήτριες και τους σκιώδεις εισηγητές. Θα ήθελα επίσης να πω ότι απ' ό,τι βλέπω, κατά τη σημερινή 20ή επέτειο της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου, η διασφάλιση της διέλευσης των συνόρων για τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων αποτελεί μέρος μιας αλυσίδας γεγονότων που ξεκίνησαν πριν από 20 χρόνια, σαν ένα νέο τείχος να καταρρέει.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θα πρέπει να χαιρετίσουμε αυτήν την πρόταση. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ζήτημα των μετακινήσεων χωρίς την υποχρέωση θεώρησης είναι εν μέρει μόνο τεχνικό, καθώς την ίδια στιγμή αποτελεί και ένα σαφέστατο πολιτικό ζήτημα. Γι' αυτό είναι σημαντικό. Υποστηρίζω επίσης την αποδοχή της κοινής δήλωσης επειδή αυτό σημαίνει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα έχουν κατανοήσει αυτήν την ευθύνη. Αυτή η ευθύνη συνεπάγεται επίσης ταυτόχρονα και την ανάληψη δράσης. Καταρχάς, συνεπάγεται την ανάληψη δράσης από εκείνα τα κράτη που δεν έχουν καταφέρει να εκπληρώσουν τους όρους για τις μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θεώρησης, προκειμένου να ανταποκριθούν σε αυτές τις απαιτήσεις το συντομότερο δυνατό, εκτός από τη δράση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής χωρίς τη βοήθεια της οποίας αυτή η διαδικασία θα διαιωνιζόταν.

Axel Voss (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι είμαστε στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά τα βαλκανικά κράτη. Έχουμε έρθει πιο κοντά μέσω της απλούστευσης της έκδοσης θεωρήσεων και αυτό θα βοηθήσει στη δημιουργία σταθερότητας, αν και αποτελεί και ένδειξη της εκτίμησής μας για τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί. Ωστόσο, πιστεύω επίσης ότι είναι καλό να διατηρήσουμε μια σαφή δέσμη κανόνων και σε ό,τι αφορά τις απαιτήσεις που αφορούν τους τελευταίους, οι οποίες επίσης πρέπει να εκπληρωθούν. Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα ειδικότερα να ευχαριστήσω την κ. Corazza Bildt για τις προσπάθειες που έχει καταβάλει.

Οτιδήποτε άλλο θα ήταν, κατά την άποψή μου, απλώς και μόνο μια τυπική απόφαση που θα προερχόταν από τις Βρυξέλλες, στο πλαίσιο της οποίας θα είχαμε εγκαταλείψει ένα σαφές σύστημα χωρίς να επιδεικνύουμε καμία ειλικρινή διάθεση προς τους ενδιαφερόμενους πολίτες των Βαλκανικών κρατών, όπως ακριβώς συμπεριφερόμαστε και απέναντι στους δικούς μας πολίτες. Τα πολιτικά μηνύματα δεν πρέπει να τοποθετούνται σε υποσημειώσεις ή σε παραρτήματα μιας ευρωπαϊκής οδηγίας ή κανονισμού· πρέπει να διατυπώνονται δεόντως.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, είμαι χαρούμενη που οι πολίτες των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων θα έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν ελεύθερα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θα διευκολύνει τη διαπροσωπική επαφή, θα επεκτείνει τις επιχειρηματικές δυνατότητες και θα διαμορφώσει τις συνθήκες ώστε οι κάτοικοι της περιοχής να γνωρίσουν καλύτερα την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν μπορούμε, όμως, να επιτρέψουμε στους ανατολικούς μας γείτονες να απομονωθούν. Δεν μπορούμε να τους στερήσουμε την ευκαιρία που προσφέρουμε στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Πρέπει και γι' αυτούς να ορίσουμε σαφή κριτήρια και ένα σχέδιο δράσης για την περαιτέρω ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων. Πρέπει να έχουμε υπόψη ότι το κόστος μιας θεώρησης είναι σημαντικό έξοδο για τους κατοίκους αυτών των χωρών και ότι οι διαδικασίες υποβολής αιτήσεων είναι χρονοβόρες, περιορίζοντας έτσι τη δυνατότητα ανάπτυξης πολλών και διαφόρων μορφών συνεργασίας.

Πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι το 2012, το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου θα διεξαχθεί στην Πολωνία και την Ουκρανία, και έτσι η δυνατότητα των ελεύθερων μετακινήσεων θα αποκτήσει ιδιαίτερα σημασία.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να τονίσω τη σημασία της ελεύθερης κυκλοφορίας ως θεμελιώδους δικαιώματος, και να αναφέρω και εγώ ότι πολλοί πολίτες από τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων θα χαίρουν αυτού του δικαιώματος. Επικροτώ, προφανώς, αυτήν την εξωστρέφεια.

Την ίδια στιγμή όμως, θα ήθελα να εκφράσω τη λύπη μου για το γεγονός ότι αυτή η έκθεση δεν κάνει τελικά καμία απολύτως αναφορά σε μια χώρα που αποτελεί μέρος της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Πιστεύω ότι η διαδικασία αυτή θα έπρεπε να συνδέεται με τη Μολδαβία, τουλάχιστον σε συμβολικό επίπεδο. Μιλάμε για τη Μολδαβία, μια χώρα που έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο στον πολιτικό τομέα. Νομίζω ότι το πιο σταθερό τείχος που γνωρίζουμε στην Ευρώπη είναι στα ανατολικά σύνορα, μεταξύ της Ρουμανίας και της Μολδαβίας. Πιστεύω ότι πρέπει να μας λυπεί αυτό το γεγονός.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους ομιλητές που υποστήριξαν σθεναρά τη διαδικασία της κατάργησης του καθεστώτος των θεωρήσεων για τα τρία πρωτοπόρα βαλκανικά κράτη. Καταστήσατε σαφές ότι η ελεύθερη κυκλοφορία είναι προφανώς πολύ επιθυμητή. Όπως είπε και ο κ. Moraes, είναι επωφελής για αμφότερα τα μέρη – για την Ευρώπη και για τα βαλκανικά κράτη.

Αφού ευχαριστήσω όλους τους ομιλητές και ιδίως την εισηγήτρια κ. Fajon, θα ήθελα απλώς να πω, κυρία Πρόεδρε, ότι από τη στιγμή σχεδόν που ελήφθησαν οι αποφάσεις για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, το Μαυροβούνιο και τη Σερβία, παρέχουμε συνεχώς βοήθεια στην Αλβανία, όπου μετέβην και εγώ ο ίδιος προσωπικά, και στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, ειδικά για να τις βοηθήσουμε ώστε να σημειώσουν πρόοδο – και θα συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο.

Πιστεύω ότι η πολύ γρήγορη έγκριση αυτού του ψηφίσματος δείχνει σαφώς το πώς θα κινηθούμε και με τα άλλα κράτη, ιδίως δε με τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και την Αλβανία, χωρίς φυσικά να ξεχνάμε το Κοσσυφοπέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

Tanja Fajon, εισηγήτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, για άλλη μια φορά ευχαριστώ όλους για τις παρεμβάσεις τους, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζει σθεναρά την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

Λυπάμαι που η σουηδή υπουργός δεν ήταν εδώ, επειδή είχαμε πολύ καλή συνεργασία. Χαιρετίζω τη δέσμευση της Επιτροπής να κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να επιταχύνει τη διαδικασία για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, και την Αλβανία, και εύχομαι και οι δύο χώρες να θεσπίσουν καθεστώς χωρίς την υποχρέωση θέωσης μόλις εκπληρώσουν τα κριτήρια – το συντομότερο δυνατό, ίσως το καλοκαίρι του επόμενου έτους.

Θέλω να πω ότι συνεργάστηκα με όλους για την εξέλιξη αυτή και ότι γνωρίζω πολύ καλά τι προβλέπουν οι Συνθήκες. Αυτό όμως είναι ένα πολιτικό Σώμα, και όλοι εμείς αναπτύσσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σοβαρή πολιτική δράση.

Για άλλη μια φορά, εκφράζω την ικανοποίησή μου για την κατάργηση του καθεστώτος των θεωρήσεων για τη Μακεδονία, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο στις 19 Δεκεμβρίου και ελπίζω πραγματικά ότι και η Αλβανία αλλά και η Βοσνία-Ερζεγοβίνη θα ακολουθήσουν το συντομότερο δυνατό. Μιλάμε για το μέλλον της νέας γενιάς. Είναι πολιτική μας ευθύνη να ολοκληρώσουμε αυτήν τη διαδικασία για την ελευθέρωση του καθεστώτος των θεωρήσεων και πρέπει επίσης να βρούμε και μια λύση για όλους τους πολίτες του Κοσσυφοπεδίου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τη συνεργασία σας.

Πρόεδρος – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 11.00.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Kinga Gál (PPE), γραπτώς. – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να ξεκινήσω συγχάιροντας την εισηγήτρια και τη σκιώδη εισηγήτρια για την εκπόνηση συμβιβαστικής πρότασης σχετικά με το συγκεκριμένο ζήτημα. Το ζήτημα της δυνατότητας των μετακινήσεων χωρίς την υποχρέωση θέωσης είναι εν μέρει μόνο τεχνικό. Πρόκειται σαφώςστα και για πολιτικό ζήτημα. Οι μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θέωσης στηρίζονται τόσο στην αμοιβαία εμπιστοσύνη όσο και στις αμοιβαίες δεσμεύσεις. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο υποστηρίζω και την

αποδοχή της κοινής δήλωσης, πέραν της έκθεσης, επειδή αυτό σημαίνει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα έχουν κατανοήσει αυτήν την ευθύνη.

Η ευθύνη συνεπάγεται φυσικά και την ανάληψη δράσης. Καταρχάς, συνεπάγεται την ανάληψη δράσης από τα ενδιαφερόμενα κράτη που δεν έχουν καταφέρει να εκπληρώσουν τους όρους που είναι απαραίτητοι για τις μετακινήσεις χωρίς την υποχρέωση θεώρησης. Πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ούτως ώστε οι όροι αυτοί να εκπληρωθούν το συντομότερο δυνατό. Συνεπάγεται επίσης την ανάληψη δράσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή χωρίς την αποτελεσματική βοήθεια της οποίας η συγκεκριμένη διαδικασία απλά θα διαιωνιζόταν, κάτι το οποίο δεν θα μας συνέφερε. Αφορά επίσης τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, την Αλβανία και το Κοσσυφοπέδιο.

Ως συγγαρέζα βουλευτής του ΕΚ, θα ήθελα για άλλη μια φορά να αναφέρω ότι, χάρη στο καθεστώς των μετακινήσεων χωρίς την υποχρέωση θεώρησης για τη Σερβία, δημιουργείται ένας πιο άμεσος δεσμός των Ούγγρων που ζουν στη Βοϊβοντίνια της Σερβίας με τη μητέρα πατρίδα, όπως άλλωστε και με την Ευρώπη. Οι πολίτες που ζουν εκατέρωθεν αυτών των συνόρων και μιλούν την ίδια γλώσσα και διατηρούν στενούς οικογενειακούς και πολιτιστικούς δεσμούς δεν θα έχουν λόγια να εκφράσουν τη σημασία που έχει για αυτούς το να μπορούν να διασχίζουν τα σύνορα χωρίς κανένα εμπόδιο ή θεώρηση. Σήμερα εορτάζουμε την 20ή επέτειο από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου και το κόψιμο των συρματοπλεγμάτων. Η διασφάλιση της διέλευσης των συνόρων για τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων αποτελεί μέρος μιας αλυσίδας γεγονότων που ξεκίνησαν πριν από 20 χρόνια, σαν να καταρρέει ένα νέο τείχος.

21. Μεσοπρόθεσμη χρηματοοικονομική βοήθεια για τα ισοζύγια πληρωμών των κρατών μελών και κοινωνικές προϋποθέσεις (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή των Tatjana Ždanoka και Jean Lambert, εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας, και των Marian Harkin και Elizabeth Lynne, εξ ονόματος της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, σχετικά με τη μεσοπρόθεσμη οικονομική ενίσχυση για τα ισοζύγια των κρατών μελών και κοινωνική αειρεσιμότητα (Ο-0102/2009 - Β7-0215/2009).

Tatjana Ždanoka, συντάκτρια. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, κατάγομαι από τη Λετονία, μια χώρα που επλήγη σοβαρά από τη χρηματοπιστωτική κρίση. Η Λετονία κινδύνευε να χρεοκοπήσει χωρίς οικονομική βοήθεια από το εξωτερικό. Λάβαμε τη συγκεκριμένη βοήθεια από την ΕΕ και το ΔΝΤ. Με την προϋπόθεση, όμως, της περικοπής των δημοσιονομικών δαπανών από τη λετονική κυβέρνηση. Έτσι και έγινε· οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 10% και οι συντάξεις των συνταξιούχων εργαζομένων κατά 70%, τα οικογενειακά επιδόματα και τα επιδόματα μητρότητας για τους εργαζόμενους γονείς μειώθηκαν κατά 10% όπως και τα κατώτατα όρια του αφορολόγητου ατομικού εισοδήματος.

Η προσέγγιση, όπως βλέπετε, ήταν εξισωτική. Είτε κάποιος λάμβανε σύνταξη 100 ευρώ είτε 1 000 ευρώ, το 10% αφαιρούνταν. Η Επιτροπή εξέφρασε την ικανοποίησή της γι' αυτές τις περικοπές οι οποίες έγιναν με τόσο σκανδαλώδη τρόπο, και υπέγραψε μνημόνιο συνεννόησης με τη Λετονία. Ήταν σαφές από την αρχή ότι οι συγκεκριμένες περικοπές που έγιναν αδιακρίτως θα έπλητταν τις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. Δεν έχει ακούσει τίποτα η Επιτροπή για το Ευρωπαϊκό Έτος κατά της Φτώχειας;

Η κατάσταση στη Λετονία δεν είναι μοναδική στην Ένωση. Η Ουγγαρία και η Ρουμανία έλαβαν επίσης κοινοτικά δάνεια. Και άλλες χώρες μπορεί στο μέλλον να αναγκαστούν να υποβάλουν αίτημα για τέτοια δάνεια. Γι' αυτό λοιπόν θα πρέπει να μην δημιουργήσουμε ένα προηγούμενο αποδοχής αντικοινωνικών μέτρων.

Κύριε Επίτροπε, φυσικά εσείς μπορείτε να πείτε ότι απλώς δίνετε τα χρήματα και ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών είναι υπεύθυνες για την κοινωνική πολιτική, αλλά τα κοινωνικά δικαιώματα δεσμεύουν νομικά τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό σημαίνει ότι όλες οι ενέργειες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει των κοινωνικών δικαιωμάτων. Διαφορετικά, η άποψη ότι το υψηλό επίπεδο κοινωνικής προστασίας είναι ήδη καθήκον της ΕΕ, το μόνο που θα προκαλεί θα είναι ένα ειρωνικό μειδίαμα.

Elizabeth Lynne, συντάκτρια. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, εδώ δεν πρόκειται να πούμε στα κράτη μέλη που ακριβώς θα πρέπει ή δεν θα πρέπει να δαπανούν τα χρήματά τους. Κάθε χώρα έχει τις δικές της άμεσες προτεραιότητες για να αντιμετωπίσει τις οικονομικές της δυσκολίες.

Όταν, όμως, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μια τέτοια ενίσχυση από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο αυτής της πρόνοιας, θα πρέπει να ενθαρρύνονται να τη δαπανούν με τέτοιον τρόπο ώστε να τηρούνται οι αρχές της Ένωσης – με άλλα λόγια, χωρίς να παραβλέπεται η ανάγκη για κοινωνική προστασία και κοινωνική ένταξη.

Η χρηματοπιστωτική κρίση έπληξε σοβαρά τους πολίτες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και, επομένως, είναι θετικό το ότι υφίσταται ένα τέτοιο ταμείο. Εκατομμύρια πολίτες έχασαν τις δουλειές τους. Πολλοί από αυτούς που έμειναν άνεργοι στα κράτη μέλη είναι και οι πιο ευάλωτοι, έχοντας τις λιγότερες πιθανότητες να βρουν γρήγορα δουλειά. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι σημαντικό να μην αγνοηθούν τα δίκτυα κοινωνικής ασφάλειας σε αυτά τα κράτη μέλη.

Στην προφορική μας ερώτηση, ρωτήσαμε συγκεκριμένα αν τα κράτη μέλη οφείλουν, στις αναφορές που υποβάλλουν στην Επιτροπή, να περιλαμβάνουν και μια αξιολόγηση του κοινωνικού αντικτύπου. Θα χαιρόμουν ιδιαίτερα αν μπορούσατε να μας ενημερώσετε για το αν ισχύει κάτι τέτοιο.

Είναι σημαντικό να στείλουμε το σωστό μήνυμα στα κράτη μέλη που λαμβάνουν ευρωπαϊκή χρηματοδότηση μέσω της μεσοπρόθεσμης οικονομικής βοήθειας. Πιστεύω προσωπικά πως πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι η Επιτροπή πρέπει να συνυπολογίζει τον τρόπο με τον οποίον στηρίζονται οι πλέον ευάλωτες κοινωνικές ομάδες πριν από τη λήψη οποιασδήποτε απόφασης για περαιτέρω βοήθεια.

Γνωρίζω ότι τα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και ότι πολύ συχνά δεν είναι εύκολο να είναι κάποιος συνέχεια ενημερωμένος για τις κοινωνικές τους υποχρεώσεις, γι' αυτό και θέτω αυτήν την προφορική ερώτηση. Είναι πολύ σημαντικό να θυμόμαστε ότι αυτή η χρηματοπιστωτική κρίση έχει ανθρώπινο πρόσωπο και ότι σε αυτό το πρόσωπο βλέπουμε κυρίως τους πλέον κοινωνικά περιθωριοποιημένους πολίτες.

Alejandro Cercas, συντάκτης. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, πριν υποβάλω την ερώτηση διάβασα προσεκτικά τις προηγούμενες ερωτήσεις και τη θέση που είχε λάβει το Κοινοβούλιο επί των συγκεκριμένων ερωτήσεων. Είναι γεγονός, και όχι άποψη, ότι στις 24 Απριλίου του τρέχοντος έτους, το Κοινοβούλιο ενέκρινε νομοθετικό ψήφισμα με στόχο την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 332/2002 ο οποίος, βάσει του άρθρου 100 της Συνθήκης, διέπει αυτά τα χρηματοπιστωτικά μέσα.

Κύριε Επίτροπε, σε αυτό το ψήφισμα, το Κοινοβούλιο υποστήριξε αυτήν τη βοήθεια προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ιδιαίτερα προβλήματα των δημόσιων οικονομικών των κρατών μελών που έχουν πληγεί περισσότερο από τη χρηματοπιστωτική κρίση, εξέφραζε την απόλυτη αλληλεγγύη του, πρωτίστως δε προς τις χώρες που εντάχθηκαν πιο πρόσφατα στην ΕΕ αλλά την ίδια στιγμή, κύριε Επίτροπε, το Κοινοβούλιο έλεγε σαφώς ότι η βοήθεια αυτή θα πρέπει να χορηγείται υπό όρους και όριζε τέσσερα κριτήρια που είναι οι στόχοι της Κοινότητας.

Αυτά είναι: πρώτον, ότι θα πρέπει να υπάρχει ποιότητα στις δημόσιες δαπάνες, και ότι δεν πρέπει να γίνεται σπατάλη χρημάτων· δεύτερον, ότι θα πρέπει να διατηρηθούν τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και η αειφόρος ανάπτυξη· τρίτον, ότι δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί η πολιτική της πλήρους, αξιοπρεπούς και ποιοτικής απασχόλησης· και τέταρτον, ότι πρέπει να καταπολεμηθεί η αλλαγή του κλίματος. Λογικά, αν αυτοί είναι καλοί στόχοι για εμάς, θα πρέπει να τηρούνται και σε αυτές τις χώρες.

Λίγοι μήνες έχουν περάσει και έχουμε λάβει οκ ολίγες αναφορές από ΜΚΟ, συνδικαλιστικές οργανώσεις και πολίτες σχετικά με μία από αυτές τις τέσσερις χώρες που έλαβε σημαντικά ποσά για τη στήριξη των δημόσιων οικονομικών της: 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ, 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ, 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ και 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μας παρέχουν αριθμητικά στοιχεία όπως αυτά που ανέφερε πριν από λίγο η συνάδελφός μου: περικοπές κατά 40% στον εκπαιδευτικό τομέα· περικοπές κατά 10% στο πρόγραμμα συντάξεων· μείωση κατά το ήμισυ των επιδομάτων ασθένειας κ.ο.κ.

Κύριε Επίτροπε, απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, το Κοινοβούλιο εύχεται, τουλάχιστον, η σιγή μας να μην ερμηνεύεται με τέτοιον τρόπο –όπως σήμερα ερμηνεύεται– ώστε να φαίνεται σαν να είμαστε εμείς αυτοί που επιβάλλουν τα συγκεκριμένα μέτρα· τουλάχιστον, δεν πρέπει να είμαστε συνένοχοι σε αυτήν την ερμηνεία, που θέλει την Ευρώπη να επιτίθεται στις ομάδες εκείνες του πληθυσμού που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη. Κύριε Επίτροπε, αν είναι δυνατόν, πρέπει να αποφύγουμε μια κατάσταση όπου ο πιο αδύναμος είναι αυτός που πληρώνει για την προσαρμογή.

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τα προβλήματα στη Λετονία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία, που είναι και οι τρεις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίες λαμβάνουν επί του παρόντος δάνεια μέσω του μηχανισμού ενίσχυσης του ισοζυγίου πληρωμών, είναι προβλήματα που δεν δημιουργήθηκαν ούτε από το Κοινοβούλιο ούτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά ούτε και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για προβλήματα που δημιούργησε η οικονομική κρίση, τα οποία ωστόσο επιδεινώθηκαν από την κακοδιαχείριση και τις λανθασμένες πολιτικές που ακολούθησαν οι πολιτικοί ηγέτες αυτών των χωρών. Το λέω αυτό επειδή υπάρχουν χώρες που βρίσκονται στην ίδια περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Λετονία, στην ίδια περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Ουγγαρία, και στην ίδια περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρουμανία, οι οποίες δεν έχουν τα ίδια προβλήματα και που διαχειρίζονται πιο αποτελεσματικά την κρίση, λαμβάνοντας στήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής, με την προστασία που τους

εξασφαλίζει το γεγονός ότι είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εν δυνάμει μέλη του ευρώ, και χωρίς να έχουν την ανάγκη να ζητήσουν τη βοήθεια του μηχανισμού ενίσχυσης του ισοζυγίου πληρωμών.

Γιατί αυτές οι τρεις χώρες χρειάστηκε να ζητήσουν βοήθεια; Γιατί έπρεπε να τους δανείσουμε χρήματα; Δεν ευθύνεται ούτε η Επιτροπή ούτε το Κοινοβούλιο ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση εν γένει: ο λόγος είναι η κακοδιαχείριση που διαπιστώθηκε σε αυτές τις χώρες.

Πώς τις βοηθούμε; Δανείζοντας σε αυτές χρήματα· κανείς όμως δεν εκδίδει δάνεια χωρίς όρους· δεν έχουμε την εξουσιοδότηση του Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου να εκδίδουμε δάνεια χωρίς όρους. Δανείζουμε βάσει ορισμένων όρων, και επιβάλλουμε σε αυτές τις χώρες κάποιους όρους που είναι σκληροί επειδή και η κατάσταση στην οποία βρίσκονται είναι εξαιρετικά δύσκολη, λέγοντας όμως σε αυτές: «μην κάνετε περικοπές για να μπορείτε να συγχρηματοδοτείτε το διαρθρωτικό ταμείο και το Ταμείο Συνοχής· μην λαμβάνετε αναδρομικά μέτρα· μην κάνετε περικοπές που ζημιώνουν τους ασθενέστερους». Μερικές φορές το πετυχαίνουμε, άλλες δυστυχώς όχι, επειδή αυτό δεν εξαρτάται από εμάς αλλά από αυτούς.

Ως εκ τούτου, συμμερίζομαι τις ανησυχίες σας, και όχι μόνο τις συμμερίζομαι αλλά και, εξ ονόματος όλων εσάς, τις διαβιβάζω σε αυτές τις κυβερνήσεις προσφέροντας ταυτόχρονα σε αυτές χρήματα εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης: ένα δάνειο ύψους 3,1 δισεκατομμυρίων ευρώ στη Λετονία και πολύ υψηλά ποσά στη Ρουμανία και την Ουγγαρία.

Να έχετε, όμως, υπόψη σας και αυτό: κανένας δεν εκδίδει δάνεια χωρίς όρους και δεν εξουσιοδοτούμαι να κάνω κάτι τέτοιο ούτε εξ ονόματός σας αλλά ούτε και εξ ονόματος των κρατών μελών. Καλώς ή κακώς δεν μπορούμε να λαμβάνουμε αποφάσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κυβερνήσεων και των κοινοβουλίων αυτών των χωρών.

Αυτό που κάνουμε είναι να υπενθυμίζουμε στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια αυτών των χωρών, πρώτον, την ευθύνη που έχουν να βγάλουν τις χώρες τους από μια κρίση από την οποία άλλες χώρες δεν δοκιμάζονται σε τόσο μεγάλο βαθμό· και δεύτερον ότι υπάρχουν μέτρα που δεν μπορούν να λαμβάνονται, και ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να δανείσουμε χρήματα προκειμένου να λαμβάνονται μέτρα που υπερβαίνουν τα αυστηρώς αναγκαία για την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, καθώς και να θωρακίζουμε αυτές τις χώρες ώστε να αντιμετωπίσουν το μέλλον τους χωρίς την ανάγκη δανείων από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Jean-Paul Gauzès, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριες και κύριοι, πιστεύω ότι οι παρατηρήσεις που μόλις έκανε ο Επίτροπος απαντούν ακριβώς στην ερώτηση που υποβλήθηκε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει κονδύλια χωρίς όρους. Αυτοί οι όροι μόλις αναφέρθηκαν: ποιότητα των δημόσιων δαπανών, στόχοι για αειφόρο ανάπτυξη, πολιτική απασχόλησης, κλιματική αλλαγή, αλλά, φυσικά, και ανάγκη κάλυψης των αδυναμιών της προηγούμενης κυβέρνησης το συντομότερο δυνατό, ούτως ώστε αυτές οι χώρες που βοηθούμε να φθάσουν στο απαιτούμενο επίπεδο.

Ωστόσο, σε μια κρίση σαν αυτήν που διανύουμε, πιστεύω ότι δεν πρέπει να θέτουμε υπερβολικούς όρους. Πρέπει να ελπίζουμε ότι οι κυβερνήσεις των κρατών μελών που λαμβάνουν ευρωπαϊκή βοήθεια θα εφαρμόσουν τους απαραίτητους όρους και θα αποφύγουν, όπως είπε και ο Επίτροπος, διατάξεις με ενδεχομένως αναδρομικό ή οπισθοδρομικό χαρακτήρα.

Οι κοινωνικές δαπάνες είναι φυσικά σημαντικές –πρέπει να διαφυλαχθούν– αλλά στην προκειμένη περίπτωση πρέπει επίσης να εμπιστευτούμε τα κράτη μέλη για να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα με στόχο τη διόρθωση της κατάστασης και όχι να διενεργούμε εξονυχιστικούς ελέγχους που ούτως ή άλλως θα ήταν αναποτελεσματικοί.

Η αξιολόγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν χρησιμοποιήσει την ευρωπαϊκή ενίσχυση θα πρέπει να γίνεται όταν χορηγείται τυχόν νέα ενίσχυση, και τότε θα μπορέσουμε ενδεχομένως να αντλήσουμε συμπεράσματα από μέτρα που ήταν ακατάλληλα, ιδίως στον κοινωνικό τομέα.

Pervenche Berès, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα θυμάστε πολύ καλά ότι όταν, στις 24 Απριλίου –όπως ανέφερε ο συνάδελφός μου κ. Cercas– προσυπογράψαμε, εγκρίναμε και κυρώσαμε την αύξηση του μηχανισμού στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών, το κάναμε υπό δύο όρους: πρώτον ότι αυτή η ενίσχυση θα χορηγείται υπό όρους, ιδίως σε ό,τι αφορά την κοινωνική βοήθεια· και δεύτερον, ότι πρέπει να υπάρχει διαφάνεια, ούτως ώστε αυτό το Σώμα να είναι σαφές για τους όρους υπό τους οποίους συνομολογούνται τέτοιες συμφωνίες με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι η συζήτηση που διεξάγουμε αυτό το απόγευμα είναι μια δίκαιη, χρήσιμη και δημοκρατική συζήτηση η οποία πρέπει να προσφέρει εχέγγυα αποτελεσματικότητας.

Βρισκόμαστε σε μια απολύτως κρίσιμη κατάσταση σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση και μπορούμε να διαπιστώσουμε μετά βεβαιότητας ότι η κρίση αυτή κλονίζει τα ίδια τα θεμέλια της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και ιδίως την αλληλεγγύη προς ορισμένα κράτη μέλη. Τα νέα που φθάνουν από τη Ρουμανία το μόνο που κάνουν είναι να επιδεινώνουν την κατάσταση, καθώς βρισκόμαστε σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση ως απόρροια της πολιτικής αβεβαιότητας που έχουν προκαλέσει οι συνέπειες ιδίως της παρούσας κρίσης.

Ωστόσο, δεν θα ήθελα να επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος, ιδίως αυτά για τα οποία ευθύνεται το ΔΝΤ, το οποίο, πριν από δέκα περίπου χρόνια, υπαγόρευε «συνταγές» που τελικά έκαναν τα πράγματα χειρότερα. Επιπλέον, διαφωνώ κάθετα με τον συνάδελφό μου βουλευτή κ. Gauzès που συνιστά να μην πραγματοποιούνται εξονυχιστικοί έλεγχοι, αλλά να περιμένουμε μέχρι το επόμενο αίτημα για να εξετάσουμε αν τα χρήματα δαπανώνται με ποιοτικό τρόπο. Όχι! Μόνο όταν δεσμεύεται η ενίσχυση, μπορεί κάποιος να θέτει τους όρους, και νομίζω ότι η Ευρώπη έχει ήδη καταβάλει βαρύτατο τίμημα –λόγω ακριβώς του ότι δεν εξέταζε τους όρους της ενίσχυσης σε πολλούς τομείς– για να κάνει τα στραβά μάτια στην προκειμένη περίπτωση.

Δεν μπορούμε να δεχόμαστε σήμερα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι οι πιο ευπαθείς ομάδες θα πρέπει να πληρώσουν για τις πολιτικές της προσαρμογής. Δεν πιστεύω ότι το ζήτημα εδώ είναι να επιρρίψουμε ευθύνες στην Επιτροπή για την κακοδιαχείριση των λετονών πολιτικών. Κανείς σε αυτό το Σώμα δεν υπονόησε, κύριε Επίτροπε, ότι αυτός ήταν ο δρόμος που θέλαμε να ακολουθήσουμε.

Ωστόσο, δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι οι πιο ευπαθείς ομάδες θα πληρώσουν το τίμημα για την ανάληψη υποχρεώσεων του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και για την αλληλεγγύη μας προς τη Λετονία, επειδή δεν πιστεύουμε ότι αυτός είναι ο τρόπος για την αποκατάσταση της αλληλεγγύης και της ισορροπίας της λετονικής οικονομίας.

Marian Harkin, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η διαδικασία της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής ένταξης στο πλαίσιο της ΕΕ είναι ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί η επίτευξη του στρατηγικού στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν είναι άλλος από τη συνεχή οικονομική ανάπτυξη, την αύξηση και τη βελτίωση των θέσεων εργασίας και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Κατά τη διάρκεια μιας οικονομικής κρίσης, είναι αυξημένοι οι κίνδυνοι της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού για πολλούς πολίτες, και δη γι' αυτούς που βρίσκονται στο περιθώριο της κοινωνίας, γι' αυτούς που έχουν μείνει άνεργοι και γι' αυτούς που στηρίζονται στα διάφορα δίκτυα κοινωνικής ασφάλειας που λειτουργούν εντός των επιμέρους κρατών μελών.

Στην ερώτηση, ζητείται από την Επιτροπή να μας ενημερώσει για το αν προσπαθεί να ενσωματώσει τη διαδικασία κοινωνικής προστασίας και ένταξης στο πλαίσιο της παροχής μεσοπρόθεσμης οικονομικής ενίσχυσης για τα ισοζύγια των κρατών μελών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου.

Πάντα ήμουν ευαίσθητη στο ζήτημα της επιβολής υπερβολικά πολλών όρων και της υπέρμετρης γραφειοκρατίας που επιβαρύνει τους παραλήπτες της βοήθειας, και που στη συνέχεια μετακυλιέται, στο εσωτερικό των κρατών μελών, στις ΜΜΕ και στους ιδιώτες. Ωστόσο, όταν η επιβολή αυτή μας βοηθά να συνειδητοποιήσουμε μια αρχή κομβικής σημασίας για την ΕΕ όπως η κοινωνική ένταξη, τότε είναι όντως σημαντική. Δεν μπορούμε να προσβλέπουμε σε μια διαδικασία κοινωνικής ένταξης και να παράγουμε αμέτρητα έγγραφα περιγράφοντας πώς θα την πετύχουμε αν, την ίδια στιγμή, δεν διασφαλίζουμε ότι αυτή η διαδικασία συνυπολογίζεται στις πρωτοβουλίες μας.

Ο Επίτροπος λέει ότι έχουμε θέσει σκληρούς όρους για τη χορήγηση αυτών των δανείων, αλλά δεν κατάλαβα πολύ καλά ποιοι ακριβώς είναι αυτοί οι όροι και αν, όντως, αυτοί περιλαμβάνουν κοινωνικές προϋποθέσεις.

Ανεξάρτητα από τις συνθήκες υπό τις οποίες εκταμιεύονται τα κονδύλια της ΕΕ, δεν μπορούμε να νίπτουμε τις χείρας μας και να ελπίζουμε για το καλύτερο. Μας ζητάτε να εμπιστευθούμε τα κράτη μέλη. Σε αυτό είμαστε σύμφωνοι, αρκεί όμως να λάβουμε υπόψη ότι η εμπιστοσύνη είναι κάτι που πάντα κερδίζεται και αν υπάρχουν ανησυχίες, θεωρώ ότι πρέπει να εξετάζονται.

Patrick Le Hyaric, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, οι περισσότεροι οικονομολόγοι λένε τώρα ότι η κρίση οφείλεται κατά κύριο λόγο στη μεταφορά του πλούτου που δημιούργησε η εργασία προς το κεφάλαιο, τα κέρδη. Επιπλέον, σε γενικές γραμμές, όλοι συμφωνούν ότι στις χώρες που έχουν διατηρηθεί τα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας και οι δημόσιες υπηρεσίες τους, οι πολίτες έχουν πληγεί συγκριτικά λιγότερο από την κρίση.

Το πρόβλημα όμως που εξετάζουμε αυτό το απόγευμα είναι όντως η φύση των όρων που εσείς θέτετε για τη χορήγηση της ευρωπαϊκής βοήθειας ή της βοήθειας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου προς τους πολίτες. Η βοήθεια αυτή δεν μπορεί πλέον να εξαρτάται από την εφαρμογή σχεδίων διαρθρωτικής προσαρμογής που μειώνουν τις κοινωνικές δαπάνες, τις δαπάνες για επαγγελματική κατάρτιση, και ιδιωτικοποιούν τους δημόσιους τομείς, περιλαμβανομένων

των κοινωνικών υπηρεσιών γενικού συμφέροντος. Αυτό ακριβώς είναι που αποδεικνύεται αναποτελεσματικό σήμερα και πρέπει να το αναγνωρίσουμε. Οι συνταγές αυτές το μόνο που πετυχαίνουν είναι να επιδεινώνουν την κρίση, την ανεργία και τη φτώχεια.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, κατά την άποψή μας, πρέπει να αντιστρέψουμε τα κριτήρια αυτών των προϋποθέσεων και να αποφασίσουμε ότι τα ευρωπαϊκά δημόσια κονδύλια ή τα κονδύλια του ΔΝΤ μπορούν να συσχετιστούν και να συνδυαστούν με ένα νέο σύστημα πιστώσεων που θα χορηγούνται σύμφωνα με νέα κριτήρια, τα οποία θα έχουν στόχο και θα ενθαρρύνουν την αναδιανομή του πλούτου για να αυξηθούν οι μισθοί, οι συντάξεις και οι ελάχιστες κοινωνικές απαιτήσεις και να διατηρηθεί ένα υψηλό επίπεδο κοινωνικής προστασίας, η εγγύηση της εργασίας για όλους. Τελικά, η κοινωνική πρόοδος είναι αυτή που συμβαδίζει με την οικονομική αποδοτικότητα και όχι το αντίστροφο.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει επιδείξει πνεύμα σαφούς και εποικοδομητικής κατανόησης απέναντι σε εκείνα τα κράτη μέλη που έχουν έρθει αντιμέτωπα με δημοσιονομικές δυσκολίες λόγω της κρίσης. Δεν μπορούν να διατηρηθούν σταθερά, ισχυρά συστήματα κοινωνικής στήριξης, αν τα κράτη μέλη δεν έχουν ισχυρές οικονομίες. Οι συνάδελφοί μου προτείνουν τον περιορισμό των όρων για την προσφορά οικονομικής στήριξης, αλλά εγώ προσωπικά θεωρώ ότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε καταρχήν μια ανεπιθύμητη εξέλιξη. Αντίθετα, πρέπει να εξετάσουμε σοβαρά το ενδεχόμενο επέκτασης των όρων βάσει των οποίων θα είναι δυνατή η απόκτηση οικονομικής στήριξης, χρησιμοποιώντας την τελευταία όχι μόνο για την ενίσχυση των κρατικών προϋπολογισμών και των χρηματοπιστωτικών συστημάτων αλλά και για την ανάπτυξη της οικονομίας.

Η επένδυση στην οικονομία είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλιστεί ένα σταθερό σύστημα κοινωνικής στήριξης σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Η αξιοποίηση των πόρων της οικονομικής βοήθειας και με αυτόν τον τρόπο, θα ήταν ο καλύτερος τρόπος για να προσφέρουμε βοήθεια το συντομότερο δυνατό στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Η ανάκαμψη των κρατών από την κρίση και η περαιτέρω σταθεροποίησή τους συνδέεται στενά με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς αυτά τα κράτη. Μόνο μια εναρμονισμένη και αποτελεσματική δράση θα αποδώσει αποτελέσματα σε επίπεδο ΕΕ. Η οικονομική βοήθεια δεν είναι, και δεν μπορεί να είναι, ο μόνος τρόπος μέσω του οποίου μπορούν τα ευρωπαϊκά κράτη να αλληλοϋποστηρίξονται. Πρέπει να εξευρεθούν σύνθετες λύσεις που θα τονώσουν την οικονομική ανάπτυξη όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Οι χώρες για τις οποίες μιλάμε στην προκειμένη περίπτωση είναι τα νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία, ύστερα από την αλλαγή του καθεστώτος τους, όφειλαν να μεριμνήσουν γι' αυτούς που βγήκαν χαμένοι από την αλλαγή του καθεστώτος, να γίνουν πιο ανταγωνιστικά ύστερα από τον οικονομικό τους μετασχηματισμό σε μια ανοιχτή αγορά, καθώς και να δημιουργήσουν και να οικοδομήσουν οικονομίες με ισορροπημένες δομές. Έτσι, οι πολίτες σε αυτές τις χώρες έχουν τα λιγότερα αποθέματα. Αυτό σημαίνει ότι δυσκολεύονται να εξοφλήσουν τα στεγαστικά τους δάνεια λόγω του υψηλού δείκτη χρέους που στηρίζεται στα νομίσματά τους. Η ανεργία σημειώνει άνοδο λόγω των οικονομικών προβλημάτων που διογκώνονται μονομερώς, ενώ την ίδια στιγμή οι κοινωνικές δαπάνες μειώνονται.

Παρατηρείται αστάθεια, ιδίως πολιτική αστάθεια, η οποία αναπτύσσεται ως αποτέλεσμα των κοινωνικών εντάσεων. Σε πολλές χώρες αυξάνεται η υιοθέτηση ακραίων απόψεων και ο λαϊκισμός κερδίζει έδαφος. Νομίζω ότι πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη όλους αυτούς τους παράγοντες, όταν αξιολογούμε την κατάσταση, και να εξετάσουμε ποια άλλα μέτρα πρέπει να ληφθούν σχετικά με την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στην οποία και θα βασίζονται τα τελευταία.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που συζητούμε σήμερα το απόγευμα έχει βρεθεί στην ατζέντα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πολλές φορές στο παρελθόν. Είναι πασίγνωστο ότι, όταν η Επιτροπή χορηγεί ενίσχυση, κατευθύνεται κυρίως από τους όρους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Αυτό έχει ήδη ειπωθεί δύο φορές.

Στο πλαίσιο αυτό, έχουν τεθεί επανειλημμένως ερωτήσεις στην Επιτροπή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τον Νοέμβριο του 2008, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει ανάλυση των επιπτώσεων της συμπεριφοράς των τραπεζών που, την περίοδο εκείνη, μετέφεραν τα κεφάλαιά τους εκτός των κρατών μελών που μόλις είχαν ενταχθεί στην ΕΕ. Στις 24 Απριλίου αυτού του έτους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επανέλαβε το ίδιο ερώτημα. Ζήτησε επίσης να ενημερωθεί σχετικά με τις δηλώσεις προθέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών που λάμβαναν βοήθεια όπου οι όροι για τη χορήγηση της βοήθειας περιγράφονται αναλυτικά. Απ' όσο γνωρίζω, μέχρι σήμερα, δεν έχει δοθεί απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα.

Ως εκ τούτου, η πρώτη μου ερώτηση είναι η εξής: είναι αλήθεια ότι τα συγκεκριμένα ερωτήματα δεν έχουν ακόμα απαντηθεί; Αν ναι, η δεύτερη μου ερώτηση είναι: για ποιον λόγο δεν απαντήθηκαν αυτά τα ερωτήματα; Και η τρίτη μου ερώτηση: πότε μπορούμε να αναμένουμε μια απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα;

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Ως εκπρόσωπος της Ρουμανίας, μιας χώρας που ωφελήθηκε από την οικονομική βοήθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το ισοζύγιο πληρωμών της, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ταχύτερες ενέργειές της όσον αφορά τη χορήγηση οικονομικής βοήθειας για το ισοζύγιο πληρωμών, χωρίς την οποία τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της Ρουμανίας θα ήταν σήμερα πολύ οξύτερα.

Οι χώρες που έλαβαν οικονομική βοήθεια έχουν σίγουρα πολλά κοινωνικά προβλήματα, και μπορούμε να συζητήσουμε για τον τύπο των κοινωνικών όρων που μπορούν να συμπεριλαμβάνονται σε αυτές τις συμφωνίες οικονομικής βοήθειας. Αν θέσουμε το πρόβλημα σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι υπάρχουν ασφαλιστικά συστήματα και συστήματα κοινωνικής προστασίας σε αυτές τις χώρες που συνέβαλαν στις ανισορροπίες και απαιτήσαν την οικονομική βοήθεια για το ισοζύγιο πληρωμών. Έτσι, αν μιλάμε για τις κοινωνικές προϋποθέσεις, πρέπει επίσης να μιλήσουμε και για τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν σε αυτούς τους κοινωνικούς τομείς, κυρίως δε στα συνταξιοδοτικά συστήματα, ώστε να μπορέσουμε να πετύχουμε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη οικονομική βιωσιμότητα, η οποία και θα βοηθήσει στη ριζική επίλυση των προβλημάτων αυτών των χωρών.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η ΔΟΕ είπε πρόσφατα –τον Ιούνιο όταν ανακοίνωσε το παγκόσμιο σύμφωνο για την εργασία– ότι ο κόσμος θα είναι διαφορετικός μετά την κρίση.

Πολύ φοβάμαι ότι κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει σήμερα. Ύστερα από αυτήν την κρίση θα έπρεπε να είχαμε αποκτήσει μια πιο βιώσιμη οικονομία με αξιοπρεπείς θέσεις εργασίας με ποιοτικές δημόσιες υπηρεσίες και μια δίκαιη παγκοσμιοποίηση, με το βλέμμα στραμμένο στους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας. Δεν βλέπουμε όμως να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει είναι περιστολή των δαπανών των τραπεζών και των χρηματοδοτών στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο που απλώς προσπαθούν να διατηρήσουν τα προνόμιά τους.

Την ίδια στιγμή που η Επιτροπή τιμωρεί τη διοχέτευση δισεκατομμυρίων ευρώ στις καταθέσεις των ιρλανδικών τραπεζών, έχουμε μια ιρλανδική κυβέρνηση η οποία σχεδιάζει αυτήν ακριβώς τη στιγμή να καταστρέψει την τοπική ανάπτυξη, να καταστρέψει τα προγράμματα κοινωνικής ανάπτυξης που υποστηρίζονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουν στόχο να καταστρέψουν το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Σήμερα το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη Βελτίωση των Όρων Διαβίωσης και Εργασίας δημοσίευσε την έρευνά του η οποία έχει τίτλο *Restructuring in the Recession* (Αναδιάρθρωση σε περίοδο ύφεσης). Θα ήθελα μόνο να παραθέσω δύο γραμμές: «Το ιδανικότερο και προτιμότερο θα ήταν να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα για την αντιμετώπιση των άμεσων προβλημάτων που έχει προκαλέσει η ύφεση θα είναι ευθυγραμμισμένα με μακροπρόθεσμους στόχους». Φυσικά, η Επιτροπή θα πρέπει να επιμείνει ώστε όλα τα κράτη μέλη να επιδιώξουν τουλάχιστον να κάνουν αυτό.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Σε περίοδο οικονομικής κρίσης, όταν όλοι εμείς εξακολουθούμε να νιώθουμε τις επώδυνες συνέπειές της, πολλές χώρες έχουν αποφασίσει να προσεγγίσουν διάφορα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ζητώντας χρηματοοικονομική βοήθεια. Ωστόσο, αξίζει να αναρωτηθούμε τι ποσοστό από αυτά τα διόλου ευκαταφρόνητα ποσά έφθασε τελικά σε εκείνους που επλήγησαν σε μεγαλύτερο βαθμό από την κρίση ή σε εκείνους που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη σε αυτήν τη δύσκολη κατάσταση.

Χιλιάδες άνθρωποι στην Ευρώπη χάνουν, από τη μια μέρα στην άλλη, την πηγή των εισοδημάτων τόσο των δικών τους όσο και των οικογενειών τους. Λαμβάνουν καθόλου υπόψη οι κυβερνήσεις των κρατών μελών τον κοινωνικό παράγοντα όταν ζητούν χρηματοοικονομική βοήθεια; Μάλλον όχι, αν δούμε την επιδείνωση των συνθηκών κάτω από τις οποίες υποχρεούνται να ζήσουν οι άνθρωποι, αλλά και την αυξανόμενη ανεργία σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να κάνω μια έκκληση να μην μένουμε αδιάφοροι στις ανάγκες των απλών ανθρώπων οι οποίοι, ως συνήθως, υφίστανται πιο έντονα τις αρνητικές επιπτώσεις των σφαλμάτων των κυβερνήσεων.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Η εφαρμογή της αρχής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής γίνεται ιδιαίτερα σημαντική σε καταστάσεις κρίσης. Η αρχή αυτή απαιτεί όχι μόνο σημαντική αύξηση του προϋπολογισμού της Κοινότητας αλλά και έναν δίκαιο επιμερισμό των κινδύνων, καθώς και άλλες πολιτικές που προκρίνουν την προστασία και την κοινωνική ένταξη, τη δημιουργία θέσεων εργασίας με δικαιώματα για όλους, και την πρόσβαση σε καθολικές, ποιοτικές δημόσιες υπηρεσίες, προκειμένου να διασφαλιστούν τα θεμελιώδη δικαιώματα όλων των πολιτών.

Επομένως, τόσο η κοινοτική χρηματοδότηση όσο και όλα τα προτεινόμενα οικονομικά και χρηματοπιστωτικά μέτρα θα πρέπει να συνοδεύονται από αξιολόγηση του κοινωνικού τους αντικτύπου, προκειμένου να αποφεύγεται η όξυνση των ανισοτήτων και της φτώχειας. Ελπίζουμε ότι ύστερα από αυτήν τη συζήτηση, κύριε Επίτροπε, θα υπάρξουν πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με αυτόν τον στόχο.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε είναι ενδιαφέρον –αν και λίγο καταθλιπτικό– να ακούει κάποιος σήμερα το απόγευμα αυτήν τη συζήτηση και αυτήν την αντιπαράθεση, πολύ δε περισσότερο όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση ενεργεί με καλή πίστη προσπαθώντας να βοηθήσει χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες.

Η χώρα μας, η Ιρλανδία, έχει ωφεληθεί αρκετά, και πιο συγκεκριμένα θα αναφέρω ενδεικτικά τους πόρους του Ταμείου για την Παγκοσμιοποίηση που αναμένονται συντόμως. Την ίδια στιγμή, απορεί κανείς πώς, όταν διατίθενται χρήματα σε αυτές τις χώρες –όπως αναφέρθηκε– με σκληρούς όρους, είναι δυνατόν να υπάρξει κακοδιαχείριση. Θα φανταζόταν κανείς ότι μέρος των σκληρών αυτών όρων είναι η διασφάλιση ότι δεν θα υπάρξει κακοδιαχείριση και, αν τελικά υπάρξει, ότι θα εφαρμοστούν διορθωτικά μέτρα.

Μπορεί η Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι πόροι αυτοί είτε θα διακόπτονται είτε θα αποσύρονται ή ότι θα επιβάλλονται πρόστιμα ή κάτι ανάλογο; Επειδή δεν μπορούμε να δεχόμαστε ότι κάτι παρέχεται –όπως είπε και η συνάδελφός μου κ. Harkin– καλόπιστα και ότι αυτή η καλή πίστη δεν ανταποδίδεται.

Δεύτερον –και τελιώνω– δεν θα επέλθει ποτέ η κατάσταση που ανέφερε ο Proinsias De Rossa, να αποκτήσουμε δηλαδή μια καλύτερη κοινωνία μετά την ύφεση σε σύγκριση με τη σημερινή.

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, πρώτον θα ήθελα να πω ότι συμφωνώ απολύτως με τους όρους που εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο· η Επιτροπή πράττει τα εξής: όταν δανείζει χρήματα σε αυτά τα τρία κράτη μέλη που αξιοποιούν τον μηχανισμό ενίσχυσης του ισοζυγίου πληρωμών, αυτό που κάνει η Επιτροπή είναι να παίρνει χρήματα που έχει δανειστεί από τις αγορές, και να τα δανείζει υπό τους ίδιους ακριβώς όρους –οι όροι αυτοί είναι πολύ πιο ευνοϊκοί γι' αυτές τις χώρες απ' ό,τι θα ήταν αν αυτές πήγαιναν να δανειστούν απευθείας στην αγορά– και να θέτει ορισμένους όρους για να διασφαλίσει ότι τα χρήματα θα της επιστραφούν, αλλά λαμβάνουμε υπόψη και τους τέσσερις όρους που αναφέρατε και που εγκρίθηκαν από αυτό το Κοινοβούλιο. Συμφωνούμε απολύτως με αυτούς.

Όταν, όμως, χρησιμοποιείται ο μηχανισμός στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών, δεν θα πρέπει να εξισώνεται –και μου φάνηκε ότι σε ορισμένους λόγους επιχειρήθηκε αυτό– η χρησιμοποίηση πόρων του προϋπολογισμού (διαρθρωτικά ταμεία, Ταμείο Συνοχής, πρόγραμμα άλλου τύπου, ενίσχυση) με ένα δάνειο για την επίλυση του οικονομικού προβλήματος μιας χώρας.

Το πρόβλημα της Λετονίας, που είναι το ίδιο ακριβώς με το πρόβλημα που αντιμετωπίσαν και η Ουγγαρία και η Ρουμανία, είναι ότι πρέπει να προσφύγει στον μηχανισμό στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών επειδή δεν μπορεί να καταφύγει στις αγορές για να δανειστεί προκειμένου να χρηματοδοτήσει τις χρηματοπιστωτικές της απαιτήσεις. Αυτό είναι το πρόβλημα. Δεν μιλάμε για ένα πρόγραμμα με ειδική δραστηριότητα ή για ειδικά προγράμματα, μιλάμε για κάποιες χώρες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες. Φυσικά, αυτές οφείλονται εν μέρει στην κρίση, αλλά, ως αποτέλεσμα της κακοδιαχείρισης του παρελθόντος, είναι πολύ σοβαρότερες απ' ό,τι στις άλλες χώρες όπου οι συνθήκες είναι, αντικειμενικά μιλώντας, ανάλογες.

Παρακαλώ μην επιρρίπτετε ευθύνες στην Επιτροπή ή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή στο Συμβούλιο των Υπουργών για την κακοδιαχείριση κάποιων κυβερνήσεων σε ορισμένα κράτη μέλη. Δεν ευθυνόμαστε εμείς γι' αυτήν· ευθύνη μας είναι να προσπαθήσουμε να επιλύσουμε ένα οικονομικό πρόβλημα. Κάποιες φορές, αυτό το οικονομικό πρόβλημα είναι πρόβλημα του ισοζυγίου πληρωμών που έχει να κάνει με την υπερχρέωση του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος πρέπει να επαναχρηματοδοτήσει ορισμένα ποσά ή να ξεπληρώσει ορισμένα χρέη και είναι αδύνατον να αυτοχρηματοδοτηθεί για να διενεργήσει αυτές τις συναλλαγές, και κάποιες άλλες, πρόκειται για ανάγκη του δημόσιου τομέα.

Σε περίπτωση που πρόκειται για ανάγκη του δημόσιου τομέα, σχετικά με τη χρηματοδότηση του δημόσιου χρέους του, υπάρχουν μεγαλύτερα περιθώρια για την επιβολή ειδικών όρων, τους οποίους να είστε σίγουροι ότι επιβάλλουμε. Προχθές, εδώ στις Βρυξέλλες, προσπαθούσα ακόμα να πείσω έναν εκπρόσωπο της λετονικής κυβέρνησης να γίνουν περισσότερο προοδευτικά τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του 2010. Ωστόσο, παρακαλώ μην ζητείτε από την Επιτροπή να υποχρεώσει μια χώρα να πραγματοποιήσει μια φορολογική μεταρρύθμιση που δεν είναι επιθυμητή από την ίδια τη χώρα· καλώς ή κακώς, και το γνωρίζετε αυτό καλά όπως και εγώ. Δεν έχουμε αυτήν τη δυνατότητα.

Και ποια εναλλακτική επιλογή έχουμε, ως εκπρόσωποι των ευρωπαίων πολιτών; Να αφήσουμε τη χώρα να κηρύξει πτώχευση; Να μην ανταποκρίνεται στις εξωτερικές της δεσμεύσεις, είτε αυτές είναι ιδιωτικά είτε δημόσια δάνεια; Γι' αυτά τα χρηματοοικονομικά προβλήματα, να αναγκάσουμε τη χώρα να υποτιμήσει το νόμισμά της κατά 25 ή 30%, βυθίζοντας στη φτώχεια οικογένειες, επιχειρήσεις και τον δημόσιο τομέα, με χρέη σε ξένο νόμισμα; Είμαι σίγουρος ότι αυτό δεν το θέλετε, όπως ούτε και εγώ. Αυτοί είναι οι όροι στο πλαίσιο των οποίων κινούμαστε.

Συμφωνώ με όλες τις αναλύσεις σας· με αυτήν του κ. De Rossa, με εκείνη του κ. Cercas, με αυτήν της κ. Berès, με όλες τις αναλύσεις σας· και φυσικά θα με βρείτε σύμφωνο. Η κατάσταση, όμως, σε χώρες όπως η Λετονία και η Ρουμανία είναι επί του παρόντος πιο περίπλοκη από αυτό που περιγράφετε. Βάλτε σας παρακαλώ τον εαυτό σας

στη θέση κάποιου που πρέπει να ενεργήσει εξ ονόματος όλων υμών και να αποφασίσει αν πρέπει να δανείσει ή όχι σε μια χώρα η οποία δεν μπορεί να δανειστεί από τις αγορές, όπως μπορεί η πλειονότητα των κρατών μελών, ή όπως μπορούν οι περισσότερες εκβιομηχανισμένες χώρες. Έτσι έχει η κατάσταση. Αυτό προσπαθούμε να επιλύσουμε, πληρώντας ταυτόχρονα τους τέσσερις όρους που έχετε επιβάλει και που εγώ εγκρίνω.

Πρόεδρος – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση είχε βαθύτατες, παγκόσμιες επιπτώσεις για την κυκλοφορία των ατόμων σε ολόκληρο τον κόσμο. Στο πλαίσιο αυτό, απαιτείται περισσότερη πολιτική και κοινωνική ολοκλήρωση, με μια ισχυρότερη και περισσότερο ενοποιημένη Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διασφαλίσει την προστασία όλων των θεμελιωδών δικαιωμάτων στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, διαφορετικά δεν μπορεί να κηρύσσει μια πολιτική που η ίδια δεν εφαρμόζει. Τάσσομαι, επομένως, υπέρ μιας νέας αντίληψης αλληλεγγύης στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θα μπορεί να διασφαλίζει τα ελάχιστα κοινωνικά δικαιώματα για κάθε ευρωπαίο πολίτη. Για παράδειγμα, απαιτούνται ελάχιστα πρότυπα στους τομείς της υγείας, της εκπαίδευσης, και των κρατικών συντάξεων και επιδομάτων, τα οποία θα πρέπει να διασφαλίζονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πιστεύω ότι η καθιέρωση αυτών των ελάχιστων προτύπων είναι εξαιρετικά σημαντική, καθώς έτσι προωθείται η μεγαλύτερη ομοιομορφία των συνθηκών εργασίας που έχει ρυθμιστικό αποτέλεσμα στην κυκλοφορία των επιχειρήσεων και της εργασίας. Είναι σαφές ότι η οικονομική στήριξη από την ΕΕ δεν μπορεί, από τη μια πλευρά, να υπόκειται σε πολιτικές που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών αλλά ούτε, από την άλλη πλευρά, μπορεί αυτή να υποβάλλει όρους στις ίδιες αυτές πολιτικές. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν χρειάζεται καλύτερος πολιτικός και κοινωνικός συντονισμός. Αντίθετα, αυτή η ολοκλήρωση είναι ζωτικής σημασίας.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Η χρηματοπιστωτική κρίση ανάγκασε ορισμένα κράτη μέλη να ζητήσουν τη βοήθεια της ΕΕ (κανονισμός αριθ. 332/2002(1) του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2002) και της διεθνούς κοινότητας (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο). Η στήριξη αυτή πρέπει να έχει δυο κατευθύνσεις: αφενός να διασφαλίζεται ότι υφίστανται οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την παροχή κοινωνικής προστασίας και ένταξης, αφετέρου, να εφαρμόζεται ένα πλαίσιο που ευνοεί την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Την περίοδο μεταξύ του Μαρτίου του 2008 και του Μαΐου του 2009, το ποσοστό ανεργίας στην ΕΕ των 27 άγγιξε το 8,9%, με τον αριθμό των ανέργων να σημειώνει άνοδο από 5,4 εκατομμύρια σε 21,5 εκατομμύρια. Η απώλεια των θέσεων εργασίας αποτελεί τη βασικότερη ανησυχία των ευρωπαίων πολιτών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της πρέπει να είναι σε θέση να διατηρούν τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας και να δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω αποτελεσματικών επενδύσεων τόσο στη γεωργία, την εκπαίδευση και την υγεία, όσο και στις μεταφορές και στις υποδομές ενέργειας. Κάθε ευρωπαίος ή ευρωπαία πολίτης που χάνει τη δουλειά του/της συνεπάγεται μια ευρωπαϊκή οικογένεια με χαμηλότερο εισόδημα και κατ' επέκταση, μείωση της ποιότητας ζωής. Κάθε θέση εργασίας που δημιουργείται συνεπάγεται μια οικογένεια με αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και εκπαίδευση υψηλής ποιότητας για τη νεότερη γενιά. Η επιτυχία του ευρωπαϊκού μοντέλου μετριέται βάσει της ποιότητας ζωής των 500 εκατομμυρίων πολιτών της Ευρώπης.

22. Η πολιτική κατάσταση στην Ονδούρα εν όψει των εκλογών της 29ης Νοεμβρίου 2009 (συζήτηση)

Πρόεδρος – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την πολιτική κατάσταση στην Ονδούρα εν όψει των εκλογών της 29ης Νοεμβρίου 2009.

Catherine Ashton, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε εδώ σήμερα για να συζητήσουμε τις τελευταίες εξελίξεις σχετικά με την πολιτική κρίση στην Ονδούρα.

Τέσσερις μήνες ύστερα από την απομάκρυνση του προέδρου Zelaya, η πολιτική κρίση στην Ονδούρα εξακολουθεί δυστυχώς να μην έχει βρει τη λύση της παρά τη συμφωνία που υπογράφηκε στις 30 Οκτωβρίου από τις επιτροπές που εκπροσωπούσαν τον πρόεδρο και τη *de facto* κυβέρνηση.

Η εφαρμογή της γνωστής ως συμφωνίας San José, η οποία θα έπρεπε να παρέχει το απαραίτητο πλαίσιο και τις προϋποθέσεις για την αποκατάσταση της δημοκρατίας και της συνταγματικής τάξης στην Ονδούρα, δεν έχει σημειώσει πρόοδο μετά την απόρριψη από τον πρόεδρο Zelaya της κυβέρνησης εθνικής ενότητας που ορίστηκε στις 5 Νοεμβρίου. Εκτός αυτού, το Κογκρέσο δεν έχει αποφασίσει ακόμα σχετικά με την επιστροφή του, πράγμα το οποίο υπονομεύει την αναγνώριση της νομιμότητας των γενικών εκλογών της 29ης Νοεμβρίου – στοιχείο καίριας σημασίας για την έξοδο από την κρίση.

Ως εκ τούτου, από κοινού με την Προεδρία, παροτρύνουμε όλα τα μέρη να εφαρμόσουν χωρίς άλλη χρονотριβή όλες τις διατάξεις της συμφωνίας ως προϋπόθεση για την ομαλοποίηση των σχέσεών μας, περιλαμβανομένης της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέχρι σήμερα έχει υποστηρίξει πλήρως τις διαμεσολαβητικές και εποικοδομητικές προσπάθειες του Προέδρου της Κόστα Ρίκα Oscar Arias και του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, καθώς και τα μέτρα που εφαρμόζει η διεθνής κοινότητα για την άσκηση πίεσης προς τα μέρη με στόχο την εξεύρεση ειρηνικής λύσης. Ο πρεσβευτής της Προεδρίας της ΕΕ έχει ανακληθεί για διαβουλεύσεις, ενώ και όλοι οι άλλοι πρεσβευτές της ΕΕ έχουν εγκαταλείψει τη χώρα. Τόσο οι πληρωμές δημοσιονομικής στήριξης όσο και η αναπτυξιακή συνεργασία –εξαιρουμένης της συνεργασίας με την κοινωνία των πολιτών και της συνεργασίας με ανθρωπιστικό χαρακτήρα– έχουν ανασταλεί. Επιπλέον, η προγραμματισμένη αποστολή των εκλογικών παρατηρητών για τις γενικές εκλογές της 29ης Νοεμβρίου ακυρώθηκε.

Λαμβάνουμε πολύ σοβαρά υπόψη αυτήν την κρίση, καθώς αυτή συνιστά οπισθοδρόμηση σε ό,τι αφορά τη δημοκρατία, όχι μόνο για την Ονδούρα και την υπόλοιπη Κεντρική Αμερική, αλλά για ολόκληρη τη Λατινική Αμερική.

Θα ήθελα να επαναλάβω εδώ σήμερα ότι η Επιτροπή θα υποστηρίξει την ομαλοποίηση της πολιτικής κατάστασης στην Ονδούρα, και γι' αυτόν τον λόγο όλα τα μέρη πρέπει να εγκρίνουν τη συμφωνία. Αν και, λόγω του περιορισμένου διαθέσιμου χρόνου, δεν είναι πλέον δυνατή η αποστολή εκλογικών παρατηρητών, στις 9 Νοεμβρίου η Επιτροπή τελικά έστειλε δύο εκλογικούς εμπειρογνώμονες, που αποσπάστηκαν στην Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για περίοδο πέντε εβδομάδων με εντολή να ενημερώσουν σχετικά με πτυχές της εκλογικής διαδικασίας και να παράσχουν συμβουλές για πιθανές μετεκλογικές ενέργειες. Σε περίπτωση που η πολιτική κατάσταση επιτρέψει την ενεργότερη εμπλοκή υπέρ της εκλογικής διαδικασίας, η Επιτροπή έχει επίσης εξετάσει το ενδεχόμενο χορήγησης οικονομικής στήριξης προς το εκλογικό δικαστήριο βάσει συμβολαίου στο πλαίσιο του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών. (UNDP). Η Επιτροπή είναι επίσης έτοιμη να παράσχει οικονομική στήριξη στον ΟΑΚ αν συντρέξουν οι προϋποθέσεις για την παρακολούθηση των εκλογών.

Συνεχίζουμε να παρακολουθούμε την κατάσταση και υποστηρίζουμε όλες τις προσπάθειες, προκειμένου να συμβάλουμε στην αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ονδούρα.

Alojz Peterle, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (SL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ως μέλος ειδικής αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, είχα την ευκαιρία πριν από έναν μήνα να εξοικειωθώ πλήρως με την πολιτική κατάσταση στην Ονδούρα. Η αντιπροσωπεία μας επισκέφτηκε αρχικά τον Πρόεδρο της Κόστα Ρίκα και διεθνώς αναγνωρισμένο διαμεσολαβητή κ. Arias, ο οποίος μας παρουσίασε τη συμφωνία San José.

Στην Ονδούρα, επισκεπτήκαμε τον νυν πρόεδρο Micheletti, τον ανατραπέντα πρόεδρο Zelaya, τον υπουργό Εξωτερικών, δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του Ανωτάτου Εκλογικού Δικαστηρίου, τον πρόεδρο του Εθνικού Κογκρέσου, τις εισαγγελικές αρχές, καθώς και τέσσερις προεδρικούς υποψηφίους και άλλες σημαντικές προσωπικότητες. Αμφότερα τα μέρη χαιρέτισαν την αποστολή μας και εξέφρασαν την προθυμία τους να συμμετάσχουν σε αμοιβαίο διάλογο.

Ανεξάρτητα από τις διαφορετικές ερμηνείες των γεγονότων που συνέβησαν στα τέλη του περασμένου Ιουνίου, θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν υπήρξε κλιμάκωση της βίας ύστερα από την ανατροπή του προέδρου Zelaya, η οποία υποστηρίχθηκε από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Στις συνομιλίες μας, τονίσαμε τη σημασία του πολιτικού διαλόγου, σύμφωνα με το πνεύμα της πρότασης του προέδρου Arias. Αργότερα υπήρξε και εσωτερικός διάλογος ο οποίος όμως δυστυχώς δεν κατέληξε σε κάποιο οριστικό αποτέλεσμα. Εξακολουθώ πάντως να πιστεύω ότι πρέπει να εντύνουμε τις πιέσεις για μια πολιτική συμφωνία σε αυτήν τη χώρα.

Από τις συνομιλίες μας με τους βασικότερους πολιτικούς παράγοντες μάθαμε ότι οι εκλογές της 29ης Νοεμβρίου δεν είναι αποτέλεσμα της πολιτικής αλλαγής, αλλά ότι, αντίθετα, προκηρύχθηκαν δυνάμει αυτόνομης απόφασης του Ανωτάτου Εκλογικού Δικαστηρίου που είχε ληφθεί πριν από λίγο καιρό, όταν ακόμα ο πρόεδρος Zelaya ήταν στην εξουσία. Ύστερα από τα γεγονότα του Ιουνίου, κανένας νέος υποψήφιος δεν έχει εκφράσει την επιθυμία να κατέβει στις προεδρικές εκλογές. Στην πραγματικότητα, οι ίδιοι οι υποψήφιοι για την προεδρία έχουν τονίσει ότι δεν ανησυχούν για το ενδεχόμενο η πολιτική κρίση να υπονομεύσει τη νομιμότητα των προεδρικών εκλογών, καθώς οι προετοιμασίες έχουν ξεκινήσει βάσει δημοκρατικών αποφάσεων.

Η Ονδούρα είναι μία από τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής με την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να συνάψει συμφωνία σύνδεσης. Ωστόσο, η πολιτική κρίση διέκοψε τη διαπραγματευτική διαδικασία. Δεδομένου ότι η απρόσκοπτη δημοκρατική ανάπτυξη της Ονδούρας είναι προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θεωρώ σημαντική την αποστολή των παρατηρητών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την παρακολούθηση των προεδρικών εκλογών.

Luis Yáñez-Barnuevo García, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, αφού άκουσα την Επίτροπο, δεν θα μπορούσα στ' αλήθεια να πω τίποτα άλλο παρά ένα «αμήν», αλλά έχω ήδη προετοιμάσει έναν λόγο εξ ονόματος της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η κατάρρευση της συνταγματικής τάξης στην Ονδούρα τερματίζει τις δυο δεκαετίες χωρίς πραξικοπήματα στη Λατινική Αμερική και δημιουργεί κακό προηγούμενο για τις άλλες χώρες, ιδίως δε για τις ασθενέστερες, όπως π.χ. είναι επί του παρόντος η Παραγουάη.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν μπορεί και δεν πρέπει να κωφεύει και να σιωπά ενώπιον αυτής της παραβίασης του κράτους δικαίου. Τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή έχουν κάνει σαφείς δηλώσεις καταδικάζοντας το πραξικόπημα και υποστηρίζοντας τη διαμεσολάβηση του προέδρου Arias σύμφωνα και με τη θέση που εγκρίθηκε ομόφωνα από τον ΟΑΚ, με τη στήριξη των Ηνωμένων Εθνών.

Ο αυτοανακηρυσσόμενος *de facto* πρόεδρος κ. Micheletti δεν σεβάστηκε τις συμφωνίες που επετεύχθησαν πρόσφατα, περιπαίζοντας τη διεθνή κοινότητα, και μία από τις ενέργειές του ήταν να εμποδίσει την επάνοδο του ανατραπέντα προέδρου κ. Zelaya.

Υπό τις παρούσες συνθήκες, η εκλογή νέου προέδρου στις εκλογές που έχουν προγραμματιστεί για τις 29 Νοεμβρίου θα στερούνταν εξαρχής κάθε νομιμότητας, ενώ τα αποτελέσματά τους δεν μπορούν και δεν πρέπει να αναγνωριστούν από τη διεθνή κοινότητα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα διέπραττε σοβαρό σφάλμα αν έστελνε αντιπροσωπεία για να παρακολουθήσει τις εκλογές, καθώς αυτή η ενέργεια θα ισοδυναμούσε με στήριξη του πραξικοπήματος· ο ΟΑΚ έχει ήδη αποκλείσει το ενδεχόμενο να αποστείλει παρατηρητές στις εκλογές.

Το Κοινοβούλιο αυτοχαρακτηρίζεται ως θεματοφύλακας της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όπως είπε και ο Václav Havel σήμερα το πρωί, δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Εδώ, είμαστε όλοι δημοκράτες και, ως εκ τούτου, αγωνιζόμαστε για την ελευθερία. Κατά συνέπεια, είτε μιλάμε για την Κούβα είτε για την Κίνα και τη Βόρεια Κορέα, ή όπως τώρα για την Ονδούρα, η συζήτησή μας πρέπει να στρέφεται αποφασιστικά εναντίον των δυναστών. Ας μην επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να τυφλωθούν από τις ιδεολογικές μας προτιμήσεις. Δεν υπάρχουν δεξιοί ή αριστεροί πραξικοπηματίες ηγέτες ή δικτάτορες, υπάρχουν μόνον αυταρχικοί και δυνάστες δικτάτορες.

Πολύ φοβόμαστε ότι τα πράγματα στην Ονδούρα δεν πρόκειται να αλλάξουν και ότι αυτά τα γεγονότα έχουν δημιουργήσει επικίνδυνο προηγούμενο, και ότι το δόγμα του καλού, έγκαιρου και του όχι υπερβολικά αιματηρού πραξικοπήματος θα έχει θριαμβεύσει.

Izaskun Bilbao Barandica, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, στις 30 Οκτωβρίου, τα μέρη της σύγκρουσης υπέγραψαν συμφωνία, τη συμφωνία San José και αποφάσισαν ότι, μέχρι τις 5 Νοεμβρίου, θα έχει δημιουργηθεί κυβέρνηση εθνικής ενότητας και συμφιλίωσης και ότι το Κογκρέσο θα επαναδιορίζε τον κ. Zelaya μέχρι τη λήξη της τρέχουσας θητείας του, στις 27 Ιανουαρίου 2010.

Τι συνέβη όμως τελικά; Ο κ. Micheletti επιχείρησε να σχηματίσει κυβέρνηση ενότητας χωρίς τη συμμετοχή του κ. Zelaya και το Κογκρέσο καθυστέρησε την ψηφοφορία προκειμένου να μην τον επαναδιορίσει. Ο κ. Micheletti δεν τήρησε τη συμφωνία και η κατάσταση επιδεινώνεται συνεχώς. Έχουν προκηρυχθεί εκλογές και οι υποψήφιοι αποσύρονται, όπως βλέπουμε σε όλα τα μέσα ενημέρωσης, επειδή βλέπουν ότι δεν υπάρχουν δημοκρατικές συνθήκες για να διενεργηθούν οι εκλογές. Σημειώνονται επίσης πράξεις βίας: σήμερα πληροφορηθήκαμε ότι ένας δήμαρχος από το αντιπολιτευόμενο κόμμα και ένας φρουρός δολοφονήθηκαν.

Η διεθνής παρέμβαση συνεχίζει να είναι απαραίτητη, και εμείς υποστηρίζουμε τις πρωτοβουλίες του γενικού γραμματέα του Οργανισμού Αμερικανικών Κρατών, προέδρου Lula, της διαμεσολαβητικής αποστολής των Ηνωμένων Πολιτειών και του διαμεσολαβητή, κ. Arias. Μέσω όλων αυτών των πρωτοβουλιών, ζητούμε την τήρηση των συμφωνιών και την επάνοδο του κ. Zelaya, ούτως ώστε να αποκατασταθεί η δημοκρατία, η θεσμική νομιμότητα και η ειρηνική συνύπαρξη των πολιτών της Ονδούρας.

Καλούμε τα μέρη να επιδείξουν γενναιοδωρία επιστρέφοντας στον διάλογο ακόμα και αν ο ΟΑΚ έχει ήδη αναφέρει ότι αυτός καθίσταται ολοένα και δυσκολότερος. Κύριε Πρόεδρε, η Ευρώπη πρέπει να συμβάλει και η ίδια στη διεθνή πίεση επί των πραξικοπημάτων, αξιοποιώντας όλες τις διπλωματικές και πολιτικές ενέργειες που προσφέρονται με στόχο την προώθηση μιας συμφωνίας.

Catherine Greze, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ύστερα από ένα στρατιωτικό πραξικόπημα και την απομάκρυνση του νόμιμου προέδρου, η συμφωνία San José φάνηκε να αποτελεί χαρμόσυνο νέο. Αυτή η ελπίδα έχει τώρα χαθεί οριστικά. Σχηματίζοντας τη δική του κυβέρνηση εθνικής ενότητας,

ο πραξικοπηματίας Roberto Micheletti συνέχισε τις παράνομες και αυταρχικές μεθοδεύσεις του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταδικάσει σθεναρά τη στάση του και να ζητήσει την άμεση επιστροφή του κ. Zelaya.

Υπό τις τρέχουσες συνθήκες, δεν είναι δυνατόν να διενεργηθούν εκλογές από μια παράνομη δικτατορία. Οι εκλογές της 29ης Νοεμβρίου δεν μπορούν να αναγνωριστούν. Ακόμα και αν ο Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών το έχει πράξει, εμείς δεν πρέπει να στείλουμε παρατηρητές. Ακόμα και αν η αντιπολίτευση έχει υποχωρήσει, αρνούμαστε να αναγνωρίσουμε το αποτέλεσμα των εκλογών που κατέληξαν να είναι εκλογές παρωδία.

Ανησυχούμε για τις αλληπάλληλες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που μας καταγγέλλονται. Τώρα, περισσότερο από ποτέ, η Ευρώπη πρέπει να τηρήσει αταλάντευτη στάση όσον αφορά τη δημοκρατία. Απορρίπτουμε κάθε συμφωνία με μια παράνομη κυβέρνηση. Οι συμφωνίες ΣΓΠ+ πρέπει να ανασταλούν. Αν η σύγκρουση συνεχιστεί, τότε θα έχει έρθει η στιγμή των κυρώσεων. Έχουμε ευθύνη να διασφαλίσουμε ότι τα εκατομμύρια των πολιτών της Ονδούρας θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν τη δημοκρατία και ότι η Λατινική Αμερική δεν θα διολισθήσει ξανά στην εποχή των *pronunciamientos*.

Edvard Kožušník, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (CS) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, έχω σε μεγάλη υπόληψη τον κ. Yaňeže, τόσο πολύ ώστε να παρακολουθώ την καριέρα του, δεν μπορώ όμως να συμφωνήσω με τον τρόπο με τον οποίον χρησιμοποίησε τα λόγια του Václav Havel, τον οποίο όλοι σε αυτό το Σώμα έχουν σε μεγάλη υπόληψη. Ήμουν ένας εκ των εκατομμυρίων πολιτών που ήταν στους δρόμους όταν ο Václav Havel μίλησε από το βήμα και εμείς βρισκόμασταν από κάτω –ήμουν 18 χρονών τότε– έχοντας μόνο μια επιθυμία, ανεξάρτητα από τις πολιτικές μας απόψεις, και αυτή ήταν η διεξαγωγή ελεύθερων εκλογών. Αυτό ήταν τότε το σύνθημα και νομίζω ότι ήταν ένα σύνθημα με το οποίο όλοι θα πρέπει να συμφωνήσουμε. Μιλάμε για εκλογές επειδή οι εκλογές είναι δημοκρατία. Κατά την άποψή μου, η κατάσταση στην Ονδούρα δεν είναι απλή και σίγουρα δεν θα τη διευθετήσουμε εξετάζοντάς την μόνο από την οπτική γωνία της ΕΕ: πρέπει να την εξετάσουμε από μια παγκόσμια οπτική γωνία. Κατά την άποψή μου, οι εκλογές πρέπει να αποτελέσουν αφετηρία, και η ΕΕ πρέπει να στείλει τους παρατηρητές της εκεί, επειδή οι εκλογές θα διεξαχθούν και πρέπει να ελπίσουμε ότι η διεξαγωγή τους θα γίνει με δημοκρατικό τρόπο.

Ilda Figueiredo, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (PT) Καταδικάζουμε το στρατιωτικό πραξικόπημα που εκδηλώθηκε στην Ονδούρα στις 28 Ιουνίου, καθώς και τη συνεχιζόμενη παραβίαση, από αυτούς που προέβησαν στο πραξικόπημα, της συμφωνίας Tegucigalpa/San José της 30ής Οκτωβρίου. Είναι απαράδεκτο το ότι εκείνοι που πραγματοποίησαν το πραξικόπημα συνεχίζουν σαφώς μια στρατηγική συστηματικών καθυστερήσεων και δικαιολογιών για να αναβάλουν την απόδοση της εξουσίας στον συνταγματικά εκλεγμένο πρόεδρο Zelaya.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ζητήσει την άμεση επιστροφή του προέδρου Zelaya. Αν δεν γίνει αυτό, είναι αδύνατο να συνεχιστεί η εκλογική διαδικασία, καθώς αυτή θα είναι ανέφικτη και παράνομη, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι ελάχιστες προϋποθέσεις για να διασφαλιστεί στους πολίτες το καθολικό δικαίωμα της άμεσης, κρυφής ψηφοφορίας, χωρίς καταναγκασμούς ή οποιαδήποτε απειλή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να καταδικάσουν και να απορρίψουν απερίφραστα τις θέσεις των πραξικοπηματιών. Πρέπει επίσης να ζητήσουν την άμεση αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ονδούρα και να συμφωνήσουν στη μη αποστολή παρατηρητών και στη μη αποδοχή των αποτελεσμάτων των εκλογών που τυχόν πραγματοποιηθούν υπό αυτές τις συνθήκες.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, οι εκλογές μπορούν να αποτελέσουν ένα μέσο διεξόδου από την πολιτική κρίση ή το αδιέξοδο. Είχαμε στο παρελθόν τέτοια παραδείγματα στην Ευρώπη.

Οι εκλογές στην Πολωνία το 1989 είναι ένα παράδειγμα. Δεν ήταν δημοκρατικές εκλογές. Ήταν εκλογές που αντιπροσώπευαν έναν πολιτικό συμβιβασμό, αλλά δεν ήταν δημοκρατικές εκλογές. Ήταν καθοριστικές, συγκεκριμένες και πολύ σημαντικές. Για να επιτελέσουν οι εκλογές έναν τόσο ιδιαίτερο, θετικό ρόλο, πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Μια βασική προϋπόθεση είναι η συνεχής τήρηση των πολιτικών συμφωνιών που επέτρεψαν εξαρχής τη διενέργεια των εκλογών. Το συνηθέστερο εμπόδιο στην τήρηση των συμφωνιών αφορά την ερμηνεία των πραγμάτων που έχουν συμφωνηθεί.

Προκειμένου οι διαφορές ερμηνείας να μην οδηγήσουν σε σύγκρουση, χρειάζεται κάτι ιδιαίτερο, κάτι που είναι σχεδόν ανεπαισθητο και δύσκολο να προσδιοριστεί. Η καλή θέληση και των δύο μερών της αντιπαράθεσης είναι απαραίτητη, και αυτό ισχύει και για την περίπτωση της Ονδούρας. Χωρίς την καλή θέληση και των δύο μερών, είτε δεν θα διεξαχθούν καθόλου εκλογές είτε οι τελευταίες δεν θα ανταποκριθούν στις ελπίδες που έχουν εναποτεθεί σε αυτές. Απευθύνω, λοιπόν, έκκληση προς τα εμπλεκόμενα μέρη να επιδείξουν καλή θέληση, να σκεφτούν το μέλλον και, τουλάχιστον, να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Αυτό είναι και το σημαντικότερο, επειδή, στο παρελθόν, τόσο ο κ. Zelaya όσο και ο κ. Micheletti υπέπεσαν σε πολιτικά και νομικά σφάλματα. Οι εκλογές παρέχουν την ευκαιρία και την ελπίδα να διορθωθούν αυτά τα λάθη. Είμαι σίγουρος ότι αυτό είναι που θέλουμε να συμβεί.

Οι εκλογές μπορεί να είναι καθοριστικές και θετικές για μια δημοκρατική Ονδούρα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζει αυτήν τη διαδικασία και είναι ικανοποιημένη με αυτήν. Όλοι εμείς υποστηρίζουμε αυτήν τη διαδικασία, επειδή πιστεύουμε ότι η δημοκρατία και ο εκδημοκρατισμός είναι αξίες για τις οποίες αξίζει να αγωνιζόμαστε. Σήμερα σε αυτήν την αίθουσα, ο Václav Havel είπε ότι δεν πρέπει να υποχωρήσουμε απέναντι στο κακό, επειδή είναι στη φύση του κακού να εκμεταλλεύεται κάθε παραχώρηση. Η σημερινή κατάσταση στην Ονδούρα είναι προσωρινή και δεν μπορεί να διαρκέσει για πολύ. Οι εκλογές αποτελούν ευκαιρία για αλλαγή.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, στις 28 Ιουνίου, ο πρόεδρος Zelaya, που είναι και ο νόμιμα εκλεγμένος Πρόεδρος της Ονδούρας, ανατράπηκε από τον στρατό. Καταδικάζω σθεναρότατα αυτό το στρατιωτικό πραξικόπημα. Το δημοκρατικό κράτος δικαίου πρέπει να αποκατασταθεί στην Ονδούρα και αυτό πρέπει να γίνει ειρηνικά, μέσω του διαλόγου.

Πριν από περίπου δύο εβδομάδες –κατά σύμπτωση τη στιγμή εκείνη επισκεπτόταν την περιοχή η αντιπροσωπεία μας για τις σχέσεις με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής– φάνηκε ότι, ύστερα από μήνες εντατικών διαπραγματεύσεων, είχε επιτευχθεί μια ιστορική συμφωνία μέσω του διαλόγου στην Ονδούρα, που θα οδηγούσε στην αποκατάσταση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, στην επιστροφή του νόμιμα εκλεγμένου προέδρου και στη σύσταση μιας κυβέρνησης εθνικής ενότητας καθώς και μιας, επιτέλους, επιτροπής αλήθειας που θα εξέταζε την κατάσταση. Η συμφωνία αυτή, αν εφαρμοζόταν, θα περιέβαλλε με νομιμότητα τις επικείμενες εκλογές, αλλά τώρα πια είναι εκτός σχεδίου.

Θα ήθελα να διατυπώσω ρητά την επιθυμία τα ενδιαφερόμενα μέρη στην Ονδούρα να επιστρέψουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για να εφαρμόσουν τη συμφωνία που είχε επιτευχθεί· να ανατρέψουν το στρατιωτικό πραξικόπημα μέσω του διαλόγου. Αυτό είναι το καθήκον τους απέναντι στον λαό της Ονδούρας που πλήττεται σε μεγαλύτερο βαθμό από αυτήν την πολιτική κρίση. Αν δεν επιτευχθεί δημοκρατική λύση, φαίνεται πλέον ότι οι εκλογές δεν θα τύχουν ευρείας αναγνώρισης. Αυτό θα μπορούσε να έχει ευρύτερες επιπτώσεις για τη διαδικασία της κεντροαμερικανικής ολοκλήρωσης και για τις διαπραγματεύσεις σχετικά με μια συμφωνία σύνδεσης, δηλαδή πολλά χρόνια στασιμότητας, με τον λαό να υποφέρει.

Έχω να πω τα εξής σε εκείνους τους συνάδελφους βουλευτές που έχουν ήδη προτείνει να αναγνωρίσουμε τις επικείμενες εκλογές: δεν πρέπει να στείλουμε το μήνυμα στην Ονδούρα, την Κεντρική Αμερική και τον υπόλοιπο κόσμο ότι ανεχόμαστε ένα πραξικόπημα. Τη στιγμή αυτή, όλοι οι εμπλεκόμενοι οφείλουν να διοχετεύσουν όλη τους την ενέργεια στην αποκατάσταση της δημοκρατίας. Αν οι βουλευτές του ΕΚ αναφέρουν εκ των προτέρων ότι πρόκειται να υποστηρίξουν τις εκλογές, ούτε ο Manuel Zelaya ούτε ο Roberto Micheletti θα έχουν κάποιο κίνητρο για να επιστρέψουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Αυτό θα μας έκανε μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης, προς όφελος των μη δημοκρατικών δυνάμεων και της διχόνοιας.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συγχαίρω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο που κατέληξαν ομόφωνα, από κοινού με τη διεθνή κοινότητα, σε μια απολύτως σθεναρή στάση και καταδικάζουν το πραξικόπημα, εξαρτώντας οποιοδήποτε διεθνές μέτρο από τη δίχως όρους επιστροφή του προέδρου Zelaya.

Εκφράζω τη βαθύτατη λύπη που για το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο δεν έχει ακόμα καταδικάσει το στρατιωτικό πραξικόπημα. Θα ήθελα να επισημάνω την ευθύνη της μεγαλύτερης κοινοβουλευτικής ομάδας της Ευρώπης, της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), το οποίο, ακόμα και στις σημερινές συζητήσεις, εξακολουθεί να θεωρεί ότι οι πραξικοπηματίες και η νόμιμη κυβέρνηση είναι το ίδιο πράγμα. Είναι απαράδεκτο που το Κοινοβούλιο δεν έχει ακόμα καταδικάσει αυτό το πραξικόπημα. Ως εκ τούτου, συμφωνώ ότι παρατηρητές δεν μπορούν να αποσταλούν και το αποτέλεσμα των εκλογών του Νοεμβρίου δεν μπορεί να αναγνωριστεί επειδή αυτές θα διεξαχθούν υπό μη δημοκρατικές συνθήκες και με έναν νόμιμο πρόεδρο που είναι εγκλωβισμένος στη βραζιλιάνικη πρεσβεία.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα χαίρουν αν ορισμένοι αριστεροί βουλευτές αυτού του Κοινοβουλίου, που καταδικάζουν απερίφραστα την Ονδούρα, καταδικάζαν επίσης με την ίδια σθεναρότητα αυτό που συμβαίνει στην Κούβα ή αυτά που κάνει ο κ. Chávez στη Βενεζουέλα και τη Λατινική Αμερική, επειδή δυστυχώς ορισμένοι εξακολουθούν να αποζητούν το Τείχος του Βερολίνου, τις εκκαθαρίσεις του Στάλιν, ακόμα και τη μούμια του Λένιν, περισσότερο από τις δημοκρατικές εκλογές σε μια χώρα όπως η Ονδούρα. Ωστόσο, με τις εκλογές να πλησιάζουν, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη σοβαρά αυτό που έχει συμβεί σε αυτήν τη χώρα της Κεντρικής Αμερικής.

Κύριε Πρόεδρε, οι προεδρικές εκλογές στην Ονδούρα προκηρύχθηκαν πριν από 16 μήνες. Τα μέλη του εκλογικού δικαστηρίου, που είναι το αρμόδιο όργανο για τη διαχείριση των εκλογών, είχαν οριστεί πριν από τις 28 Ιουνίου – και επομένως είχαν οριστεί επί της προεδρίας του κ. Zelaya. Οι έξι προεδρικοί υποψήφιοι υποβλήθηκαν στην προκαταρκτική διαδικασία και η πλειονότητα των υποψηφίων επιθυμεί τη διεξαγωγή των εκλογών στην Ονδούρα.

Επομένως, εφόσον αυτή ήταν η φυσική κατάληξη, γιατί κάποιοι δεν θέλουν να αναγνωρίσουν την εκλογική διαδικασία, είτε ο κ. Zelaya βρισκόταν στην εξουσία είτε όχι;

Στις 30 Οκτωβρίου, οι διαπραγματευτές και των δύο πλευρών ανέλαβαν μια δέσμευση, είναι αλήθεια, υπογράφοντας συμφωνία για να βρεθεί διέξοδος από την κρίση. Η συμφωνία περιείχε μια σειρά από σημεία καίριας σημασίας και για τις δύο πλευρές. Οι διαπραγματευτές του ανατραπέντα προέδρου Zelaya, όμως, δεν ξεκαθάρισαν ποιος θα ήταν ο επικεφαλής της κυβέρνησης ενότιας.

Επομένως, είναι σαφές ότι το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα τάσσεται υπέρ της διεξαγωγής των εκλογών υπό συνθήκες διαφάνειας, δημοκρατίας και ελευθερίας, και σκοπεύουμε να τις υποστηρίξουμε με παρατηρητές από την Ομάδα μας. Ας μην ξεχνάμε ότι ήταν ο διαμεσολαβητής Óscar Arias, Πρόεδρος της Κόστα Ρίκα, εκείνος ο οποίος ζήτησε την αποστολή τους. Απαντώντας σε ερώτηση της αντιπροσωπείας της Κεντρικής Αμερικής, είπε ότι η αποστολή τους είναι απαραίτητη αφού και το ίδιο το ίδρυμα Óscar Arias πρόκειται να αποστείλει παρατηρητές στην Ονδούρα. Θα κάνουμε ακριβώς αυτό, επειδή το ίδιο ζητάει και ο διεθνής διαμεσολαβητής Óscar Arias.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι οι εκλογές της 29ης Νοεμβρίου αποτελούν ευκαιρία για την Ονδούρα, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι υποχρεωμένο να στείλει παρατηρητές στις εκλογές. Αυτό δεν το κάνουμε για να τις νομιμοποιήσουμε, όπως υποστηρίζει η Αριστερά, επειδή αυτό θα ήταν παράνομο, αλλά για να δούμε πώς διενεργούνται οι εκλογές.

Την ίδια στιγμή θα ήθελα να πω ότι η Ονδούρα, απέχει μόνο μιάμιση ώρα με το αεροπλάνο από την Κούβα και την Αβάνα. Και εκεί δεν έχουν διεξαχθεί εκλογές εδώ και 50 χρόνια. Η Κούβα κυβερνάται από έναν κομμουνιστή τύραννο που βάζει στη φυλακή όλους τους αντιπάλους του. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ζητήσει την αποφυλάκισή τους πολλές φορές, απονέμοντας ακόμα και το Βραβείο Ζαχάρωφ στις «Γυναίκες στα Λευκά», αλλά ο Fidel Castro δεν επέτρεψε σε αυτές να επισκεφτούν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να παραλάβουν το βραβείο. Θα ήθελα η Επιτροπή, το Συμβούλιο και η αριστερή πτέρυγα αυτού του Σώματος να απαιτήσουν δικαιώματα και ελευθερίες για τους πολίτες της Κούβας με την ίδια αποφασιστικότητα.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να εκφράσω τη βαθύτατη ανησυχία μου σχετικά με την αναστολή της συμφωνίας San José. Στις συνεδριάσεις της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης ΕΕ - Λατινικής Αμερικής που πραγματοποιήθηκαν στον Παναμά τον περασμένο Οκτώβριο, καταδικάσαμε για άλλη μία φορά το στρατιωτικό πραξικόπημα και εκφράσαμε τη στήριξη μας προς τις διαμεσολαβητικές προσπάθειες του ΟΑΚ.

Πρέπει να απευθύνουμε εκ νέου επείγουσες εκκλήσεις για ειρήνη και διάλογο. Η κατάσταση στην Ονδούρα είναι κρίσιμη, όχι μόνο από πολιτική αλλά και από κοινωνική και οικονομική άποψη. Προβλήματα όπως η φτώχεια, η οικονομική κρίση και το εξωτερικό χρέος δεν πρέπει να προκαλέσουν περαιτέρω καθυστέρηση στη διαδικασία διευθέτησης της πολιτικής σύγκρουσης.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι η κατάλληλη στιγμή για να δείξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την άνευ όρων στήριξή του προς τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επαναφέροντας τον κ. Zelaya ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη νομιμότητα της εκλογικής διαδικασίας.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, την ημέρα που ο Václav Havel μίλησε σε αυτό το Κοινοβούλιο για την ελευθερία που αποκτήθηκε πριν από 20 χρόνια στην Ανατολική Ευρώπη, θα ήθελα να ρωτήσω τους βουλευτές της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος που υποστήριξαν σήμερα την αποστολή παρατηρητών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τι θα έκαναν, αν πριν από περισσότερα από 20 χρόνια, η Ευρωπαϊκή Ένωση δήλωνε ότι θα έστελνε εκλογικούς παρατηρητές για να παρακολουθήσουν τη διεξαγωγή παράνομων εκλογών στη χώρα τους – όπου όπως όλοι λέγανε, δεν υπήρχε ελευθερία παρά μόνο κλίμα βίας, και ότι υπήρχε έλλειψη ασφάλειας. Τι θα λέγατε τότε, πριν από 20 και πλέον χρόνια, αν η ΕΕ είχε δηλώσει «ναι, στέλνουμε εκλογικούς παρατηρητές εκεί επειδή το καθεστώς που βρίσκεται στην εξουσία λέει ότι δεν υπάρχει πρόβλημα»;

Θα λέγατε όλοι ότι θα ήταν παράνομο να στείλει η Ευρωπαϊκή Ένωση εκλογικούς παρατηρητές εκεί. Για τον λόγο αυτόν, κυρίες και κύριοι του ΕΛΚ, ζητώ από εσάς σήμερα να χρησιμοποιήσετε ακριβώς τα ίδια κριτήρια για τα σημερινά τεκταινόμενα στην Ονδούρα. Με άλλα λόγια, μην στείλετε εκεί εκλογικούς παρατηρητές για μια παράνομη εκλογική διαδικασία.

Είμαι ευγνώμων προς την Επιτροπή για το ότι τήρησε ακριβώς αυτήν τη στάση.

Catherine Ashton, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε θα είμαι σχετικά σύντομη – όχι επειδή δεν αναγνωρίζω τη σημασία του ζητήματος, αλλά κυρίως λόγω της προχωρημένης ώρας.

Πρόσεξα με μεγάλο ενδιαφέρον το πάθος με το οποίο οι αξιότιμοι βουλευτές μίλησαν και τις ανησυχίες τις οποίες εξέφρασαν σχετικά με τη σχέση που πρέπει να αναπτύξουμε βραχυπρόθεσμα με αυτήν την εξαιρετικά φτωχή χώρα που πρέπει να επανέλθει στη νομιμότητα το συντομότερο δυνατό.

Τον προβληματισμό που εκφράζουν οι αξιότιμοι βουλευτές διαφορετικών πεποιθήσεων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα διαδραματίσουμε τον σωστό ρόλο στις επικείμενες εκλογές και τις επόμενες εβδομάδες. Αυτό θα το λάβω υπόψη και θα το μελετήσω προσεκτικά με τους συναδέλφους.

Δεν αποτελεί έκπληξη το ότι είναι πολύ σημαντικό, κατά την άποψή μου, να συνεχίσουμε να παρακολουθούμε από πολύ κοντά την κατάσταση στην Ονδούρα, ώστε να διασφαλίσουμε ότι ενημερωνόμαστε για τα τεκταινόμενα και να λάβουμε τα αναγκαία μέτρα, παρέχοντας τη στήριξή μας και καταβάλλοντας προσπάθειες ώστε να πετύχουμε την ειρηνική διευθέτηση αυτής της κρίσης το συντομότερο δυνατό.

Όπως είπα, πρόκειται για μια φτωχή χώρα. Η διευθέτηση αυτής της κρίσης έχει ήδη καθυστερήσει, και εκφράζω τη μεγάλη μου ικανοποίηση για την υποστήριξη των αξιότιμων βουλευτών προς την Επιτροπή και τις προσπάθειες που καταβάλλουμε για να καταλήξουμε σε μια λύση και να κάνουμε το χρέος μας, διασφαλίζοντας ότι η Ονδούρα θα μπορέσει να επανέλθει στη σταθερότητα το συντομότερο δυνατό.

Πρόεδρος – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), γραπτώς. – (EN) Είναι κατανοητό το ότι η συζήτηση για την Ονδούρα περιστρέφεται κυρίως γύρω από την πολιτική κρίση – αλλά οι επιπτώσεις υπερβαίνουν κατά πολύ την πολιτική. Η Ονδούρα είναι η δεύτερη πιο φτωχή χώρα στη Λατινική Αμερική, και οι οικονομικές και οι κοινωνικές επιπτώσεις της πολιτικής κρίσης πλήττουν το 70 τοις εκατό του πληθυσμού που ήδη ζει σε συνθήκες φτώχειας. Ο τουρισμός έχει σχεδόν σταματήσει, η διακοπή της ξένης βοήθειας έχει άμεσο αντίκτυπο στις δημόσιες επενδύσεις, ενώ τα υπερβολικά βεβαρημένα και υποστελεχωμένα νοσοκομεία αγωνίζονται να ανταπεξέλθουν στα καθήκοντά τους, καθώς εκτός από τα συνήθη προβλήματα που προκαλούν οι ανεπαρκείς εγκαταστάσεις υγιεινής, ο υποσιτισμός και οι ασθένειες, υπάρχουν πλέον και τα θύματα της αυξανόμενης βίας στου δρόμους, περιλαμβανομένων των ξυλοδαρμών, αλλά και των δολοφονιών που σημειώνονται από τις κυβερνητικές δυνάμεις. Τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι αναπτυξιακές οργανώσεις δεν μπορούν να επιτελέσουν το πολύτιμο έργο τους, επειδή το προσωπικό τους δεν προστατεύεται από τα τυπικά συνταγματικά δικαιώματα. Αντίθετα, αντιμετωπίζουν την απαγόρευση της κυκλοφορίας, συλλήψεις χωρίς κατηγορίες και άλλες παραβιάσεις θεμελιωδών ελευθεριών. Η κρίση εκτείνεται πέραν του πολιτικού αδιεξόδου και των συγκρούσεων μεταξύ των βασικών πολιτικών πρωταγωνιστών. Ανησυχούμε κυρίως για τους απλούς πολίτες, ο καθημερινός αγώνας των οποίων έχει δυσκολέψει πολύ τους τελευταίους τέσσερις μήνες. Πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η διεξαγωγή ελεύθερων και δίκαιων εκλογών, καθώς και η άμεση αποκατάσταση των συνταγματικών δικαιωμάτων και η επανάληψη της ξένης βοήθειας για την ανακούφιση των απλών ανθρώπων.

23. "made in" (σήμα καταγωγής) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής για το «made in» (σήμα καταγωγής).

Catherine Ashton, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που σήμερα έχω την ευκαιρία να σας αναγγείλω στην Ολομέλεια την πρόταση κανονισμού σχετικά με το σήμα καταγωγής. Είναι μια πρόταση της οποίας, όπως θα θυμούνται οι αξιότιμοι βουλευτές, το Κοινοβούλιο έχει υπάρξει σθεναρός υποστηρικτής ύστερα από την έγκρισή της από το Σώμα των Επιτρόπων τον Δεκέμβριο του 2005. Σας υπενθυμίζω ιδίως το ψήφισμά σας του Ιουλίου του 2006 και τη γραπτή δήλωση του Σεπτεμβρίου του 2007. Είχα το προνόμιο να συζητήσω το θέμα αυτό τον περασμένο μήνα στο Στρασβούργο με μια ομάδα βουλευτών του ΕΚ που μου υπογράμμισαν την ανάγκη να κινηθούμε γρήγορα για να εγκρίνουμε αυτόν τον κανονισμό.

Νομίζω ότι οι αξιότιμοι βουλευτές θα συμφωνήσουν ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό η εμπορική πολιτική όχι μόνο να ενισχύει τις ευκαιρίες που μπορούν να προσφέρουν οι ανοιχτές αγορές, αλλά και να διασκεδάσει τις ανησυχίες που γεννά η παγκοσμιοποίηση όχι μόνο στους καταναλωτές αλλά επίσης, και ίσως και το βασικότερο, στις μικρές επιχειρήσεις.

Ως εκ τούτου, το σήμα καταγωγής πρέπει να εξεταστεί σε αυτό το πλαίσιο. Στη δήλωση του 2007, υπογραμμίσατε το δικαίωμα των ευρωπαίων καταναλωτών σε σαφή και άμεση πληροφόρηση σε ό,τι αφορά τις αγορές τους. Αυτό ακριβώς εξετάζει και ο εν λόγω κανονισμός. Έχει ως στόχο να προσφέρει τη δυνατότητα στους καταναλωτές της ΕΕ να γνωρίζουν επακριβώς τη χώρα καταγωγής των προϊόντων τα οποία αγοράζουν.

Η Επιτροπή έχει προτείνει την υποχρεωτική ένδειξη της χώρας καταγωγής για συγκεκριμένα προϊόντα που εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τρίτες χώρες. Δεν καλύπτονται όλα τα προϊόντα – επικεντρωθήκαμε σε αυτά που παρουσιάζουν πραγματικό ενδιαφέρον, ύστερα από ευρεία διαβούλευση με τους καταναλωτές και τη βιομηχανία.

Η σήμανση καταγωγής, πρέπει να προσδώσω, συνάδει πλήρως με τους ισχύοντες κανόνες και τις αρχές του ΠΟΕ και είναι κάτι που υπάρχει σχεδόν παντού σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι εισαγωγές στις Ηνωμένες Πολιτείες, στον Καναδά, την Κίνα και την Ιαπωνία υπόκεινται στη σήμανση της χώρας καταγωγής. Για την ακρίβεια, τα περισσότερα προϊόντα που μπορείτε σήμερα να αγοράσετε στα καταστήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν ήδη το σήμα της χώρας καταγωγής, σύμφωνα με τις τρέχουσες απαιτήσεις των περισσότερων νομικών συστημάτων. Αυτό σημαίνει φυσικά ότι, για τη μεγάλη πλειονότητα των επιχειρήσεων, η υποχρέωση σήμανσης των προϊόντων που εξάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα επιφέρει κανένα πρόσθετο κόστος.

Από το 2006, διεξάγονται συζητήσεις στο Συμβούλιο, προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία επί της πρότασης της Επιτροπής. Μένει μόνο να πειστούν ορισμένα κράτη μέλη. Αυτά ανησυχούν μήπως τυχόν ο διοικητικός φόρτος και το κόστος ενός συστήματος σήμανσης καταγωγής αντισταθμίσουν τα οφέλη.

Λάβαμε δεόντως υπόψη αυτές τις ανησυχίες και παρουσιάσαμε πρόσφατα συγκεκριμένες επιλογές που πιστεύουμε ότι θα καλύψουν αυτά τα ζητήματα. Δεν πρόκειται για νέα επίσημη πρόταση· είναι μια προσπάθεια να εξευρεθεί κοινός τόπος και να επιτευχθεί συμβιβασμός. Στις 23 Οκτωβρίου 2009 συζητήθηκε με τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της επιτροπής του άρθρου 133, ένα έγγραφο με τις επιλογές της Επιτροπής.

Καταρχάς, η Επιτροπή ζήτησε από τα κράτη μέλη να εξετάσουν την επιλογή του περιορισμού του εύρους των προϊόντων – ώστε να συμπεριληφθούν μόνο τα αγαθά τελικής κατανάλωσης. Ο αρχικός κατάλογος περιελάμβανε μόνο ορισμένα ενδιάμεσα προϊόντα, όπως ακατέργαστο δέρμα και ορισμένα υφάσματα, που δεν είναι άμεσου ενδιαφέροντος για τον καταναλωτή. Η Επιτροπή προτείνει τώρα να συμπεριληφθούν μόνο εκείνα τα προϊόντα που βρίσκουν οι καταναλωτές στα λιανικά καταστήματα.

Δεύτερον, η Επιτροπή πρότεινε την εφαρμογή του συστήματος σε πιλοτική βάση. Η τυχόν συνέχιση του θα υποβληθεί σε αξιολόγηση του αντίκτυπου που είχε το προτεινόμενο σύστημα. Έτσι θα είναι δυνατή η εκτίμηση του αντίκτυπου στο κόστος και στην τιμή – μπορεί επίσης, φυσικά, να παρέχεται και κάποια υπόδειξη σχετικά με το πώς θα μπορούσαμε να μεταβάλλουμε το εύρος των προϊόντων που προβλέπει ο κανονισμός.

Με χαρά σας αναφέρω ότι τα κράτη μέλη έλαβαν με ενδιαφέρον το έγγραφο των επιλογών μας. Αν και δεν έχουν διαλυθεί όλες οι αμφιβολίες, και πολλά κράτη μέλη διατηρούν την αντίθεσή τους επί της αρχής απέναντι σε αυτήν την πρόταση, είναι διατεθειμένα να συζητήσουν περαιτέρω το ζήτημα, και η προσπάθεια θα συνεχιστεί τις επόμενες εβδομάδες τόσο σε επίπεδο συναντήσεων των εμπειρογνομόνων όσο και στο πλαίσιο της επιτροπής του άρθρου 133. Ελπίζω ειλικρινά ότι έτσι θα ανοίξει ο δρόμος για μια συμβιβαστική λύση.

Όπως γνωρίζουν οι αξιότιμοι βουλευτές, το νέο άρθρο 207 της Συνθήκης της Λισαβόνας αναθέτει στο Κοινοβούλιο νέες και αυξημένες αρμοδιότητες επί των νομοθετικών μέτρων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής – και ο κανονισμός για το σήμα καταγωγής θα μπορούσε να είναι από τους πρώτους που θα εμφανιστεί στα έδρανα των αξιότιμων βουλευτών.

Ως εκ τούτου με ενδιαφέρει πολύ η ενεργή συμμετοχή σας στις περαιτέρω συζητήσεις γι' αυτό το σημαντικό ζήτημα και αναμένω τώρα να ακούσω με ενδιαφέρον τη σύντομη συζήτησή μας.

Cristiana Muscardini, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κάποια προβλήματα αφορούν και εμάς, όχι μόνο τους διερμηνείς και εκείνους που επιθυμούν να ακολουθήσουν τη συζήτηση και ελπίζουν να λάβουν ορισμένες συγκεκριμένες απαντήσεις σε σχέση με ένα πρόβλημα που κρατά ήδη από το 2005.

Όπως ορθά επεσήμανε και η Επίτροπος, για πολλά χρόνια, οι βασικοί ανταγωνιστές και οικονομικοί εταίροι μας εφαρμόζαν το σήμα καταγωγής για τα προϊόντα που εισέρχονταν στην επικράτειά τους. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά την πρόταση κανονισμού του 2005, η οποία είχε την απόλυτη στήριξη των καταναλωτών και ομάδων της κοινωνίας των πολιτών, εξακολουθεί να μην είναι σαφής, παρά τη θετική άποψη που έχει εκφράσει πολλές φορές το Κοινοβούλιο. Η έλλειψη κανονισμού για τον προσδιορισμό της καταγωγής των προϊόντων υπονομεύει το δικαίωμα των πολιτών και των καταναλωτών και εμποδίζει την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, η οποία, για να είναι ελεύθερη, πρέπει να έχει κοινούς και ενιαίους κανόνες.

Η επιτροπή του άρθρου 133 εξέτασε τις τελευταίες ημέρες ιδέες για τη μείωση των κατηγοριών των προϊόντων που περιλαμβάνει ο κανονισμός και τους λόγους για να συστήσει την εφαρμογή τους για μια δοκιμαστική περίοδο. Ρωτάμε την Επίτροπο: έχουν τουλάχιστον εγκριθεί οι εν λόγω συμβιβαστικές προτάσεις από ορισμένα κράτη μέλη; Θα υποβληθούν σε περαιτέρω εξέταση; Σκοπεύετε να συνεχίσετε να στηρίζετε την πρόταση κανονισμού του 2005, από κοινού με το Κοινοβούλιο και στο πλαίσιο της διαδικασίας συναπόφασης; Τι είδους εγγυήσεις και

χρονοδιαγράμματα προτείνει η Επιτροπή στο τέλος αυτής της δύσκολης και ήδη καθυστερημένης συζήτησης; Τέλος, κυρία Επίτροπε, αφού σας ευχαριστήσω οπωσδήποτε για ό,τι έχετε κάνει με διάθεση και αποφασιστικότητα, μπορείτε να μου επιβεβαιώσετε αυτό που αναφέρατε στην απάντησή σας προς την ερώτησή μου στις 5 Νοεμβρίου του 2009, ότι δηλαδή η Επιτροπή θα συνεχίσει να στηρίζει σθεναρά την έγκριση της πρότασης που υποβλήθηκε το 2005 και ότι θα συνεχίσει να τιμά τη δέσμευσή της;

Gianluca Susta, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ασφαλώς και δεν σκοπεύω την παρούσα στιγμή –ακόμα και με τον χρόνο που διαθέτω– να ανατρέξω σε όλους τους λόγους στους οποίους βασίζεται το αίτημα που εμείς, ως Κοινοβούλιο, έχουμε θέσει επανειλημμένως. Θα ήθελα να επισημάνω –όπως και εσείς αναφέρατε, κυρία Επίτροπε– ότι η κ. Muscardini και εγώ είμαστε οι δύο μοναδικοί βετεράνοι του 2006, της υπογραφής του ψηφίσματος με το οποίο αυτό το Κοινοβούλιο ενέκρινε την πρωτοβουλία του τότε Επιτρόπου Mandelson τον Δεκέμβριο του 2006.

Ελπίζαμε ότι η πρωτοβουλία που είχατε αναλάβει πριν από μόλις λίγες εβδομάδες, να κάνετε δηλαδή μικρές τροποποιήσεις προκειμένου να καταλήξουμε σε συμβιβασμό, θα είχε λάβει πιο ισχυρή στήριξη, και στους κόλπους της επιτροπής του άρθρου 133. Μεταξύ άλλων, εκφράζουμε τη λύπη μας για το γεγονός ότι, στους κόλπους αυτής της επιτροπής, πολλές χώρες επανέλαβαν την αντίθεσή τους ή τους φόβους τους, περιλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου, μέσω του αντιπροσώπου τους. Αυτό που θέλουμε να κάνουμε σήμερα είναι να σας υπενθυμίσουμε ότι το αίτημα αυτό δεν αφορά τον προστατευτισμό· εμείς δεν θέλουμε να προστατεύσουμε τις βιομηχανίες που δεν μπορούν πια να ανταγωνιστούν στη διεθνή αγορά, αλλά τους καταναλωτές· θέλουμε να επιστήσουμε την προσοχή στα ζητήματα της υγείας, του περιβάλλοντος και της αληθινής αμοιβαιότητας στην παγκόσμια αγορά, που υστερούν σήμερα. Επιπλέον, δεν είναι μόνο ότι αυτά υστερούν σε σχέση με τους ασθενέστερους αυτού του κόσμου: όχι, υστερούν και σε σχέση με την Ιαπωνία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αυστραλία, τον Καναδά, τη Βραζιλία, την Ινδία, τους βασικούς ανταγωνιστές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία, στη σημερινή δύσκολη οικονομικά περίοδο, έχει καθήκον να προασπίζεται το κοινοτικό συμφέρον, το οποίο βρίσκεται επίσης πίσω από αυτό το αίτημα.

Ελπίζουμε, επομένως, ότι το Κοινοβούλιο θα ρίξει όλο το βάρος του στις πρωτοβουλίες που προτείνει η Επιτροπή και ελπίζουμε επίσης ότι οι δεσμεύσεις που ανελήφθησαν πριν από λίγες εβδομάδες θα τιμηθούν στο ακέραιο, ακόμα και αν αυτή η διαδικασία δεν καταστεί δυνατό να ολοκληρωθεί πριν από τα Χριστούγεννα, αλλά βάσει της νέας διαδικασίας που εισάγει η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Niccolò Rinaldi, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αφού συμφωνήσω με τα σχόλια που έκαναν οι συνάδελφοι που μίλησαν πριν από εμένα και επίσης αφού ενστερνιστώ τα αιτήματα της κ. Muscardini, θα ήθελα να σας μεταφέρω μια εικόνα από το βιβλίο του Italo Calvino με τίτλο *Τα κοσμοκοσμικά*, στο οποίο το «bing bang» περιγράφεται ως μια συμπαγής υλική μάζα στην οποία κανείς δεν γνωρίζει τίποτα για τον άλλον ή για την καταγωγή του άλλου. Κάποια στιγμή, μια γυναίκα λέει ότι αν είχε λίγο χώρο θα μπορούσε να κάνει μια μακαρονάδα και μια πίτσα για τους παρευρισκόμενους. Αυτό προκαλεί μεγάλο ενθουσιασμό στην υλική μάζα: γίνεται μια έκρηξη, και ο επιθυμητός χώρος δημιουργείται ως ένας κόσμος που αποτελείται από διαφορές, ο οποίος είναι ο κόσμος του σύμπαντος.

Πιστεύω ότι, στην παγκόσμια αγορά μας, οπισθοδρομούμε, επιστρέφοντας σε μια συμπαγή μάζα αγαθών, η καταγωγή των οποίων, και φυσικά και τα χαρακτηριστικά από τα οποία αυτά είναι φτιαγμένα, είναι άγνωστα στους καταναλωτές. Ως φιλελεύθεροι και δημοκράτες, είμαστε βαθύτατα προσηλωμένοι στο σύστημα και στην αρχή του ελεύθερου εμπορίου, αλλά και σε αυτό της διαφάνειας και της ανιχνευσιμότητας των αγαθών. Όπως έχει ήδη ειπωθεί, δεν πρόκειται τόσο για ζήτημα του διεθνούς εμπορίου, αλλά για ζήτημα προστασίας των καταναλωτών. Ανανεώνουμε τη στήριξή μας για την πρόταση του 2005 και –επαναλαμβάνω– υποστηρίζω τα αιτήματα της κ. Muscardini.

Carl Schlyter, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ, κυρία Επίτροπε, που καταθέσατε επιτέλους μια πρόταση. Νομίζω ότι η Επιτροπή Barroso δεν έχει τολμήσει συχνά στο παρελθόν να προκαλέσει το Συμβούλιο, όταν το Συμβούλιο επεδίωκε να κινηθεί προς τα πίσω αντί προς τα εμπρός, αλλά τώρα η Επιτροπή έκανε ακριβώς αυτό. Σας ευχαριστώ. Ο Adam Smith υποστήριζε ότι μια κοινωνία της αγοράς δεν μπορεί να λειτουργήσει αν οι καταναλωτές δεν λαμβάνουν επαρκή ενημέρωση για να μπορούν να κάνουν επιλογές όταν αγοράζουν προϊόντα, και γι' αυτό και χρειαζόμαστε απολύτως αυτό το σήμα καταγωγής.

Δεν θα πρέπει να υπάρξουν εξαιρέσεις για εκείνες τις χώρες που έχουν συνάψει κάποια συμφωνία ελεύθερου εμπορίου ή οποιαδήποτε άλλη πράξη με την ΕΕ· οι ίδιοι κανόνες πρέπει να ισχύουν για όλους. Υπάρχουν και κάποιοι που ισχυρίζονται ότι η σήμανση είναι δαπανηρή, αλλά πολλά προϊόντα έχουν ήδη σημειωθεί και έτσι το πρόσθετο κόστος θα είναι ελάχιστο. Κάτι ανάλογο συνέβη και με την πιο αναλυτική σήμανση του βόειου κρέατος στην Ευρώπη – και αυτή δεν είναι καθόλου ακριβή. Ωστόσο, πιστεύω ότι ο κατάλογος μπορεί να γίνει μεγαλύτερος. Μου φαίνεται ότι εστιάζεται κυρίως στα προϊόντα που συχνά αντιγράφονται και στα οποία όλοι έχουν συμφέρον στη βιομηχανία.

Εντούτοις, πολλά σημαντικά καταναλωτικά προϊόντα λείπουν, και γι' αυτό ακριβώς πιστεύω ότι ο κατάλογος θα πρέπει να επεκταθεί.

Helmut Scholz, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα μου, η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, θεωρεί ότι το σήμα καταγωγής «made in» των προϊόντων που έρχονται από το εξωτερικό στην ΕΕ είναι μια επείγουσα αναγκαιότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε έναν ευρέως παγκοσμιοποιημένο και απορρυθμισμένο κόσμο, καθίσταται απολύτως απαραίτητο να προσφέρουμε στους καταναλωτές τη δυνατότητα να γνωρίζουν από που έρχεται ένα προϊόν και τι αγοράζουν.

Νομίζω ότι πρόκειται για έναν τομέα όπου οι πολίτες και οι καταναλωτές καταλαβαίνουν όντως τι είναι Ευρώπη και πώς η Ευρώπη μπορεί να συμβάλει στο διεθνές εμπόριο και στον έξω κόσμο. Συμφωνώ με τους συναδέλφους μου ότι πρέπει να υιοθετήσουμε την προσέγγιση του 2005 ως προς το σήμα καταγωγής. Κατά την άποψή μου, είναι το ελάχιστο που πρέπει να διασφαλιστεί για τους ευρωπαίους καταναλωτές και πολίτες. Αυτό μπορεί επίσης να ωφελήσει και τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις της Ευρώπης.

Ζητούμε από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να καταθέσουν γρήγορα τη συγκεκριμένη πρόταση για να εξεταστεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Μεταξύ άλλων, πρόκειται για ζήτημα συνεκτικής προσέγγισης ως προς τη χάραξη της πολιτικής, και νομίζω ότι στον συγκεκριμένο τομέα το διεθνές εμπόριο μπορεί να συμβάλει και στη διεθνή ειρήνη.

Lara Comi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ανήκουμε σε ένα βιομηχανικό σύστημα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στο οποίο η καλή φήμη των αγαθών εξαρτάται κυρίως από την ακεραιότητα του συστήματος παραγωγής. Κρατώντας τουλάχιστον μέρος της παραγωγής μας στην Ευρώπη, μπορούμε πραγματικά να προσφέρουμε στους καταναλωτές μας ελεγχόμενα, υψηλής ποιότητας προϊόντα. Είναι προς το συμφέρον μας να συνεχίσουμε σε αυτό το πλαίσιο, παρέχοντας στους καταναλωτές τη δυνατότητα να γνωρίζουν πλήρως το τι παράγουμε, καθώς και την καταγωγή των προϊόντων που παράγουμε. Προκειμένου να εκπληρώσουμε αυτόν τον στόχο, χρειαζόμαστε κάτι πολύ απλό αλλά εξαιρετικά σημαντικό: διαφάνεια, μια έννοια που στηρίζει τους κανόνες του σήματος καταγωγής, οι οποίοι έχουν ήδη εγκριθεί από το Κοινοβούλιο το 2006 και που, όπως ανέφερε νωρίτερα και η Επίτροπος, χρησιμοποιούνται ήδη ευρέως στις κύριες παγκόσμιες αγορές, όπως π.χ. οι Ηνωμένες Πολιτείες, το Μεξικό και η Κίνα.

Μολαταύτα, το σήμα καταγωγής «made in» δεν έχει ακόμα εγκριθεί από ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ. Πιστεύουμε ότι, αν ένα προϊόν κατασκευάζεται στην Κίνα, ή σε οποιαδήποτε άλλη μη ευρωπαϊκή χώρα, ανεξαρτήτως ποιότητας –η οποία είναι επίσης συχνά υψηλή– οι ευρωπαίοι καταναλωτές πρέπει να γνωρίζουν που έχει κατασκευαστεί το προϊόν, προκειμένου να μπορέσουν να κάνουν μια συνειδητοποιημένη επιλογή. Ορισμένοι μπορεί να ερμηνεύσουν την ανάγκη για διαφάνεια ως υπέρμετρο προστατευτισμό και να θεωρήσουν ότι όλο αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αυξημένο κόστος για τη βιομηχανία: δεν πρόκειται όμως περί αυτού.

Η απουσία σημάτων καταγωγής επί των προϊόντων που εισάγονται στην Ευρώπη, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει στην Κίνα, τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Αυστραλία, καθιστά δυσχερέστερο τον ανταγωνισμό για τα ευρωπαϊκά προϊόντα σε μια παγκοσμιοποιημένη διεθνή αγορά. Για όλους αυτούς τους λόγους, η περιφρούρηση της ιδέας ότι τα προϊόντα που παράγονται χρησιμοποιούν ό,τι καλύτερο έχει να προσφέρει η Ευρώπη είναι το πρώτο σημαντικό βήμα προς την αναγνώριση σε επίπεδο επιμέρους κρατών μελών.

Kader Arif (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτή εδώ δεν είναι η πρώτη μας συζήτηση για το σήμα καταγωγής, αλλά, καθώς είμαι βέβαιος ότι η επανάληψη έχει τα οφέλη της, θα μου επιτρέψετε να συνταχώ με τους συναδέλφους μου και να τονίσω την ανάγκη καθιέρωσης του σήματος καταγωγής «made in» για την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Πράγματι, παρά την άποψη που είχε υιοθετήσει αυτό το Κοινοβούλιο το 2005, και στη συνέχεια το 2007, μέσω της ψηφοφορίας για το ψήφισμα του συναδέλφου μου, κ. Βαρόν Crespo, η έλλειψη πλειοψηφίας στους κόλπους του Συμβουλίου εμπόδιζε πάντα την έγκριση αυτού του κανονισμού.

Ωστόσο, ένα τέτοιο κείμενο θα συνιστούσε πολύ σημαντική πρόοδο, όχι μόνο για τους ευρωπαίους καταναλωτές, αλλά και για τις βιομηχανίες μας. Πράγματι, αν αναγράφεται η χώρα καταγωγής ορισμένων προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες, οι καταναλωτές θα είναι πλήρως ενημερωμένοι για τα χαρακτηριστικά του προϊόντος το οποίο αγοράζουν. Σε ευαίσθητους κλάδους όπως η ένδυση, τα προϊόντα από δέρμα και τα έπιπλα, για τις εταιρείες εκείνες που έχουν λάβει την απόφαση να διατηρήσουν την παραγωγή στην Ευρώπη, διασφαλίζοντας την ευρωπαϊκή γνώση και τις ευρωπαϊκές θέσεις εργασίας, είναι πολύ σημαντικό να διαμορφώσουμε τις συνθήκες για την πραγματοποίηση μιας συνειδητοποιημένης επιλογής.

Ως εκ τούτου χαιρετίζω την πρόταση που μόλις υποβάλατε, κυρία Επίτροπε, αν και οφείλω να υπογραμμίσω ότι η πρόταση αυτή πρέπει να παραμείνει φιλόδοξη. Η επιδίωξή μας να λάβουμε τη στήριξη της πλειοψηφίας των κρατών μελών δεν πρέπει να αποβεί σε βάρος του τελικού μας στόχου. Για παράδειγμα, θα ήταν απαράδεκτο το σήμα καταγωγής να αφορά μόνο τα τελικά προϊόντα, επιτρέποντας έτσι την εισαγωγή όλων των μεμονωμένων εξαρτημάτων, τη συναρμολόγησή τους στην Ευρώπη και τον χαρακτηρισμό τους ως «made in Europe».

Επιπλέον, θα ήθελα να υποστηρίξω τις προσπάθειες της Επιτροπής να αντλήσει το μέγιστο δυνατό όφελος από μια τέτοια συμφωνία. Ως εκ τούτου, χωρίς να επανέλθουμε στο επανειλημμένο αίτημα για βελτίωση και απλοποίηση των κανόνων καταγωγής, το ενδεχόμενο δημιουργίας μιας πανευρωμεσογειακής αγοράς θα αποτελούσε σημαντική εξέλιξη σε ό,τι αφορά την ενίσχυση των κλάδων που στηρίζονται στο μεσογειακό εμπόριο και στο εμπόριο Νότου-Νότου.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου θα δει τις εξουσίες της να αυξάνονται σημαντικά. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα μπορεί να υπολογίζει - σας διαβεβαιώνω γι' αυτό, κυρία Επίτροπε - στην πλήρη δέσμευση των βουλευτών του ΕΚ για στενή παρακολούθηση των συζητήσεων γύρω από αυτόν τον πολύ σημαντικό κανονισμό για τους ευρωπαίους καταναλωτές και εργαζόμενους.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η έννοια του «made in» δεν πρέπει να αφορά μόνο τη σήμανση. Πρέπει σύντομα να μετατραπεί σε ισχυρή έννοια σεβασμού των πλέον προηγμένων κανόνων σε σχέση με τη γνώση, τα δικαιώματα των εργαζομένων, την αειφόρο ανάπτυξη και την περιβαλλοντική προστασία, καθώς και την έκφραση μιας υπεύθυνης οικονομικής στάσης.

Καθώς η παγκοσμιοποίηση δημιουργεί τις συνθήκες για να μπορέσουν όλοι να παράγουν, η μόνιμη επιδίωξη αποκλειστικά και μόνο του κέρδους σημαίνει ότι τα δικαιώματα των εργαζομένων και των πολιτών παραβιάζονται συνεχώς και ότι το περιβάλλον τους καταστρέφεται. Η αντιγραφή, που στο παρελθόν αφορούσε συνήθως μόνο τις μάρκες ειδών πολυτελείας, πλήττει πλέον και διάφορους άλλους τομείς όπως ο φαρμακευτικός, ο τομέας των αυτοκινήτων και η αεροναυπηγική, με απότερο σκοπό πάντα το κέρδος, ενώ η ασφάλεια του καταναλωτή υπονομεύεται σοβαρά. Ταυτόχρονα, δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας εξαφανίζονται.

Με την καθιέρωση της έννοιας «made in Europe», θα δίνουμε στους καταναλωτές τη δυνατότητα να κάνουν μια συνειδητοποιημένη επιλογή, να αναλάβουν δράση για να κερδίσουν νέα δικαιώματα. Ναι στον σεβασμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των περιβαλλοντικών κανόνων, για τις δεξιότητές μας και για υπεύθυνη διαχείριση. Και τέλος, και το σημαντικότερο, ναι στη διατήρηση και την υπεράσπιση βιομηχανικών θέσεων εργασίας στην Ευρώπη.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, οι διασώτες του προστατευτισμού σπάνια παραδέχονται ότι είναι διασώτες του προστατευτισμού, αλλά προτιμούν να κρύβουν τις προθέσεις τους πίσω από άλλα επιχειρήματα. Θα έλεγα ότι το υποχρεωτικό σήμα καταγωγής αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της στάσης αυτής. Τον Ιούνιο του 2006 βρισκόμουν εδώ σε αυτήν την αίθουσα και κατέρριπτα διάφορους μύθους σχετικά με την ίδια πρόταση, και για άλλη μια φορά, η πρόταση κατέληξε εκεί που ανήκει – στο καλάθι των αχρήστων.

Ωστόσο, το παζάρι που προηγήθηκε της απόφασης για τη συμφωνία ελεύθερου εμπορίου με την Κορέα μας οδήγησε στην εκ νέου συζήτηση αυτής της πρότασης, και ο τρόπος αυτός δεν είναι και ο πλέον κατάλληλος για να εξετάσουμε αυτού του είδους την πρόταση. Τρία χρόνια μετά, εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένοι μύθοι, και πρέπει σίγουρα να καταρριφθούν.

Ας ξεκινήσουμε, επομένως, με τον πρώτο μύθο που αναφέρεται επανειλημμένα, ότι δηλαδή οι καταναλωτές υποστηρίζουν το συγκεκριμένο αίτημα, και ως απόδειξη οι υπέρμαχοι της πρότασης αναφέρουν τη διαδικτυακή διαβούλευση της Επιτροπής που οργανώθηκε για τον σκοπό αυτόν. Ωστόσο, ξεχνούν να αναφέρουν ότι το 96,7% των απαντήσεων στη διαβούλευση ανήκει μόνο σε μία χώρα, συγκεκριμένα την Ιταλία, όπου η βιομηχανία και οι οργανωμένες ομάδες ειδικών συμφερόντων είναι η κινητήριος δύναμη αυτού του ζητήματος. Σήμερα, όποιος θέλει, έχει τη δυνατότητα να επισημάνει την καταγωγή των προϊόντων του ή της, και πιστέψτε με, όποια ανταγωνιστική εταιρεία θεωρεί ότι μπορεί να κερδίσει πελάτες με αυτόν τον τρόπο, ήδη το κάνει, επομένως δεν είναι απαραίτητο.

Ο δεύτερος μύθος είναι ότι η σήμανση προσφέρει στους καταναλωτές σχετικές πληροφορίες και προστασία και ότι ωφελεί το περιβάλλον, σαν να πρόκειται για ζήτημα γεωγραφίας. Όχι, εδώ απλά παίζουμε με τις προκαταλήψεις των ανθρώπων, δεν προστατεύουμε τους ανθρώπους. Ο τρίτος μύθος είναι ότι η σήμανση των προϊόντων αυξάνει την ευρωπαϊκή ανταγωνιστικότητα. Εντούτοις, νέα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο δεν προστατεύουν την ευρωπαϊκή βιομηχανία. Αυτό δεν έχει να κάνει με την ανταγωνιστικότητα – η οποία ενισχύεται μόνο από τις ανοιχτές αγορές και από ένα καλό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Αν απαγορεύουμε στα κράτη μέλη να επιτρέψουν αυτό το είδος της νομοθεσίας στο εσωτερικό της ΕΕ επειδή είναι προστατευτική, γιατί μετά να εφαρμόζουμε τους ίδιους κανόνες έναντι του υπόλοιπου κόσμου χωρίς να αναγνωρίζουμε ότι πρόκειται για προστατευτισμό; Απορρίψαμε την ιδέα της καθιέρωσης ενός υποχρεωτικού σήματος «made in», και έτσι θα ήταν παράλογο να το καθιερώσουμε σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η σήμανση της χώρας καταγωγής εφαρμόζεται ήδη σε πολλές περιπτώσεις, όπως π.χ. στα τρόφιμα και στα άλλα προϊόντα, επομένως αυτό δεν είναι κάτι το καινούριο. Το πρόβλημα, κάποιες φορές, με τη σήμανση των προϊόντων διατροφής είναι ότι αυτή δεν είναι πάντα ακριβής, επομένως ό,τι και αν κάνουμε με αυτήν την πρόταση, πρέπει να μπορούμε να ελέγχουμε την ακρίβεια της σήμανσης, ότι δηλαδή αυτό που λέει η σήμανση πρέπει να είναι και ακριβές, ούτως ώστε να μπορούν οι καταναλωτές να λαμβάνουν τις πληροφορίες που επιζητούν.

Μια συγκεκριμένη ερώτηση: μου τηλεφώνησε ένας παραγωγός που εργάζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με ρώτησε αν η Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο προσβλέπουν σε μια σήμανση «made in the European Union» η οποία θα έδινε τη δυνατότητα στους παραγωγούς να διαφημίσουν το γεγονός ότι αυτοί παράγουν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα μπορούσε ίσως η Επίτροπος να μου απαντήσει στο συγκεκριμένο ερώτημα παρακαλώ;

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το όλο αυτό θέμα έχει προκαλέσει πολλά προβλήματα, ιδίως στον γεωργικό κλάδο της Ιρλανδίας. Κάθε φορά σχεδόν που ακούω τον επικεφαλής της Ένωσης Αγροτών Pdraig Walshe να μιλάει, αναφέρεται στη δυσκολία απόκτησης μιας κατάλληλης, ακριβούς σήμανσης, όπως είπε και η κ. McGuinness.

Φαίνεται ότι τα προϊόντα μπορούν να εισάγονται στην Ιρλανδία, να υφίστανται εκ νέου επεξεργασία προσθέτοντας σε αυτά μπαχαρικά ή ό,τι άλλο, και στη συνέχεια να προωθούνται ως προϊόντα ιρλανδικής καταγωγής. Αυτό αποτελεί μεγάλη απογοήτευση για τον καταναλωτή και νομίζω ότι ο καθένας δικαιούται να γνωρίζει τη χώρα καταγωγής, και όχι τη χώρα επεξεργασίας του κάθε προϊόντος.

Μπορώ να θεωρήσω ότι η πρακτική αυτή πρόκειται να τερματιστεί και ότι μπορούμε να έχουμε σαφή και ακριβή σήμανση, ούτως ώστε να γνωρίζουμε επακριβώς από ποια χώρα προέρχεται το κάθε προϊόν;

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, σαφήνεια, σαφήνεια, σαφήνεια: αυτό είναι που ζητά η αγορά σήμερα, απαιτώντας κανόνες που διασφαλίζουν τη διαφάνεια με στόχο την προστασία των καταναλωτών. Η ελευθερία της αγοράς καθορίζεται επίσης από σαφείς κανόνες οι οποίοι, όταν εφαρμόζονται μέσω διαφανών μηχανισμών, δίνουν σε όλους τους καταναλωτές τη δυνατότητα να επιλέξουν. Γι' αυτό ακριβώς είμαστε εδώ σήμερα· αυτό ακριβώς είναι που ζητούμε.

Συχνά στα ιταλικά κρατικά τηλεοπτικά κανάλια, προβάλλονται ντοκιμαντέρ έρευνας που δείχνουν πώς, σε ορισμένες χώρες πολύ μακριά από την Ευρώπη – και από πολιτιστική άποψη, οι τεχνικές παραγωγής στηρίζονται στη χρησιμοποίηση άκρως ρυπογόνων προϊόντων, ρυπογόνων τεχνικών, τοξικών διαλυτικών ουσιών, με τους εργαζόμενους να πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης και να αναγκάζονται να δουλεύουν με παράλογα ωράρια. Οι καταναλωτές πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν, έχοντας μια σαφή ιδέα σχετικά με τον τόπο προέλευσης κάθε προϊόντος. Αυτό είναι που ζητούμε. Νομίζω ότι έφτασε η ώρα να εγκρίνουμε, σαφώς και άμεσα, κανόνες που θα επιτρέπουν στους καταναλωτές να επιλέγουν μέσω σαφέστατων και διαφανών μηχανισμών, και να τους εγκρίνουμε με μεγάλη αποφασιστικότητα και πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι στο παρελθόν.

Catherine Ashton, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους αυτούς που συνέβαλαν σε αυτήν τη σημαντική συζήτηση σχετικά με αυτό το ζήτημα.

Θα ήθελα να ξεκινήσω με τις ιδιαίτερες επισημάνσεις της κ. Muscardini – την αίσθηση ότι η πρόταση αυτή εκκρεμεί εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα. Από τότε που ανέλαβα τη θέση της Επιτρόπου, επιδιώκω πάντα να μιλώ με τα κράτη μέλη σχετικά με τα ζητήματα που τα αφορούν και προσπαθώ να αντιδρώ όταν βλέπω ένα σημαντικό ζήτημα. Όπως, όμως, είπαν και οι άλλοι βουλευτές, η πραγματικότητα της πολιτικής ζωής ορίζει ότι πρέπει να περάσω την όποια πρόταση από το Συμβούλιο. Αυτό σημαίνει – όταν είναι σαφές ότι δεν υπάρχει συμπαγής πλειοψηφία για μια συγκεκριμένη ιδέα – πως πρέπει να επανεξετάσουμε ό,τι μπορεί να κάνει τη διαφορά μεταξύ της αποτυχίας έγκρισης μιας πρότασης, επί της οποίας υπάρχουν σαφώς πολλές και διάφορες απόψεις, και της επιτυχίας.

Μου φάνηκε ότι είχαμε την ευκαιρία, βελτιώνοντας αυτό που περιγράφαμε προκειμένου να κάμψουμε τις ανησυχίες των κρατών μελών, να προωθήσουμε για άλλη μία φορά τη συγκεκριμένη πρόταση, επειδή αυτή εξακολουθεί να εξαρτάται από τη βούληση της Επιτροπής. Ειδικά όταν μια Επιτροπή πλησιάζει στο τέλος της θητείας της και τώρα φυσικά – μπορούμε να πούμε – την έχει ήδη ολοκληρώσει, είναι σημαντικό να συλλογιστούμε εκ νέου τι δεν έχει ακόμα γίνει.

Δεν μπορώ να σας εγγυηθώ για τον χρόνο· θα το ήθελα, αλλά αναπόφευκτα το ζήτημα αυτό εξαρτάται απολύτως από το Συμβούλιο. Μπορώ, όμως, να δεσμευτώ ότι θα συνεχίσω την προσπάθεια, επειδή υπάρχει ισχυρή βούληση. Θα έρθω τώρα σε αυτό που νομίζω ότι είναι σημαντικό και στον λόγο για τον οποίο νομίζω ότι είναι τόσο σημαντικό

Αρκετοί αξιότιμοι βουλευτές έδιξαν τα ιδιαίτερα ζητήματα για τους καταναλωτές και τη δυνατότητα για διαφάνεια και σαφήνεια που θα προσέφερε η πρόταση αυτή – σχετικά με την πληροφόρηση των καταναλωτών. Νομίζω ότι αναφέρθηκε ακόμα και ο Adam Smith. Αν επιδιώκει κανείς τη δημιουργία ελεύθερου εμπορίου για τον κόσμο, έχει σημασία η σαφήνεια και η διαφάνεια για τους καταναλωτές, ώστε να πραγματοποιούνται οι επιλογές που συνδέονται με το ελεύθερο εμπόριο. Οι έννοιες αυτές συμβαδίζουν και θα συμφωνήσω με αυτό. Επομένως, νομίζω ότι οι αξιότιμοι βουλευτές που έδιξαν αυτό το θέμα εισέρχονται στην ουσία αυτού που επιθυμούμε να κάνουμε.

Δεν πρόκειται εδώ για προστατευτισμό. Αυτό συμβαίνει σε ολόκληρο τον κόσμο. Για τις περισσότερες χώρες από τις οποίες οι καταναλωτές αγοράζουν το είδος των προϊόντων που έχουμε εντάξει στον κατάλογο, ξέρετε ήδη από πού τα αγοράζετε. Ως καταναλώτρια και εγώ η ίδια, με ενδιαφέρει να γνωρίζω πού κατασκευάζεται ένα προϊόν. Νομίζω ότι για πολλούς καταναλωτές αυτό έχει μεγάλη σημασία για τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται στην αγορά. Θεωρώ πολύ σημαντικό το ότι έχουμε την ευκαιρία να πούμε ότι θα διασφαλίσουμε αυτήν τη διαφάνεια. Δεν θα πρέπει να την φοβόμαστε, επειδή, αν την φοβόμαστε, κάτι δεν πάει καλά. Το σημαντικό για την εξωστρέφεια, το ελεύθερο εμπόριο και τη διαφάνεια είναι να αντιμετωπίζει κανείς αυτά τα ζητήματα και να τα εξετάζει με τον προσήκοντα τρόπο.

Συγκεκριμένα, ο κ. Schlyter με ρώτησε για το ενδεχόμενο επέκτασης αυτού του καταλόγου. Το θέμα αυτό θα συζητηθεί περαιτέρω: ο κατάλογος σε καμία περίπτωση δεν είναι οριστικός. Προσπαθήσαμε απλώς να προωθήσουμε έναν κατάλογο που θεωρούμε ρεαλιστικό χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μπορούμε να συζητήσουμε περαιτέρω τον κατάλογο αυτόν.

Νομίζω ότι χρειάζεται επίσης να αναφερθώ στις ανησυχίες που εκφράστηκαν σχετικά με το αν είμαστε αρκετά φιλόδοξοι. Ο κ. Arif είπε ότι δεν πρέπει να αποδυναμώσουμε την πρόταση. Φυσικά – μα εγώ δεν προσπαθώ να αποδυναμώσω τίποτα· προσπαθώ να είμαι ρεαλίστρια. Αν στο τέλος, έχω μια πρόταση την οποία απλώς δεν μπορώ να περάσω στο Συμβούλιο, νομίζω ότι οφείλω να κοιτάξω και να αναρωτηθώ αν υπάρχουν πράγματα που θα μπορούσαμε να κάνουμε, και όχι αποδυναμώνοντας τις προτάσεις μας, αλλά αναγνωρίζοντας τις θεμιτές ανησυχίες, ώστε να δούμε αν μπορούμε να τις εφαρμόσουμε, ίσως πιλοτικά ή σε ένα πιο περιορισμένο πλαίσιο για να εξακριβώσουμε αν αυτό που λέω είναι όντως αλήθεια, ούτως ώστε να μπορέσουμε να την επεκτείνουμε αφού τελικά θα έχουμε καταλάβει τι είναι αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε.

Εξετάζουμε επίσης το σύνολο των ευρομεσογειακών ζητημάτων. Όπως ξέρετε, η συζήτηση αυτή είναι ακόμα σε εξέλιξη. Θέλω επίσης να αναφερθώ στις προσπάθειές μας σε σχέση με την προστασία των θέσεων εργασίας. Οι αξιότιμοι βουλευτές γνωρίζουν ήδη ότι έχω δώσει ιδιαίτερη έμφαση στη διαφορά μεταξύ του προστατευτισμού και της υποστήριξης της βιομηχανίας, των θέσεων εργασίας, των καταναλωτών κ.ο.κ. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το εμπόριο δεν είναι ξεκομμένο από όλα αυτά τα πράγματα. Αυτά πηγαίνουν μαζί.

Κύριε Fjellner, πρέπει να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στην παρέμβασή σας, επειδή χαρακτηρίσατε τις ενέργειές μου ανάρμοστες. Δεν είμαι και τόσο σίγουρη πόσο κοινοβουλευτικό είναι να ισχυρίζεται κανείς μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι κάποιος συμπεριφέρεται ανάρμοστα, αλλά επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι ο στόχος μου δεν είναι αυτός σε καμία περίπτωση. Καμία πράξη μου δεν δείχνει κάτι τέτοιο. Αυτό που προσπαθούσα να κάνω όσο μιλούσα με τα κράτη μέλη σχετικά με όλες αυτές τις πτυχές του εμπορίου ήταν να επιλέξω μέσω του έργου που είχα αναλάβει –και ιδίως, μιλώντας με τις μικρές επιχειρήσεις σε όλη την Ευρώπη, οι οποίες θεωρώ ότι πρέπει να έχουν πραγματικές ευκαιρίες ούτως ώστε ποσοστό άνω το 3% από αυτές να ξεκινήσουν εμπορικές δραστηριότητες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης– ζητήματα που είτε έχουν παραμεληθεί –πράγματα που δεν έχουν επιλυθεί με τον ένα ή τον άλλον τρόπο– είτε είναι αυτά στα οποία οι χώρες αισθάνονται ιδιαίτερα ισχυρές.

Ασφαλώς και αυτό δεν είναι το μοναδικό ζήτημα, αλλά σκέφτηκα ότι αυτή είναι μια ευκαιρία που πρέπει να εκμεταλλευτούμε για να το επανεξετάσουμε. Το θέμα είναι οι ίδιοι όροι ανταγωνισμού. Είναι η σαφήνεια και η διαφάνεια για τους καταναλωτές. Είναι το ότι πρέπει να παραδεχτούμε πως είναι απαραίτητο να προχωρήσουμε. Ελπίζω το Κοινοβούλιο να συμμετάσχει ενεργά σε αυτήν την προσπάθεια και να συμβάλει στην περαιτέρω βελτίωσή της για να αποκομίσουμε τελικά από εδώ κάτι εξαιρετικά θετικό.

Τέλος, μου θέσατε ειδικότερα το ερώτημα για το «made in the European Union». Εμείς διαβουλευτήκαμε με τη βιομηχανία και τους καταναλωτές για το θέμα αυτό. Δεν βρήκαμε ανταπόκριση. Υπήρχε μια ανησυχία μήπως τελικά αυτό αποδειχθεί ακριβό. Δεν ήταν αυτό ακριβώς που θέλαμε και έτσι δεν το συνεχίσαμε.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου συνόδου.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Μία από τις συνέπειες της ελευθέρωσης του παγκόσμιου εμπορίου είναι οι σοβαρές απώλειες θέσεων εργασίας και η επιδείνωση της κοινωνικής κατάστασης αρκετών περιφερειών και χωρών, περιλαμβανομένης της Πορτογαλίας, που είναι περισσότερο εξαρτημένες από ορισμένους παραγωγικούς κλάδους, όπως π.χ. ο κλάδος της κλωστοϋφαντουργίας και ένδυσης. Στην τρέχουσα συγκυρία σοβαρής οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, η κατάσταση αυτή απαιτεί διαφορετική προσέγγιση. Η έγκριση κανόνων σχετικά με τον προσδιορισμό της καταγωγής μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση της εικόνας της παραγωγής σε αρκετά κράτη μέλη. Πρέπει, όμως, να γίνουν πολλά περισσότερα. Πρέπει να προστατεύσουμε τους παραγωγικούς τομείς μέσω μιας δέσμης ευρύτερων και αποτελεσματικότερων μέτρων, μεταξύ των οποίων: εφαρμογή μηχανισμών προστασίας και διασφάλισης από επιθετικές εξαγωγές· προτεραιότητα στην τοπική παραγωγή· εγκατάλειψη του μοντέλου που στηρίζεται στους χαμηλούς μισθούς, στο χαμηλό επίπεδο προσόντων και στην εργασιακή ανασφάλεια· σύσταση δημόσιων μηχανισμών για τον έλεγχο της παραγωγής και ρύθμιση των αγορών, προκειμένου να υποστηριχθεί η αρχή της επισιτιστικής κυριαρχίας και ασφάλειας· αποτελεσματική αντιμετώπιση των μετεγκαταστάσεων των επιχειρήσεων. Η προάσπιση του δικαιώματος κάθε χώρας σε μια αειφόρο ανάπτυξη είναι απαίτηση του μέλλοντος. Και αυτό οφείλουμε να το πράξουμε στο όνομα μιας νέας οικονομικής, κοινωνικής, ενεργειακής και περιβαλλοντικής λογικής που το νεοφιλελεύθερο μοντέλο όχι μόνο δεν διασφαλίζει αλλά, αντίθετα, καθιστά αδύνατη.

24. Αποφάσεις που αφορούν ορισμένα έγγραφα: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά**25. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά****26. Λήξη της συνεδρίασης**

(Η συνεδρίαση λήγει στις 00.15)